মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী, ২০২৩-২৪ বৰ্ষ

অন্বেষণ

দ্বিপঞ্চাশতম প্ৰকাশ

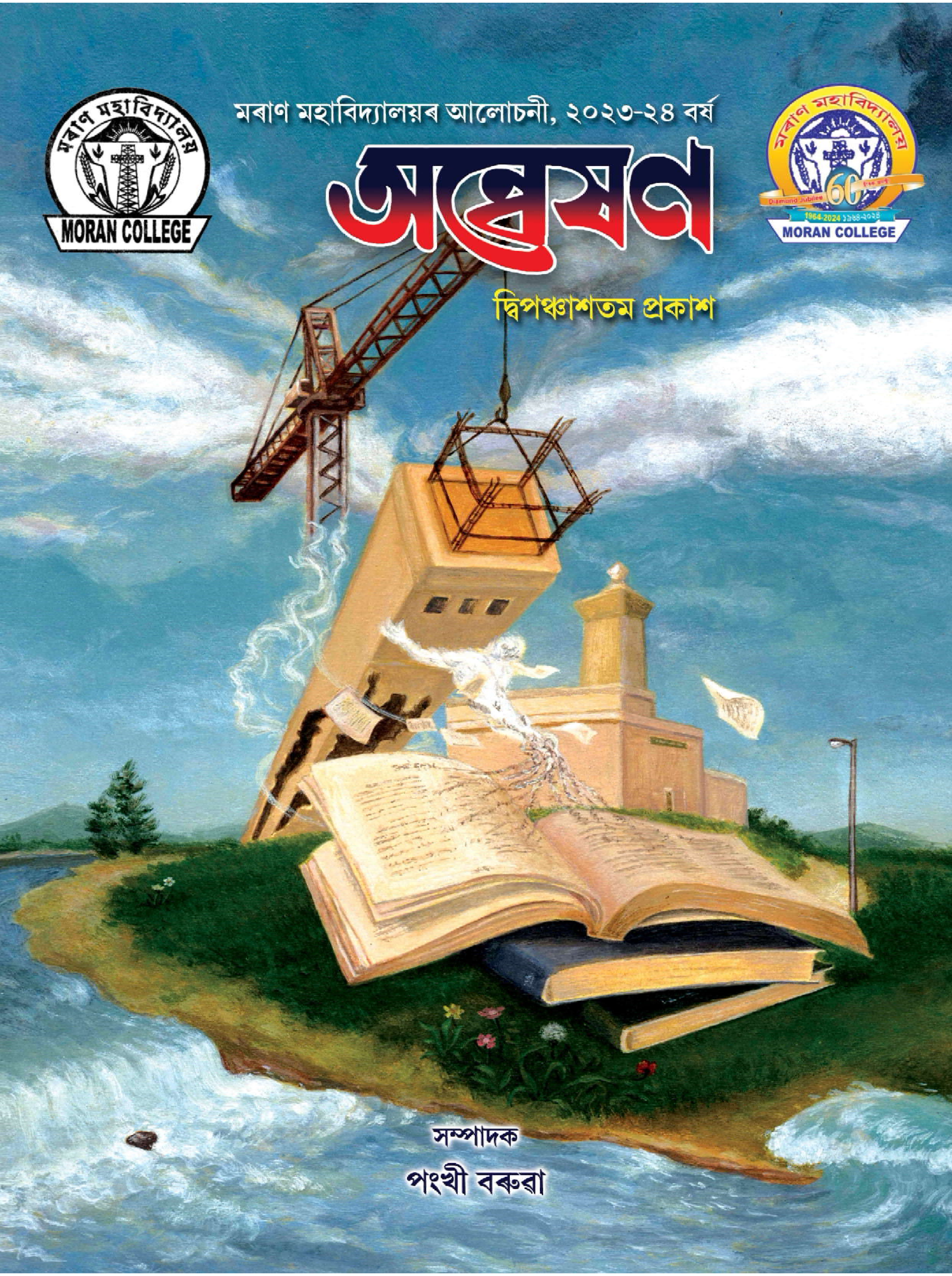

সম্পাদক

পংখী বৰুৱা

কৰ্মৰত অৱস্থাত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষা

ড° মিতালী কোঁৱৰ

কৰ্মৰত অৱস্থাত মহাবিদ্যালয়ৰ উপাধ্যক্ষা

শ্ৰীযুক্তা মধুমালা শইকীয়া

অন্বেষণ

মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী, ২০২৩-২৪ বৰ্ষ

দ্বিপঞ্চাশতম প্ৰকাশ

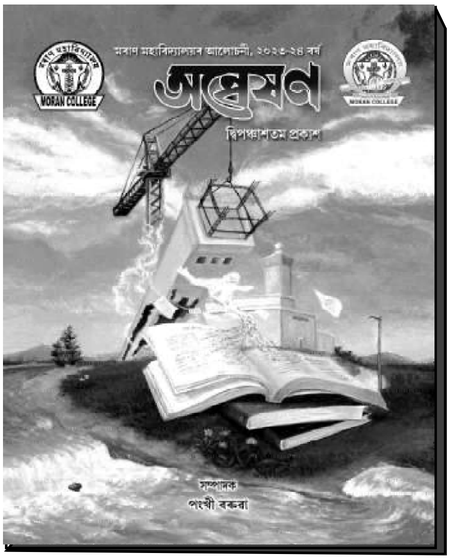

সশ্ৰদ্ধ প্ৰীতি আৰু শুভেচ্ছাৰে —

প্ৰতি,

....

....

সম্পাদক

পংখী বৰুৱা

অন্বেষণ ঃ ২০২৩-২৪ বৰ্ষ

ANVESHAN *: An annual Magazine of Moran College, Published by Moran College Students' Union : 2023-24, Edited by Pankhi Boruah, Published On : Oct., 2024.*

সম্পাদনা সমিতি –

মুখ্য উপদেষ্টা ঃ

ড° মিতালী কোঁৱৰ, অধ্যক্ষ
শ্ৰীযুক্তা মধুমালা শইকীয়া, উপাধ্যক্ষ

তত্ত্বাৱধায়ক ঃ

ড° নিশি বৰগোহাঁই
ড° ৰশ্মি বুঢ়াগোহাঁই
ৰোহিনী চেতিয়া
ড° ৰিঞ্জুমণি হাজৰিকা
গংগোত্ৰী গগৈ
ড° ধ্ৰুৱজ্যোতি গগৈ

সভাপতি ঃ

বিৰাজ বিকাশ গগৈ

সম্পাদক ঃ

পংখী বৰুৱা

সদস্য/সদস্যা ঃ

প্ৰিয়ম দত্ত, আচিত্ৰা মালা বৰঠাকুৰ, অংকিতা গগৈ, দেৱজিৎ গগৈ

বেটুপাত আৰু প্ৰচ্ছদ অংকন ঃ

ৰূপম সন্দিকৈ, অংকিতা গগৈ

স্কেচ ঃ

চয়নিকা বড়া, কাব্যশ্ৰী বুঢ়াগোহাঁই, টিনা ফুকন

অংগসজ্জা আৰু অলংকৰণ ঃ

নিত্যা শইকীয়া

প্ৰকাশক ঃ

মৰাণ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা ২০২৩-২০২৪ বৰ্ষ

মুদ্ৰক ঃ

আধুনিক অফ্‌ছেট প্ৰেছ, মৰাণ

তৰুণ চুতীয়া
প্ৰতিষ্ঠাপক সম্পাদক

দুৰ্গেশ্বৰ শইকীয়া
প্ৰতিষ্ঠাপক সভাপতি

ঘনকান্ত গগৈ
প্ৰতিষ্ঠাপক অধ্যক্ষ

উছৰ্গা

জ্ঞানৰ গৰাকী, সত্যৰ সন্ধানী আমি সকলো এক নৱ পক্ষী। সুচিন্তা আৰু কৰ্মেৰে অধিষ্ঠিত হ'বলৈ, পোহৰৰ বাট বিচাৰি অহা মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ হাতত 'অন্বেষণ'ৰ এই সংখ্যাটি উছৰ্গা কৰা হ'ল।

আমি সুঁৱৰিছোঁ সেইসকল ব্যক্তিক, যিসকলে আমাৰ সহযাত্ৰাৰ পথ আধাতে সামৰিলে।

সম্পাদনা সমিতি
'অন্বেষণ'

অধ্যাপক জিতেন হাজৰিকা
উপাচাৰ্য

ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়

ডিব্ৰুগড় | পিন-৭৮৬০০৪ | অসম
দূৰভাষ ঃ ০৩৭৩-২৩৭০২৩৯
ইমেইল ঃ vc@dibru.ac.in

শুভেচ্ছা বাণী

অসমৰ উচ্চ শিক্ষাৰ জগতখনত বিগত ১৯৬৪ খ্ৰীষ্টাব্দতে সংযোজিত হৈছিল এটি নতুন নাম— মৰাণ মহাবিদ্যালয়। এখন বৃহৎ খেলপথাৰৰে সৈতে এটি আহল বহল সেউজ চৌহদত অৱস্থিত মহাবিদ্যালয়খনে বিগত ভালেকেইটা দশক ধৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক কলা আৰু বিজ্ঞান শাখাত উচ্চ শিক্ষাৰ সুবিধা প্ৰদান কৰি শিক্ষিত মানৱ সম্পদ সৃষ্টিৰে সমাজখনলৈ আশানুৰূপভাৱে অৰিহণা আগবঢ়াই অহাৰ উপৰিও এটি বৃহত্তৰ অঞ্চলক সাঙুৰি এক সুস্থ শৈক্ষিক পৰিৱেশ ৰচনা কৰাত অগ্ৰণী ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে।

মহাবিদ্যালয়খনৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'অন্বেষণ'খন প্ৰকাশৰ পথত বুলি বাৰ্তা লাভ কৰি স্বাভাৱিকতে আমি আনন্দিত হৈছোঁ। আমি আশাবাদী যে মানবিশিষ্ট তত্ত্বগধুৰ বিবিধ প্ৰবন্ধ-পাতিৰ উপৰিও ভিন্নস্বাদৰ গল্প, কবিতা, অন্যান্য লেখা, প্ৰাসংগিক তথ্য-পাতি, আলোকচিত্ৰ আদিৰে সুসমৃদ্ধ হৈ 'অন্বেষণ'ৰ এইবাৰৰ সংখ্যাটি অতি সুন্দৰকৈ প্ৰকাশ পাব।

প্ৰকাশটিৰ সৈতে প্ৰত্যক্ষ কিম্বা পৰোক্ষভাৱে জড়িত হৈ থকা সদৌটিলৈকে আমাৰ আন্তৰিক অভিনন্দনৰ লগতে পাঠকৰ বৃহৎ সমাজখনলৈ আমাৰ শুভ কামনা থাকিল।

(জিতেন হাজৰিকা)

দিনাংক ঃ ১৮ মাৰ্চ, ২০২৪

ৰণোজ পেগু
মন্ত্ৰী
শিক্ষা, জনজাতি পৰিক্ৰমা (ভৈয়াম)
খিলঞ্জীয়া আৰু জনজাতীয় বিশ্বাস আৰু
সংস্কৃতি (সংগ্ৰহালয় আৰু পুথিভঁৰাল
সঞ্চালকালয়)

সত্যমেৱ জয়তে

ব্লক-আই, (পুৰণি মুখ্যমন্ত্ৰীৰ কাৰ্য্যালয়)
প্ৰথম মহলা, জনতা ভৱন, দিশপুৰ,
গুৱাহাটী-৭৮১০০৬
দূৰভাষ ঃ ০৩৬১-২২৩৭০২৩
৯৯৫৪৭-০৩৮২৫

শুভেচ্ছাবাণী

চৰাইদেউ জিলাৰ মৰাণহাটস্থিত অগ্ৰণী শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠান মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'অন্বেষণ' প্ৰকাশৰ বাবে প্ৰস্তুতি চলোৱাৰ বিষয়ে জানিব পাৰি নথৈ আনন্দিত হৈছোঁ।

এখন শিক্ষানুষ্ঠানৰ বাবে বাৰ্ষিক আলোচনীখন প্ৰতিষ্ঠানটোৰ বৌদ্ধিক ভূষণ স্বৰূপ। ই শিক্ষাৰ্থীসকলৰ সৃজনীশক্তিৰ বিকাশৰ সুযোগ প্ৰদানৰ লগতে শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ সামগ্ৰিক বিদ্যায়তনিক পৰিৱেশৰ আভাস দাঙি ধৰাত সহায় কৰে। আশা ৰাখিছোঁ শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ বাৰ্ষিক আলোচনীখন শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ শিক্ষাৰ্থীসকলৰ চিন্তা-চেতনা বিকাশৰ এক প্ৰেৰণাদায়ক মঞ্চ ৰূপে পৰিগণিত হ'ব। আলোচনীখনত শিক্ষাৰ্থী তথা শিক্ষানুষ্ঠানৰ সমূহ পৰিয়ালৰ সৃষ্টিশীলতা আৰু মহাবিদ্যালয়খনৰ ঐতিহ্যপূৰ্ণ শৈক্ষিক অৱদান প্ৰাণৱন্ত ৰূপত উদ্ভাসিত হওক, এই কামনাৰে মই ছাত্ৰ একতা সভা তথা বাৰ্ষিক আলোচনী সম্পাদনা সমিতিৰ প্ৰয়াসৰ শলাগ লৈছোঁ আৰু বহু মননশীল লেখাৰে আলোচনীখন সমৃদ্ধ হোৱাৰ আশাৰে সকলোকে শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

লগতে স্থাপনা কালৰে পৰা চৰাইদেউ জিলাৰ শৈক্ষিক ক্ষেত্ৰখনলৈ অৱদান আগবঢ়াই অহা শিক্ষানুষ্ঠানখন জ্ঞান-প্ৰজ্ঞাৰ মন্দিৰ ৰূপে সদায়ে জ্যোতিস্মান হৈ থকাৰ আশাৰে মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ উত্তৰোত্তৰ কামনা কৰিছোঁ।

(ডাঃ ৰণোজ পেগু)

Jogen Mohan
Minister
Revenue & Disaster Management, Hills Area Development, Mines & Minerals
Govt. of Assam, Dispur

सत्यमेव जयते

Assam Secretariat
M3, Minister colony
Dispur, Guwahati-781006
M. No. : 94351 32370
Tel-cum Fax : 0361-2237093
e-mail : jogen77@gmail.com

Ref. MIN / R&DM etc. / 2024 / GW-62

Date ২০-০৮-২০২৪

শুভেচ্ছাবাণী

প্ৰতি,

সম্পাদিকা
বাৰ্ষিক আলোচনী ‘অন্বেষণ’
মৰাণ মহাবিদ্যালয়, মৰাণহাট।

মই জানিবলৈ পাই সুখী হৈছো যে, ১৯৬৪ চনত স্থাপিত হোৱা মৰাণ মহাবিদ্যালয়ে যোৱা ৬০ বছৰে বৃহত্তৰ অঞ্চলটোৰ অগ্ৰনী শিক্ষানুষ্ঠান হিচাপে শিক্ষাৰ দিশত আগুৱাই গৈছে। এই শিক্ষানুস্থানৰ পৰা ইতিমধ্যে বহুতো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সুক্ষ্যাতিৰে উত্তীৰ্ণ হৈ সমাজৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত বৰঙনি আগবঢ়াই আহিছে তথা বিভিন্ন আগশাৰীৰ শিক্ষানুস্থান সমূহত অধ্যয়ন কৰি বিভিন্ন দিশত নিজৰ প্ৰতিভা উজলাই তুলিছে। এই শিক্ষানুষ্ঠানৰ বাৰ্ষিক আলোচনী ‘অন্বেষণ’ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ বাবে প্ৰকাশৰ ব্যৱস্থা কৰিছে বুলি জানিবলৈ পাই আনন্দিত হৈছো আৰু তাৰ বাবে শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। আলোচনীখনে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ বৌদ্ধিক প্ৰতিভা বিকাশত অৰিহণা যোগাব বুলি আশা কৰিলোঁ। প্ৰকাশ পাব লগা আলোচনীখনিলৈ এটি শুভেচ্ছাবাণী আগবঢ়াবলৈ অনুৰোধ কৰাত মই মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ আলোচনী সম্পাদিকা তথা সকলো সন্মানীয় উদ্যোক্তালৈ ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জনালোঁ।

শেষত, মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো দিশৰ উত্তৰোত্তৰ কামনা কৰিলো।

(যোগেন মহন)
মন্ত্ৰী, অসম চৰকাৰ

OFFICE OF THE PRINCIPAL
MORAN COLLEGE
[Estd. 1964]
MORANHAT::785670 (ASSAM)
NAAC GRADE " B "
☎ :226179/229057
STD.: 03754
E-Mail: moran.college@rediffmail.com

Ref No. : MC.15(c)MISC/2024/1002 ***Date:*** 28/08/24

শুভেচ্ছাবাণী

মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ 'অন্বেষণ'ৰ ৫২ তম্ সংখ্যাটি প্ৰকাশ পাব বুলি জানিবলৈ পাই মই অতিশয় আনন্দিত হৈছোঁ। সমাজত সাহিত্যৰ ভূমিকা অতুলনীয়। সমাজৰ বাস্তৱ দিশসমূহ প্ৰতিস্ফূৰ্ত কৰি সাহিত্যই পথ প্ৰদৰ্শকৰ ভূমিকা পালন কৰে। মহাবিদ্যালয় এখনৰ আলোচনী একোখনত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সাহিত্যিক প্ৰতিভা প্ৰকাশ পোৱাৰ লগতে বৌদ্ধিক দিশৰো বিকাশ ঘটে। সাহিত্য চৰ্চাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক সৃষ্টিশীল ক্ষমতাৰ অধিকাৰী কৰি তোলে।

সাহিত্যৰ বিভিন্ন দিশসমূহে অতীজৰে পৰা সমাজত এক সুস্থিৰ বাতাবৰণৰ সৃষ্টি কৰি আহিছে। সাহিত্য চৰ্চাৰ এক ক্ষেত্ৰ হিচাপে 'অন্বেষণ' আলোচনীখনে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সুপ্ত প্ৰতিভাৰ সন্ধান কৰি তেওঁলোকক এখনি উৰ্বৰ ক্ষেত্ৰ প্ৰদান কৰিছে। মানসিক দিশৰ উৎকৰ্ষ সাধনৰ ক্ষেত্ৰত এই আলোচনীখনৰ ভূমিকা নিঃসন্দেহে প্ৰশংসনীয়।

'অন্বেষণ'ৰ লগত জড়িত থকা সম্পাদক, তত্ত্বাৱধায়ক, উপদেষ্টা সমিতি, অধ্যাপক-অধ্যাপিকাসকল, লেখক-লেখিকা, সদস্যসকল, প্ৰেছৰ কৰ্মকৰ্তা আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিয়ালৰ সকলোলৈকে অন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰাৰ লগতে শুভেচ্ছা জনালোঁ। মুখপত্ৰ 'অন্বেষণ' মহাবিদ্যালয়ৰ ইতিহাসৰ দলিল হৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বৌদ্ধিক উত্তৰণ ঘটাওক সেইয়াই আমাৰ কামনা।

২৮/৮/২৪

(ড° মিতালী কোঁৱৰ)
অধ্যক্ষ
মৰাণ মহাবিদ্যালয়

নগেন শইকীয়া
অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক আৰু প্ৰাক্তন সাংসদ
NAGEN SAIKIA
Retd. Professor and Ex-MP(RS)

0373-2318796 (R)
094350-30340 (M)
nagendrasaikia@yahoo.co.in

শুভেচ্ছা-সন্দেশ

মৰাণ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'অন্বেষণ'ৰ পৰৱৰ্তী সংখ্যা প্ৰকাশৰ যো-জা কৰা হৈছে বুলি জানিব পাৰি আনন্দ পালোঁ। আমাৰ স্কুল-কলেজৰ আলোচনীসমূহত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজৰ চিন্তাশীল, সৃষ্টিশীল আৰু উপলব্ধ বিষয়ৰ ৰচনাৰে আত্মপ্ৰকাশৰ এটা সুবিধা লাভ কৰে। আনকি অনেকৰ প্ৰথম লেখা একোটাতে প্ৰতিভাৰ পৰিচয় ফুটি উঠে। এনে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ অনেকেই পৰৱৰ্তী কালত চিন্তাশীল বা সৃষ্টিশীল লেখকস্বৰূপে প্ৰতিস্থিত। মই আশা কৰিছোঁ 'অন্বেষণ'ৰ পৃষ্ঠাতো এনে প্ৰতিভা উন্মেষৰ পৰিচয় পোৱা যাব। এই সংখ্যাৰ 'অন্বেষণ' ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ লেখাৰ উপৰিও অধ্যাপক-অধ্যাপিকাসকলৰ পুৰঠ চিন্তা, জ্ঞান আৰু সৃষ্টিশীল ৰচনাৰে নিশ্চয় সমৃদ্ধ হৈ উঠিব। মই এনে এখন পাঠোপযোগী আলোচনী দেখিবলৈ আগ্ৰহেৰে বাট চাই থাকিম- এই বাঞ্ছাৰে মোৰ শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

(নগেন শইকীয়া)
১৮ মাৰ্চ, ২০২৪ চন

‘অন্বেষণ’ৰ নেপথ্যত

ড° মিতালী কোঁৱৰ
মুখ্য উপদেষ্টা

শ্ৰীযুক্তা মধুমালা শইকীয়া
মুখ্য উপদেষ্টা

ড° নিশি বৰগোহাঁই
তত্ত্বাৱধায়ক

ড° ৰশ্মি বুঢ়াগোহাঁই
তত্ত্বাৱধায়ক

ৰোহিনী চেতিয়া
তত্ত্বাৱধায়ক

ড° ৰিঞ্জুমণি হাজৰিকা
তত্ত্বাৱধায়ক

গংগোত্ৰী গগৈ
তত্ত্বাৱধায়ক

ড° ধ্ৰুৱজ্যোতি গগৈ
তত্ত্বাৱধায়ক

বিৰাজ বিকাশ গগৈ
সভাপতি

পংখী বৰুৱা
সম্পাদক

প্ৰিয়ম দত্ত
সদস্যা

আচিত্ৰামালা বৰঠাকুৰ
সদস্যা

দেৱজিৎ গগৈ
সদস্য

অংকিতা গগৈ
সদস্যা আৰু বেটুপাতৰ শিল্পী

ৰূপম সন্দিকৈ
বেটুপাতৰ শিল্পী

Dr. Anil Saikia

Retd. Principal
Moran College

Member
General Council
Sangeet Natak Akademy
New Delhi (Govt. of India nominated)
2022-2027

Address:
Moran College Campus
P.O.- Moranhat 785670
Dist- Charaideo ,Assam
Mob: 8638833287
Email Id: anilsaikia557@gmail.com

তাৰিখঃ ১৬-৫-২০২৪

সমীপেষু
বিৰাজ বিকাশ গগৈ
সভাপতি, মৰাণ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
কল্পজ্যোতি চাংমাই
সাধাৰণ সম্পাদক, মৰাণ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা আৰু
পংখী বৰুৱা
আলোচনী সম্পাদক, মৰাণ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

প্ৰসঙ্গ- আপোনালোকৰ চিঠি নং- MCSU/2023-24/59 তাৰিখ- ৬-৪-২০২৪

স্নেহভাজনেষু

আপোনালোকৰ চিঠি পাই কৃতাৰ্থ হ'লো। আশা কৰিছোঁ আপোনালোকৰ নেতৃত্বত যোৱা বছৰসমূহৰ দৰে এই বছৰো এখনি সৰ্বাংগ সুন্দৰ আলোচনী 'অন্বেষণ' প্ৰকাশ হ'ব। মহাবিদ্যালয় এখনৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰখনি মহাবিদ্যালয়ৰ দাপোন স্বৰূপ। য'ত মহাবিদ্যালয়খনৰ বিদ্যায়তনিত, সাংস্কৃতিক, ক্ৰীড়া, সাহিত্য আদি সকলো দিশৰে প্ৰতিভাধৰসকলৰ খবৰ প্ৰকাশ হয়। য'ত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ তথা অধ্যাপক অধ্যাপিকাসকলৰ সাহিত্যিক-প্ৰতিভাৰ বিশেষ উন্মেষ ঘটে। মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীত প্ৰকাশ পোৱা গল্প, প্ৰবন্ধ, কবিতা, চুটি নাটক, ৰস-ৰচনা, ভ্ৰমন কাহিনী আদি লেখাসমূহ বিশেষকৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ এটা নিৰ্দিষ্ট বয়সৰ চিন্তাৰ প্ৰতিফলন। সেইখিনি কিমান ভাল হৈছে তাৰ বিচাৰতকৈয়ো সেইখিনিযে মহাবিদ্যালয়ত পঢ়ি থকা সময়ৰ চিন্তাসমূহক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে ধৰি ৰাখিব পাৰিলে সেয়াহে গুৰুত্বপূৰ্ণ। মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ সোণালী জয়ন্তীত বিভিন্ন গ্ৰন্থ প্ৰকাশৰ লগতে, মহাবিদ্যালয়ৰ পূৰ্বে প্ৰকাশিত আলোচনীসমূহৰ পৰা 'মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ পঞ্চাছ বছৰৰ গল্প','মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ পঞ্চাছ বছৰৰ প্ৰবন্ধ', 'মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ পঞ্চাছ বছৰৰ কবিতা' শীৰ্ষক তিনিখন গ্ৰন্থ কৰা হৈছিল। ভৱিষ্যতেও হয়তো মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীত প্ৰকাশিত গল্প, প্ৰবন্ধ, কবিতাৰ পৰা আৰু সংকলন প্ৰকাশ হ'ব। তেনেকৈ প্ৰকাশ পোৱা গ্ৰন্থ কেতিয়াবা হয়তো কাৰোবাৰ বাবে গবেষণাৰ বিষয়ো হ'ব পাৰে।

যোৱা কেইবছৰৰ মৰাণ মহাবিদ্যালয় আলোচনীসমূহ মই সম্পূৰ্ণকৈ পঢ়িছো। সেইসমূহত বহুত উন্নত মানদণ্ডৰ লেখা পাইছো। ভাল লিখা পালে লেখক ছাত্ৰলৈ ফোনও কৰিছোঁ। আমাৰ আশা এই বছৰো পংখী বৰুৱাৰ সম্পাদনাত এখনি অতি সুন্দৰ আলোচনী প্ৰকাশ পাব। মৰমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকললৈ শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষাকে প্ৰমুখ্য কৰি সকলো অধ্যাপক-অধ্যাপিকালৈ শ্ৰদ্ধা জনালোঁ। জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়।

অনিল শইকীয়া

(ড° অনিল শইকীয়া।)

অধ্যক্ষৰ একলম

শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ বিৱৰ্তন আৰু ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ উন্নতি

পাতনি ঃ ২০৩০ চনৰ ভিতৰত, ভাৰতত বিশ্বৰ সৰ্বাধিক সংখ্যক যুৱ জনসংখ্যা থাকিব, এনে এক জনসংখ্যাৰ আকাৰ যি কেৱল তেতিয়াহে এক আশীৰ্বাদ হ'ব যদিহে এই যুৱক-যুৱতীসকল কৰ্মশক্তিত যোগদান কৰিবলৈ দক্ষ হয়। গুণগত শিক্ষাই ইয়াত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিব। কিন্তু বৰ্তমানৰ আন্তঃ গাঁথনিৰ অভাৱ, শিক্ষাৰ ওপৰত কম পৰিমাণৰ চৰকাৰী ব্যয় (G.D.P. ৰ ৩.৫% তকৈ কম) আৰু শিক্ষাৰ বাবে একত্ৰিত জিলা তথ্য প্ৰণালী (UDISE) অনুসৰি প্ৰাথমিক বিদ্যালয়সমূহৰ বাবে ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত শিক্ষাৰ্থীৰ পৰা শিক্ষকৰ অনুপাত ২৪ঃ১ আদিৰ দৰে গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হৈছে। গতিকে ভাৰতীয় শিক্ষা প্ৰণালীক গোলকীয় মানদণ্ডৰ সৈতে সুৰ মিলাই লোৱাৰ আৰু সঁহাৰিমূলক আৰু প্ৰাসংগিক আধুনিক শিক্ষণ পদ্ধতি গ্ৰহণ কৰাৰ সময় আহি পৰিছে। পৰিৱৰ্তিত পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হ'বলৈ ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষা নীতি ২০২০ ক গুৰুত্বপূৰ্ণ কৰি তোলা হৈছে।

ভাৰতত শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ স্থিতি কি ?

ইতিহাস ঃ

প্ৰাচীন ভাৰতত এক প্ৰকাৰৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা আছিল য'ত শিষ্য (শিক্ষাৰ্থী) একেটা ঘৰতে গুৰুৰ সৈতে বাস কৰিছিল। পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ পুৰণি বিশ্ববিদ্যালয় শিক্ষা ব্যৱস্থা নালন্দাত আছিল। সেইসময়ত সমগ্ৰ বিশ্বৰ শিক্ষাৰ্থীসকল ভাৰতীয় জ্ঞান প্ৰণালীৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈছিল।

ব্ৰিটিছ চৰকাৰে Macaulay Committee recommendations, Woods Despatch, Hunter Commission Report, University Education Act, 1904 ৰ জৰিয়তে শিক্ষা ব্যৱস্থাত বিভিন্ন সংস্কাৰ আনিছিল যি সমাজৰ ওপৰত গভীৰ প্ৰভাৱ পেলাইছিল।

ভাৰতত শিক্ষাৰ সাম্প্ৰতিক স্থিতি ঃ

ভাৰতীয় অৰ্থনীতিৰ উন্নতিৰ লগে লগে ভাৰতত সাক্ষৰতাৰ ক্ষেত্ৰত লিংগৰ ব্যৱধান ১৯৯১ চনত হ্ৰাস হ'বলৈ আৰম্ভ কৰে। অৱশ্যে ২০১৫ চনত ইউনেস্কোৰ প্ৰতিবেদন অনুসৰি ভাৰতত বৰ্তমানৰ মহিলা সাক্ষৰতাৰ হাৰ এতিয়াও বিশ্বব্যাপী গড় ৮৭% তকৈ যথেষ্ট পিছ পৰি আছে।

তদুপৰি, ভাৰতৰ সামগ্ৰিক সাক্ষৰতাৰ হাৰ ৭৪.০৪% বিশ্বৰ গড় ৮৬.৩% তকৈ কম। ভাৰতৰ এক ভালে সংখ্যক ৰাজ্য গড় পৰিসৰৰ ভিতৰত পৰে, ৰাষ্ট্ৰীয় সাক্ষৰতাৰ স্তৰৰ সামান্য ওপৰত।

তালিকা নং ১

ভাৰতবৰ্ষত ১৯৫১-২০১১ লৈকে শিক্ষিত হাৰৰ ধাৰা

পিয়ল বৰ্ষ	ব্যক্তি	দশকীয় বৃদ্ধিহাৰ	পুৰুষ	মহিলা	লিংগ ব্যৱধান
১৯৫১	১৮.৩৩		২৭.১৬	৮.৮৬	১৮.৩০
১৯৬১	২৮.৩	৯.৯৭	৪০.৪০	১৫.৩৫	২৫.০৫
১৯৭১	৩৪.৪৫	৬.১৫	৪৫.৯৬	২১.৯৭	২৩.৯৯
১৯৮১	৪৩.৫৭	৯.১২	৫৬.৩৮	২৯.৭৬	২৬.৬২
১৯৯১	৫২.২১	৮.৬৪	৬৪.১৩	৩৯.২৯	২৪.৮৪
২০০১	৬৪.৮৩	১২.৬২	৭৫.২৬	৫৩.৬৭	২১.৫৯
২০১১	৭৪.০৪	৯.২১	৮২.১৪	৬৫.৪৬	১৬.৬৮

বিভিন্ন আইনী আৰু সাংবিধানিক ব্যৱস্থা

আইনী ব্যৱস্থাসমূহ ঃ

১/ চৰকাৰে প্ৰাথমিক পৰ্যায়ৰ (৬-১৪ বছৰ) শিক্ষাৰ অধিকাৰ (RTE) আইনৰ অংশ হিচাপে সৰ্ব শিক্ষা অভিযান (SSA) কাৰ্যকৰী কৰিছে।

২/ মাধ্যমিক পৰ্যায়লৈ (বয়স ১৪-১৮ বছৰ) আগবাঢ়ি চৰকাৰে ৰাষ্ট্ৰীয় মাধ্যমিক শিক্ষা অভিযান। (Rashtriya Madhyamik Shiksha Abhiyan) ৰ জৰিয়তে মাধ্যমিক শিক্ষা সাঙুৰি SSA ক সম্প্ৰসাৰিত কৰিছে।

৩/ উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰয়োজনীয়তা পূৰণ কৰাৰ বাবে উচ্চ শিক্ষা, স্নাতকোত্তৰ (PG) আৰু এমফিল/পি. এইচ. ডি. স্তৰ সামৰি উচ্চ শিক্ষা, চৰকাৰে ৰাষ্ট্ৰীয় উচ্চতাৰ শিক্ষা অভিযানৰ (RUSA) জৰিয়তে সাঙুৰি লৈছে।

৪/ এই সকলোবোৰ আঁচনি সমগ্ৰ শিক্ষা অভিযান (Samagra Shiksha Abhiyan) ৰ তলত অন্তৰ্ভুক্ত কৰি এটি ছাতিৰ অন্তৰ্গত আঁচনি কৰা হৈছে।

সাংবিধানিক ব্যৱস্থাসমূহ ঃ

১/ ৰাজ্যিক নীতিৰ নিৰ্দেশক নীতিৰ (ডি. পি. এছ. পি.) অনুচ্ছেদ ৪৫ ত প্ৰথমতে নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছিল যে চৰকাৰে সংবিধান আৰম্ভ হোৱাৰ ১০ বছৰৰ ভিতৰত ১৪ বছৰ বয়সলৈকে সকলো শিশুৰ বাবে বিনামূলীয়া আৰু বাধ্যতামূলক শিক্ষা নিশ্চিত কৰিব লাগে।

২/ ইয়াৰ উপৰিও, ছয় বছৰৰ তলৰ শিশুৰ শৈশৱৰ যত্ন আৰু শিক্ষা সামৰি লোৱাৰ পৰিসৰ বৃদ্ধি কৰিবলৈ অনুচ্ছেদ ৪৫ সংশোধন কৰা হৈছিল।

৩/ যিহেতু এই উদ্দেশ্য টো উপলব্ধি কৰা হোৱা নাছিল, ২০০২ চনৰ ৮৬ তম সংবিধান সংশোধনী আইনে অনুচ্ছেদ ২১ এ প্ৰৱৰ্তন কৰিছিল, প্ৰাথমিক শিক্ষাক নিৰ্দেশনা মূলক নীতিৰ পৰিৱৰ্তে মৌলিক অধিকাৰলৈ ৰূপান্তৰিত কৰিছিল।

ভাৰতত বিদ্যালয় শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ সমস্যাবোৰ কি ?

চৰকাৰৰ নিৰ্বাচন-চালিত মনোযোগ ঃ

নিৰ্বাচনৰ সময়ত, দৰিদ্ৰসকলে দৰদাম কৰাৰ ক্ষমতা লাভ কৰে, যাৰ ফলত বিনামূলীয়া আৰু গেৰান্টিৰ দৰে তাৎক্ষণিক প্ৰয়োজনীয়তাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া হয়। যদিও মানুহে উপাৰ্জন সুৰক্ষা আৰু উন্নত মৌলিক অধিকাৰৰ আকাংক্ষা কৰে, তেওঁলোকে চৰকাৰৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ বিষয়ে সন্দিহান, সেয়া শিক্ষা, স্বাস্থ্য, জীৱন ধাৰণৰ পৰিস্থিতি ইত্যাদি হওক।

শিক্ষা খণ্ডৰ সংকট ঃ

শিক্ষা খণ্ডটো বেপেৰোৱা বাণিজ্যিকীকৰণ আৰু ৰাজনীতিকৰণৰ বাবে সংকটত পৰিছে। ইয়াত পৰ্যায়ক্ৰমে ৰণনীতি আৰু ৰাষ্ট্ৰীয় সহমতৰ অভাৱ উপলব্ধি কৰা দেখা গৈছে আৰু গুণগত শিক্ষাত দৃঢ় বিনিয়োগৰ বিকল্প হিচাপে প্ৰযুক্তিৰ দৰে সহজ সমাধানৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰে।

এডুটেকৰ সীমাৰদ্ধতা ঃ

"The Learning Trap" নামৰ কিতাপখনে ভাগি পৰা শিক্ষা ব্যৱস্থা ঠিক কৰাৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযুক্তিৰ সীমাবদ্ধতাৰ ওপৰত আলোকপাত কৰিছে। এডুটেক ষ্টাৰ্ট-আপে প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰণ কৰাত ব্যৰ্থ হৈছে, প্ৰযুক্তিগত সমাধানতকৈ ভাল শিক্ষকৰ প্ৰয়োজনীয়তা গুৰুত্ব বেছিকৈ অনুভৱ কৰিছে।

টিউচন উদ্যোগৰ প্ৰভাৱ ঃ

৫৮ বিলিয়ন টকাৰ অধিক মূল্যৰ টিউচন উদ্যোগ দ্ৰুতগতিত সম্প্ৰসাৰিত হৈছে। চৰকাৰী নীতিয়ে উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ পৰীক্ষাক অৱমূল্যায়ন কৰে আৰু পেছাদাৰী কেৰিয়াৰৰ প্ৰৱেশদ্বাৰ হিচাপে ৰাষ্ট্ৰীয় পৰীক্ষাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়াটোৱে এই সমান্তৰাল শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ বিকাশত অৰিহণা যোগায়।

টিউচন কেন্দ্ৰৰ বাবে অগ্ৰাধিকাৰ ঃ

অভিভাৱকসকলে নিয়মীয়া বিদ্যালয়তকৈ টিউচন কেন্দ্ৰক অধিক পছন্দ কৰে, যাৰ মূলত শিক্ষাৰ্থীসকলৰ মাজত চাপ-প্ৰেৰিত আত্মহত্যা আৰু মানসিক স্বাস্থ্যৰ সমস্যা দেখা দিছে। সুশিক্ষিত আৰু কম শিক্ষিত শিক্ষাৰ্থীৰ মাজত বিভাজন বৃদ্ধি পাইছে।

বিদ্যালয়সমূহত গুণগত মানদণ্ডৰ প্ৰভেদ ঃ

ভাৰতৰ ৰাজহুৱা আৰু বেচৰকাৰী বিদ্যালয়বোৰৰ মানদণ্ড ক্ষেত্ৰত মনকৰিবলগীয়া, য'ত নিম্ন প্ৰশিক্ষিত আৰু বেতনপ্ৰাপ্ত শিক্ষকসকলে টিউচন কেন্দ্ৰৰ উত্থানত অৰিহণা যোগায় আহিছে। চৰকাৰে কেৱল চৰকাৰী বিদ্যালয়ৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়াটোৱে ব্যক্তিগত খণ্ডৰ বিদ্যালয়বোৰৰ নিৰীক্ষণ আৰু মানদণ্ড উন্নত কৰাত অৱহেলা কৰা দেখা যায়।

বৰ্ধিত শৈল্পিক বিভাজন ঃ

ধনী আৰু দৰিদ্ৰৰ মাজত শৈক্ষিক বিভাজন বৃদ্ধি পাইছে, দ্বিতীয় শ্ৰেণীৰ শিক্ষাৰ্থীসকলে এক বিফল প্ৰণালীৰ ভিতৰত সংগ্ৰাম কৰি আছে। শিক্ষণ সামগ্ৰীৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টিভংগীৰ উদ্ভাৱনৰ অভ্যৱ আছে আৰু বৰ্ধিত প্ৰত্যাহ্বানৰ মোকাবিলা কৰাত ব্যৰ্থ হৈছে।

সামাজিকভাৱে জড়িতৰ অভাৱ ঃ

শিক্ষা কেৱল চৰকাৰী দায়িত্বৰ সলনি এক সামাজিক চিন্তাত পৰিণত হ'ব লাগে যিটো ভাৰতীয় প্ৰেক্ষাপটত এতিয়ালৈকে হৈ উঠা নাই যেন অনুভৱ হয়।

এনে সমস্যাৰ সমাধানবোৰ হৈছে - সামাজিক অংশগ্ৰহণ সম্প্ৰাসাৰিত কৰা, নাগৰিক সমাজক জড়িত কৰা আৰু

স্বেচ্ছাসেৱকতাক উৎসাহিত কৰা, লগতে শিক্ষকসকলক ফলাফলৰ বাবে দায়বদ্ধ কৰা।

পৰ্যাপ্ত শিক্ষা ব্যয় ঃ

ভাৰতৰ শিক্ষাব্যয় পৰ্যান্ত নহয় (জিডিপিৰ ৩.৫% তকৈ কম স্থবিৰ হৈ আছে) যি শিক্ষা ২০৩০ ৰ ফ্ৰেমৱৰ্ক ফৰ একচনৰ দ্বাৰা অনুমোদিত ৬% তকৈ বহু কম। প্ৰকৃত বিকাশ আৰু বিকাশৰ বাবে পৰ্যান্ত মনোযোগ আৰু বৰ্ধিত বাজেটৰ আৱন্টন নাই।

ৰাজনৈতিক নেতৃত্ব আৰু বিত্তীয় কল্পনা ঃ

শৈক্ষিক প্ৰকৃত বিকাশৰ ধাৰাটো ৰাজনৈতিক নেতৃত্বৰ প্ৰতিশ্ৰুতি আৰু বিত্তীয় কল্পনাৰ ওপৰতো নিৰ্ভৰ কৰে। শিক্ষাৰ ওপৰত ভাৰতৰ ব্যয় কম হোৱাৰ সৈতে, এক মৌলিক পৰিৱৰ্তনৰ অভাৱ আছে যি প্ৰত্যাহ্বানৰ মোকাবিলা কৰিব পাৰে আৰু শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত বিশ্বব্যাপী নেতৃত্ব অৰ্জন কৰিব পাৰে।

বিদ্যালয়সমূহত অপৰ্যান্ত আন্তঃগাঁথনি ঃ

২০১৯-২০ বৰ্ষৰ ইউ. ডি. আই. এছ. ই. ৰ মতে, মাত্ৰ ১২% বিদ্যালয়ত ইন্টাৰনেট সুবিধা আছে আৰু ৩০% ত কম্পিউটাৰ আছে।

ইয়াৰে প্ৰায় ৪২% বিদ্যালয়ত আচবাবৰ অভাৱ আছিল ২৩% বিদ্যুতৰ অভাৱ আছিল, ২২% শাৰীৰিকভাৱে অক্ষমসকলৰ বাবে ৰেম্পৰ অভাৱ আছিল আৰু ১৫% লোকৰ পানী তথা পৰিষ্কাৰ পৰিচ্ছন্নতাৰ সুবিধাৰ অভাৱ আছিল (যাৰ ভিতৰত আছে খোৱা পানী, শৌচালয় আৰু Handwash Besin (হাত ধোৱা বেচিন)।

উচ্চ হাৰত বিদ্যালয় ত্যাগ ঃ

বিদ্যালয় ত্যাগ (Drop Out) ৰ হাৰ প্ৰাথমিক আৰু গৌণ স্তৰত অতি উচ্চ। ৬-১৪ বছৰ বয়সৰ বেছিভাগ শিক্ষাৰ্থীয়ে শিক্ষা সম্পূৰ্ণ কৰাৰ আগতে বিদ্যালয় এৰি যায়। ই বিত্তীয় আৰু মানৱ সম্পদৰ অপচয়কে সূচায়।

ৰাষ্ট্ৰীয় পাৰিবাৰিক স্বাস্থ্য জৰীপ ৫ অনুসৰি ২০১৯-২০২০ বৰ্ষত অধ্যয়নত আগ্ৰহী নহৈ স্কুল এৰি যোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ভিতৰত ৬-১৭ বছৰ বয়সৰ ২১.৪% ছোৱালী আৰু ৩৫.৭% ল'ৰা।

ভাৰতত শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ দীৰ্ঘম্যাদী সমাধানবোৰ কি ?

অভিজ্ঞতামূলক শিক্ষণ পদ্ধতিৰ প্ৰয়োগ ঃ

বিদ্যালয়ৰ পাঠ্যক্ৰমত সমস্যা সমাধান আৰু সিদ্ধান্ত লোৱা সম্পৰ্কীয় বিষয়বোৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰাৰ প্ৰয়োজন আছে যাতে শিক্ষাৰ্থীসকলক শিকাৰ অভিজ্ঞতা প্ৰদান কৰা হয় আৰু তেওঁলোকে কৰ্মশক্তিত প্ৰৱেশ কৰাৰ সময়ত বাহিৰৰ পৃথিৱীৰ সন্মুখীন হ'বলৈ প্ৰস্তুত হয়।

অভিজ্ঞতামূলক শিক্ষণে প্ৰতিজন শিক্ষাৰ্থীৰ পৰা সক্ৰিয় অংশগ্ৰহণ আহৰণ কৰাৰ সামৰ্থ্যৰ পৰা সৰ্বাধিক লাভালাভ অৰ্জন কৰিব পাৰে, যাৰ ফলত তেওঁলোকৰ আৱেগিক বুদ্ধিমত্তা আৰম্ভ হয় আৰু তেওঁলোকক আত্ম-শিকণৰ পথ খোল খায়।

কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাক শৈক্ষিক খণ্ডৰ সৈতে সংযুক্ত কৰিলে অভিজ্ঞতামূলক শিক্ষাও সহজ হ'ব।

ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষা নীতি ৰূপায়ণ ঃ

এন. ই. পি. ৰ কাৰ্যকৰীকৰণে শিক্ষা ব্যৱস্থাক ইয়াৰ টোপনিৰ পৰা জোকাৰি যোৱাত সহায় কৰিব পাৰে। বৰ্তমানৰ ১০+২ প্ৰণালীৰ পৰা ৫+৩+৩+৪ প্ৰণালীলৈ ধাবমান হ'লে প্ৰাক-বিদ্যালয় বয়সৰ গোটেটোক আনুষ্ঠানিকভাৱে শিক্ষা সংস্থাপনলৈ আনিব যিটো সকলো ৰাজ্যতে এতিয়ালৈকে সমানভাৱে ৰূপায়ণ কৰা হোৱা নাই।

শিক্ষা-নিযুক্তি কৰিডৰ ঃ

ভাৰতৰ শৈক্ষিক সংস্থাপনটো মূলসুঁতিৰ শিক্ষাৰ সৈতে বৃত্তিমূলক শিক্ষা একত্ৰিত কৰি বিদ্যালয়ত (বিশেষকৈ চৰকাৰী বিদ্যালয়সমূহত) সঠিক পৰামৰ্শ প্ৰদানৰ ব্যৱস্থাটো কৰি উন্নত কৰিব লাগে যাতে শিক্ষাৰ্থীসকল আৰম্ভণিৰ পৰাই সঠিক দিশত নিৰ্দেশিত হয় আৰু কেৰিয়াৰৰ সুযোগৰ বিষয়ে অৱগত হয়।

দেখা যায় গ্ৰাম্য অঞ্চলৰ শিক্ষাৰ্থীসকলৰ যথেষ্ট সম্ভাৱনা আছে আৰু তেওঁলোক অধ্যয়ন কৰিবলৈ অনুপ্ৰাণিত হয় কিন্তু তেনে ক্ষেত্ৰত সঠিক পৰামৰ্শৰ অভাৱ আছে। এইটো কেৱল শিশুৰ বাবেই নহয় কিন্তু তেওঁলোকৰ পিতৃ-মাতৃৰ বাবেও প্ৰয়োজন যি এক প্ৰকাৰে শিক্ষাৰ লিংগৰ ব্যৱধান হ্ৰাস কৰিব।

ভাষাৰ বাধা হ্ৰাস কৰা ঃ

ইংৰাজীক আন্তৰ্জাতিক বুজাবুজিৰ (ই. আই. ইউ.) শিক্ষাৰ মাধ্যম হিচাপে ৰাখিলেও আন ভাৰতীয় ভাষাবোৰক সমান গুৰুত্ব দিয়াটো গুৰুত্বপূৰ্ণ। সম্পদবোৰ বিভিন্ন ভাষালৈ অনুবাদ কৰিবলৈ বিশেষ প্ৰকাশন সংস্থাপন কৰিব পাৰি যাতে সকলো ভাৰতীয় শিক্ষাৰ্থীয়ে তেওঁলোকৰ ভাষিক পৃষ্ঠভূমি নিৰ্বিশেষে একেই সুযোগ পায়।

অতীতৰ পৰা ভৱিষ্যতলৈ এই যাত্ৰাত গ্ৰহণ কৰিবলগীয়া শিক্ষা ঃ

ক) আমাৰ দীৰ্ঘদিনীয়া প্ৰতিষ্ঠিত শিপাবোৰ মনত ৰাখি ভৱিষ্যতৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰখাটো গুৰুত্বপূৰ্ণ।

খ) প্ৰাচীন ভাৰতৰ গুৰুকুল প্ৰণালীৰ পৰা বহুতো শিকিবলৈ আছে, যি ব্যৱস্থাই শিক্ষাৰ বাহিৰেও সামগ্ৰিক বিকাশৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিছিল, আধুনিক শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত সামগ্ৰিক বিকাশ বিষয়টো এক আলোচিত বিষয় হৈ পৰাৰ কেইবা শতিকাৰ আগতেই।

গ) প্ৰাচীন ভাৰতীয় শিক্ষা ব্যৱস্থাত শিক্ষাৰ মূলবিষয় আছিল নৈতিকতা আৰু মূল্যবোধ শিক্ষা। আত্মনিৰ্ভৰশীলতা, সহানুভূতি সৃজনশীলতা আৰু অখণ্ডতাৰ দৰে মূল্যবোধৰ শিক্ষা প্ৰাচীন ভাৰতৰ এক মুখ্য ক্ষেত্ৰ হৈ আছে যাৰ আজিও প্ৰাসংগিকতা আছে।

ঘ) শিক্ষাৰ প্ৰাচীন মূল্যাংকনত বিষয়গত জ্ঞানৰ শ্ৰেণীকৰণত সীমাবদ্ধ নাছিল। শিক্ষাৰ্থীসকলক তেওঁলোকে শিকা দক্ষতা আৰু তেওঁলোকে বাস্তৱ জীৱনৰ পৰিস্থিতিত ব্যৱহাৰিক জ্ঞান কিমান ভালদৰে প্ৰয়োগ কৰিব পাৰে তাৰ ওপৰত মূল্যাংকন কৰা হৈছিল। আধুনিক শিক্ষা ব্যৱস্থাই ও একে ধৰণৰ মূল্যায়ন প্ৰণালী প্ৰস্তুত কৰিব পাৰে।

ড° মিতালী কোঁৱৰ
অধ্যক্ষ, মৰাণ মহাবিদ্যালয়

সম্পাদকীয়

পংখী বৰুৱা
ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

স্বপ্নৰ মূল আধাৰ কৰ্ম

মানুহ কৌতুহলী প্ৰাণী। মানুহৰ কৌতুহল আৰু প্ৰকৃতিক জনাৰ আকাংক্ষাই মানৱ প্ৰগতিৰ মূল কাৰক। যিমানেই শিকোঁ, সিমানেই আমাৰ জিজ্ঞাসা বাঢ়ি যায়। মানুহৰ জিজ্ঞাসাৰ অন্ত নাই। বৰ্তমান সময়ত মানৱ সৃষ্ট অথচ মানুহতকৈয়ো কৰ্মক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি যাবলৈ সক্ষম হোৱা কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তা সৃষ্টি হৈছে। কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাই মানুহক ইমানেই দ্ৰুত হ'বলৈ বাধ্য কৰি তুলিছে যে কৰ্মৰ অবিহনে জীৱন অসফল সেয়া সকলোৰে বোধগম্য হৈছে। বিজ্ঞানীসকলে কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাক তিনিটা বিশেষ প্ৰণালীত ভাগ কৰিছে-বিশ্লেষনাত্মক (analytical), মানৱ অনুপ্ৰেৰিত (human-inspired) আৰু মানৱ কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তা (humanized artificial intelligence)।

কৰ্মমুখী মানুহে কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ সহায় পাই কৰ্ম বিমুখ হৈ পৰিছে নেকি ? হয়, প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ উন্নয়নৰ লগে লগে কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাই যেনেদৰে প্ৰসাৰতা লাভ কৰিছে, ই মানুহক দিনে দিনে কৰ্ম বিমুখ কৰি তুলিছে। কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাই যিমানেই প্ৰসাৰতা লাভ কৰিছে ই নৱ-প্ৰজন্মৰ কৰ্ম সংস্থাপনৰ ক্ষেত্ৰত সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিছে। আমি ৰাতিপুৱা শুই উঠাৰ পৰা ৰাতি শোৱালৈকে প্ৰায়বোৰ কামতে কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ সহায় লওঁ লগতে ই আমাৰ মস্তিষ্কৰ বিকাশতো ঋণাত্মক প্ৰভাৱ পেলাইছে। কৰ্মই জীৱন। কৰ্মৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰণ হয় আমাৰ ভৱিষ্যত। সাম্প্ৰতিক সময়ত মানুহৰ মনত সৃষ্টি হোৱা যি কৰ্ম বিমুখী মনোভাৱ, ই নৱ-প্ৰজন্মক হতাশাগ্ৰস্ত কৰি তুলিছে লগতে নৈতিকতাহীন কৰি গঢ়ি তুলিছে। কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাই ব্যৱসায়-বাণিজ্যকে ধৰি প্ৰায়বিলাক ক্ষেত্ৰতে অগ্ৰাধিকাৰ পোৱাৰ ফলত মানুহে এটা আৰামদায়ক জীৱন লাভ কৰিছে কিন্তু তাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত মানৱ মনত গঢ়ি উঠিছে নিৰাশা আৰু অপৰাধ প্ৰৱণতা। সংস্কৃতত উল্লেখ আছে - 'কৰ্মন্যেৱাধিকাৰস্তে মা ফলে কদাচন'। এই কথাষাৰে কৈছে - আমাৰ কৰ্মৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰিব আমাৰ ভৱিষ্যত।

কৰ্মৰ মাজেদিয়েই প্ৰতিফলিত হয় মানুহৰ ব্যক্তিত্ব। আমাৰ সমাজত এই প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ যুগতো যি ইহজন্ম আৰু পৰজন্মৰ ধাৰণা আছে তাতো কৰ্মৰ কথাকে জড়িত হৈ আছে - 'যেনে কৰ্ম তেনে

ফল'। আমি আমাৰ জীৱন কালত সম্পাদন কৰা কামৰ ফল প্ৰতিটো ক্ষণতে ভোগ কৰোঁ। উদাহৰণস্বৰূপে আমি ক'ব পাৰোঁ যে শিক্ষাৰ্থী হিচাপে আমাৰ যি কৰ্তব্য তাক সুচাৰুৰূপে পালন নকৰিলে আমাৰ ভৱিষ্যত জীৱন হৈ পৰিব ধূসৰ। ইয়েই আমাৰ কৰ্মফল।

অসমীয়া সমাজত এশাৰী প্ৰবাদ আছে 'পঢ়াই পঢ়ে, ৰেৱায় পাণ, এই তিনিয়ে নিচিন্তে আন।' এই কথাষাৰকে শিৰোগত কৰি আমি জীৱন কালত আগবাঢ়ি যোৱা উচিত। যিয়ে পঢ়াই, যিয়ে পঢ়ে তেওঁলোকে যদি নিজ কৰ্মৰ প্ৰতি উদাসীন হয় তেন্তে সমাজত ইয়াৰ কু-প্ৰভাৱ পৰিব। ঠিক তেনেদৰে কৃষকে কৃষি কৰ্মক অৱহেলা কৰিলে খাদ্য সংকটে দেখা দিব। যিমানেই কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ বিকাশ হ'লেও মানৱ জাতিয়ে মনত ৰখা উচিত যে - কৰ্ম জীৱনৰ মূলমন্ত্ৰ। কৰ্মৰ অবিহনে মানৱ জীৱনৰ গত্যন্তৰ নাই। মানৱ জাতিয়ে নিজৰ অস্তিত্ব জীয়াই ৰাখিবলৈ হ'লে কৰ্মকে মূল আধাৰ হিচাপে লোৱা উচিত।

শেষত ক'ব পাৰি যে - স্বপ্নৰ মূল আধাৰ কৰ্ম। কৰ্মৰ দ্বাৰাই নিৰূপণ হয় আমাৰ স্বপ্নৰ বাস্তৱ ৰূপ। অৰ্থাৎ আমাৰ সপোন সাৰ্থক কৰিবলৈ হ'লে আমি কৰ্ম কৰিব লাগিব। যি সপোনে আমাক ৰাতি শুবলৈ নিদিয়ে সেই সপোনক কৰ্মই বাস্তৱ কৰি তোলে। সপোনক বাস্তৱায়িত কৰিবলৈ হ'লে আমি কৰ্মকে মূল আধাৰ হিচাপে লৈ এই কংক্ৰিটৰ পৃথিৱীখনত নিজকে আগবঢ়াই নিয়াৰ প্ৰয়াস কৰিব লাগিব। সেয়ে এ. পি. জে. আব্দুল কালামে কৈছিল-

"স্বপ্ন স্বপ্ন কেৱল স্বপ্ন
স্বপ্নই আকাৰ লয় চিন্তাৰ
সেই চিন্তাৰ ফল হ'ল কাৰ্য।"

সপোনৰ অন্বেষণৰ কৃতজ্ঞতা পাতত -

সুবিশাল পুথিৱীৰ প্ৰতিটো কোণৰ ৰন্ধ্ৰে ৰন্ধ্ৰে বিয়পি আছে এক বিশ্বাসৰ সুগন্ধি। যি মায়াৰ জালেৰে বান্ধ খাই আছে। আমাৰ এই মৰাণীয়ানৰ স্বপ্ন প্ৰকাশ পোৱা সোণাৰু দেশৰ কিছু সোণাৰু বুটলি সজীৱ কৰি ৰাখিলোঁ 'অন্বেষণ'ৰ পাতত।

প্ৰাণৰ আপোন আলোচনীখনিলৈ শুভেচ্ছা বাৰ্তা প্ৰৰণ কৰি আমাক উৎসাহ যোগোৱা প্ৰত্যেকজন স্বনামধন্য ব্যক্তিৰ লগতে গ্ৰন্থখনি প্ৰস্তুত কৰিবলৈ লেখা প্ৰেৰণ কৰা প্ৰত্যেকজন অগ্ৰজ, অনুজ, সতীৰ্থ, শিক্ষাগুৰু, অতিথিবৃন্দ আৰু গ্ৰন্থখনিৰ অংগসজ্জা আৰু অলংকৰণত সহায় কৰা নিত্যা দাদা আৰু খগেন্দ্ৰ দাদালৈ অশেষ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

বেটুপাত অংকন কৰি সহায় কৰা বন্ধু ৰূপম আৰু বান্ধৱী অংকিতা লগতে বানান শুদ্ধিকৰণত সহায় কৰা সকলোৰে ওচৰত ধন্য হৈ ৰ'লোঁ।

প্ৰত্যেক সময়তে সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াই প্ৰেৰণা প্ৰদান কৰা শ্ৰদ্ধাৰ তত্ত্বাৱধায়ক ড° নিশি বৰগোহাঁই বাইদেউ, ড° ৰশ্মি বুঢ়াগোহাঁই বাইদেউ, ৰোহিণী চেতিয়া ছাৰ, ড° ৰিঞ্জুমণি হাজৰিকা বাইদেউ, গংগোত্ৰী বাইদেউ আৰু ড° ধ্ৰুৱজ্যোতি গগৈ ছাৰৰ ওচৰত চিৰ ঋণী হৈ ৰ'লোঁ।

অজানিতে কেতিয়াবা চলন্ত উৰণীয়া মনটোৰ পুনৰ নিজৰ স্থিতিত থাকিবলৈ মনত পেলাই দিয়া শ্ৰদ্ধাৰ প্ৰত্যেকজন শিক্ষাগুৰু, কৰ্মচাৰী, প্ৰাক্তন দাদা-বাইদেউ, মোৰ সতীৰ্থ, অনুজ সকলৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ একমাত্ৰ ছাত্ৰী নিৱাস কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ছাত্ৰী নিৱাসৰ প্ৰত্যেক গৰাকী সদস্য আৰু মা-দেউতাৰ আশীৰ্বাদ শিৰত লৈ তেওঁলোক দুয়োৰে যি প্ৰেৰণা প্ৰদান কৰিলে তাৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত চিৰদিন কৃতজ্ঞ হৈ ৰ'ম।

বিষয়-বিন্যাস

- শুভেচ্ছাবাণী
- 'অন্বেষণ'ৰ নেপথ্যত
- অধ্যক্ষৰ একলম
- সম্পাদকীয়

প্ৰবন্ধ

- **দেৱজিৎ গগৈ**
  বিষ্ণুৰ দশাৱতাৰ আৰু ডাৰউইনৰ তত্ত্ব /১৩
- **সংগীতা বকলীয়াল**
  মানুহৰ ভৱিষ্যত আৰু কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তা /১৫
- **Dr. Bhaskar Protim Mahanta**
  From Vedas to Labs : India's Chemistry Revolution /১৭
- **গৌতম ফুকন**
  টাই আহোমসকলৰ মাংগলিক অনুষ্ঠান মে-দাম-মে-ফি ঃ এক আলোচনা /১৯
- **ড° পূৰবী নাথ চলিহা**
  কিতাপৰ বাহিৰৰ কথাবোৰ/২৩
- **নৱনীতা বৰগোহাঁই**
  নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিৰ চমু অৱলোকন/২৫
- **Dr. Budhin Gogoi**
  Present and future Perspective of Ornamental Fish Industry in India /২৬
- **Seikh Masud Bin Muhib**
  Overcoming the Fear of Failure : Navigating through the Turbulence of Self-Doubt/৩০
- **মানৱজ্যোতি সন্দিকৈ**
  বৈচিত্ৰ্যৰ মাজত ঐক্য /৩১
- **নবীন গগৈ**
  কৰ্ম, জীৱন আৰু ভৱিষ্যৎ /৩২
- **Dr. Dhruba Jyoti Gogoi**
  Exploring Gravity Beyond Einstein: Black Hole Shadows in Modified Gravity Theories, the Gogoi-Goswami Model, and the Movie : *Interstellar* /৩৪
- **চয়নিকা বড়া**
  অসমৰ চিত্ৰকলাৰ ইতিহাস/৩৮
- **Prabitra Boruah, Susanto Dehingia, Chandika Gogoi, Pohar Buragohain, Pallab Gogoi, Simon Nag and Dr. Dhruba Jyoti Gogoi**
  Design and Application of a Mobile-Based Portable Spectrometer Using DVD Diffraction Grating for Light Spectrum Analysis /৩৯

- **Dr. Hemen Gogoi**
  Food additives : A concern for Modern Lifestyle /৪২

গল্পগুচ্ছ

- **অভিজিৎ চুতীয়া**
  আবেলিৰ বেলি /৪৫
- **কণিকা কাকতি**
  দেউতা মই হাৰি গ'লোঁ/৪৭
- **নিহা চুতীয়া**
  মুখাগ্নি /৪৯
- **অশোক কুমাৰ দত্ত**
  দুঃ সময়/৫০
- **জ্যোতিকা দাস**
  সিদ্ধান্ত/৫২
- **ছায়ামণি বৰা**
  বৰযুণ ঃ এক বিষাদ /৫৩
- **নন্দিতা গগৈ ৰাজমহন**
  বাট/৫৫
- **অবিনাশ ফুকন**
  ডায়েৰী পৃষ্ঠা মেলি/৫৯
- **বনানী সোণোৱাল**
  ভয়/৬০

অনুগল্প

- **জয় প্ৰকাশ বড়া**
  অগোচৰ/৬২
- **মমী চাবাসী**
  ৱাৰিশ/৬২
- **তুলিকা বৰুৱা**
  প্ৰতিশ্ৰুতি/৬২
- **অংকিতা গগৈ**
  বৰ্তমানৰ ব'হাগ/৬২

কবিতা

- **আচিত্ৰা মালা বৰঠাকুৰ**
  জীৱন জোলোঙাৰ ফাকেৰে/৬৪
- **নীলাক্ষি বড়া**
  সময়ৰ চাকনৈয়া/৬৫
- **Shaini Tanti**
  HOSTEL LIFE /৬৫
- **Tridhara Phukan**
  PHOTOGRAPHS/৬৬
- **অৰ্ণৱ চুতীয়া**
  সেই নৈপৰীয়া কৃষকজন/৬৬
- **শেৱালি কাকতি**
  সোণাৰুৰ দেশত এভুমুকি/৬৭
- **প্ৰজ্ঞান জোতি বৰুৱা**
  জীৱশ্ৰেষ্ঠ/৬৭
- **Ankita Dutta**
  WHAT IF /৬৮
- **Bani Dutta**
  ECHOES OF A BROKEN HEART/৬৮
- **নিদৰ্শনা কলিতা**
  প্ৰকৃতিৰ ৰূপ/৬৯
- **ভাগ্যশ্ৰী গগৈ**
  মা/৬৯
- **প্ৰজ্ঞা সিংহা**
  অপৰাজেয় গাঁথা/৭০
- **ৰিমঝিম বৰষা গগৈ**
  অস্ত বেলিৰ কথা/৭০
- **প্ৰিয়াংশ্ৰী ঘোষ**
  আন্ধাৰত বাঁহী নবজাবা/৭১
- **পোহৰ বুঢ়াগোহাঁই**
  লঠঙা/৭১
- **Sudarshita Mohan**
  UNTOLD STORY/৭২
- **এষণা শৰ্মা**
  ডাঙৰ হৈ কি হ'বা/৭২
- **স্নেহা তামুলী**
  কবিতা লিখিম/৭৩
- **Pragyan Boruah**
  TO BE LOVED BY YOU/৭৩
- **Priyakshi Chutia**
  Spoiled youth/৭৪
- **Sudaxina Das**
  Embracing The Light Within/৭৪
- **প্ৰীতি শেখ**
  সময়/৭৫

- **ৰক্তোপলজ্যোতি মহন**
  ফাগুন/৭৫
- **প্ৰিয়ংকা চেতিয়া**
  মোৰ অন্তিম যাত্ৰা/৭৬
- **ৰিতিকা পাল**
  জীৱন মানে কি.../৭৬

নাটক

- **ত্ৰিনয়ন বৰা, জনাৰ্দন ফুকন**
  বাল্যবিবাহ/৭৮

অনুভৱৰ দলিচা

- **শীৰ্ষজ্যোতি মহন**
  তিনি বছৰীয়া এক শৈক্ষিক যাত্ৰা/৮২
- **মধুমালা শইকীয়া**
  স্মৃতিৰ কাঁচিয়লি ৰ'দত /৮৪
- **ফাৰহিন বেগম**
  পাঁচ বছৰীয়া এমুঠি জীপাল অনুভৱ/৮৫
- **কৌশিক গগৈ (মহাবিদ্যালয়ৰ উপন্যাস)**
  অন্তৰা - এক অন্তহীন যাত্ৰা/৮৬

অতিথি শিতান

- **Dr. Yassine Sekhmani**
  Exploring the Enigmatic World of Black Holes/৮৮

সাক্ষাৎকাৰ

- **'আমাৰ গৌৰৱ, আমাৰ প্ৰেৰণা'** (নৱ প্ৰজন্মৰ উদীয়মান শিল্পী বিদ্যা ভাৰতীৰ এক ব্যতিক্ৰম সাক্ষাৎকাৰ)
  সাক্ষাৎ গ্ৰহণ ঃ পংখী বৰুৱা/৯৩

ভ্ৰমণ অভিজ্ঞতা

- **আশিষ চুতীয়া**
  নিৰৱতাৰ যাত্ৰা /৯৯
- **প্ৰশান্ত গগৈ**
  দূৰণিৰ বাটেৰে/১০২

চলচ্চিত্ৰ বীক্ষণ

- **প্ৰিয়ম দত্ত**
  অসমীয়া সাহিত্যৰ চলচ্চিত্ৰকৰণ/১০৫
- **Abha Rani Kumar**
  Notes on the Movie *Qala*/১০৭

গ্ৰন্থ বীক্ষণ

- **অন্তৰা কোঁৱৰ**
  অনুৰাধা শৰ্মা পূজাৰীৰ উপন্যাস 'সোণ হৰিণৰ চেঁকুৰ' /১১০
- **Darshana Phulkonwar**
  A Review on "Milk and Honey" by Rupi Kour /১১২
- **অভিজিৎ চুতীয়া**
  ৰীতা চৌধুৰীৰ - 'দেওলাংখুই' ঃ এক চমু আলোচনা/১১৩
- **ভূপালী কাকতী**
  মৃণাল কলিতাৰ 'বকুল ফুলৰ দৰে'/১১৬
- **Dr. Rashmi Borgohain**
  REVIEW An Exotic Journey to Unravel The Elephant Girl/১১৮

- বিভাগীয় সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন/১১৯-১৩৩
- ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উৎসৱৰ ফলাফলসমূহ/১৩৪-১৩৮
- **কলা-বীথিকা ঃ** অংকিতা গগৈ, হৰ্ষিতা চেতিয়া (অতিথি শিল্পী), চয়নিকা বড়া, কাব্যশ্ৰী বুঢ়াগোহাঁই, ৰূপম সন্দিকৈ
- মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ভিতৰত ২০২১-২০২৪ বৰ্ষত শ্ৰেষ্ঠ ফলপ্ৰাপ্ত বিভাগীয় ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ আলোকচিত্ৰ
- এটি দুটি উজ্জ্বল নক্ষত্ৰ
- ২০২৩-২৪ বৰ্ষত ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱত স্থানপ্ৰাপ্তসকল
- ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়াসকল

প্রবন্ধ

বিষ্ণুৰ দশাৱতাৰ আৰু ডাৰউইনৰ তত্ত্ব

দেৱজিৎ গগৈ
পঞ্চম যাণ্মাসিক, ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

"যদা যদা হি ধৰ্মস্য গ্লানিৰ্ভৱতি ভাৰত।
অভ্যুত্থানমধৰ্মস্য তদাত্মনং সৃজামহ্যম্।।
পৰিত্ৰাণায় সাধুনাং বিনাশায় চ দুষ্কৃতাম্।
ধৰ্মসংস্থাপনাৰ্থায় সম্ভাবামি যুগে যুগে।।"

কুৰুক্ষেত্ৰৰ যুদ্ধত অৰ্জুনক শ্ৰীকৃষ্ণই কৈছিল— 'যেতিয়াই পৃথিৱীত ধৰ্মৰ হানি আৰু অধৰ্মৰ বৃদ্ধি হয় তেতিয়াই মই পৃথিৱীত অৱতৰিত হওঁ। সাধু-সন্তসকলক ৰক্ষা কৰিবলৈ, ধৰাত পাপ নাশ কৰিবলৈ আৰু ধৰ্মক পুনৰ স্থাপন কৰিবলৈ মই যুগে যুগে অৱতৰিত হওঁ।'

এই পৃথিৱীত প্ৰায় ৩.৭ বিলিয়ন বছৰৰ আগতে জীৱ আৰু জীৱনৰ প্ৰথম আৱিৰ্ভাৱ হৈছিল আৰু বৰ্তমান এই পৃথিৱীত প্ৰায় ৮৭ লাখ জীৱৰ প্ৰজাতি আছে। ১৮০০ চনলৈকে এই গ্ৰহত জীৱৰ অস্তিত্বৰ আঁৰৰ কাৰণক লৈ সমালোচক, চিন্তাবিদসকলৰ মাজত এক বৃহৎ বিতৰ্ক চলিছিল। তেতিয়াৰ জীৱন তত্ত্বত 'সৃষ্টিবাদ তত্ত্ব'ৰ (Creationism theory) আধিপত্য আছিল যিয়ে ঈশ্বৰক সৰ্বশক্তিমান বুলি বিশ্বাস কৰাৰ লগতে তেওঁৱেই জীৱ আৰু জীৱনৰ সৃষ্টিকৰ্তা বুলি বিশ্বাস কৰিছিল। কিন্তু ১৮৫৯ চনত এই গ্ৰহত জীৱন কেনেকৈ হ'ল সেই সম্পৰ্কে বিশ্বাস ব্যৱস্থাৰ সমগ্ৰ পৰিৱেশ সলনি হ'ল। সেই চনতেই চাৰ্লছ ডাৰউইনে 'অন দ্যা অৰিজিন অৱ স্পেচিজ' (On the Origin of Species) নামৰ গ্ৰন্থখন প্ৰকাশ কৰিছিল আৰু তেওঁ প্ৰথমবাৰৰ বাবে প্ৰাকৃতিক নিৰ্বাচনৰ দ্বাৰা বিৱৰ্তনৰ তত্ত্বৰ প্ৰস্তাৱ আগবঢ়াইছিল।

কিন্তু ডাৰউইনে আগবঢ়োৱা এই বিৱৰ্তনৰ তত্ত্ব হিন্দু ধৰ্মৰ ভগৱান বিষ্ণুৰ দশৱতাৰ লগত যে সমল সাদৃশ্য আছে সেই কথা বিভিন্ন সময়ত অভিজ্ঞ পণ্ডিতসকলৰ বিষয় হিচাপে চৰ্চিত হৈ আহিছে। বিৱৰ্তনৰ তত্ত্বটো প্ৰথমে মাত্ৰ ১৬৩ বছৰ আগতে প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছিল আৰু ইতিমধ্যে ভাৰতীয় ঋষিসকলে হাজাৰ হাজাৰ বছৰ আগতে হিন্দু ধৰ্মত বিষ্ণুৰ দশাৱতাৰৰ ব্যাখ্যা কৰিছিল আৰু এই দুয়োটি বিষয়ৰ সাদৃশ্য সম্পৰ্কে বিভিন্ন লোকৰ মাজত মতানৈক্যৰ সৃষ্টি হৈছে।

ডাৰউইনে কৈছিল যে প্ৰজাতিসমূহৰ বিৱৰ্তন প্ৰাকৃতিক নিৰ্বাচনৰ জৰিয়তে হয়, য'ত সুবিধাজনক বৈশিষ্ট্যই কোনো জীৱৰ জীয়াই থকা আৰু প্ৰজননৰ সম্ভাৱনা বৃদ্ধি কৰে। প্ৰজন্মৰ পিছত প্ৰজন্মত এই বৈশিষ্ট্যসমূহ জনসংখ্যাৰ মাজত অধিক প্ৰচলিত হৈ পৰে, যাৰ ফলত বিৱৰ্তনৰ পৰিৱৰ্তন ঘটে। (Darwin proposed that species evolve through natural selection, where advantageous traits increase an organism's chances of survival and reproduction. Over generations, these traits become more prevalent in a population, leading to evolutionary change.)

বিৱৰ্তনৰ প্ৰথম পৰ্যায়ত কোৱা হৈছে যে— 'জীৱনৰ উৎপত্তি পানীত হৈছিল আৰু সেয়া কেম্ব্ৰিয়ান যুগত হৈছিল।' একেদৰে ভগৱান বিষ্ণুৰ প্ৰথম অৱতাৰ আছিল মৎস্য (মাছ) অৱতাৰ। যিটো জলজ জীৱ আৰু পানীৰ পৰা উৎপত্তি হৈছিল যিয়ে স্পষ্টভাৱে এই কথাটোৰ ইংগিত দিয়ে যে দুয়োটাৰে বহুত সাদৃশ্য আছে।

বিৱৰ্তনৰ দ্বিতীয় পৰ্যায়টোৱে এই কথাটো কয় যে জীৱন প্ৰবাহ লাহে লাহে আগবাঢ়ি গৈ কেৱল পানীয়েই নহয়, মাটিবোৰো দখল কৰিছিল আৰু ইয়েই আছিল উভচৰ প্ৰাণী (ভূমি আৰু পানী দুয়োটাতে জীয়াই থাকিব পৰা প্ৰাণী) একেদৰে ভগৱান বিষ্ণুৰ

কুৰ্ম অৱতাৰ আছিল এটা কচ্ছপ যি এটা উভচৰ প্ৰাণী। সমুদ্ৰ মন্থনৰ সময়ত মথনী হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা মন্দ্ৰাচল পৰ্বত যেতিয়া শীৰসাগৰৰ ঢৌত স্থিৰ হ'ব নোৱাৰিছিল তেতিয়াই ভগৱান বিষ্ণুৱে কুৰ্ম অৱতাৰ ধাৰণ কৰি নিজৰ পিঠিত পৰ্বতটোক উঠাই মন্থনত সহায় কৰিছিল।

বিৱৰ্তনৰ তৃতীয় পৰ্যায়ত কোৱা হৈছে যে জীৱ-জন্তুবোৰ লাহে লাহে স্থলভাগত সম্পূৰ্ণৰূপে জীয়াই থাকিবলৈ বিকশিত হৈছিল আৰু স্থলজ প্ৰাণীৰ উৎপত্তিও এইদৰেই হৈছিল। ভগৱান বিষ্ণুৰ তৃতীয় অৱতাৰ আছিল বৰাহ (গাহৰি) যিটো এটা স্থলজ প্ৰাণী। দৈত্য মাতা দিতিৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ হিৰণ্যাক্ষে পৰমপিতা ব্ৰহ্মাৰ পৰা বৰ লাভ কৰি দুৰ্জেয় হৈ পৰিছিল। তেওঁ এবাৰ ভূ-দেৱীক বন্দী কৰি সমুদ্ৰৰ তললৈ লৈ গৈছিল। ভূ-দেৱী আই বসুমতীক উদ্ধাৰ কৰিবৰ বাবে নাৰায়ণে বৰাহ অৱতাৰ লৈছিল।

বিৱৰ্তনৰ চতুৰ্থ পৰ্যায়ৰ পিছত প্ৰাইমেটবোৰ মানুহৰ দৰে দেখা যোৱা যাক ইংৰাজীত 'হ'মিনিডে' বুলি কোৱা হয়, এই ৰূপলৈ বিকশিত হৈছিল, আংশিকভাৱে দ্বিপদযুক্ত (ভৰিৰে খোজ কাঢ়িছিল) কিন্তু ইহঁতৰ মগজু এতিয়াও একেবাৰে বিকশিত হোৱা নাছিল। ভগৱান বিষ্ণুৰ চতুৰ্থ অৱতাৰ আছিল অৰ্ধমানুহ, অৰ্ধপ্ৰাণী যাৰ নাম আছিল নৰসিংহ। বৰাহ অৱতাৰে দমন কৰা হিৰণ্যাক্ষৰ মৃত্যুৰ প্ৰতিশোধ ল'বলৈ তেওঁৰ ভাতৃ হিৰণ্যকশিপুৱে ব্ৰহ্মদেৱৰ পৰা এক অদ্ভুত বৰদান লাভ কৰিছিল, তেওঁৰ মৃত্যু দিনতো নহয় ৰাতিও নহয়, স্বৰ্গতো নহয় পাতালতো নহয়, অস্ত্ৰৰ দ্বাৰা নহয় শস্ত্ৰৰ দ্বাৰাও নহয়, ঘৰৰ ভিতৰতো নহয় ঘৰৰ বাহিৰতো নহয়, না দেৱ-দেৱী, অসুৰ, গন্ধৰ্ব, যক্ষ, মানুহ না জীৱ-জন্তু কাৰো হাততেই মৃত্যু নোহোৱাৰ বৰ লাভ কৰি কেউপিনে অৰাজকতাৰ সৃষ্টি কৰিছিল। হিৰণ্যকশিপুৰক বধ কৰিবৰ বাবে বিষ্ণুৱে চতুৰ্থ অৱতাৰ নৰসিংহৰ ৰূপেৰে দিন ৰাতিৰ সন্ধিক্ষণত, ঘৰৰ দুৱাৰদলিত, কোলাত পেলাই লৈ হাতৰ চোকা নখেৰে তেওঁক বধ কৰিছিল।

বিৱৰ্তনৰ পঞ্চম পৰ্যায়ত কোৱা হৈছে যে প্ৰজাতিসমূহ বান্দৰৰ পৰা মানৱ ৰূপলৈ সম্পূৰ্ণ ৰূপান্তৰ হয় যদিও প্ৰথম অৱস্থাত এওঁলোক অতি চুটি চাপৰ আছিল। ভগৱান বিষ্ণুৰ পঞ্চম অৱতাৰ হৈছে বামন অৱতাৰ যি মূলতঃ চুটি মানুহ। বিষ্ণুৱে অসুৰৰ ৰজা বলিৰ অহংকাৰ নাশ কৰিবলৈ বামন অৱতাৰ লৈছিল।

ইয়াৰ পাছৰ অৱতাৰসমূহ ডাৰউইনৰ বিৱৰ্তন তত্ত্বৰে বিশ্লেষণ কৰিব পৰা নাযায় যদিও প্ৰাগঐতিহাসিক যুগৰ বিজ্ঞানে ইয়াৰ সমল দাঙি ধৰে। আৰু এনেদৰে বিৱৰ্তনৰ ষষ্ঠ পৰ্যায়টো আছিল লোহা যুগ য'ত মানুহ আছিল ওখ কিন্তু হিংস্ৰ আৰু বনৰীয়া স্বভাৱৰ, যিয়ে অস্ত্ৰ লৈ বিচৰণ কৰি ঘূৰি ফুৰিছিল। একেদৰেই ভগৱান বিষ্ণুৰ ষষ্ঠ অৱতাৰ হৈছে পৰশুৰাম অৱতাৰ, হাতত এখন কুঠাৰ লৈ থকা এজন পূৰ্ণাংগ মানুহ। বিষ্ণুৱে পৃথিৱীত মানুহৰ মাজৰ পৰা পাপ নিবাৰণ কৰিবৰ বাবে পৰশুৰামৰ অৱতাৰ লৈছিল।

বিৱৰ্তনৰ সপ্তম পৰ্যায়ত মানুহ অধিক যুক্তিসংগত আৰু সংক্ষিপ্ত হৈ পৰিছিল। এই পৰ্যায়ত মানুহে আৱেগ অনুভূতি আদি নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ শিকিলে। তেওঁলোকে এটা সম্প্ৰদায়ত সমাজ পাতি বাস কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে আৰু নিজৰ বাবে ধনুৰ দৰে উন্নত অস্ত্ৰ বনাবলৈ ধৰিলে। একেদৰেই ভগৱান বিষ্ণুৰ আন এজন অৱতাৰ হৈছে শ্ৰীৰাম যি এজন নৈতিক মানুহ তেওঁ শুদ্ধতা, সাহস আৰু নৈতিকতাৰ উদাহৰণ। পৃথিৱীক ৰাক্ষকৰ ৰজা ৰাৱণৰ ত্ৰাসৰ পৰা মুক্ত কৰিবলৈ আৰু সমাজত মান-মৰ্যাদা স্থাপন কৰিবলৈ বিষ্ণুৱে সপ্তম অৱতাৰ শ্ৰীৰাম ৰূপে পৃথিৱীলৈ আহিছিল।

উন্নত মানৱ সভ্যতাৰ প্ৰভাতৰ বিৱৰ্তনৰ অষ্টম পৰ্যায়ত সমাজত আৰু মানুহৰ মাজত হিংসা, ঈৰ্ষা, লোভ, মোহ আদি ব্যাধিসমূহে গ্ৰাস কৰিবলৈ ধৰিলে। আৰু এই সময়তে ভগৱান বিষ্ণুৱে আন এক অৱতাৰ ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণৰ ৰূপে পৃথিৱীলৈ আহি কেৱল মোমায়েক কংসক বধ কৰায়ে নহয় এখন সমাজত বাস কৰাৰ জ্ঞান দি থৈ গ'ল। কৃষ্ণৰ অৱতাৰ আছিল এজন আভ্যন্তৰীণ সচেতনতা থকা আত্মসচেতন আৰু তীক্ষ্ণ বুদ্ধিসম্পন্ন ব্যক্তি।

বিৱৰ্তনৰ নৱম পৰ্যায়টো হৈছে আত্ম উপলব্ধি আৰু আভ্যন্তৰীণ জ্ঞানৰ সৈতে পৰিচয় হোৱা আৰু এই সময়তে ভগৱান বিষ্ণুৰ নৱম অৱতাৰ আছিল বুদ্ধ অৱতাৰ, এজন আধ্যাত্মিক পুৰুষ যিয়ে নিজৰ সৰ্বোচ্চ ত্যাগ কৰি ধ্যানৰ জৰিয়তে আত্মা আৰু পৰমাত্মাৰ সৈতে লীন হোৱাৰ উদাহৰণ দাঙি ধৰিছিল।

আধুনিক বিজ্ঞানৰ বিগ বেংগ তত্ত্ব (Big Bang theory) আৰু অন্যান্য আধুনিক তত্ত্ব অনুসৰি বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডখন সুস্থিৰ নহয়। পৃথিৱীৰ জীৱনটো এটা সময়ত শেষ হ'ব আৰু সকলো পুনৰ সৃষ্টিৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই আৰম্ভ হ'ব আৰু এই গোটেই প্ৰক্ৰিয়াটো অসীম কাল চলি থাকিব। আৰু এইদৰে ভগৱান বিষ্ণুৰ দশম অৱতাৰ কল্কি অৱতাৰক ধৰ্ম গ্ৰন্থসমূহে ভগৱান বিষ্ণুৰ শেষৰ অৱতাৰ বুলি প্ৰতিফলিত কৰিছে, যি এদিন এই পৃথিৱীত অৱতাৰণা হৈ বিৱৰ্তন প্ৰক্ৰিয়াটো চিৰদিনৰ বাবে শেষ কৰিব।

যদিও বহুতে বিশ্বাস কৰিব বিচাৰে যে বিষ্ণুৰ দশৱতাৰ আৰু বিৱৰ্তন তত্ত্বৰ মাজত এক বৃহৎ সাদৃশ্য আছে, তথাপিও ই কেৱল জল্পনা-কল্পনা হৈয়েই আছে। যদি কোনোবাই সঁচাকৈয়ে তেওঁলোকৰ বিশ্বাস ব্যৱস্থাটো সত্য হোৱাৰ আঁৰৰ কাৰণসমূহ চাই তেন্তে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দাবীক সমৰ্থন কৰিব পৰা প্ৰচুৰ তথ্য বিচাৰি পাব পাৰে। যদি আমি সেই তথ্যখিনি কেৱল ওপৰে ওপৰে পৰ্যবেক্ষণ কৰোঁ তেন্তে আমি প্ৰায় যিকোনো বস্তুৰ মাজত এটা সম্পৰ্ক বিচাৰি পাম।

যদি আমি কেৱল মৌলিক স্তৰত ধাৰণাটো বুজি পাওঁ তেন্তে হয়, এই সকলোবোৰৰ বহুত যুক্তি থকা যেন লাগে। কিন্তু এবাৰ আমি বৈজ্ঞানিক ভূ-খণ্ডৰ গভীৰতালৈ গৈ ডাৰউইনে মূলতঃ কি ক'বলৈ চেষ্টা কৰিছিল সেইটো বুজি পালে, আমি এই দুটা বিষয়ৰ মাজত স্পষ্ট পাৰ্থক্য বিচাৰি উলিয়াব পাৰোঁ।

মানুহৰ ভৱিষ্যত আৰু কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তা

সংগীতা বকলীয়াল
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, গণিত বিভাগ

এই কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাই এদিন মানুহতকৈ বেছি বুদ্ধিমান হৈ মানুহৰ ওপৰতেই নিজৰ শাসন চলাব নেকি ? আৰু সেয়েহে নতুন শাখাৰ মেচিন নীতিশাস্ত্ৰৰ প্ৰয়োজনীয়তা অনুভৱ হৈছে। মানুহৰ বাবে যেনেকৈ নৈতিকতাৰ প্ৰয়োজন আছে ঠিক তেনেকৈ যন্ত্ৰৰ বাবেও কিছুমান নিয়ম এতিয়াই বান্ধি দিবৰ বাবে বৈজ্ঞানিক সমাজ আগবাঢ়ি আহিছে।

বৰ্তমান যুগটো যান্ত্ৰিকতাৰ যুগ হিচাপে আমি সকলোৱে জ্ঞাত। বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ বিকাশে বৰ্তমান সময়ত উচ্চ শিখৰত বগাবলৈ সক্ষম হৈছে। মানৱ সমাজ এতিয়া এনে এক অৱস্থাত উপনীত হৈছে য'ত বিজ্ঞান-প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ অবিহনে মানুহে জীৱন ধাৰণ কৰাটো এক প্ৰকাৰে অসম্ভৱ বুলি ক'ব পাৰি। পুৱা সাৰ পাই বিচনাৰ পৰা উঠি ৰাতি শোৱাৰ আগমুহূৰ্তলৈকে আমি প্ৰত্যেকেই বিজ্ঞান-প্ৰযুক্তিৰ বিভিন্ন অৱদানবোৰৰ লগত জড়িত হৈ থাকো।

বিজ্ঞান-প্ৰযুক্তিৰ তেনে এক অতুলনীয় আৱিষ্কাৰ হ'ল কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তা বা আৰ্টিফিচিয়েল ইন্টেলিজেন্স। এই কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তা বা আৰ্টিফিচিয়েল ইন্টেলিজেন্সক আমি ৰবট বুলি ক'লে সকলোৱেই বুজি পাওঁ। কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তা হৈছে যন্ত্ৰৰ দ্বাৰা প্ৰদৰ্শিত বুদ্ধিমত্তা।

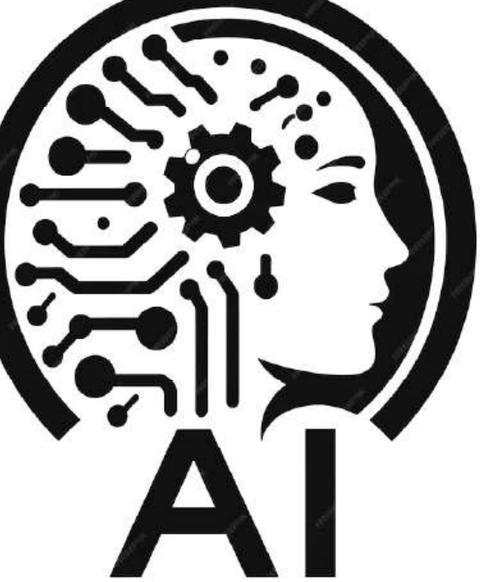

এই বুদ্ধিমত্তা হৈছে কম্পিউটাৰ বিজ্ঞানৰ এটি শাখা য'ত মানুহৰ বুদ্ধিমত্তা আৰু চিন্তা শক্তিক কম্পিউটাৰৰ দ্বাৰা অনুকৃত কৰাৰ চেষ্টা কৰা হয়। যিহেতু মানুহৰ জিজ্ঞাসাৰ অন্ত নাই গতিকে কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ ধাৰণাও এই জিজ্ঞাসাৰ এক ফলশ্ৰুতি বুলি ক'ব পাৰি।

'কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তা' নামটো প্ৰথম উল্লেখিত হৈছিল ১৯৫৬ চনত ডাৰ্থমাউথ কলেজৰ এখন গৱেষণা সন্মিলনত কিন্তু কৃত্ৰিমভাৱে বুদ্ধিমান মেচিন এটা বনোৱাটো সেই সময়ত ইমান সহজ নাছিল। এই গৱেষণা মানুহৰ সমালোচনাৰ শৰীৰ পৰা বাদ পৰি যোৱা নাছিল আৰু তাৰে ফলস্বৰূপে চৰকাৰী অনুদানৰ পৰা এই গৱেষণা বঞ্চিত হ'বলগীয়া হৈছিল। ১৯৭৪-১৯৮০ চনলৈকে এই সময়খিনিক 'কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ শীতকাল' বুলি কোৱা হৈছিল য'ত এই গৱেষণা স্থবিৰ হৈ পৰিছিল। কিন্তু ১৯৮০ চনত ব্ৰিটিছ চৰকাৰে জাপানৰ প্ৰযুক্তিৰ লগত ফেৰ মৰাৰ মানসেৰে ইয়াৰ গৱেষণাৰ বাবে সাহায্য দিবলৈ ধৰাত গৱেষণাৰ কাম পুনৰ আগবাঢ়ে। ১৯৯৭ চনত আই বি এমৰ 'DEEP BLUE' মেচিনটোৱে ৰাছিয়ান গ্ৰেণ্ডমাষ্টাৰ গেৰি কাছপাৰভক হৰুৱাই নতুন যুগৰ সূচনা কৰে আৰু ২০১১ চনত আই বি এম ৰেই 'WATSON' কম্পিউটাৰ মেছিনটোৱে 'JEOPARDY'

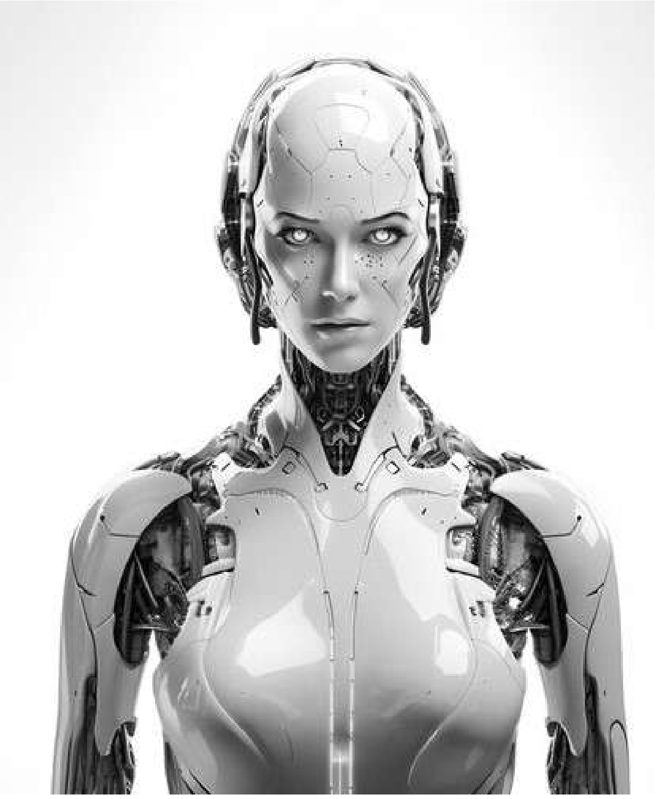

প্ৰতিযোগিতাত ব্ৰেড ৰাথাৰক হেৰুৱাই কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাক আন এটা স্তৰলৈ লৈ যায়। আমাৰ দৈনন্দিন জীৱনত কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ ব্যৱহাৰ দ্ৰুতভাৱে বৃদ্ধি পাইছে। আমাৰ ম'বাইলত থকা ভাৰ্চুৱেল ব্যক্তিগত সহকাৰী যেনে ঃ GOOGLE ASSISTANT, SIRI আদিক আমি নিতৌ ব্যৱহাৰ কৰোঁ। বিত্তীয় সেৱাবোৰতো কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ ব্যৱহাৰ হৈ আছে। যেনে ঃ ক্ৰেডিট কাৰ্ড ফ্ৰড ধৰা পেলোৱা কাৰ্য আদিত। গুগলে নিৰ্মাণ কৰা স্বয়ং চালিত গাড়ীবোৰৰ আঁৰতো আছে কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তা। আজিৰ যুগত চিকিৎসা সেৱাতো ৰবটৰ ব্যৱহাৰ হৈ আছে। কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তা এই ৰবটবোৰৰ আঁৰত বিজ্ঞান। বৰ্তমান সকলোৰে মাজত জনপ্ৰিয় ফেচবুকত কোনো ব্যক্তিৰ ফ'টো আপল'ড কৰিলে লগে লগেই সেই ব্যক্তিজনক টেগ কৰিবলৈ সংকেত দিয়া, বতৰৰ আগজাননী দিয়া আদিলৈকে কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাই নিজৰ পৰিসৰ বহল কৰিছে। সেইবাবে বিজ্ঞানী আৰু দাৰ্শনিক সকলে আকৌ এবাৰ ভাবিবলৈ বাধ্য হৈছে যে এই কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাই এদিন মানুহতকৈ বেছি বুদ্ধিমান হৈ মানুহৰ ওপৰতেই নিজৰ শাসন চলাব নেকি? আৰু সেয়েহে নতুন শাখাৰ মেচিন নীতিশাস্ত্ৰৰ প্ৰয়োজনীয়তা অনুভৱ হৈছে। মানুহৰ বাবে যেনেকৈ নৈতিকতাৰ প্ৰয়োজন আছে ঠিক তেনেকৈ যন্ত্ৰৰ বাবেও কিছুমান নিয়ম এতিয়াই বান্ধি দিবৰ বাবে বৈজ্ঞানিক সমাজ আগবাঢ়ি আহিছে।

কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাই আমাৰ নিয়োগ ক্ষেত্ৰত প্ৰভাৱ পেলাব নেকি? আৰু সেই কল্প কাহিনী আৰু চিনেমাৰ ৰবটবোৰে আমাৰ অস্তিত্ব বিপন্ন কৰিব নেকি? বিল গেটচৰ মতে ই এক প্ৰত্যাহ্বান আৰু চিন্তা কৰিবলগীয়া কথা হৈ পৰিছে। স্বয়ংচালিত গাড়ীবোৰ অহাৰ লগে লগে ড্ৰাইভাৰসকলৰ কি হ'ব? এই স্বয়ংক্ৰিয়তায়ে যে আগন্তুক সময়ত আৰু বহুত নিৰনুৱাৰ সৃষ্টি কৰিব তাক লৈ অৰ্থনীতিবিদসকলে এতিয়াই পূৰ্বানুমান কৰিছে।

যান্ত্ৰিক প্ৰগতি অনিবাৰ্য্য। আমাৰ বিজ্ঞান শিক্ষাৰ এটা দিশেই হৈছে যান্ত্ৰিক প্ৰগতিত অৰিহণা যোগোৱা। ইয়াৰ সমপৰ্যায়ত মেচিন নীতিশাস্ত্ৰৰো নতুন নতুন শাখা তৈয়াৰ হৈছে যাতে যন্ত্ৰৰ প্ৰয়োগ কেৱল মানৱ সমাজৰ কল্যাণৰ বাবেহে হয়। যুদ্ধত ৰবটৰ ব্যৱহাৰ সেইবাবে এতিয়াও এটা নৈতিকতাৰ ফালৰ পৰা বিতৰ্কৰে বিষয় হৈ আছে। মানুহ হৈছে কৌতুহলী প্ৰাণী। মানুহৰ কৌতুহল আৰু প্ৰকৃতিক জনাৰ প্ৰৱল ইচ্ছাই মানৱ প্ৰগতিৰ এটা উল্লেখযোগ্য কাৰক। প্ৰশ্ন হয় যে কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ এই উত্থানে আমাৰ অস্বিত্বৰ প্ৰতি সংকেট নমাই আনিব নেকি? হয়তো আনিব তথাপি মানৱ সমাজ থমকি নৰয় কাৰণ মানুহৰ কৌতুহল সীমাহীন। মানুহৰ বুদ্ধি সময়ৰ লগে লগে বাঢ়ি আহে। আমি যিমানেই শিকোঁ, সিমানেই আমাৰ বুদ্ধিমত্তাত বাঢ়ি আহে আৰু হয়তো ই জেনেটিক ক'ড হিচাপে পাছৰ প্ৰজন্মলৈও প্ৰসাৰিত হ'ব। আমি জানো যে ছৌদি আৰৱত বিশ্বৰ প্ৰথমটো মানৱসদৃশ ৰবটক নাগৰিকত্ব প্ৰদান কৰা হৈছে। এই ৰবটটোৰ নামেই হৈছে ছফিয়া। ছফিয়াই মানুহৰ লগত বাৰ্তালাপ কৰে। বাৰ্তালাপৰ মাজেৰে মানুহৰ মুখমণ্ডলৰ ভংগিমা পৰ্যবেক্ষণ কৰি মানুহৰ অনুভূতিবোৰ বুজিব পাৰে, মানুহৰ দৰেই অনুভূতিবোৰ অংগী-ভংগীৰে প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। মুঠৰ ওপৰত ছ'ফিয়াই মানুহৰ দৰেই সকলো আৱেগ, অনুভূতি, খং আদি প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। ছ'ফিয়া নিৰ্মাতা ড° ডেভিদ হেনছনে কৰা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত ছ'ফিয়াই ব্যংগ কৰি কৈছিল "I WILL DESTROY HUMAN"

কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাই মানুহৰ জীৱন ধাৰণ প্ৰক্ৰিয়াক সহজ কৰি তুলিছে। কিন্তু অনাগত ভৱিষ্যতত কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাই মানৱ সভ্যতাক ধ্বংস কৰি পেলাব যে নোৱাৰিব তাৰ নিশ্চয়তা নাই। উদ্যোগ বা ফেক্টৰীবোৰতো কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত ৰবটৰ দ্বাৰা কাম কৰা হয়। ফলস্বৰূপে ফেক্টৰীত বনুৱাৰ প্ৰয়োজন কমি আহিছে। হয়তো অদূৰ ভৱিষ্যতে হলীউদৰ ছবিবোৰত প্ৰদৰ্শন কৰাৰ দৰে মানুহৰ বুদ্ধিমত্তা আৰু কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ মাজত এক প্ৰতিযোগিতা হ'ব আৰু অনাগত সময়ত প্ৰতিযোগিতাত বিজয়ী হোৱা নোহোৱাটোৰেই বিচাৰ কৰিব মানৱ সভ্যতাৰ ভৱিষ্যত।

From Vedas to Labs : India's Chemistry Revolution

Dr. Bhaskar Protim Mahanta
Assistant Professor, Department of Chemistry

India has made significant strides in the field of chemistry, contributing groundbreaking discoveries and advancements that have influenced the world. From ancient times to the modern era, India's contributions have shaped our understanding of chemistry and its applications. India's journey in chemistry began thousands of years ago. In the ancient Vedas, chemistry was referred to as 'Rasayan Sastra.' The study of liquids and chemicals was known as 'Rasa-vidya', 'Rasatantra', and 'Rasakriya'. The Vedas also describe chemical laboratories and chemistry works, termed "Rasakriya-Nagaram" and "Rasakriya-Shala," which translates to 'schools where chemicals are activated'. The Rig Veda mentions metals such as gold, silver, copper and bronze. Ancient Indian texts like the "Sushruta Samhita" and the "Charaka Samhita" detailed early practices in chemistry and medicine. Ancient India's contributions to science and technology encompassed chemistry principles that went beyond theory, manifesting in practical applications such as perfume distillation, the manufacturing of dyes and pigments and sugar extraction. Indian scholars developed techniques for extracting metals from ores and creating alloys, laying the groundwork for modern chemistry. The art of alchemy, known as "Rasavidya," was practiced in ancient India and scholars such as Nagarjuna were known for their work in metallurgy and pharmacology.

In the 20th and 21st centuries, Indian scientists have continued to push the boundaries of chemistry. Prafulla Chandra Ray, a chemist and industrialist, established 'Bengal Chemicals & Pharmaceuticals', India's first pharmaceutical company. Often called the 'Father of Chemical Science in India,' he began exploring organic thio compounds such as thiols and thioethers, as well as their interactions with metals,

around 1914. Another one notable figure is C.V. Raman, who won the Nobel Prize in Physics in 1930 for his work on the scattering of light, known as the Raman Effect. This discovery has had profound implications in both chemistry and physics, impacting various fields including spectroscopy and material science. Har Gobind Khorana was a key figure in the development of chemical biology and a trailblazer in molecular biology. He was among the first to demonstrate the role of nucleotides in protein synthesis and played a crucial role in cracking the genetic code. Additionally, he synthesized Coenzyme A, a complex molecule essential for digestion. Shanti Swarup Bhatnagar played an important role in developing the science and technology infrastructure of post-independence India and shaping the country's science and technology policies. He served as the Founder-Director of the Council of Scientific and Industrial Research (CSIR) and was the first Chairman of the University Grants Commission (UGC). Additionally, he made significant contributions to applied and industrial chemistry. Dr. C. N. R. Rao, a prominent Indian chemist, made substantial contributions to the field of solid-state and structural chemistry. His work on the synthesis of new materials and understanding their structures has been instrumental in advancing both theoretical and applied chemistry. Another prominent name is A. P. J. Abdul Kalam, who, although better known for his work in aerospace engineering, made contributions to the development of composite materials that are important in chemical applications.

India's chemical industry is one of the largest and most diverse in the world. It plays a crucial role in producing essential chemicals, pharmaceuticals and materials. The country is known for its significant role in manufacturing generic drugs, which has made medicines more affordable globally. Indian pharmaceutical companies are major suppliers of vital medications, including treatments for diseases like HIV/AIDS and cancer.

Many Indian institutions such as the Indian Institute of Science (IISc), the Indian Institutes of Technology (IITs), the CSIR labs etc. are renowned for their research in chemistry. These institutions have fostered many researchers and innovators who have made substantial contributions to the field. For example, the discovery of new catalysts and materials by Indian scientists has led to advances in green chemistry and sustainable practices.

Assam has made notable contributions to the world of chemistry through its rich natural resources and research initiatives. The region's diverse flora, including unique species like the Assam tea plant, has been the subject of extensive chemical research, leading to advancements in natural product chemistry and the development of various bioactive compounds. Additionally, Assam's geological formations have provided valuable mineral resources, contributing to studies in mineral chemistry and environmental science. The region's academic institutions and research centers like Dibrugarh University; Tezpur University; Gauhati University; Assam Agricultural University, Jorhat; Indian Institute of Technology (IIT) Guwahati; National Institute of Technology (NIT) Silchar; CSIR-North East Institute of Science and Technology (NEIST), Jorhat; Rain Forest Research Institute, Jorhat continue to play a crucial role in advancing chemical knowledge and fostering innovation in the field.

Indian chemists have made their mark internationally, contributing to scientific research, teaching and policy-making. They are involved in global collaborations and have received accolades for their research, furthering the impact of India's contributions to global chemistry.

In summary, India's contribution to the world of chemistry is both deep-rooted and dynamic. From ancient alchemy to modern scientific achievements, Indian scholars and researchers continue to shape the field of chemistry, influencing both everyday life and advanced scientific research around the globe.

টাই আহোমসকলৰ মাংগলিক অনুষ্ঠান মে-দাম-মেফি ঃ এক আলোচনা

গৌতম ফুকন
পঞ্চম ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

আৰম্ভণি ঃ

বিশ্বৰ ইতিহাসত নিজৰ গুণ গৰিমাৰে চিৰ উজ্জ্বল হৈ থকা এক দীপ্তমান ৰাজবংশ হৈছে টাই আহোম ৰাজবংশ। খ্ৰীষ্টীয় ত্ৰয়োদশ শতিকাৰ দ্বিতীয় দশকৰ মাজভাগত দক্ষিণ চীনৰ পৰা প্ৰব্ৰজন কৰি টাইসকলৰ এটি ঠাল আহোমসকল চ্যাওলুং ছ্যুকাফাৰ নেতৃত্বত ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত প্ৰৱেশ কৰিছিল। পাটকাই পৰ্বত অতিক্ৰমি ১২২৮ খ্ৰীষ্টাব্দৰ ২ ডিচেম্বৰ তাৰিখে তথা অসমীয়া লেখেৰে আঘোণ মাহৰ ১৬ তাৰিখে ছ্যুকাফাই সৌমাৰ পীঠত উপস্থিত হৈ আঘোণৰ সোণোৱালী শইচ আৰু ইয়াৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্যত অভিভূত হৈ এই দেশৰ নাম দিছিল 'ম্যুঙ ডুন-চুন-খাম' অৰ্থাৎ সোণোৱালী শস্যৰে পৰিপূৰ্ণ দেশ (ম্যুঙ মানে দেশ, ডুন মানে পূৰ্ণ, চুন মানে বাগিছা, খাম মানে সোণ)। সেই সময়ত সৌমাৰ পীঠত বাস কৰা সৰু সৰু জাতি জনজাতিবোৰক একত্ৰিত কৰি ছ্যুকাফাই শক্তিশালী আহোম ৰাজ্যৰ ভেটি গঢ়ি তুলিছিল। সুদীৰ্ঘ ছশ বছৰ কাল অসমত ৰাজত্ব কৰা টাই আহোমসকলে অসমীয়া জাতি গঠন প্ৰক্ৰিয়াত অপৰিসীম অৱদান আগবঢ়াই আহিছে। প্ৰতিটো জাতিৰে নিজস্ব ভাষা, কৃষ্টি-সংস্কৃতি থকাৰ দৰে আহোমসকলৰো নিজস্ব ভাষা, কৃষ্টি-সংস্কৃতি আছে। তথাপি তেওঁলোকে বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতি গঠনৰ স্বাৰ্থত থলুৱা লোকে ভাষা, কৃষ্টি-সংস্কৃতিক আঁকোৱালি লৈ তেওঁলোকৰ সৈতে বিলীন হৈ পৰিছিল। অৱশ্যে তাৰ মাজতো আহোমসকলে নিজৰ শিপাডাল পাহৰি যোৱা নাছিল। যাৰ বাবে তেওঁলোকে নিৰ্দিষ্ট দিনত বিভিন্ন অনুষ্ঠান পালন কৰি আহিছে। আহোমসকলে বছৰৰ নিৰ্দিষ্ট সময়ত পালন কৰা বিভিন্ন ধৰ্মীয় তথা মাংগলিক অনুষ্ঠানৰ ভিতৰত 'মে-দাম-মেফি' অন্যতম। প্ৰবন্ধটিত আহোমসকলৰ মাংগলিক অনুষ্ঠান 'মে-দাম-মেফি'ৰ সম্পৰ্কে সম্যক ধাৰণা দাঙি ধৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হৈছে।

মে-দাম-মেফি কি ?

'মে-দাম-মেফি' হৈছে আহোমসকলে তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক শ্ৰদ্ধা ভক্তিৰে স্মৰণ কৰি পূজা-প্ৰাৰ্থনা আগবঢ়াই দেশ তথা জাতিৰ মংগলৰ হকে 'জন্‌মিঙ' অৰ্থাৎ আশীৰ্বাদ বিচাৰি অনুষ্ঠিত কৰা মাংগলিক অনুষ্ঠান। 'মে-দাম-মেফি'ৰ আক্ষৰিক অৰ্থ হৈছে মে মানে প্ৰাৰ্থনা, উপাসনা বা পূজা কৰা, দাম মানে মৃতক, ফি মানে হ'ল দেও বা দেৱতা অৰ্থাৎ মৃত হৈ দেৱতাৰ স্থান পোৱা উপৰিপুৰুষৰ উদ্দেশ্য আশিস বিচাৰি পতা অনুষ্ঠান।

টাই আহোমসকলৰ মাজত এক জনবিশ্বাস আছে যে মানুহ মৰিলে পুনৰ জনম নলয়। তেওঁলোকৰ ধৰ্মীয় বিশ্বাস অনুসৰি কোনো মানুহৰ মৃত্যু হ'লে পোন প্ৰথমে মৃতকৰ আত্মা কিছুদিন 'জম' হৈ থাকি পাছলৈ 'ফি' অৰ্থাৎ দেৱতালৈ উন্নীত হৈছিল। তেওঁলোকে এই কথাত বিশ্বাস কৰে যে মৃতকৰ আত্মাই 'ফি' বা

দৈব্যশক্তি লাভ কৰি পৃথিৱীত ৰৈ যোৱা তেওঁলোকৰ পো-নাতি, পৰিনাতি, জীয়ৰী-বোৱাৰী সকলোৰে অভিভাৱক হিচাপে পৰিয়ালবৰ্গক অলৌকিকভাৱে কৃপা কৰি থাকে। 'যি' হোৱা মৃতকৰ পৰা কৃপা লাভৰ উদ্দেশ্যে দেৱতাসকললৈ নানাবিধ উপকৰণেৰে পূজা আগবঢ়ায়। এই পূজাভাগি নাপাতিলে মৃতকৰ উত্তৰাধিকাৰী জীৱিতসকলৰ পৰিয়ালত নানা অপায়-অমংগল হয় বুলি বিশ্বাস কৰে। 'মে-দাম-মেফি'ৰ সম্পৰ্কে বিশিষ্ট গৱেষক সাহিত্যিক ড° লীলা গগৈয়ে মত আগবঢ়াইছে এনেদৰে— আহোমসকলে ভাবে মৃতকসকলে অশৰীৰৰূপে কোনো এক ৰহস্যময় জগতত সদা জাগ্ৰত হৈ থাকে। মহামৃতক সন্তুষ্ট হৈ থাকিলে কোনো বিপদ-আপদ নঘটে। মৃতকে ৰক্ষা কৰি থাকে। সেয়েহে আহোম বছৰি মে-দাম-মেফি পাতি মৃতকসকলৰ আশীৰ্বাদ কামনা কৰে।"

আহোমসকলে মে-দাম-মেফি পৰিয়ালকেন্দ্ৰিক আৰু ৰাজহুৱা দুইধৰণে অনুষ্ঠিত কৰে। পৰিয়ালকেন্দ্ৰিক মে-দাম-মেফিক 'জম' পূজা আখ্যা দিয়া হৈছে। প্ৰত্যেক ধৰ্ম বিশ্বাসী টাই আহোমলোকে নিজ নিজ পাকঘৰৰ উধানৰ বিপৰীতে দাম খুঁটা স্থাপন কৰি এই দাম খুঁটাতেই দেৱতাসকললৈ পূজা আগবঢ়ায়।

মে-দাম-মেফিৰ পৌৰাণিক আখ্যান ঃ

টাই আহোমসকলৰ মাজত প্ৰচলিত প্ৰবাদ অনুসৰি স্বৰ্গৰ ৰজা লেংডনে তেওঁৰ দুই নাতি খুনলুং আৰু খুনলাইক সোণৰ জখলাৰে নামি আহি পৃথিৱীত ৰাজত্ব চলাবলৈ পঠোৱাৰ প্ৰাকমুহূৰ্তত জ্ঞান আৰু বিদ্যাৰ অধিষ্ঠাত্ৰী দেৱী জাছিংফাই তেওঁলোকক উপদেশ দিছিল এনেদৰে— "চ'ত মাহত যেতিয়া সকলোধৰণৰ ফুল ফুলে, বিশেষকৈ ছিংকৰা আৰু কপৌফুলে পাহি মেলিব তেতিয়াই তোমালোকে এটা দিন ধাৰ্য কৰি দেৱতাসকললৈ উৰ্ছগা কৰি বছৰি উপাসনা কৰিবা। আঠ লক্ষ ফীৰ সৈতে তোমালোকেও সেই দ্ৰব্য সম্ভাৰ গ্ৰহণ কৰিবা। তেতিয়াহে তোমালোকৰ ৰাজ্য নিৰাপদে থাকিব" এই বিশ্বাসকে শিৰোধাৰ্য কৰি খুনলুং আৰু খুনলাইৰ পৰা সৃষ্টি হোৱা পিছৰ বিভিন্ন টাই গোষ্ঠীয়ে নিজকে লেংডনৰ বংশৰ জ্ঞান কৰি লেংদন আৰু অন্যান্য দেৱতাসকলৰ পূজা কৰি আহিছে। জাছিংফাই খুনলুং খুনলাইক পৃথিৱী শাসন কৰিবলৈ সৰগৰ পৰা নমাই পঠিওৱাৰ পিছৰ পৰাই তেওঁলোকৰ বংশৰধৰসকলে 'মে-দাম-মেফি' উদ্‌যাপন কৰিবলৈ ধৰে।

আহোম ৰাজত্বকালৰ মে-ডাম-মে ফিৰ ইতিহাস ঃ

ৰাজ বুৰঞ্জীকে ধৰি কেইবাখনো সাঁচিপতীয়া টাই পুথিত উল্লেখ থকা অনুসৰি চ্যাওলুঙ ছুকাফাই নামবিউ বা ইৰাৱতী নদীৰ পাৰকে ধৰি ম্যুঙ-ডুন-চুন-খামৰ নামৰূক (নামৰূপ)ত উপস্থিত হৈ আৰু খ্ৰীষ্টাব্দ ১২৫৩ ত চৰাইদেউত প্ৰথম টাই আহোমৰ ৰাজধানী পাতি পূৰ্বপুৰুষক উদ্দেশ্যি তিনিবাৰকৈ 'মে-দাম-মেফি' অনুষ্ঠিত কৰিছিল। এই পূজাৰ বিধি প্ৰথমতে অসমলৈ আনিছিল ছুকাফাৰ লগত অহা বুৰঞ্জী লেখক 'ম'মন ম'মাই দেওধায়ে। এই পূজা অসমত পোনপ্ৰথমবাৰৰ বাবে তিপামৰ বুঢ়া ডাঙৰীয়া থানত আয়োজন কৰা হৈছিল।

পৰৱৰ্তী সময়ত বাকীসকল আহোম ৰজায়ো মে-দাম-মেফি অনুষ্ঠিত কৰিছিল আৰু সমূহ প্ৰজাই সেই মাংগলিক অনুষ্ঠানত ভাগ লৈছিল। দিহিঙীয়া ৰজা হিচাপে পৰিচিত চুহুংমুঙে ১৫২৪ খ্ৰীষ্টব্দত চুতীয়া ৰজাক পৰাস্ত কৰি শদিয়াত আৰু কছাৰী ৰজা খুনদেওক জংমৰাত পৰাস্ত কৰি লাকনি খুতচিঙা (১৫৩৬ খ্ৰীষ্টাব্দ) বছৰবোৰত মে-দাম-মেফি অনুষ্ঠিত কৰাৰ কথা বুৰঞ্জীত পোৱা যায়। অৱশ্যে চুতাল্লা ওৰফে জয়ধ্বজ সিংহ আৰু কম সময়ৰ বাবে হোৱা স্বৰ্গদেউসকল যথাক্ৰমে অৰ্জুন দিহিঙীয়া গোবৰ চুহুঙৰ দিনত এই অনুষ্ঠান পালন কৰা নাছিল। জয়ধ্বজ সিংহই হিন্দু ধৰ্মক অধিক প্ৰাধান্য দি 'মে-দাম-মেফি' পালন নকৰা বাবেই সেইসময়ত মিৰ্জুমলাৰ হাতত আহোমসকল পৰাস্ত হ'বলগীয়া হৈছিল বুলি তেওঁ নিজে আতন বুঢ়াগোহাঁইক কৈছিল বুলি বুৰঞ্জীত পোৱা যায়। জয়ধ্বজ সিংহৰ মৃত্যুৰ পাছত তেওঁৰ খুৰাকৰ ভায়েক চুপুংম্যুঙ ওৰফে চক্ৰধ্বজ সিংহই ৰাজ্যৰ শাসন ভাৰ লৈয়ে ১৬৬৭ খ্ৰীষ্টাব্দৰ শাওন মাহত তিনিজন ডাঙৰীয়া আৰু উচ্চ পদস্থ বিষয়াৰ লগত এখন বৈঠক পাতি কৈছিল— "মোৰ ককাইদেউৰ চাওফা 'ছ্যুতাম লাই' ফী (দেৱতা) সকলৰ প্ৰতি কোনো তৰ্পণ নিদিলে। তেওঁ 'ফা ন্যু ৰু' (ৰজাৰ উপৰিপুৰুষ) সকলৰ প্ৰতিও কোনো উছৰ্গা নকৰিলে। এতিয়া মইফী আৰু ফা ন্য ৰু সকলৰ প্ৰতি তৰ্পণ দিম।"

ইয়াৰ পাছত চক্ৰধ্বজ সিংহই চৰাইদেউত মে-দাম-মেফি পাতে আৰু তাৰ পিছতে মোগলৰ লগত শৰাইঘাটত কৰা যুদ্ধত জয়লাভ কৰে। এইদৰে আহোমৰ শেষৰজন স্বৰ্গদেউৰ দিনলৈকে ৰাজঘৰীয়া মে-দাম-মেফি উদ্‌যাপিত কৰি আহিছিল।

ইংৰাজ আগমন আৰু পশ্চিমীয়া সংস্কৃতিৰ হেঁচাত আহোম ৰাজত্বৰ শেষৰফালে খ্ৰীষ্টাব্দ ১৮৩৮ ৰ পৰা খ্ৰীষ্টাব্দ ১৮৯১ মানলৈ টাই আহোমৰ ধৰ্মীয় পৰম্পৰাসমূহ মূলত দেওধাই বাইলুং মহুঙসকলেই পালন কৰিছিল এই সময়খিনিতে বৃহত্তৰ ম্যুঙ-ডুন চুন খামৰ সাধাৰণ প্ৰজা এই অনুষ্ঠানৰ পৰা লাহে লাহে আঁতৰি গৈছিল। এই সময়খিনিতে বৃহত্তৰ ম্যুঙ-ডুন-চুন-খামৰ সাধাৰণ প্ৰথা এই অনুষ্ঠানৰ পৰা লাহে লাহে আঁতৰি গৈছিল। অৱশ্যে টাই আহোমৰ অন্যতম জাতীয় অনুষ্ঠান আহোম সভা, টাই আহোম মঙ্গোলীয় পৰিষদ আদিৰ পৃষ্ঠপোষকতাত আহোমৰ পৰম্পৰাগত কৃষ্টি-সংস্কৃতি আৰু ধৰ্মীয় অনুষ্ঠানবোৰ উদ্‌যাপিত হৈছিল। পৰৱৰ্তী সয়মত টাই আহোমৰ সকলোবোৰ ঠালেই পূৰ্বৰ পৰম্পৰা মতে ঠায়ে ঠায়ে মে-দাম-মেফি, ওমফা, ফুৰালুং আদি পৰম্পৰাগত অনুষ্ঠানবোৰ পাতি আহিছে।

বিংশ শতিকাৰ সপ্তম দশকৰ আগলৈকে ৰাজ্যৰ কোনো

ঠাইত ৰাজহুৱাকৈ মে-দাম-মেফি পূজাৰ বিশেষ তথ্য পোৱা নাযায়। প্ৰাপ্ত তথ্য অনুসৰি গুৱাহাটীত ১৯৬৩-৬৪ চনত ৰাজহুৱাকৈ 'মে-দাম-মেফি' পতা হৈছিল। গুৱাহাটীত পতা 'মে-দাম-মেফি'ৰ অনুষ্ঠানৰ দ্বাৰা অনুপ্ৰাণিত হৈ ৰাজ্যখনৰ ঘাইকৈ উজনি আৰু উত্তৰ অসমৰ আহোম বসতিপ্ৰধান ঠাইবোৰত ইয়াক ৰাজহুৱাকৈ পতাৰ কাম আৰম্ভ কৰে। তাৰ ভিতৰত ১৯৭১ চনত গড়গাঁৱৰ কাৰেঙৰ বাকৰিত ৰাজহুৱাকৈ 'মে-দাম-মেফি' উদ্‌যাপন কৰা হয়। তদুপৰি ১৯৮৪ চনত শিৱসাগৰৰ তলাতল ঘৰৰ বাকৰিত সেই সময়ৰ অসমৰ মুখ্যমন্ত্ৰী হিতেশ্বৰ শইকীয়াদেৱৰ পৃষ্ঠপোষকতাত 'মে-দাম-মেফি' আয়োজিত হৈছিল। উল্লেখ্য যে তেতিয়াৰ পৰাই ৩১ জানুৱাৰী দিনটো চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা 'Sectional Holiday' কেৱল আহোমসকলৰ বাবে ঘোষণা কৰা হ'ল আৰু পৰৱৰ্তী সময়ত 'মে-দাম-মেফি' উদ্‌যাপনৰ বাবে চৰকাৰে বন্ধৰ দিন হিচাপে ৩১ জানুৱাৰী দিনটো ঘোষণা কৰে। গৌৰৱৰ বিষয় যে বৰ্তমান সময়ত টাই আহোমসকলৰ এই মাংগলিক অনুষ্ঠানটি অসমৰ বিভিন্ন ঠাইৰ লগতে অসমৰ বাহিৰতো অনুষ্ঠিত কৰা দেখা গৈছে।

মে-দাম-মেফিত পূজা আগবঢ়োৱা দেৱতাসকল ঃ

টাই আহোমসকল প্ৰকৃতিৰ উপাসক। তেওঁলোকৰ কোনো নিৰ্দিষ্ট ধৰ্ম নাই, ধৰ্ম গুৰুও নাই। পূৰ্বপুৰুষৰ লগতে প্ৰকৃতিৰ বিভিন্ন শক্তিসমূহক বিভিন্ন সময়ত নিজা ৰীতিৰে সেৱা-অৰ্চনা কৰাৰ পৰম্পৰাই তেওঁলোকৰ মূল ধৰ্ম। তেওঁলোকৰ বিশ্বাস, পিতৃ-পুৰুষৰ সেৱা অৰ্চনাৰ মাজেদিয়েই প্ৰকৃতিৰ মহা শক্তিবোৰৰ কৰুণাও লাভ কৰিব পাৰি। টাই আহোমসকলৰ জীৱনৰ মূল ভিত্তি কৃষি কৰ্ম আৰু পশুপালন হোৱা বাবে সুখ-সমৃদ্ধিৰ বাবে প্ৰকৃতিৰ শক্তিসমূহৰ পৰা কৰুণা ভিক্ষা কৰে। তেওঁলোকৰ দৃষ্টিত মহা প্ৰকৃতিৰ বিভিন্ন অংগবোৰেই বিভিন্ন শক্তিৰ উৎস। এই শক্তিৰ উৎসবোৰক বিভিন্ন নাম দি অন্যান্য মাংগলিক অনুষ্ঠানৰ লগতে 'মে-দাম-মেফি'টো আৰাধনা কৰে। 'মে-দাম-মেফি'ৰ ৰাজহুৱা অনুষ্ঠানত ক্ৰম অনুসাৰে বিভিন্ন শক্তিৰ অধিকাৰীসকলক, ফীসকলক, ডামফীসকলক আসন দিয়া হয় এনেধৰণে 'মে-দাম-মেফি' অনুষ্ঠানত মুঠ দহখন পূব দিশলৈ আগ কৰি আৰাধনা কৰা হয়। বাঁও হাতৰ পৰা প্ৰথমতে 'খাও খামক' দিয়া হয়। 'খাওখাম' হৈছে মানুহৰ জীৱন ৰক্ষক শক্তি পানী আৰু শস্যৰ আত্মা। এখেতক 'ফী খন খাও' বুলিও কোৱা হয়। দ্বিতীয়তে 'আই লেঙ দিন'ক দিয়া হয়। এওঁ হৈছে মানুহে যি প্ৰকৃতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি জীৱন-নিৰ্বাহ কৰে সেই প্ৰকৃতি বা ভূ-আত্মা। তৃতীয়তে দিয়া হয় 'জান-ছাই-হুঙক'। তেওঁ শক্তিৰ উৎসমূহৰ অধিকাৰী দেৱগুৰু। চতুৰ্থতে 'লেংদন' দেৱতাক দিয়া হয়। লেংদন আছিল আকাশ শক্তিৰ আধাৰ দেৱতা। পঞ্চমতে, 'সুত কুম' আৰু 'তাই কুম' দেৱতাক দিয়া হয়। তেওঁলোক তাপ আৰু পোহৰৰ অধিকাৰী। ষষ্ঠতে, 'চিত লাম ছাম' দেৱতাক দিয়া

হয়। 'চিত লাম ছা' হৈছে আকাশ মহাশক্তি সংবাহক সপ্ত মহাশক্তি সত্বা। সপ্তমতে 'জা-ছিঙ-ফা' (জ্ঞান-বিদ্যা-বুদ্ধি-ৰণকৌশলৰ গৰাকী)ক দিয়া হয়। তেওঁৰ লগতে 'লাওখ্ৰী' আৰু 'পূজাক জী' দেৱতাকো দিয়া হয়। 'লাও খ্ৰী' হৈছে দেওধাই বংশৰ আদি পুৰুষ আৰু পূজাকাজী মহুঙ অৰ্থাৎ (মহন) বংশৰ আদি পুৰুষ। অষ্টমতে দাম-ফী ৰূপে চ্যাওলুং ছুকাফাক, নৱমতে 'ৰাখিন' আৰু 'দশম'ত 'বা খিন' অপদেৱতাক দিয়া হয়। 'ৰা খিন' আৰু 'বা খিন' হৈছে মানুহৰ ৰোগ ব্যাধি জন্মোৱা অপদেৱতা। ৰাজহুৱা 'মে-দাম-মেফি'ত ফী-ডামকো অধিষ্ঠিত কৰা হয়। ফী ডামৰ আসন 'ৰা খিন' আৰু 'বা খিন'ৰ আগত দিয়া হয়।

মে-দাম-মেফিত ব্যৱহৃত সা-সম্পত্তি আৰু পূজা পদ্ধতি ঃ

'মে-দাম-মেফি'ৰ নীতি নিয়মসমূহ পালন কৰোঁতে ভালেখিনি সা-সামগ্ৰী ব্যৱহৃত হয়। তাৰ ভিতৰত - কাই চেং (পবিত্ৰ চৰাই/বিশেষকৈ কুকুৰা), লুকলাও (সাজপানী), খাও চান (কেঁচা চাউল), কাই খাই (মুৰ্গীৰ কণী), মাকমু (তামোল), বানপ্লু (পাণ), খ্ৰীং (আদা), কুই (কল), চিংকৰা বা ব্লক চিংফা। মাইহাং (বাঁহৰ পাঙ), নুম চে (গাখীৰ), নাম তাই (গুৰ), মানঙা (মিঠাতেল), খাই নুকপেট (হাঁহৰ কণী), অই (চেনি), টাংকাক (এবিধ পাত্ৰ) ইত্যাদি প্ৰধান।

মে-দাম-মেফিত নীতি-নিয়মসমূহ তিনি আহোম পুৰোহিত শ্ৰেণী মহং, চাঙবুন আৰু মপ্লঙে সম্পন্ন কৰিছিল। তেওঁলোকে আছুতীয়া ঠাইত আঠকোণীয়া 'হ ফি' নিৰ্মাণ কৰি তাত 'ফি' সকলৰ বাবে এখনকৈ বাঁহৰ চাং পাতে। 'আই-ছিং-লাও' বন্দনাৰে সৃষ্টিকৰ্তা 'ফা টু ছিঙক' শ্ৰদ্ধা জনোৱাৰ পাছত 'আও টাং' নামৰ আদৰা বন্দনাৰে 'ফি' সকলক আহ্বান জনায়। 'আও টাং'ৰ পাছত ফিসকলক 'কিন টাং', নামৰ বন্দনাৰে তেওঁলোকৰ নামত উৎসৰ্গা কৰা দ্ৰব্যসমূহ অৰ্পণ কৰা হয়। 'কিন টাং'ৰ পাছত ফিসকলক জন মিঙ নামৰ আশীৰ্বাদ বিচাৰি বন্দনা গোৱা হয়। জনমিঙৰ পাছত ফিসকললৈ 'বয় টাং' নামৰ বিদায় বন্দনা গোৱা হয়। মে-দাম-মেফিত 'ৰাখিন' আৰু 'বা খিন'ত বাদ দি বাকীকেইজন

সংস্কৃতি সংৰক্ষণত মুখ্য ভূমিকা লৈছে। বৰ্তমান অসমৰ গৰিষ্ঠ সংখ্যক আহোম লোকে হিন্দু ধৰ্মাৱলম্বী। ফলস্বৰূপে তেওঁলোকে কোনোবাখিনিত নিজস্বতা হেৰুৱাই পেলাইছে। কিন্তু সময়ে সময়ে উদ্‌যাপন কৰি অহা এনে গোষ্ঠীগত পৰম্পৰাসমৃদ্ধ অনুষ্ঠানবোৰে তেওঁলোকৰ মাজত জাতিগত চেতনা বৃদ্ধি কৰাৰ লগতে একতাৰ বান্ধোনৰ সুদৃঢ় কৰি তুলিছে।

উল্লেখ্য যে, ৰাজহুৱা ভাৱে 'মে-দাম-মেফি' পালন কৰা আজি অৰ্ধশতিকাৰ পাৰ হ'ল। কিন্তু 'মে-দাম-মেফি'ৰ প্ৰাসংগিকতাৰ প্ৰতি বৰ বিশেষ দৃষ্টি নিক্ষেপ কৰা নহয়। বহুতৰে বাবে ই এক সংকীৰ্ণ সাম্প্ৰদায়িক অনুষ্ঠান। বহুতৰ মতে, 'মে-দাম-মেফি' কেইজনমান আহোম লগ হৈ দেওভূতক পূজা কৰি নিজে গাহৰি লাওপানীৰে ভোজ খাই নিজৰ উদৰ ভৰ্ত্তি কৰে। যিটো প্ৰকৃততে 'মে-দাম-মেফি' প্ৰতি এক ভ্ৰান্ত ধাৰণাহে। প্ৰকৃততে 'মে-দাম-মেফি' কেৱল দেৱ-দেৱীক পূজাৰ নামত আয়োজন কৰা অনুষ্ঠান নহয়। নতুবা বহুজন লগ হৈ মাছে-মঙহে ভোজ খোৱা অনুষ্ঠান নহয়। ইয়াত প্ৰীতি ভোজটো আনুষংগিক কথাহে। অৱশ্যে ইয়াৰ মাজত নিহিত হৈ আছে সমাজ জীৱনৰ বাবে সমন্বয়ী চেতনাৰ প্ৰেৰণা। আহোমৰ স্বকীয় পৰম্পৰাৰে উদ্‌যাপিত 'মে-দাম-মেফি'ৰ দৰে পৱিত্ৰ অনুষ্ঠানৰ লগত সংযুক্ত হৈ আছে পূৰ্ব পুৰুষৰ আত্মাৰ সৈতে উত্তৰ পুৰুষৰ শিপাৰ বুনিয়াদ। মনত অংকুৰিত পৰম্পৰাৰ প্ৰতি নিৰ্মল বিশ্বাস আৰু ঐতিহ্যৰ প্ৰতি ভক্তিভাৱ। এই সামাজিক, আধ্যাত্মিক, ধৰ্মীয় অনুষ্ঠানবোৰ অসমীয়া জাতিৰ কৃষ্টি-সংস্কৃতি, সমন্বয় সম্প্ৰীতিৰ প্ৰতীক, যাৰ যোগেদি জাতিৰ হৃদয়ত চেনেহ শ্ৰদ্ধা তথা একাত্মীয়তাৰ বোধ ওপজে। এনে মহান সংস্কৃতিৰ বৰ ভেটিতেই অংকুৰিত হওক স্বকীয় পৰম্পৰা ৰক্ষাৰ নিৰ্মল ভাবাৱেগ, কলা-কৃষ্টিৰ নিভাঁজ স্বৰূপ, অনুপম সংস্কৃতিৰ সাঁচি থোৱা বীজ।

ফিলৈ ২৭ জনী ৰঙা কুকুৰা আগবঢ়োৱা হয়। ৰাখিন আৰু বা খিনক সাধাৰণে কণী আগবঢ়োৱা হয়। যদি 'ৰা-খিন' আৰু 'বা খিন'ক ৰঙা কুকুৰা দিয়ে তেতিয়া লগত আখৈ দিব লাগিব বুলি নিয়ম আছে।

এইবিধ মাংগলিক অনুষ্ঠানত নিৰাকাৰ ভগৱানক প্ৰাৰ্থনা জনোৱাৰ উপৰিও এখন পতাকা উত্তোলন কৰা হয়। পতাকাখনৰ মাজত থাকে টাই আহোমৰ জাতীয় প্ৰতীক 'ঙাও ছোচং বাং খাম' নতুবা 'ঙি ঙাও খাম'। শেষত সমূহীয়া ভোজ-ভাতেৰে এই অনুষ্ঠানত সামৰণি হয়।

সামৰণি ঃ

'মে-দাম-মেফি' যদিও টাই আহোমসকলৰ এক ধৰ্মীয় পৰম্পৰা তথাপি সামাজিক দৃষ্টিকোণৰ পৰা ইয়াৰ গুৰুত্ব অপৰিসীম। বিশেষকৈ এই অনুষ্ঠানত জাতি বৰ্ণ নিৰ্বিশেষে সৰ্বত্তৰৰ লোক উপস্থিত হৈ অংশগ্ৰহণ কৰা কাৰ্যই নিৰন্তৰভাৱে সামাজিক সম্প্ৰীতি সু-দৃঢ় কৰণত সহায় কৰে। এই অনুষ্ঠানে আহোমসকলৰ সমাজত গোষ্ঠীগত সচেতনতা বৃদ্ধি, বংশাৱলী নিৰ্মাণ আৰু কৃষ্টি

পাদটীকা ঃ

১/ *গগৈ, লীলা - বেলি মাৰ গ'ল, প্ৰথম প্ৰকাশ ১৯৮৩, পৃষ্ঠা-১০*
২/ *বৰুৱা, গোলাপচন্দ্ৰ - আহোম বুৰঞ্জী, ১৯৩০, পৃষ্ঠা-১৪*
৩/ *বৰুৱা, গোলাপচন্দ্ৰ - আহোম বুৰঞ্জী, ১৯৩০, পৃষ্ঠা-১৯৫*

সহায়ক গ্ৰন্থ ঃ

১/ *গগৈ, দুলু - মে-দাম-মেফি ঃ এক অনুষ্ঠান, জাছিংফা, যুতিকা গগৈ বুঢ়াগোহাঁই, চতুৰ্থ সংখ্যা, পৃষ্ঠা ১২১-১২২*
২/ *গগৈ, সত্যেন - 'মে-দাম-মেফি ঃ এক চমু অৱলোকন', জাছিংফা, যুতিকা গগৈ বুঢ়াগোহাঁই, চতুৰ্থ সংখ্যা, পৃষ্ঠা - ৪৫-৫৩*
৩/ *চাংবুন, লাওখ্ৰী (সম্পা.) - খেক লাই মে-দাম-মেফি*
৪/ *বৰুৱা, গোলাপচন্দ্ৰ - আহোম বুৰঞ্জী, ১৯৩০*
৫/ *বুঢ়াগোহাঞি, পৰন চন্দ্ৰ - 'মে-দাম-মেফি'ৰ উৎস আৰু প্ৰাসংগিকতা' জাছিংফা; যুতিকা গগৈ বুঢ়াগোহাঁই, চতুৰ্থ সংখ্যা পৃষ্ঠা, ১০০-১০৫*
৬/ *ৰাজখোৱা, নৰেন্দ্ৰনাথ - মে-দাম-মেফিৰ পৰম্পৰা হেৰোৱা দিনৰ সুবাস*

কিতাপৰ বাহিৰৰ কথাবোৰ

ড° পূৰবী নাথ চলিহা
সহযোগী অধ্যাপক, শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগ

উদ্বিগ্নতাৰ বিষয় যে পাখি মেলি উৰিব খোজা কিশোৰ-কিশোৰীসকলৰ মাজৰে এচামৰ মুখবোৰ উদাস হৈ আহিবলৈ ধৰিছে। কিবা যেন এক বুজাব নোৱৰা অস্থিৰতা ! সিহঁতৰ হাতবোৰত ম'বাইলটোৰ বাদে আন কাম হৈ নুঠা হৈছে। মুখামুখিকৈ ঘণ্টাৰ পাছত ঘণ্টা ধৰি বহি থাকিলে মুহূৰ্ত মাত্ৰও সন্মুখৰ যন্ত্ৰবোৰৰ পৰা মানুহৰ মুখলৈ মূৰ তুলি চাবলৈ প্ৰয়োজন বোধ নকৰা হৈছে তেওঁলোকে। এই পৃথিৱীৰ মানুহবোৰ, মানুহৰ বুকুৰ জীয়া কাহিনীবোৰ সঁচা যেন নলগা হৈছে তেওঁলোকৰ। যিকোনো অসুবিধা দূৰ কৰিবলৈ হাতৰ মুঠিৰ যন্ত্ৰবিলাকেই তেওঁলোকৰ বাবে হৈ পৰিছে শেষ আশ্ৰয়।

ধুনীয়া জীৱন এটাৰ বাবে দৰকাৰ হোৱা বহু কথাই কিতাপ আৰ্জিত নহয়, যদিওবা কিতাপ আৰ্জিত সমলেৰেই আমি জীৱন জীৱিকাৰ বাট বিচাৰোঁ। ধুনীয়া জীৱন নো কি? সকলোৰে প্ৰতি সদিচ্ছা-সততাৰে প্ৰফুল্ল হৈ থাকি সন্মুখৰ কামবোৰ কৰি গৈ থাকোঁতে প্ৰয়োজনত কৃতজ্ঞ নতুবা অনুশোচনা অনুভৱ কৰা, আনৰ ভালবোৰ দেখিব জনা, প্ৰশংসা কৰিবলৈ কুণ্ঠাবোধ নকৰা, নিজৰ সীমাবদ্ধতাক পাহৰিও আনৰ বাবে কৰিবলৈ যাব পৰা মন এটা গঢ়ি জীৱনৰ বাটত অগ্ৰসৰ হ'ব পৰা,— কেৱল কিতাপ পঢ়িয়েই যি কৌশল আয়ত্ব কৰিব নোৱাৰি। সুখী হৈ থাকি এই জীৱনটোক ভালপাওঁ আৰু ধুনীয়া কৰিব খোজোঁ বুলি ভাবিব পৰা মানসিকতাহে জীৱনৰ আচল সাৰ্থকতা। কিন্তু সেইখিনি আমি ক'ৰপৰা আয়ত্ত কৰিম? নিজক, ঘৰখনক, চাৰিওফালৰ পৰিৱেশটোক ভালপাওঁ বুলি ভাবিব পৰাৰ শক্তি আহে ক'ৰ পৰা?

পঞ্চম ষাণ্মাসিকৰ ক্লাছটো আধা পাৰ হোৱাৰ পাছত প্ৰায় উধাতু খাই ছাত্ৰজন শ্ৰেণীকোঠাত সোমাইছিলহি। মুখত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনাৰ ভাব। ছাত্ৰজন নিয়মীয়া কিন্তু মধ্যমীয়া বুদ্ধিৰ। শ্ৰেণী শেষ হোৱাৰ লগে লগে তেওঁ আগবাঢ়ি আহিল— বাইদেউ, আহি কলেজ পাইছিলোঁহিয়েই। মায়ে ফোন কৰি ক'লে যে ঘৰত ছিলিণ্ডাৰটো শেষ হৈছে। মই দি থৈ নাহিলে দিনটো মাহঁতৰ খোৱা-লোৱাত দিগদাৰ হ'ব। সেয়েহে...।

ক্লাছটোত মিহিকৈ হাঁহিৰ ৰোল এটা উঠিল। মইহে আনদিনাৰ দৰে তাত যোগ দিব নোৱাৰিলোঁ। তাতকৈ ল'ৰাজনৰ ঘৰখনৰ প্ৰতি থকা দায়বদ্ধতাখিনি দেখি ভালহে লাগিল। কত ল'ৰা-ছোৱালীয়ে গমেই নাপায় ঘৰখননো কেনেকৈ চলি আছে! বহুতেই আনকি তেওঁলোকৰ বাবে কৰাখিনি পিতৃ-মাতৃৰ অগত্যা কৰণীয় বুলি ভাবি সামান্যতম কৃতজ্ঞতা দেখুৱাবলৈও প্ৰয়োজনবোধ নকৰে। বৰ্তমানৰ একাংশ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ শিক্ষকৰ প্ৰতি ব্যৱহাৰৰ কথা নক'লোৱেই বা।

উজনিৰ এখন নামজ্বলা কলেজৰ কথা। অৱসৰৰ বাবে দুদিনমান বাকী থকা জ্যেষ্ঠ অধ্যাপকজনে ভিৰ ঠেলি শ্ৰেণীকোঠা এটালৈ সোমাব খুজিছে। জুম পাতি ক্লাছৰ পৰা ওলোৱা সোমোৱা কৰি থকা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত অপ্ৰস্তুত হৈ পৰিছে পৌঢ় অধ্যাপকজন। শ্ৰেণীকোঠাটোলৈ সোমাব পৰাকৈ সুৰুঙা এটা উলিয়াবলৈ চেষ্টা কৰি তেখেতে ছাত্ৰ এজনৰ পিঠিত হাত দি সামান্য আঁতৰি দিবলৈ অনুৰোধ কৰি আগবাঢ়ি যাব বিচাৰিছে। তেনেতে ছাত্ৰজনৰ উত্তৰ— সেইফালে জেগা আছে নহয়! মোক কিয়

আঁতৰি দিবলৈ ক'ব লাগে? মৰ্মাহত অধ্যাপকজনে কোনোমতে নিজকে ঠেলি নি ক্লাছটো কৰি আহিল। অত্যন্ত সময়ানুবৰ্তি নিষ্ঠাবান অধ্যাপকজন সেইদিনা ভিতৰৰ পৰা ভাগৰি পৰিল। এয়াইনে আজিৰ ছাত্ৰৰ ব্যৱহাৰহুঁ একেবাৰেই অপ্ৰত্যাশিত ঘটনাটোৰ কথা অধ্যাপকজনে কওঁ নকওঁকৈ বিভাগৰ বাকীসকলক ক'লেহি। বিদ্যায়তনিক আৰু কাৰিকৰী দিশত পাৰ্গত হ'লেই নতুন প্ৰজন্মৰ একাংশই আজিকালি এনেকৈয়ে কাকো সমীহ নকৰে। বিদ্যা-শিক্ষাই যে মানুহক প্ৰকৃততে বিনয়ীহে কৰে এই কথা তেওঁলোকে সমূলিও উপলব্ধি কৰিব নোৱাৰে। লাহে লাহে এই কথাটোৱে প্ৰজন্মৰ ব্যৱধান অধিক মাত্ৰাত বঢ়াই অনা পৰিলক্ষিত হৈছে। সাম্প্ৰতিক বহু ঘটনাই ইয়াৰ সত্যতা প্ৰতিপন্ন কৰে। সমাজৰ এইসকল নৱ প্ৰতিনিধিক কেনেকৈ ধৈৰ্য, সহিষ্ণুতা, শিষ্টাচাৰ, নম্ৰতা ইত্যাদি শিকোৱা যায়— বৰ্তমান ই এক ডাঙৰ প্ৰশ্ন হৈ উঠিছে।

শৃংখলিত জীৱন বৰ্তমান সময়ৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ প্ৰত্যাহ্বান হৈ উঠিছে। দৈনন্দিন জীৱন পৰিক্ৰমাত শৃংখলা কেনেকৈ ৰক্ষা কৰিব পাৰি সেই কথাও আমি কিতাপ পঢ়ি নিশিকোঁ। সেই কৌশল আমি শিকোঁ জীৱনৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা, জীৱনৰ প্ৰতি থকা ইতিবাচক মনোভাৱ, সদিচ্ছা আৰু দায়িত্ববোধৰ পৰা। আমাৰ শিশু আৰু যুৱক-যুৱতীসকলক সততে আমি বৰ নিৰ্ভৰশীল ৰূপত পাওঁ। পঢ়ি উঠা টেবুলখন, খাই উঠা প্লেট-বৰ্তন, গা ধুই উঠা কাপোৰ, ক'ৰবালৈ যাওঁতে প্ৰয়োজন হোৱা সা-সামগ্ৰী যতনাই লোৱা ইত্যাদি সৰু সৰু কথাবোৰৰ অনুশীলনত তেওঁলোকৰ আগ্ৰহ কম। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক দেখোঁ, জমা দিবলগীয়া গৃহ কাৰ্যটো খোলা কাগজত লিখি আনি পিন মাৰিবলৈ শিক্ষকৰ ফালে আগবঢ়াই দিয়ে। লিখি উঠি পৰীক্ষাৰ বহীখন বহুতে যেনেকৈ লিখি আছিল সেই পৃষ্ঠাতে এৰি গুচি যায়, শিক্ষকে ঠিকমতে জপাই ল'ব— এনে ভাবত। জুম পাতি বাট ভেটি গৈ থকা ছবিখনৰ কথা নক'লোঁৱেই বা। ভাগ্যে যেনিবা শৃংখলিত হৈ থাকিবলৈ শিকোৱাটো ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি ২০২০এ পাঠ্যক্ৰমৰ ভিতৰুৱা বিষয় কৰিবলৈ লৈছে। তেতিয়া হয়তো আমি সদায় লগতে থকা শ্ৰেণীকোঠাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক এই সাধাৰণ অথচ জীৱনৰ অতি মূল্যবান কথাবোৰ শিকাবলৈ সক্ষম হৈ উঠিম !

উদ্বিগ্নতাৰ বিষয় যে পাখি মেলি উৰিব খোজা কিশোৰ-কিশোৰীসকলৰ মাজৰে এচামৰ মুখবোৰ উদাস হৈ আহিবলৈ ধৰিছে। কিবা যেন এক বুজাব নোৱৰা অস্থিৰতা ! সিহঁতৰ হাতবোৰত ম'বাইলটোৰ বাদে আন কাম হৈ নুঠা হৈছে। মুখামুখিকৈ ঘণ্টাৰ পাছত ঘণ্টা ধৰি বহি থাকিলে মুহূৰ্ত মাত্ৰও সন্মুখৰ যন্ত্ৰবোৰৰ পৰা মানুহৰ মুখলৈ মূৰ তুলি চাবলৈ প্ৰয়োজন বোধ নকৰা হৈছে তেওঁলোকে। এই পৃথিৱীৰ মানুহবোৰ, মানুহৰ বুকুৰ জীয়া কাহিনীবোৰ সঁচা যেন নলগা হৈছে তেওঁলোকৰ। যিকোনো অসুবিধা দূৰ কৰিবলৈ হাতৰ মুঠিৰ যন্ত্ৰবিলাকেই তেওঁলোকৰ বাবে হৈ পৰিছে শেষ আশ্ৰয়। তেওঁলোকক কিয় আমি অভয় দিব নোৱৰা হৈছোঁ? তেওঁলোকে খামোচ মাৰি ধৰি থকা যান্ত্ৰিক জীৱনটোৰ বাহিৰলৈ তেওঁলোকক আমি উলিয়াই আনিব নোৱৰা হৈছোঁ কিয়?

মানসিক স্বাস্থ্য বিজ্ঞানৰ ক্লাছত ছাত্ৰীগৰাকীয়ে অকপটে ক'লে— বাইদেউ, মন বেয়া লাগিলে meta AI ৰ লগত কথা পাতোঁ। হায় সময় ! ক'লৈ গ'ল তাইৰ চাৰিওকাষৰ মানুহবোৰ? এই অত্যাধুনিক প্ৰযুক্তিয়ে পাৰিবনে কেতিয়াবা জীৱনক ভাল পোৱাৰ কলা শিকাই দিব? এয়া নিশ্চয় আয়ত্ব কৰিব লাগিব প্ৰাত্যহিক জীৱনটোৰ পৰা ! উজুটি খাই আকৌ উঠি নিজকে নিচুকাই ধৈৰ্য ধৰি সঠিক পথেৰে গৈ থাকিব পৰাৰ মানসিকতা আয়ত্ত কৰিবলৈ কোনো উত্তম কিতাপেও আনকি স্থায়ীভাৱে শিকাই দিব নোৱাৰে। চাৰিওফালৰ আপোন মানুহবোৰ আৰু জীৱনটোৰ প্ৰতি থকা ভালপোৱাইহে ইয়াক সম্ভৱ কৰিব পাৰিব, যি ভালপোৱাই তেওঁলোকক কৰি তুলিব পাৰে সঁচা অৰ্থত দায়িত্বশীল। দূৰলৈ নগ'লেও অন্ততঃ নিজৰ পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতিয়েই অকপটে প্ৰকাশ কৰিবলৈ শিকিব তেওঁলোকৰ ভালপোৱা !

নামটো তাইৰ কল্যাণী। সৰুৰেপৰা অতি মেধাৱী ছাত্ৰীগৰাকীৰ পৰীক্ষাৰ নম্বৰক লৈ তাইতকৈও অধিক সজাগ তাইৰ পিতৃ-মাতৃ। দুটামান নম্বৰ কেনেবাকৈ কমিলেও ঘৰখনত হুলস্থুল লাগে। কেনেকৈ কমিব পাৰে? কিমান আঁতি-গুৰি মাৰি পঢ়িছে ! কিমান অনুশীলন কৰিছে তাই ! কিতাপৰ পোক ছোৱালীজনীৰ পিতৃ-মাতৃয়ে তাই কম নম্বৰ পোৱাটো সহ্য কৰিব নোৱাৰে। কল্যাণীও নিজৰ স্থিতিত অটল। পৰীক্ষা ভাল হ'বই লাগিব। তাৰ পাছত তাই ডাক্তৰ হ'ব। আজি সঁচাকৈয়ে অসমৰ এখন ঐতিহ্যপূৰ্ণ মেডিকেল কলেজৰ ছাত্ৰী কল্যাণী। পিছে তাই উচ্চতৰ মাধ্যমিকত পঢ়ি থকা সময়ৰ ঘটনা এটাইহে মোক বাৰে বাৰে হতাশ কৰে। সেইদিনা তাই টিউচনলৈ বুলি ওলাইছিল। মাকে আনদিনাৰ দৰে গে'টৰ ওচৰলৈকে তাইক আগবঢ়াই দিবলৈ আহিছিল। হঠাৎ মাকৰ মূৰ ঘূৰাল আৰু গে'টৰ কাষতে ঢলি পৰিল। কল্যাণীৰ টিউচনলৈ পলম হৈছিল। সেইবাবে মাকক তুলি ধৰিবলৈ তাইৰ সময় নহ'ল। কোনো প্ৰকাৰেই তাই টিউচনটো ক্ষতি কৰিব নোৱাৰে। সেই বিদ্যায়তনিক নিষ্ঠাৰ বাবেই হয়তো কল্যাণী আজি চিকিৎসা বিজ্ঞানৰ ছাত্ৰী! কিন্তু বিদ্যায়তনিক সফলতাৰ তাগিদাতকৈ তাইৰ বাবে মাক অকণমানো ওপৰত নহয়নে? কল্যাণীক সুধি সঁচা উত্তৰটো পাবলৈ বৰ মন যায় ! !

নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিৰ চমু অৱলোকন

নৱনীতা বৰগোহাঁই
দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, দৰ্শন বিভাগ

শিক্ষা হৈছে বিকাশৰ প্ৰতীক। এখন দেশৰ বিকাশ তথা প্ৰগতি নিৰ্ভৰ কৰে, সেইদেশৰ কৰ্মশক্তি যুৱ প্ৰজন্মৰ ওপৰত আৰু সেই যুৱ প্ৰজন্ম মানৱসম্পদ তথা দেশৰ শক্তিলৈ ৰূপান্তৰিত কৰিব সেই দেশৰ উপযুক্ত শিক্ষা ব্যৱস্থাই। ঠিক সেইদৰে আমাৰ দেশ ভাৰতেও অতীজৰে পৰা ভাৰতৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাক শিক্ষাৰ্থী তথা সমাজ আৰু সময়ৰ উপযোগী হোৱাকৈ প্ৰয়োজন সাপেক্ষে সময়ে সময়ে পৰিৱৰ্তিত, তথা পৰিবৰ্ধিত কৰি আহিছে, যিয়ে শিক্ষাৰ্থীৰ সৰ্বাংগীন ক্ষেত্ৰৰ বিকাশৰ লগতে পৰিৱৰ্তিত যুগ তথা সময়ৰ গতিৰ সৈতে খোজ দিবলৈ শিকাব আৰু এনে কৰিবলৈ ভাৰতে পুনৰ বাৰ শিক্ষাব্যৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তন সাধন কৰি সমসাময়িক পৰিস্থিতিত সময়ৰ আগত থাকিব পৰাকৈ শিক্ষাৰ্থীক গঢ়ি তুলিব পৰাকৈ এখন নতুন শিক্ষানীতি অনুমোদন কৰিছে। যাৰ নাম — নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি (NEP-2020)।

সকলোৰে জ্ঞাত যে, নতুন শিক্ষানীতি (NEP-2020) ব্যৱস্থাটোৰে ভাৰতৰ শিক্ষা ব্যৱস্থালৈ এক আমূল পৰিৱৰ্তন আনিলে। ভাৰত চৰকাৰৰ কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী সভাই অনুমোদন জনোৱা ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষা-নীতি (NEP-2020) ব্যৱস্থাটোৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সৰ্বাংগীন বিকাশ আৰু সংস্কাৰৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিছে। এই ব্যৱস্থাটোৰে বৰ্তমানৰ স্কুলীয়া শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ '১০+২' গাঁথনিটো '৫+৩+৩+৪' গাঁথনিলৈ পৰিৱৰ্তন কৰিছে। য'ত শিশুসকলক প্ৰাক্-প্ৰাথমিকৰ পৰা উচ্চতৰ মাধ্যমিকলৈকে আনুষ্ঠানিক শিক্ষাৰ সৈতে সামৰি লৈছে। '৫+৩+৩+৪' গাঁথনিটোত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ শৈক্ষিক শিক্ষণৰ বছৰবোৰ বয়সৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি প্ৰস্তুত কৰা হৈছে। লগতে দশম শ্ৰেণীৰ পৰীক্ষাৰ গুৰুত্ব হ্ৰাস কৰি দ্বাদশ শ্ৰেণীৰ চূড়ান্ত পৰীক্ষাৰ ফলাফলতহে অধিক গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা হৈছে।

বিশেষকৈ ক'বলৈ গ'লে নতুন শিক্ষা নীতিত প্ৰাথমিক বা মাধ্যমিক শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ তুলনাত উচ্চ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰখনতহে ব্যাপক সাল-সলনি ঘটোৱা হৈছে। NEP-2020 অনুযায়ী ২০২৩ আৰু ২০২৪ বৰ্ষৰ পৰাই অৰ্থাৎ এই বৰ্ষৰ পৰাই উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰতিষ্ঠানসমূহত ৪ বছৰীয়া স্নাতক পাঠ্যক্ৰম আৰম্ভ কৰা হৈছে। NEP-2020 ত ৪ বছৰীয়া স্নাতক পাঠ্যক্ৰমত নতুনকৈ প্ৰৱৰ্তন কৰা একাধিক প্ৰৱেশ আৰু প্ৰস্থান ব্যৱস্থা প্ৰণালী হৈছে আগন্তুক দিনত উচ্চ শিক্ষাৰ ভেটি সুদৃঢ় কৰাৰ মূলমন্ত্ৰ। ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষা নীতি (NEP) এই ব্যৱস্থাটোৰে শিক্ষাৰ্থীসকলৰ বাবে এক সুবিধা/সুযোগ প্ৰদান কৰিছে। এই ব্যৱস্থাটোৰ ফলত যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে আৰ্থিক বা অন্য কোনো কাৰণত পঢ়া আধাতে সামৰিবলগীয়া হয় তেওঁলোকে পৰিস্থিতি অনুকূল হ'লে পুনৰ শিক্ষা আৰম্ভ কৰিব পাৰিব। NEP-2020 অনুযায়ী ৪ বছৰীয়া স্নাতক ডিগ্ৰীত এজন ছাত্ৰই প্ৰথম বছৰৰ পাঠ্যক্ৰম সম্পূৰ্ণ কৰি যদি সেই নিৰ্দিষ্ট কাৰ্যসূচীতো আধাতে এৰি যাব বিচাৰে তেন্তে তেওঁক এখন এবছৰীয়া প্ৰমাণ পত্ৰ প্ৰদান কৰা হ'ব। যদি দুবছৰ অধ্যয়নৰ পিছত পাঠ্যক্ৰম ত্যাগ কৰিব বিচাৰে তেন্তে তেওঁক ডিপ্লমা আৰু তিনিবছৰ অধ্যয়ন কৰে তেতিয়া তেওঁক স্নাতক ডিগ্ৰী প্ৰদান কৰা হ'ব। যদিহে ছাত্ৰজনে ৪ বছৰীয়া কাৰ্যসূচীৰ পাঠ্যক্ৰম সফলতাৰে সম্পূৰ্ণ কৰে তেতিয়া তেওঁক গৱেষণাৰ সৈতে স্নাতক ডিগ্ৰী প্ৰদান কৰা হ'ব। ইয়াৰ উপৰিও আধাতে পঢ়া সামৰা কোনো শিক্ষাৰ্থীয়ে পাঠ্যক্ৰটো পুনৰ আৰম্ভ কৰিব খোজে তেন্তে এবছৰীয়া বা দুবছৰীয়া প্ৰমাণ পত্ৰ পোৱা শিক্ষাৰ্থী জনে পোনে পোনে স্নাতক দ্বিতীয় আৰু তৃতীয় বৰ্ষত নামভৰ্তি কৰি উক্ত পাঠ্যক্ৰমতো সম্পূৰ্ণ কৰাৰ সুবিধা পাব। এই ক্ষেত্ৰত একোজন শিক্ষাৰ্থীক সময়-সীমা অধিকতম ৭ বছৰ দিয়া হৈছে। ৭ বছৰ অতিক্ৰম কৰাৰ পিছত ছাত্ৰজনৰ বাবে MEES (Multiple Entry and Exit System) ব্যৱস্থাটো উপলব্ধ নহ'ব। ইয়াৰ উপৰিও স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰী পাঠ্যক্ৰমৰ ক্ষেত্ৰত ৪ বছৰীয়া স্নাতক ডিগ্ৰী কাৰ্যসূচী সম্পূৰ্ণ কৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰী কাৰ্যসূচী হ'ব মাত্ৰ ১ বছৰীয়া। অৰ্থাৎ এই ব্যৱস্থাটোৰ জৰিয়তে এজন ছাত্ৰই স্নাতক আৰু স্নাতকোত্তৰ শ্ৰেণীৰ পাঠ্যক্ৰম মুঠ ৫ বছৰৰ ভিতৰতে সম্পূৰ্ণ কৰিব পাৰিব। তদুপৰি ডক্টৰেট ডিগ্ৰীৰ কাৰ্যসূচীত নামভৰ্তি কৰিবলৈ হ'লে গৱেষণাৰ সৈতে ৪ বছৰীয়া স্নাতক নাইবা স্নাত্তকোত্তৰ ডিগ্ৰীৰ প্ৰয়োজন হ'ব।

ইয়াৰ উপৰিও নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিৰ সংস্কাৰ অনুসৰি নতুন স্নাতকোত্তৰ আৰু ডক্টৰেট ডিগ্ৰীৰ কাৰ্যসূচীত গৱেষণা ভিত্তিত বিশেষতা প্ৰদানৰ লগতে শিক্ষা, চৰকাৰ, গৱেষণা, প্ৰতিষ্ঠান, উদ্যোগকে ধৰি বহুবিষয়ক কামৰ সুযোগো প্ৰদান কৰা হৈছে। লগতে ক'লা শাখাৰ ছাত্ৰ এজনে নিজৰ ইচ্ছা সতে, বিজ্ঞান শাখাৰ পচন্দ বিষয়ো অধ্যয়ন কৰিব পাৰিব, ঠিক তেনেদৰে বিজ্ঞান শাখাৰ ছাত্ৰজনে ক'লা শাখাৰ বিষয়ো অধ্যয়ন কৰাৰ সুবিধা আছে এজন শিক্ষাৰ্থীয়ে দুটা গুৰু (Major) বিষয়লৈও পঢ়াৰ সুবিধা এই নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষা ব্যৱস্থাত উপলব্ধ কৰা হৈছে।

Present and future Perspective of Ornamental Fish Industry in India

Dr. Budhin Gogoi
Assistant Professor, Department of Zoology

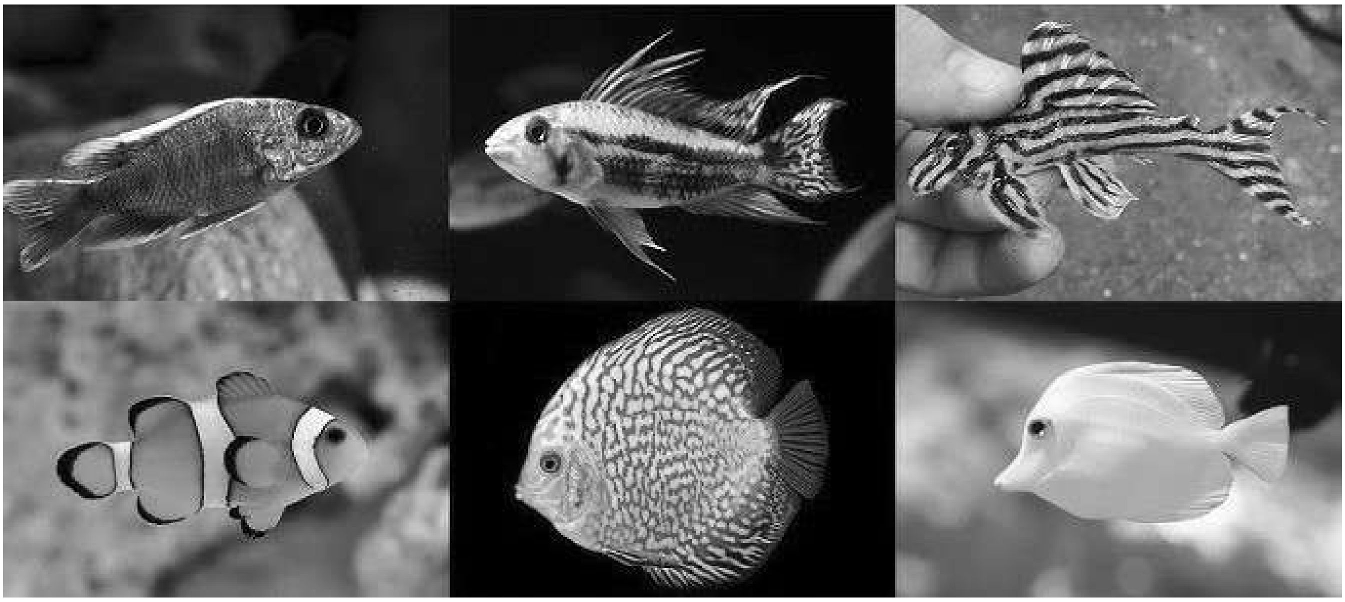

Introduction :

Ornamental fishes are brightly coloured with characteristics marking, bands, patterns and spots. The ideal criteria of a fish to be termed as ornamental are attractive look with beautiful colouration, adaptability to live in small confined areas, peaceful in nature and compatible to live with other fishes. They are often called as living jewels due to their attractive look with high trade potential. Initially, ornamental fish keeping was developed as hobby and now it has grown as an industry globally covering 125 countries. The global ornamental fish trade is a growing sector in aquaculture with an annual growth rate of over 10% with a traded valued at USD 5.88 billion in 2022 and is expected to expand at a compound annual growth rate of 8.5% from 2023 to 2030. In India, the domestic trade of ornamental fish grows at the rate of 20% annually and expected to increase more in coming years with high demand and through proper utilization of available resources. A profitable export market, high demand of indigenous ornamental fish made ornamental fish industry as a potential avenue of employment generation in India. It is estimated that, India can earn about 5 billion U.S. dollars as foreign exchange through export of ornamental fish.

Ornamental fish farming as a cottage industry :

Ornamental fish keeping in aquarium is one of the oldest and most popular hobbies in the world. It is a growing sector of aquaculture industry in both developed and developing countries as a result of low investment pet farming in aquarium and tank. The major driving force of expansion of this industry is the customer's choice of a high-end lifestyle and associated psychological benefits of keeping ornamental fish in homes. Ornamental fish farming is a profitable business and any one can start it as cottage industry with least investment. It is a financially lucrative venture and also self-rewarding. Ornamental fish rearing and their propagation have

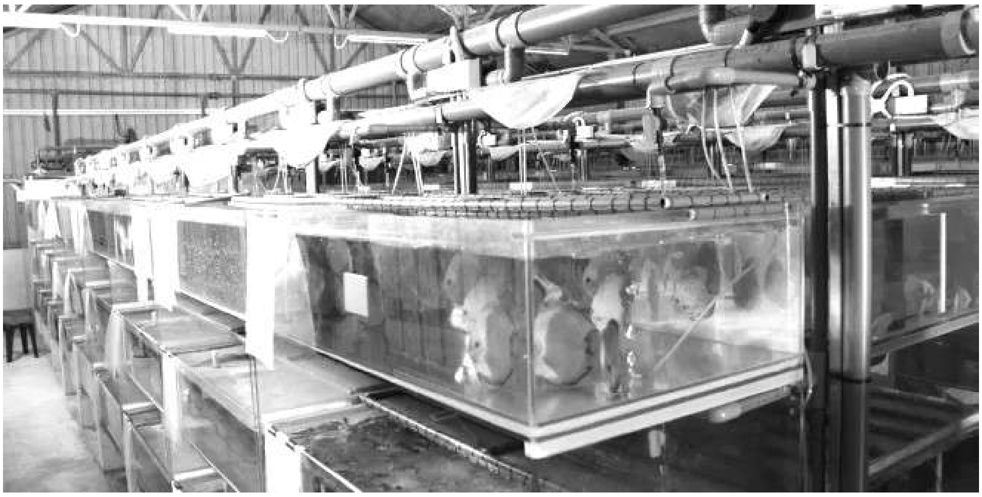

and export. Each stage is a profitable one giving employment and livelihood generation especially for women. Women self helf group (SHG) can play a pivotal role in developing ornamental fisheries substantially through government funding.

been an attractive activity for many people in the world, which provide not only aesthetic beauty and pleasure but also financial benefits. The breeding of ornamental fish and trade of ornamental fish has a tremendous scope as cottage industry.

At present, collection of ornamental live fishes from natural sources is the prime source of global ornamental fish trade in many developing countries. Thus, taking ornamental fish keeping as cottage industry of culture and breeding is a promising avenue of earning foreign exchange. One can get more financial benefits as the live ornamental fishes are always highly priced both in domestic and global trade. As a cottage industry it needs very less investment, space, water requirement and skill. It also provides business scope of subsidiary industry linked to ornamental fish farming.

Training of a month or so could prepare an entrepreneur to start this business. One can develop expertise by practicing and experience in later and could be an expert of ornamental fish breeder or even trader. The learner does not require any special formal education. Anyone can learn and do this job more efficiently with some basic skill and knowledge about the breeding and rearing of ornamental fish. Financial institution like NABARD and National Fisheries Board support this industry as a cottage industry. Entrepreneur can avail financial support as loan and also logistic support from these institutions and through various fisheries development schemes as announced by the Government from time to time. The ornamental fisheries can be realized at every stages of activities, namely at production, marketing

Global ornamental fish trade :

Ornamental fish production as an industry was developed initially in developed countries and at present it grows as industry in all developed and developing countries making it multibillion dollar industry. This industry is expanding at average annual growth rate of 14% since 1985 with a total estimated trade at US$ 6.0 billion. The global trade is dominated by the 60% ornamental fishes mostly originated from developing countries. Initially, the fresh water ornamental fishes were mostly in trade, however marine fishes share is also increasing from 20th century. More than 2500 species are involved in global trade where 60% fresh water species and 40% marine water species. About 1.0 billion ornamental fish are traded annually, involving more than 100 countries. The top exporting country is Singapore followed by Honkong, Malaysia, Thailand, Philippines, Srilanka, Taiwan, Indonesia, and India. The largest importer of Ornamental fish is the USA followed by UK, Germany and Japan. Singapore stands as capital of the ornamental fish trade in the world with a contribution of 12.7% of the total exports and USA stands as single largest importer with shares of 19.7% in the import industry.

Present status of ornamental fish trade in India :

In India, the ornamental fish trade is started in late in comparison to other countries. The ornamental fish exports from India showed an increasing trend and an exponential growth over the years with share of 0.12% to 1.16% during 1991-2009. The highest share of 1.6 gained in 2007 but again it falls down to 0.33% in 2015. India exported

32.3 tons of ornamental fishes worth about Rs. 1085.00 lakh during 2019-20. Around 90% of ornamental fish trade was from Kolkata, 8% from Mumbai and 2% from Chennai. India's total share to the world ornamental fish trade is about 1% only. This share is very negligible despite of having vast coastal zone and abundant fresh water sources.

About 100 indigenous species, in which 80% of freshwater species and 20% marine species are in trade from India. Ninety percent of fresh water ornamental species are farmed and 10% species are captured wild. Marine ornamental fishes are exclusively collected from the coral reef habitats throughout the Indo Pacific region. The majority of ornamental fishes are exported from India are of wild varieties collected from rivers of the North-East and Southern States. The north-eastern states share about 85% of total export and rest comes from the southern states of India. There is a huge domestic market in India worth about Rs. 555 crores with an estimated potential of Rs. 5000 crores. Indian domestic trade in ornamental fish is growing exponentially with higher demand than the supply in domestic level.

Problems of Indian ornamental fish industry :

Ornamental fish industry in India is growing at slower rate though endowed with vast ornamental fish resources. Like any other trade, growth of ornamental fish industry depends on variable technology, best management practices, market and infrastructure. Government agencies has made considerable effort by realizing the importance, however, the ornamental fisheries remain highly unorganized and this results in extended marketing channels which cause marginalization of the producer. Some of the problems are:

1. Ornamental fish culture in India is facing lack of technical expertise, financial support and market linkage.
2. Poor skill of fish farmer on rearing, breeding collecting, handling, sorting and transport of ornamental fishes.
3. Inadequate institutional funding for research and development as well as financial assistance to prospective entrepreneurs.
4. Unorganized ornamental fish trade. The value chain for the ornamental fish in the country is rather short which is as follows: Collector (get neglible price)-Unregistered small trader (Get Rs. 20-50 per pieces)-Wholeseller (Get Rs. 30-100 per pieces)-Exporter (Get Rs. 50-1000 per pieces).
5. Inadequate skilled personal to provide technical knowledge on rearing and breeding at grass root level.
6. Lack of awareness among common people about the prospect of ornamental fish industry.
7. The ornamental fish industry in India is not yet organized.
8. Inadequate region specific culture and breeding and management technology.

Strategies for strengthening Indian ornamental fish industry :

To improve the ornamental fish industry in India, the following important strategies are recommended :

a) Systematic studies on the different aspects of rearing, feeding and reproductive biology of indigenous ornamental fishes.
b) Extended technical, infrastructure and financial support by the Government to the entrepreneurs for culture and breeding of commercially viable ornamental fish species.
d) Collectivization of all small domestic production units so that collective effort can be taken to meet the demand of the market.
c) Establishment of direct market lineage, so that producer gets the maximum price of the product.
d) Improvement of transportation facilities to supply of ornamental fish into domestic and international market.
e) Adoption of proper policy for the development of ornamental fish industry especially in the export trade
f) Public private partnership can be encouraged through establishment of ornamental fish production units in different parts of the region to make this sector more vibrant and remunerative for employment generation and livelihood improvement.
g) The skill development among the youth and women for the development of ornamental fish industries in large scale.

h) Development of technology of rearing, feeding, disease management and breeding of indigenous ornamental fish species.
i) Creating awareness among the common people to strengthen the stakeholder's linkages.

Future Perspective :

The indigenous ornamental fishes have high demand in the global ornamental trade but the availability of ornamental fishes in the market does not meet the required level. These are highly priced in the world trade due to their fancy fin colour pattern and flashing appearance. India possesses a rich diversity of ornamental fish, with over 195 indigenous varieties reported from North-East Region and Western Ghats, and nearly 400 species from marine ecosystems. Out of these, only 100 species are in trade but there are quite a lot of potential indigenous ornamental fish species. There are about 58 indigenous ornamental fishes occurring in the North Eastern states are currently being exported through direct collection from natural habitat but 80% of fish species found in Northeast region considered as ornamental. Northeast has about 250 fish species, which could be a potential ornamental fishes with largest share of Assam having 187 ornamental fish species. India's contribution to the global trade is worth more than 10 crore rupees annually which are exclusively based on wild fishes from natural resources. Thus, proper use of ornamental fish resources through development of culture and breeding, it is possible to increase the level of export to about 110 crore rupees annually. India can be one of the leaders of the world ornamental fish trade in coming years through improvised packages and practices of ornamental fish culture.

Agencies like Marine product Export Development Authority (MPDEA), National Fisheries Development Board (NFDB), National Cooperative Development Corporation (NCDC) and National Bank of Agricultural and Rural development (NABARD) are taking keen interest in promoting the development and culture of ornamental fishes. Encouragement of producers, fish collectors, entrepreneurs and other stakeholders of the ornamental fisheries sector through different governmental agencies may help to bring up new possibilities to reach the level comparable to other advanced exporting countries in the near future. The country needs to build capacity for certification, quarantine, quality and other regulatory process on ornamental fishes. Registration of the full value chain including collectors, traders, importers and exporters and especially the state fisheries department should be accredited with the responsibility to issue registration certificates.

Conclusion :

Ornamental fish industry is an important sector for employment generation, women empowerment and foreign exchange earner. It has vast opportunities with low investment and less water requirement. A high lucrative export market and high domestic demand had made ornamental fish industry as potential source of income generation in India. The ornamental fish gains much importance as a trade of earning of foreign exchange recently. The trade opportunities of ornamental fishes have been recognized nationally and globally. Production, marketing and wild catch of ornamental fishes are the business opportunities. Indian ornamental fish trade is based mostly on wild collection but need to develop the industry for production. The increasing demand of the native ornamental fishes in domestic as well as global ornamental fish trade leads to high illegal catch from wild, resulted a few native are getting endangered. To conserve these species to get sustainable economic benefits, conservation measures, management practices, development of culture and breeding technology of ornamental fish species are most important. There is ample scope to develop entrepreneurship on the indigenous ornamental fish and its subsidiary industries. More intensified research on ornamental fish resources and development of technology of production could fill the gap between supply and demand in both domestic and global trade. With the active and intensive effort of all stakeholders, the ornamental fish industry in India will be a more vibrant and rewarding avenue of livelihood improvement.

Overcoming the Fear of Failure : Navigating through the Turbulence of Self-Doubt

Seikh Masud Bin Muhib
2nd Semester, Department of Chemistry

In the journey of life, it's not uncommon to encounter moments when the feeling of inadequacy creeps in, leaving us with a sense of unease and anxiety. This nagging sensation, often accompanied by the fear of failure, can disrupt our mental peace and cloud our outlook on the future. Whether it stems from personal expectations, societal pressure, or a combination of both, the fear of not doing well enough can be a formidable adversary to our well-being.

At its core, the fear of failure is deeply rooted in our innate desire for success and validation. We set high standards for ourselves, fueled by aspirations and ambitions, but when we fall short of these expectations, doubt begins to gnaw at the edges of our confidence. The fear of not measuring up to our own standards or those imposed upon us by society can be paralysing, trapping us in a cycle of self-doubt and apprehension.

One of the most insidious aspects of this fear is its ability to distort reality, magnifying perceived shortcomings while overshadowing our achievements. We become hyper-aware of our mistakes and setbacks, often overlooking the progress we've made along the way. This skewed perspective not only erodes our self-esteem but also robs us of the joy and satisfaction that should accompany our accomplishments.

Moreover, the fear of failure can manifest in various facets of life - be it in our careers, relationships, or personal endeavours. The pressure to excel in every domain can be overwhelming, leaving us constantly striving for an unattainable standard of perfection. As a result, we may find ourselves trapped in a perpetual cycle of overwork and burnout, desperately trying to outrun the spectre of failure.

However, it's essential to recognize that failure is not the opposite of success but rather a

stepping stone on the path to it. Every setback, every stumble, offers an opportunity for growth and learning. Embracing failure as an inevitable part of the journey can liberate us from the suffocating grip of fear, empowering us to take risks and pursue our passions with courage and resilience.

Moreover, it's crucial to cultivate self-compassion and kindness towards ourselves, acknowledging that we are human and bound to falter from time to time. Instead of berating ourselves for our perceived shortcomings, we can choose to extend the same empathy and understanding that we would offer to a friend facing similar challenges. In addition, seeking support from friends, family, or a mental health professional can provide invaluable perspective and guidance in navigating the turbulent waters of self-doubt. Opening up about our fears and insecurities can help us realise that we are not alone in our struggles and that vulnerability is not a sign of weakness but of strength.

Ultimately, overcoming the fear of failure is a journey of self-discovery and growth, requiring patience, resilience, and a willingness to embrace uncertainty. By reframing our perception of failure as an opportunity rather than a threat, we can reclaim our mental peace and embark on the path towards fulfilment and success, one step at a time.

বৈচিত্ৰ্যৰ মাজত ঐক্য

মানৱজ্যোতি সন্দিকৈ
পঞ্চম ষাণ্মাসিক, সমাজতত্ত্ব বিভাগ

চহকী সাংস্কৃতিক ঐতিহ্য আৰু বৈচিত্ৰ্যৰ দেশ ভাৰতে 'বৈচিত্ৰ্যত ঐক্য' বাক্যদশটো সামৰ্থ কৰি তুলিছে। এই ধাৰণাটোৱে দেশৰ ভিতৰত বিভিন্ন জাতি, ভাষা, ধৰ্ম, পৰম্পৰাৰ সু-সম সহাৱস্থানক সামৰি লৈছে। অসংখ্য পাৰ্থক্যৰ মাজতো ভাৰতীয়সকলে তেওঁলোকক একেলগে বান্ধি ৰখা এক উমৈহতীয়া পৰিচয় সফলতাৰে গঢ়ি তুলিছে।

বৈচিত্ৰ্যত ঐক্যৰ অন্যতম উপাদান হৈছে ভাষা। সমগ্ৰ দেশতে ১৬০০ ৰো অধিক কথিত ভাষাৰে ভাৰত এখন বহু ভাষিক ৰাষ্ট্ৰ। হিন্দী আৰু ইংৰাজীয়ে চৰকাৰী ভাষা হিচাপে কাম কৰে, তথাপিও প্ৰতিখন ৰাজ্যই নিজৰ নিজৰ ভাষা গৌৰৱ কৰে। এই ভাষিক বৈচিত্ৰ্যই বিভাজনৰ সৃষ্টি কৰাটো বহু দূৰত, ভাৰতক সংজ্ঞায়িত কৰা সাংস্কৃতিক মোজাইকত অৰিহণা যোগায়। ভাষিক ঐক্য এই বৈচিত্ৰ্যক গ্ৰহণ আৰু উদ্‌যাপনত নিহিত হৈ আছে।

ধৰ্মীয় বহুত্ববাদ ভাৰতৰ ঐক্যৰ আন এক চিহ্ন। হিন্দু, মুছলমান, খ্ৰীষ্টান, শিখ, বৌদ্ধ, জৈন আদিসকলে সহনশীলতা আৰু পাৰস্পৰিক সন্মানেৰে নিজৰ বিশ্বাস পালন কৰি সহাৱস্থান কৰে। ধৰ্মীয় সীমা অতিক্ৰম কৰি সমগ্ৰ দেশতে দীপাৱলী, ঈদ, খ্ৰীষ্টমাছ আদি উৎসৱ পালন কৰা হয়। বৈচিত্ৰ্যময় বিশ্বাসৰ গ্ৰহণযোগ্যতাই ঐক্যৰ পোষকতাত এক মূল কাৰক হৈ আহিছে, কিয়নো ভাৰতীয়সকলে ধৰ্মীয় স্বাধীনতাৰ গুৰুত্ব স্বীকাৰ কৰিছে। সাংস্কৃতিক বৈচিত্ৰ্য ভাৰতৰ বস্ত্ৰত গভীৰভাৱে শিপাই আছে। প্ৰতিটো অঞ্চলে নিজৰ অনন্য নৃত্যৰ ধৰণ, সংগীত, শিল্প আৰু পৰম্পৰাৰ গৌৰৱ কৰে। হোলী আৰু নৱৰাত্ৰিৰ জীপাল উৎসৱৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ভাৰত-নাট্যম আৰু কথকৰ দৰে শাস্ত্ৰীয় নৃত্যৰ ৰূপলৈকে সাংস্কৃতিক প্ৰকাশৰ বহু পৰিমাণে ভিন্নতা আছে। এই বৈচিত্ৰ্যই ভাৰতীয়সকলৰ বাবে গৌৰৱৰ উৎস, ঐক্যৰ বাবে একাকাৰীতাৰ প্ৰয়োজন নাই বুলি ধাৰণাটোক আৰু অধিক শক্তিশালী কৰি তুলিছে।

ভাৰতৰ ৰাজনৈতিক গাঁথনিতো বৈচিত্ৰ্যত ঐক্য প্ৰতিফলিত হয়। ফেডাৰেল গাঁথনিয়ে ৰাজ্যসমূহক উল্লেখযোগ্য স্বায়ত্তশাসনৰ অনুমতি দিয়ে, যাৰ ফলত তেওঁলোকে বৃহত্তৰ সমগ্ৰতাৰ অংশ হোৱাৰ লগতে স্থানীয় প্ৰয়োজনীয়তাসমূহ পূৰণ কৰিব পাৰে। এই বিকেন্দ্ৰীকৰণে বৈচিত্ৰময় আঞ্চলিক আকাংক্ষাক গ্ৰহণ কৰাত সহায় কৰিছে। নিশ্চিত কৰিছে যে, শাসন ব্যৱস্থা সকলোৰে বাবে এক আকাৰৰ আৰ্হি নহয় বৰঞ্চ বিভিন্ন দৃষ্টিভংগীৰ সংমিশ্ৰণ।

ভাৰতৰ খাদ্য পৰিৱেশে ইয়াৰ বৈচিত্ৰ্যক প্ৰতিফলিত কৰে, প্ৰতিটো অঞ্চলে নিজৰ অনান্য সোৱাদ আৰু খাদ্য পৰম্পৰাৰ গৌৰৱ কৰে। দক্ষিণৰ টেঙা খাদ্যৰ পৰা আৰম্ভ কৰি উত্তৰৰ সুগন্ধি তৰকাৰীলৈকে ভাৰতীয় খাদ্যৰ বৈচিত্ৰ্যৰ সমৃদ্ধিৰ প্ৰমাণ। ভাষা আৰু ধৰ্মৰ দৰেই খাদ্যও এক ঐক্যবদ্ধ কাৰক হৈ পৰে কাৰণ বিভিন্ন পটভূমিৰ মানুহে একত্ৰিত হৈ অসংখ্য খাদ্যৰ সোৱাদ লয়। ঐক্যৰ পোষকতাত শিক্ষা আৰু সংবাদ মাধ্যমেও গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে। বিদ্যালয়সমূহৰ পাঠ্যক্ৰমে জাতিটোৰ বৈচিত্ৰময় ইতিহাস আৰু সাংস্কৃতিক ঐতিহ্যৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰে, এক অন্তৰ্ভুক্ত পৰিচয়ক প্ৰসাৰিত কৰে। সংবাদ মাধ্যমে ইয়াৰ বিশাল প্ৰসাৰতাৰ জৰিয়তে বিভিন্ন অঞ্চল, ভাষা আৰু সম্প্ৰদায়ৰ কাহিনী প্ৰদৰ্শন কৰে, নাগৰিকসকলৰ মাজত নিজৰ বুলি ভবাৰ ভাৱনা গঢ়ি তোলে। এই ইতিবাচক দিশবোৰৰ মাজতো বৈচিত্ৰ্যত ঐক্যৰ প্ৰত্যাহ্বান অব্যাহত আছে। আৰ্থ-সামাজিক বৈষম্য, আঞ্চলিক উত্তেজনা আৰু মাজে মাজে অসহিষ্ণুতাৰ কাণ্ডই ভাবুকিৰ সৃষ্টি কৰে। কিন্তু সহাৱস্থান আৰু সহনশীলতাৰ নীতিত শিপাই থকা ভাৰতীয় মনোভাৱৰ স্থিতিস্থাপকতাই এই প্ৰত্যাহ্বানসমূহ অতিক্ৰম কৰিয়েই আছে।

সামৰণিত ক'ব পাৰি যে ভাৰতৰ বৈচিত্ৰ্যৰ ঐক্যই দেশখনে বিভিন্ন সংস্কৃতি, ভাষা, ধৰ্ম, পৰম্পৰাৰ, খাদ্য আদিৰ সামৰ্থ্যৰ প্ৰমাণ। এই অনন্য সহাৱস্থানত পাৰ্থক্য মচি পেলোৱা নহয় বৰঞ্চ বৈচিত্ৰ্য যে ভাৰতীয় পৰিচয়ৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ সেই কথা স্বীকাৰ কৰে। বৈচিত্ৰ্যত ঐক্য কেৱল এটা শ্লোগান নহয়, ভাৰতৰ জনসাধাৰণৰ বাবে এক জীৱিত বাস্তৱ বুলি বুজা-বুজিৰ দ্বাৰা প্ৰেৰিত হৈ এক সুসম আৰু সৰ্বাংগীন সমাজৰ দিশত যাত্ৰা অব্যাহত আছে।

কৰ্ম, জীৱন আৰু ভৱিষ্যৎ

নবীন গগৈ
জ্যেষ্ঠ সহযোগী অধ্যাপক, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

'কামেৰে জীৱন গঢ়িবা আৰু হাঁহিয়ে জীৱন সজাবা।' — পঢ়োতে মিঠা মিঠা লগা আৰু শুনিবলৈ বৰ শুৱলা লগা এই সুন্দৰ বাক্যশাৰীৰ ৰহস্যপূৰ্ণ অৰ্থ বহু লোকে হৃদয়ংগম কৰিব পাৰে আৰু বহু লোকে নোৱাৰি ইয়াৰ অৰ্থ নুবুজাকৈ জীৱনৰ মহত্বপূৰ্ণ সময়খিনি অৰ্থহীনভাৱে পাৰ কৰি দিয়ে। পৃথিৱীত সচৰাচৰ দুই শ্ৰেণী মানুহ দেখিবলৈ পোৱা যায়। তাৰে এক শ্ৰেণী কাম বন কৰিব নিবিচৰা অবাবত সময় পাৰ কৰা কৰ্মবিমুখী লোক আৰু আনটো শ্ৰেণী কাম কৰি ভাল পোৱা কৰ্মমুখী লোক। কৰ্মবিমুখী মানুহৰ মাজত আৰু দুই ধৰণৰ মানুহ আছে। কাম কৰাৰ ইচ্ছা নথকা এখিনি নিষ্কৰ্মা লোক। কাম কৰাৰ ইচ্ছা নথকাৰ বাবেই এইসকললোক এলেহুৱা স্বভাৱৰ হৈ পৰে। একো এটাও কাম-বন নকৰাকৈ আনৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ নিৰ্ভৰ হৈ আৰামত থাকি কেৱল খাই-বই, শুই-বহি জীৱনটো কটাই দিব বিচাৰে। ইয়াৰে অন্য এক শ্ৰেণী লোক যিসকলে কামক বিশ্বাস নকৰি কেৱল ভাগ্যক বিশ্বাস কৰে। এই সকলে ভাবে ভাগ্যত যদি লিখা আছে কৰ্ম নকৰাকৈ বহু কিবা-কিবি পাম আৰু ভাগ্যত যদি সঁচাকৈ একো লিখা নাথাকেই যিমান কৰ্ম কৰিলেও একো সুফল পাব নোৱাৰি। এই শ্ৰেণীৰ মানুহে দিন গ'লে ৰাতি আৰু ৰাতি গ'লে দিন দৰে কেৱল গতানুগতিক জীৱন অতিবাহিত কৰে। পৃথিৱীৰ এই শ্ৰেণীৰ মানুহে সমাজৰ কথা বাদেই, নিজৰ পৰিয়ালটোলৈ বিশেষ একো অৱদান দি যাব নোৱাৰে। এইসকল লোকক মহাকাব্য ৰামায়ণৰ এক বিখ্যাত চৰিত্ৰ কুম্ভকৰ্ণৰ লগত তুলনা কৰিব পাৰি যিজনে বছৰটোত ছমাহ খাই আৰু ছমাহ শুই গোটেই জীৱনটো পাৰ কৰি দিলে। এনেধৰনৰ জীৱন কেতিয়াও এক মানৱ জীৱন হ'বই নোৱাৰে। আমাৰ আজিৰ সমাজখনটো আধুনিক ৰূপত বহু কুম্ভকৰ্ণ লোক দেখিবলৈ পোৱা যায়।

অন্যহাতেদি, এইখন পৃথিৱীতে এনেকুৱা এখিনি মানুহ আছে যিসকল কৰ্ম প্ৰতি অতি আগ্ৰহী আৰু অত্যাধিক কৰ্মমুখী। তেওঁলোকে ভাবে কৰ্মই মানৱ জীৱনৰ প্ৰধান ধৰ্ম। কৰ্মৰ যোগেদি মানুহে মোক্ষ লাভ কৰে। তেওঁলোকে নিজ জীৱনৰ মূল্যৱান সময়খিনিক কেৱল বয়সৰ হিচাপে নুজুখি দৈনিক সম্পাদন কৰা নিজ কৰ্মৰ দ্বাৰা জুখিব বিচাৰে। তেওঁলোকে ভাবে পৃথিৱীত কৰ্ম কৰিবলৈহে আমি মানুহৰ জনম পাইছোঁ। তেওঁলোকৰ মতে, কামেহে মানুহক কেৱল জীৱন্ত কৰি ৰাখে। কাম নকৰা মানুহ জীৱন্তে মৰা। প্ৰকৃতিয়ে অন্য জীৱ-জন্তু, চৰাই-চিৰিকটি, পোক-পৰুৱাক ঠেং বা ভৰি হাত দিছে যদিও এইবিলাক কেৱল খাদ্য আহৰণ, খাদ্য গ্ৰহণ আৰু নিজৰ সুৰক্ষাৰ লগতে সীমাবদ্ধ থাকে। কিন্তু মানুহ হ'ল প্ৰকৃতিৰ একক অনন্য আৰু বহু সম্ভাৱনাৰ সৃষ্টিকৰ্তা। আন অংগ-পতংগৰ দৰে মানুহে বিশেষকৈ নিজ হাত দুখন খাদ্য আহৰণতে কেৱল সীমাবদ্ধ নাৰাখি অৰ্থাৎ পোনপটীয়া বা সম্পূৰ্ণভাৱে প্ৰকৃতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰি প্ৰকৃতি প্ৰদত্ত সম্পদসমূহ দুহাতৰ শ্ৰম বা কৰ্মৰদ্বাৰা নিজৰ সহজ ব্যৱহাৰ উপযোগী কৰি আত্মনিৰ্ভৰশীল জীৱন গঢ়ি তুলিছে আৰু জীয়াই থকা প্ৰণালীসমূহ পূৰ্ব প্ৰস্তুত (Ready Made) নহৈ হস্ত বা মানৱ নিৰ্মিত প্ৰস্তুতিলৈ (Man Made) ৰূপান্তৰ কৰিছে। যাৰ ফলস্বৰূপে নিত্য নতুন সৃষ্টিৰাজিৰ মাধ্যমেৰে সভ্যতাৰ উন্নতিৰ জখলাদি বগোৱা বাই আজি আটকধুনীয়া, আৰামদায়ক এক সুখী জীৱন-ধাৰণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। কৰ্মমুখী মানুহবিলাক অতি বেছি কৰ্ম বিশ্বাসীলোক। ভাগ্যক ধিয়াই তেওঁলোকে কোনো দিন হাত সাবতি বহি নাথাকে। জীৱটোক কৰ্ম উপাসনাৰ এক ঠলী বুলি ভাবে। তেনেদৰে ভবা লোকসকলে জীৱনটোক সাৰ্থক কৰি তুলিবৰ বাবে কোনোধৰণৰ ধুপ-ধূণা বা চাকি বাটি জ্বলোৱাৰ প্ৰয়োজনবোধ নকৰে। তাৰ বাবে মাথো প্ৰয়োজন বুলি ভাবে নিজ হাত দুখনেৰে কৰা নিত্য কৰ্ম উপাসনা। তেওঁলোকৰ মতে, য'ত কৰ্ম থাকে তাতেহে ফল আশা কৰিব পাৰি। কৰ্ম নকৰাকৈ ফল আশা কৰাতোও এক প্ৰকাৰ পাপৰ সমতুল্য। কৰ্ম কৰা মানুহে কেৱল কৰ্মকহে চিনি পায়। তেওঁলোকে প্ৰতিদিন কৰ্ম সম্পাদনৰ দ্বাৰা নিজ জীৱনটো সুন্দৰভাৱে উদ্‌যাপন কৰিব বিচাৰে। তেওঁলোকৰ কৰ্ম ব্যস্ততা দেখি আনকি কৰ্মবিমুখ সকলেও কেতিয়াবা তেওঁলোকক প্ৰশংসা নকৰাকৈ থাকিব নোৱাৰে। যিহেতুকে কামৰ সকলোতে স্বীকৃতি আছে। ভাল কাম কৰা মানুহে সমাজৰ পৰা স্বীকৃতি লাভ কৰাৰ উপৰিও সমাজত এক উচ্চ আসন লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। আনকি সময়ত পুৰস্কাৰ বুটলিবলৈ সক্ষম হয়। কৰ্মমুখী জীৱন দৃষ্টিভংগীৰে পৰিচালিত ব্যক্তিসকলে ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰে দেহত বল শক্তি অটুট থকালৈকে আৰু জীৱনৰ শেষ দিনটোৰ পৰ্যন্ত কাম কৰি যাব। কাম কৰা মানুহে নিশ্চয়কৈ কামকে

চিনি পায়। কাম নকৰাকৈ অবাৰত সময় নষ্ট কৰা মানে নিজৰ জীৱনটো নিজে ধংস কৰা। তেওঁলোকে সদায় দিনটোৰ সময়খিনি সদ ব্যৱহাৰ বাবে নিৰ্দিষ্ট কৰ্মসূচী তৈয়াৰ কৰি লয় আৰু সেইমতে কৰ্ম কৰি আগুৱাই যায় সফলতাৰ দিশেৰে। কৰ্মত সফল ব্যক্তিসকলে সমাজত জনপ্ৰিয়তা লাভ কৰাৰ উপৰিও সকলোৰে প্ৰিয়ভাজনো হৈ পৰে। সকলোৰে পৰা আদৰ-সাদৰ, মৰম-স্নেহ, মান-সন্মান পোৱাৰ উপৰিও সমাজৰ সকলো ক্ষেত্ৰতে আগ স্থান পাবলৈ সক্ষম হয়। সেয়েহে সততে কোৱা হয় কাম জনা মানুহৰ ক'তোৱেই মৰণ নাই। তেওঁলোকে জীৱনত কিবা নহয় কিবা এটা কাম কৰি খাবই। কাম নজনা মানুহৰ পদে পদে বিপদ। বয়োজ্যেষ্ঠ মুখত প্ৰায়েই শুনা যায় ডেকাতে কৰিবা বন, বুঢ়া বয়সত ঘটিবা ধন।

কৰ্মই মানৱ জীৱনৰ প্ৰথম আৰু শেষ চিনাকি। কৰ্মৰ দ্বাৰা নিজৰ চিনাকি আৰু পৰিচয় লাভ কৰিবলৈ সকলোৰে সাজু থাকিব লাগে। তেনে পৰিচয়েহে আমাৰ স্মৃতি যুগমীয়া কৰি ৰাখিব পাৰিব।

শেষত এটা বাক্যৰে এই লেখাটো সামৰণি মাৰিব বিচাৰিছোঁ "কামেৰে জীৱন গঢ়িবা আৰু হাঁহিৰে জীৱন সজাবা।"

CHRONOLOGY
Secretaries of *ANVESHAN*

1st	Edition Nabin Gohain
2nd	Edition Debeswar Chetia
3rd	Edition Thaneswar Konwar
4th	Edition Jayanta Boruah
5th	Edition Nipendranath Gogoi
6th	Edition Jyotimoyi Borgohain
7th	Edition Bhula Changmai
8th	Edition Khageswar Lahon
13th	Edition Pabitra Kumar Chutia
14th	Edition Bidya Chutia
15th	Edition Dhurbajyoti Mohan
16th	Edition Prodip Gogoi
17th	Edition Naba Kumar Bora
18th	Edition Subhit Kumar Chetri
19th	Edition Sarat Deka Boruah
20th	Edition Arpana Gogoi
21th	Edition Tulon Hatiboruah
22th	Edition Gopal Kalita
23th	Edition Binud Gogoi
24th	Edition Porag Phukan
25th	Edition Jun Ch. Sharma
26th	Edition Debojit Gogoi
27th	Edition Nipen Boruah
28th	Edition Biju Duwarah
29th	Edition Sarat Shensuwa
30th	Edition Nabin Changmai
31th	Edition Biju Yein
32th	Edition Debojit Chelleng
33th	Edition Dipen Borah
34th	Edition Jahnu Changmai
35th	Edition Milanjyoti Saikia
36th	Edition Cheniram Mili
37th	Edition Cheniram Mili
38th	Edition Rantu Chutia
39th	Edition Sulokhona Gogoi
40th	Edition Sudarkhona Gogoi
41th	Edition Abani Chutia
42th	Edition Sanjib Chetri
43th	Edition Bidyut Bikash Saikia
44th	Edition Durlov Chutia
45th	Edition Pankaj Protim Hazarika
46th	Edition Ekanta Gogoi
47th	Edition Bidyut Boruah
48th	Edition Hagarika Hatiboruah
49th	Edition Shuva Jyoti Phukon
50th	Edition Jayanti Dutta
51th	Edition Nilakhi Borah
52th	Edition Pankhi Boruah (Present)

Exploring Gravity Beyond Einstein: Black Hole Shadows in Modified Gravity Theories, the Gogoi-Goswami Model, and the Movie : *Interstellar*

Dr. Dhruba Jyoti Gogoi
Assistant Professor, Department of Physics

Abstract :

Black holes, with their mysterious and intense gravitational fields, serve as natural laboratories for testing the boundaries of Einstein's General Relativity (GR). This article delves into the phenomenon of black hole shadows, exploring how their size and shape provide critical insights into the nature of gravity. We focus on modified gravity theories such as Yang-Mills gravity, axionic Chern-Simons theory, and the recently proposed Gogoi-Goswami model, examining how deviations from GR might manifest in black hole shadows. Additionally, we draw connections between the scientifically accurate depiction of a black hole in the movie *Interstellar* and contemporary research on black hole shadows. By integrating theoretical models with observations from the Event Horizon Telescope (EHT), this study advances our understanding of gravity's behavior in the most extreme environments.

Introduction :

The discovery of gravitational waves and the first direct image of a black hole shadow have marked significant milestones in astrophysics. These achievements have validated predictions made by Einstein's General Relativity (GR) while also opening new avenues for testing alternative theories of gravity. Black holes, with their immense gravitational pull, are ideal candidates for exploring the limits of GR and investigating the potential need for modifications to this century-old theory.

The 2014 film *Interstellar*, directed by Christopher Nolan, played a pivotal role in bringing the concept of black holes into the public consciousness. The film's depiction of the black hole Gargantua, visualized by a team led by physicist Kip Thorne, was based on real scientific calculations, making it one of the most accurate representations of a black hole in popular media. The image of Gargantua, with its bright accretion disk and dark central shadow, serves as a gateway to understanding the science behind black hole shadows and their significance in the study of gravity.

In this article, we explore black hole shadows within the context of modified gravity theories. We discuss the recently proposed Gogoi-Goswami model [1] alongside Yang-Mills gravity and axionic Chern-Simons theory. By comparing these shadows to those predicted by GR and observed by the EHT, we aim to uncover how different gravitational models might influence the appearance of black holes. This article integrates insights from both theoretical physics and observational astronomy to shed light on the mysteries of gravity and the universe.

Black Hole Shadows in General Relativity :

The concept of a black hole shadow arises from the bending of light by a black hole's immense gravitational field. According to GR, light passing near a black hole is deflected, creating a dark region surrounded by a bright ring. This shadow, as first visualized in the film *Interstellar,* represents the boundary where light can no longer escape the black hole's gravitational pull.

The shadow's size and shape depend on several factors, including the black hole's mass, spin, and the observer's viewing angle. For a non-rotating,

spherically symmetric black hole (described by the Schwarzschild metric), the shadow appears as a perfect circle. However, when the black hole is spinning (described by the Kerr metric), the shadow becomes distorted due to the frame-dragging effect, where spacetime itself is twisted by the rotating mass.

The first observational confirmation of a black hole shadow came in 2019 when the EHT captured an image of the supermassive black hole at the centre of the galaxy M87. This observation provided strong evidence for the existence of black hole shadows as predicted by GR. The shadow of M87* appeared as a nearly circular dark region, with a diameter consistent with theoretical predictions based on the black hole's mass and spin. The success of the EHT in imaging this shadow has opened the door to using black hole shadows as a tool for testing the validity of GR and exploring alternative theories of gravity.

Modified Gravity Theories and Black Hole Shadows :

While GR has been remarkably successful in describing gravitational interaction on a wide range of scales, from the motion of planets to the dynamics of galaxies, there are several phenomena it struggles to explain. These include the nature of dark matter and dark energy, as well as the unification of gravity with quantum mechanics. As a result, various modified gravity theories have been proposed, extending or altering the equations of GR in different ways.

One such theory is Yang-Mills gravity, which introduces additional fields and symmetries into the gravitational interaction [2]. In this theory, the black hole shadow can differ significantly from the predictions of GR, particularly due to the influence of the charge parameter. This parameter, which is absent in the standard Schwarzschild and Kerr solutions of GR, can alter the gravitational field around the black hole, leading to a larger or smaller shadow depending on its value. The study of black hole shadows in Yang-Mills gravity offers a potential observational test for this theory, allowing astronomers to place constraints on the charge parameter based on the observed size and shape of the shadow.

Another modified gravity theory is the axionic Chern-Simons (CS) theory, which arises from considerations in string theory and quantum gravity. This theory introduces a scalar field coupled to the gravitational field through a Chern-Simons term, which can affect the rotation of black holes and, consequently, the shape of their shadows. In the case of a rotating black hole, the CS term can cause deviations from the circular shadow predicted by GR, resulting in a more complex shape that depends on the parameters of the theory. Observations of black hole shadows, particularly for rotating black holes like those found in the centres of galaxies, could provide evidence for or against the CS theory, depending on how closely the observed shadows match the predictions. This slowly rotating black hole in axionic Chern-Simons theory [3], is represented by the following equation:

$$ds^2 = -A(r)\,dt^2 + B(r)dr^2 + r^2 d\Omega^2 - 2r^2 a \sin^2\theta\, W(r)\, dt\, d\phi$$

where $A(r) = 1 - \frac{2M}{r}$ The function B(r) represents the inverse of A(r), where a denotes the black hole spin parameter. The term W(r) accounts for the off-diagonal correction and its specific form is detailed in Ref. [3]. In Fig. 1, we illustrate the behaviour of the black hole shadow for various model parameters pertaining to both black holes. Constraints on the black hole shadow delineated as the dark region encircled by a bright ring of light, offer crucial insights into black hole properties and the nature of gravity.

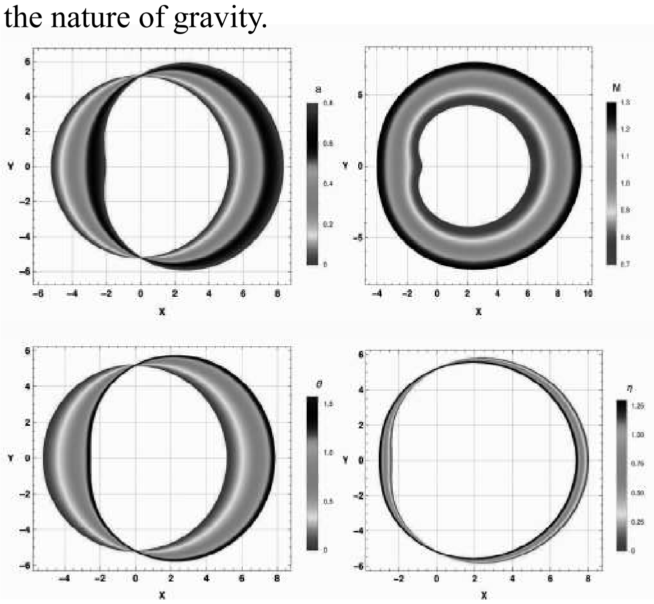

Fig. 1: Variation black hole shadow for a rotating black hole as shown in Ref.[3].

The Gogoi-Goswami Model :

Recent efforts to address various challenges in GR have led to the development of the Gogoi-Goswami model, a novel approach designed to overcome some of GR's limitations while remaining consistent with observational data. This model modifies the gravitational action by incorporating additional terms that account for quantum effects at small scales and dark energy at cosmological scales.

In the Gogoi-Goswami model, the black hole shadow is influenced by additional curvature terms that modify the spacetime geometry around the black hole. These modifications can lead to variations in the shadow's size and shape, similar to the effects seen in other modified gravity theories. However, the unique feature of the Gogoi-Goswami model is its ability to reconcile the behavior of gravity at both small and large scales, providing a more unified description of gravitational phenomena.

The model predicts that black hole shadows may appear slightly larger or smaller than those predicted by GR, depending on the specific parameters chosen. This difference could be subtle, but it is potentially observable with current and future astronomical instruments. By comparing the predictions of the Gogoi-Goswami model with the EHT's observations, researchers can place constraints on the model's parameters and determine whether it provides a better fit to the data than GR or other modified theories.

Interstellar's Gargantua : A Case Study in Scientific Accuracy

Interstellar's Gargantua is more than just a fictional depiction; it is a visualization grounded in the science of black holes. The black hole was modelled using the equations of GR, specifically the Kerr metric for a rotating black hole. The film's depiction of the black hole shadow is remarkably consistent with what we would expect for a black hole of Gargantua's size and spin, as calculated by Kip Thorne and his team.

Gargantua's shadow is distorted due to its rapid spin, creating an asymmetric shape with the bright ring of the accretion disk warped by the gravitational lensing effect. This visual effect is a direct consequence of the frame-dragging phenomenon, where spacetime is twisted in the direction of the black hole's rotation. The accuracy of this depiction was confirmed when the first real image of a black hole shadow, that of M87*, was released by the EHT. The similarities between the movie's visual effects and the actual EHT image highlight the precision of the film's scientific grounding.

However, while *Interstellar* is rooted in GR, the exploration of black hole shadows in modified gravity theories like Yang-Mills gravity, axionic Chern-Simons theory, and the Gogoi-Goswami model could lead to deviations from the visual features seen in Gargantua. These deviations might include changes in the shadow's size, shape, and the behaviour of the surrounding light. If future observations reveal shadows that differ from GR predictions, it could suggest the presence of new physics, beyond what was depicted in *Interstellar*.

The Role of the Event Horizon Telescope (EHT):

The EHT's success in imaging black hole shadows has revolutionized our understanding of these cosmic phenomena. By linking telescopes around the world into a single, Earth-sized virtual telescope, the EHT can achieve the resolution necessary to observe the shadow of a black hole. The image of M87* provided the first direct visual evidence of a black hole shadow and confirmed many of the predictions made by GR.

The EHT's observations are not only a triumph for GR but also offer a unique opportunity to test modified gravity theories, including the Gogoi-Goswami model. As the EHT continues to improve its resolution and sensitivity, it will be able to observe black hole shadows with even greater detail. This will allow astronomers to test whether the shadows conform to the predictions of GR or if they exhibit features indicative of alternative theories like Yang-Mills gravity, axionic Chern-Simons theory, or the Gogoi-Goswami model.

One of the key features the EHT can observe is the size of the black hole shadow. In GR, the shadow size is directly related to the black hole's mass, but in modified gravity theories, other factors like the charge parameter or additional curvature terms could alter this relationship. By precisely

measuring the shadow size and comparing it to the black hole's mass, astronomers can determine whether the observations align with GR or if they suggest the influence of a different gravitational model.

Challenges and Future Prospects :

While the study of black hole shadows offers a powerful tool for testing gravity theories, there are several challenges to consider. One of the primary challenges is the accuracy of the measurements. The EHT operates at the very limits of current technology, and slight uncertainties in the data can lead to significant differences in the interpretation of the results. Additionally, black hole shadows are influenced by a variety of factors, including the surrounding accretion disk, the angle of observation, and the presence of other matter in the vicinity. These factors must be carefully modelled and accounted for in order to accurately compare the observations with theoretical predictions.

Another challenge is the limited number of black holes that can currently be observed with the EHT. The supermassive black holes at the centres of galaxies like M87 and Sagittarius A* are among the few that are large enough and close enough to produce observable shadows. However, as technology advances, future instruments may be able to image the shadows of smaller black holes, providing a broader range of data for testing gravity theories.

In the coming years, space-based observatories like the proposed LISA (Laser Interferometer Space Antenna) could complement the EHT's observations by detecting gravitational waves from black hole mergers. These observations could provide additional information about the properties of black holes and their shadows, further constraining the possible modifications to GR.

Conclusion :

The study of black hole shadows offers a unique and powerful method for testing the boundaries of our understanding of gravity. By comparing the shadows predicted by General Relativity with those suggested by modified gravity theories, such as Yang-Mills gravity, axionic Chern-Simons theory, and the Gogoi-Goswami model, and by integrating these predictions with observations from the Event Horizon Telescope, we can explore the possibility of new physics beyond Einstein's theory.

The connection between the scientifically accurate depiction of black holes in *Interstellar* and real-world observations underscores the importance of visualizing complex scientific concepts. While the film provides a glimpse into what we might expect to see near a black hole, ongoing research and observations continue to refine our understanding of these mysterious objects.

As the EHT and other observatories continue to push the frontiers of astrophysics, the study of black hole shadows will remain at the forefront of efforts to explore the nature of gravity. Whether or not we find deviations from Einstein's theory, the pursuit of these questions will undoubtedly deepen our understanding of the universe and the fundamental laws that govern it.

Acknowledgement : The author acknowledges the contribution and support of the European Cooperation in Science and Technology (COST) Action CA21136 — "Addressing observational tensions in cosmology with systematics and fundamental physics (CosmoVerse)".

Data Availability and Source Code:

Data and source code used in the study can be provided upon request for legitimate purposes, with proper citations/mentions.

References:

[1] D. J. Gogoi and U. D. Goswami, *A New f(R) Gravity Model and Properties of Gravitational Waves in It*, Eur. Phys. J. C 80, 1101 (2020).

[2] D. J. Gogoi et. al, *Quasinormal Modes and Optical Properties of 4-D black holes in Einstein Power-Yang-Mills Gravity*, Annals of Phys, 2023

[3] N. Parbin, D. J. Gogoi and U. D. Goswami, *Weak gravitational lensing and shadow cast by rotating black holes in axionic Chern-Simons theory*, Physics of the Dark Universe, 2023.

অসমৰ চিত্ৰকলাৰ ইতিহাস

চয়নিকা বড়া
পঞ্চম ষাণ্মাসিক, বুৰঞ্জী বিভাগ

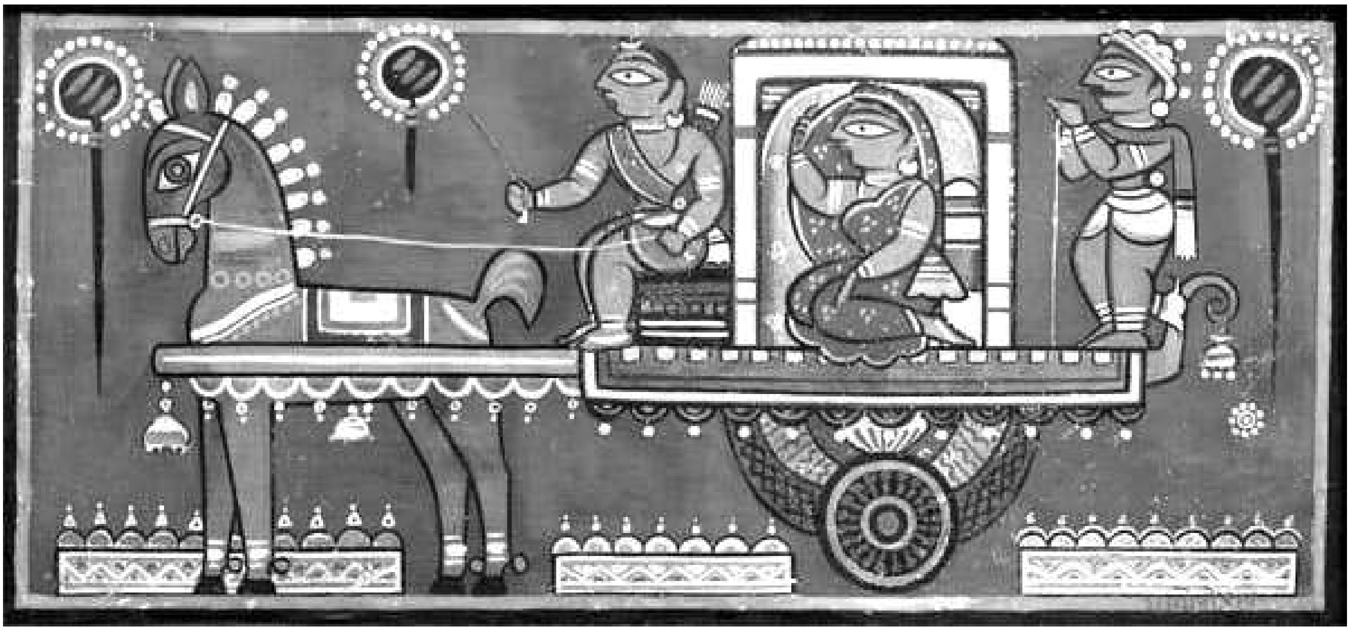

অসমৰ চিত্ৰকলাৰ বুৰঞ্জী সপ্তম শতিকাৰ পৰাই আৰম্ভ হৈছে বুলিব পাৰি। অতীত অসমৰ সত্ৰসমূহ চিত্ৰকলাৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ আছিল। সত্ৰীয়া পুথি-পাজিৰ চিত্ৰত স্থানীয় পৰিৱেশ, নীতি আৰু শৈলীৰ প্ৰতিফলন দেখা যায়। ভাগৱত আৰু পুৰাণৰ চিত্ৰবোৰত শিল্প নৈপুণ্য আৰু কলা সুলভতা স্পষ্ট। এইবোৰত ৰঙৰ মিশ্ৰণ সাধাৰণতে খুব দৃঢ়, ৰংবোৰ প্ৰচুৰ পৰিমাণে প্ৰয়োগ কৰা হৈছে। এই চিত্ৰাংকণসমূহৰ লগত জৈন, নোৱাৰী আৰু উৰিষ্যাৰ চিত্ৰকলাৰ সাদৃশ্য থকাৰ কথা নন্দলাল বসুৱে ব্যক্ত কৰিছে।

চতুৰ্দশ শতিকাৰ পৰা ষষ্ঠদশ শতিকাৰ জৈন হাতেলিখা পুথিসমূহৰ লগতো এই চিত্ৰাংকণসমূহৰ তুলনা কৰিব পাৰি। এই পুথিবোৰত ৰঙা, নীলা আৰু হালধীয়া ৰঙৰ সঘনে ব্যৱহাৰ পৰিলক্ষিত হয়। এই প্ৰাথমিক ৰং তিনিটাৰ লগতে হেঙুল, হাইতাল, নীলা, চাকিৰ কাজল, শিলিখাৰ ৰস সম্ভৱতঃ হাঁহ কণীৰ কুহুম, ঔ-টেঙাৰ বীজ আৰু তেতেলীৰ আঠা ব্যৱহাৰ কৰিছিল। চিত্ৰবোৰৰ পাটভূমিৰ ৰং সাধাৰণতে ৰঙা, নীলা, মটীয়া আৰু ধোঁৱা বৰণীয়া।

অসমৰ চিত্ৰকলাৰ বৈশিষ্ট্য হ'ল শিল্পীসকলৰ আন্তৰিকতা, চিত্ৰবোৰৰ পৰিচ্ছন্নতা আৰু গতিময়তা, প্ৰাচীন অসমৰ ছবিবোৰত ধৰ্মীয় আখ্যানেই প্ৰাধান্য লাভ কৰা দেখা যায়।

সপ্তদশ আৰু অষ্টাদশ শতিকাত আহোম আৰু কোঁচ ৰজাসকলে অসমৰ চিত্ৰকলাৰ পৃষ্ঠপোষকতা কৰি চিত্ৰকলাত নতুন প্ৰাণ শক্তিৰে সঞ্জীৱনী ঢালে। দৰঙী ৰাজসভাত ৰচিত আৰু চিত্ৰিত সূৰ্যখড়ি দৈৱজ্ঞৰ সমুদ্ৰ নাৰায়ণ বংশাৱলী বা দৰং ৰাজবংশাৱলী, সুকুমাৰ বৰকাথৰ 'হস্তীবিদ্যা', কবিৰাজ চক্ৰৱৰ্তীৰ 'শংখ চূড় বধ', গীতগোবিন্দ আৰু হৰিবৰ বিপ্ৰৰ 'লৱ-কুশৰ যুদ্ধ' আদি পুথিবোৰৰ বিতোপন চিত্ৰাংকণ আহোম ৰজাসকলৰ পৃষ্ঠপোষকতা হৈছিল। অসমৰ চিত্ৰকলাত ৰাজপুত্ৰ আৰু মোগল চিত্ৰকলাৰ প্ৰভাৱ পৰিছিল বুলি পণ্ডিতসকলে মত প্ৰকাশ কৰিছে। তদুপৰি কোনো কোনো চিত্ৰত চীন তিব্বতীয় প্ৰভাৱো চকুত পৰে। অসমৰ সৰহসংখ্যক চিত্ৰকলা অষ্টাদশ শতিকাৰ দান। পুৰণি অসমীয়া পুথি আৰু ছবিবোৰ সাঁচিপাত অথবা তুলাপাতত লিখা বা আঁকা হৈছিল। আধুনিক যুগত মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ প্ৰাধান্য বঢ়াৰ লগে লগে অসমলৈ পশ্চিমীয়া চিত্ৰকলাৰ ৰীতিৰ আমদানি হ'ল যদিও আনবিলাক কলাৰ তুলনাত অসমত চিত্ৰকলাৰ বিকাশ মন্থৰ। অৱশ্যে সাম্প্ৰতিক অসমত চিত্ৰকলাই এক আশাজনক পৰিৱেশৰ জন্ম দিছে। শোভা ব্ৰহ্ম, নীলপৱন বৰুৱা আদিৰ দৰে শিল্পীৰ ঐকান্তিক প্ৰচেষ্টাত অসমৰ চিত্ৰকলাই সমাদৰ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

Design and Application of a Mobile-Based Portable Spectrometer Using DVD Diffraction Grating for Light Spectrum Analysis

Prabitra Boruah, Susanto Dehingia, Chandika Gogoi, Pohar Buragohain, Pallab Gogoi, Simon Nag and Dr. Dhruba Jyoti Gogoi
Department of Physics

Abstract :

This article presents the design and construction of a mobile-based portable spectrometer using a DVD as a diffraction grating, enabling users to capture and analyze light spectra with a smartphone. Traditional spectrometers, though widely used in research and education, are often expensive and inaccessible in resource-limited environments. By utilizing inexpensive materials like DVDs and integrating them with mobile technology, a functional, low-cost alternative is developed. The article explores the principles of spectroscopy, the process of constructing the spectrometer, and its applications in both educational and practical settings. The device offers significant potential for hands-on learning, environmental monitoring, and chemical analysis, democratizing access to scientific tools and fostering innovation in light-based research. This spectrometer serves as an affordable, portable, and accessible instrument for studying light spectra, with broad implications for both classroom use and real-world scientific exploration.

Keywords: Smartphone; Spectrophotometer; DVD.

1. Introduction :

Spectroscopy is a fundamental technique used in science to study the interaction of light with matter. It plays a crucial role in understanding the composition, structure, and properties of various materials by analyzing the light spectrum they emit or absorb. However, traditional spectrometers, which are essential tools in research and education, often come with a high price tag, making them less accessible to many schools and resource-limited environments.

Recent advancements in mobile technology and the availability of inexpensive materials, such as DVDs, have paved the way for creating cost-effective, portable spectrometers. By integrating these materials with smartphones, we can design a functional and affordable spectrometer that allows users to capture and analyze light spectra, thereby providing an excellent educational tool and fostering a deeper understanding of spectroscopy.

2. Overview of Spectroscopy :

Spectroscopy involves the study of light as it interacts with different substances. When light encounters a diffraction grating, it disperses into its constituent wavelengths, creating a spectrum. This dispersion occurs because the grating separates light based on its wavelength, which is determined by the spacing of the grating's lines and the light source's properties.

A diffraction grating consists of a series of closely spaced lines or grooves that diffract light into its component colours. The angle at which light is diffracted depends on the wavelength, and by measuring this angle, one can determine the wavelengths of the light present. This principle forms the basis of spectrometers, which are used to analyze the spectral characteristics of light sources, from incandescent bulbs to LEDs and gas lamps.

3. Importance of a Low-Cost Spectrometer :

One of the primary challenges in integrating spectroscopy into educational settings is the high cost of commercial spectrometers. These instruments can

be prohibitively expensive, particularly for institutions with limited budgets. The development of a low-cost spectrometer using everyday materials addresses this issue, making spectroscopy more accessible to a broader audience.

A DIY spectrometer constructed from a DVD and a smartphone offers several advantages:
- Affordability: DVDs are inexpensive and widely available, making them a cost-effective alternative to commercial diffraction gratings.
- Portability: The integration with smartphones allows for a compact, portable device that can be easily used in various settings.
- Educational Value: Building and using this spectrometer provides a hands-on learning experience, helping students understand the principles of light and spectroscopy through practical application.

By utilizing readily available materials and mobile technology, this DIY spectrometer bridges the gap between high-cost scientific equipment and educational accessibility.

4. Educational and Practical Applications :

The mobile-based portable spectrometer has numerous educational and practical applications:

4.1. Educational Use :

- Investigating Light Sources: Students can use the spectrometer to analyze the spectra of different light sources, such as sunlight, incandescent bulbs, LEDs, and CFLs. Each source produces a distinct spectrum, providing insights into its characteristics and the nature of its light emission.
- Understanding Spectral Lines: By observing the spectra of various sources, students can learn about continuous and discrete spectra. For example, incandescent bulbs produce a continuous spectrum, while fluorescent lights generate a series of discrete spectral lines. This observation helps introduce concepts like quantized energy levels and atomic structure.

4.2. Practical Use :

- Chemical Analysis: The spectrometer can be used to study the absorption spectra of chemical compounds, which is useful for understanding how different substances absorb and emit light.
- Flame Tests: By examining the colours emitted during flame tests, students can identify different elements based on their characteristic emission spectra. This experiment reinforces concepts related to atomic structure and chemical bonding.

4.3. Advanced Applications :

- Environmental Monitoring: The spectrometer can be employed to study atmospheric conditions and assess the health of water bodies by analyzing their absorption spectra. This capability extends the use of the spectrometer beyond educational purposes to real-world applications in environmental science.
- Field Research: In field research, the portable spectrometer can be used to analyze natural light sources and study pollutants, offering practical tools for scientific exploration and data collection.

5. Potential for Innovation :

The low-cost spectrometer designed using a DVD and smartphone presents several opportunities for innovation:

5.1. Integration with Digital Technologies :

- Spectral Analysis Software: Platforms like Public Lab's Spectral Workbench can be used to analyze the data captured by the smartphone's camera. By uploading images to these platforms, users can process and interpret spectral data, identifying specific wavelengths of light and obtaining detailed analyses.
- Mobile Applications: Future developments could include mobile applications designed specifically for spectrometer integration, enhancing user experience and expanding the device's capabilities.

5.2. New Research Opportunities :

- Exploring Light Phenomena: The spectrometer can be used to investigate various light phenomena, such as the effects of filters on light spectra or the analysis of light emitted from different sources.
- Citizen Science Projects: The device's accessibility encourages participation in citizen science projects, allowing amateur scientists to contribute to research efforts and gain hands-on experience with spectroscopy.

6. Conclusion :

The development of a mobile-based portable

spectrometer using a DVD as a diffraction grating represents a significant advancement in making spectroscopy accessible and affordable. This innovative approach enables users to explore the fundamentals of light and its interaction with matter, providing valuable educational experiences and practical applications.

By leveraging the power of mobile technology and inexpensive materials, this DIY spectrometer democratizes access to sophisticated scientific tools, allowing students, educators, and amateur scientists to engage with the principles of spectroscopy. The device's potential for educational enrichment and real-world applications underscores its value as both a teaching aid and a practical instrument for scientific exploration.

As technology continues to evolve, further innovations in mobile spectroscopy may open new avenues for research and education, fostering a deeper understanding of light and its properties across diverse fields of science.

Our team is currently working on several prototypes of DIY spectrophotometers and trying to measure wavelengths of different sources including Na light. Recent findings from our research suggest that the effectiveness and precision of such devices highly depend on the geometry of the same. We believe in the near future, we might be able to provide a systematic dependency of precision and resolving power on the geometry of such mobile-based spectrophotometers.

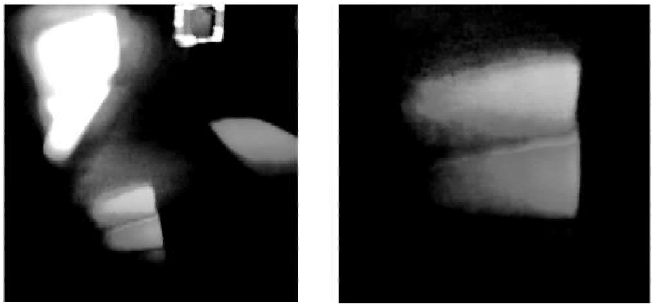

Fig. 01: Sample images of the spectrum recorded in our DIY spectrophotometer.

6. References :

[1] *Evdokimov I N and Losev A P 2007 Potential of UV-visible absorption spectroscopy for characterizing crude petroleum oils Oil Gas Bus. 1-21*

[2] *Huibers P D T and Shah D O 1997 Multispectral determination of soap film thickness Langmuir 13 5995-8*

[3] *Edwards R K, Brandt W W and Companion A L 1962 A simple and inexpensive student spectroscope J. Chem. Educ. 39 147-8*

[4] *Thompson K 1996 An easy-to-build spectroscope Phys. Educ. 31 382-5*

[5] *Wakabayashi F 2008 Resolving spectral lines with a periscope-type DVD spectroscope J. Chem. Educ. 85 849-53*

“Every brilliant experiment, like every great work of art, starts with an act of imagination.”

– Jonah Lehrer

Food Additives : A Concern for Modern Lifestyle

Dr. Hemen Gogoi
Assistant Professor , Department of Chemistry

" Some food additives have been found to affect brain function, potentially leading to behavioral changes or neurodegenerative diseases. Neurological effects are a significant concern when it comes to the health risks associated with food additives. For instance, monosodium glutamate (MSG), a common flavor enhancer, has been associated with symptoms like headaches and migraines in some people, leading to concerns about its effects on neurological health. "

Like every vehicle requires fuel to run, human body also requires fuel to function properly. The fuel that we need for our body comes from the food that we consume. In modern world, in order to maintain longer shelf lives, enhanced flavors, and appealing appearances, the food industry has turned to a myriad of food additives. While the use of these substances can make our food look and taste better, there is a growing concern about their potential impact on our health. There is a range of food additives starting from artificial colors and flavors, preservatives, texturizers and stabilizers with their specific function in the food industry. However, as the consumption of processed foods skyrockets globally, so does the scrutiny over the safety of these chemical ingredients. This article is about the potential health risks associated with food additives and how their use needs to be minimized in order to avoid any health complication to live a long and healthy life.

One of the major areas of concern due to food additives is the possibility of allergic reactions and hypersensitivity. Though all the food additives cannot be blamed for this, but there are some additives which may lead to health issues like swelling, difficulty breathing, and anaphylaxis—a potentially life-threatening condition for some individuals. Some of the food additives that can cause allergic reactions or hypersensitivity include sulfites, which is used as preservatives in dried fruits, wines, and other foods. Therefore, it is important for individuals with specific allergies or hypersensitivity to remain aware about the presence of these additives in their diet.

Another potential threat of using food additives is the increasing risk of cancer. Cancer is a complex group of diseases characterized by uncontrolled growth and spread of abnormal cells. Although the development of cancer is influenced by a variety of factors including genetics, environment, and lifestyle, the concern with food additives is centered on the possibility that some of these chemicals may have carcinogenic properties or contribute to the carcinogenic process. Many studies have been conducted to understand the relationship between food additives and cancer. For instance, some artificial colors and preservatives have come under scrutiny for their potential carcinogenic effects. Additives like butylated hydroxyanisole (BHA), used as a preservative in certain foods, have been shown to cause cancer in animal studies. Similarly, certain nitrates and nitrites used in processed meats, which can form nitrosamines are known to be carcinogenic. However, there is no clear evidence to establish a link between certain food additives and risk of cancer.

Some food additives have been found to affect brain function, potentially leading to behavioral changes or neurodegenerative diseases. Neurological effects are a significant concern when it comes to the health risks associated with food additives. For instance, monosodium glutamate (MSG), a common flavor enhancer, has been associated with symptoms like headaches and migraines in some people, leading to concerns about its effects on neurological health. Artificial sweeteners, such as aspartame, have also been the subject of debate regarding their safety and potential neurological effects.

One of the leading causes of death worldwide, cardiovascular diseases (CVDs) have been found to have significant contribution from certain food additives as evident from some recent studies. Food additives capable of increasing blood pressure and cholesterol levels can directly impact the risk of cardiovascular diseases. For instance, sodium, a commonly used preservative and flavor enhancer in processed foods, can lead to hypertension (high blood pressure), a major risk factor for the development of heart disease and stroke. Besides, processed food containing trans fats for extending shelf life and improving texture can increase bad cholesterol levels (LDL) and decrease good cholesterol levels (HDL) thereby increasing the chance of heart disease.

Endocrine disruptors are chemicals that can interfere with the endocrine (or hormone) system in mammals. These disruptions can cause cancerous tumors, birth defects, and other developmental disorders. Some additives are suspected of interfering with hormones and metabolic processes, potentially leading to a range of problems including obesity, diabetes, and thyroid dysfunction by interfering with the body's natural hormones.

In conclusion, as we navigate through the area of modern food production, it is of utmost importance to understand the potential health implications of the various food additives used across the food items. This article is an attempt to give a comprehensive overview regarding the impact of food additives on different health related issues. However, more study and experiments are required to firmly establish the relation between food additives and various diseases.

গল্পগুচ্ছ

আবেলিৰ বেলি

অভিজিৎ চুতীয়া
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

দীপুৰ উৎপাত, কোমল মাতষাৰিয়ে তেওঁলোকক পাহৰি যাবলৈ বাধ্য কৰিছিল সেই ভয়ানক স্মৃতিৰ কথা। ভগা সপোনৰ অৱশেষবোৰে পুনৰ কাৰেং সজাৰ সাহস আৰু প্ৰতিশ্ৰুতি আছিল দিব্যৰ উজ্জ্বল দুচকুত। ভিতৰি তিলতিলকৈ মৰিবলৈ ধৰা শ্ৰদ্ধা আৰু প্ৰতীমৰ মন দুটা জীয়াই তোলাৰ পণ বান্ধিছিল দিব্যৰ উপস্থিতিয়ে।

ডাঃ শ্ৰদ্ধা হাজৰিকা আজি ঘৰতে আছে। বয়সত ষাঠিৰ উৰ্ধৰ শ্ৰদ্ধা হাজৰিকাৰ তেজৰ সোঁতে সোঁতে জীয়াই আছে এগৰাকী পঁচিশ বছৰীয়া কৰ্মোদ্যমী যুৱতী। কেৱল খাই বহি জীৱন কটাবলৈ নিষ্পত্তি বেয়া পোৱা শ্ৰদ্ধা হাজৰিকাই অসম চিকিৎসা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা অৱসৰ লোৱাৰ আগতেই সম্পূৰ্ণ কৰি তুলিছিল তেওঁৰ সপোনৰ এখন চেম্বাৰৰ কাম। বিশেষতকৈ বিশেষ প্ৰয়োজনতহে কাচিৎ চেম্বাৰৰ পৰা কৰ্মবিৰতি লয় তেওঁ।

আজি নিশ্চিতকৈ এটা বিশেষ দিন শ্ৰদ্ধাৰ বাবে। স্বামী ড° প্ৰতীম হাজৰিকাকো যিমান পাৰে সোনকালে মহাবিদ্যালয়ৰ ক্লাছকেইটা কৰি ঘৰ অহাৰ কথা যোৱাৰ আগমুহূৰ্তত সোঁৱৰাই

পঠাইছে। আজিৰ দিনটো বিশেষতকৈ বিশেষ হোৱাৰ কাৰণটো হৈছে শ্ৰদ্ধা আৰু প্ৰতীম দুয়োৰে চকুৰ মণি দিব্যজ্যোতি হাজৰিকা অৰ্থাৎ তেওঁলোকৰ মৰমৰ দীপুৰ উচ্চ মাধ্যমিক শিক্ষান্ত পৰীক্ষাৰ ফলাফল ঘোষণা হ'ব।

বহু প্ৰত্যাশাৰ অন্তত ফলাফল ওলাল। দিব্যই তিনিটা বিষয় ক্ৰমে সমাজ বিজ্ঞান, ইতিহাস আৰু অসমীয়াত লেটাৰ নম্বৰসহ ষ্টাৰমাৰ্ক পাই উত্তীৰ্ণ হৈছে। ফলাফল ওলোৱাৰ তৎমুহূৰ্ততেই শ্ৰদ্ধাই দূৰভাষযোগে প্ৰতীমক খবৰটো জনালে। দিব্যৰ ফলাফলত শ্ৰদ্ধা আৰু প্ৰতীম আজি অতিকৈ সুখী। সম্ভৱতঃ তেওঁলোকৰ সমাজৰ বাবে কৰা কামবোৰ দেখিয়েই দিব্যও আকৰ্ষিত হৈছিল আৰু লাহে লাহে সিও সমাজ বিজ্ঞান বিষয়টোৰ প্ৰেমত পৰিছিল।

সুখ-আনন্দৰ মাজতে শ্ৰদ্ধা কোনোবাটো মুহূৰ্তত অজানিতে থৰ হৈ যায়। দুচকুৰ নামনিত আহি থুপ পাতেহি দুটোপাল উষ্ণ চকুলো। মাতৃত্বৰ গৌৰৱত ফুলি উঠা বুকুখনত কোনোবাই খুঁচ মাৰি ফুটাই দিয়াৰ অভিসন্ধি কৰা যেন অনুভৱ হয় শ্ৰদ্ধাৰ। তথাপি দিব্যৰ উপস্থিতিয়ে বুকুখন দুগুণ ফুলাই ৰখাৰ সাহস দিয়ে শ্ৰদ্ধাক। নাৰিকল সদৃশ হৃদয় এখন প্ৰতিনিয়ত কঢ়িয়াই লৈ ফুৰা সমাজতত্ত্ব বিভাগৰ অধ্যাপক ড° প্ৰতীম হাজৰিকাইও নিঃসন্দেহে টুকুৰা-টুকুৰ কৰি ভিতৰৰ কোমল, মিঠা মজ্জাটো উদঙাই দিব পাৰে তেওঁৰ মৰমৰ দীপুৰ সমুখত। তেজৰ সম্বন্ধ নথকা তিনিটা ভিন্ন দেহ এক হৈ যায় মনেৰে।

শ্ৰদ্ধাৰ আজি মনত পৰিছে সেইদিনটোৰ কথা যিটো দিনত এই দীপু এটি দেৱশিশুৰ ৰূপত অসহায়ভাৱে কান্দি আছিল হাস্পতালৰ কোনোবাখন বিচনাত। হয়তো কোনোবা এটা প্ৰেমিক যুগলৰ আৱেগিক নিয়ন্ত্ৰণহীনতাৰ ফল আছিল সেই দেৱশিশুটো যিদৰে শ্ৰদ্ধা আৰু প্ৰতীমৰ যৌৱনৰ কামনাৰ বশৱৰ্তীত জন্ম হৈছিল তেওঁলোকৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ অৰিন্দমৰ। শ্ৰদ্ধা আৰু প্ৰতীম সাহসী আছিল। সমাজক প্ৰত্যাহ্বান হিচাপে লৈ বহু কষ্ট কৰি এখন ঘৰ পাতিছিল শ্ৰদ্ধা আৰু প্ৰতীমে অৰিন্দমক লৈ। হয়তো শ্ৰদ্ধা আৰু প্ৰতীমৰ দৰে সাহসী নাছিল সেই প্ৰেমিক যুগল যিয়ে দয়া-মমতাহীনভাৱে এটি দেৱশিশু অসহায়ভাৱে এৰি গুচি গৈছিল সকলোৰে অজ্ঞাতে। আলফুলে কোলাত তুলি লৈছিল শিশু চিকিৎসক শ্ৰদ্ধা হাজৰিকাই সেই দেৱশিশুটি। প্ৰতীমে নজনাকৈয়ে ঘৰলৈ লৈ গৈছিল দেৱশিশুটি। বিদেশত অধ্যয়ন কৰিবলৈ যোৱা পুত্ৰ অৰিন্দমৰ অনুপস্থিতিত স্নেহাতুৰ প্ৰতীমেও আপত্তি কৰা নাছিল শ্ৰদ্ধাক। আনকি কামৰ সময়ত শিশুটোক চোৱা-চিতা কৰিবলৈ এগৰাকী মহিলাৰ যোগাৰো কৰিছিল প্ৰতীমে।

অৰিন্দমে পঢ়া সামৰি বিদেশতে নিযুক্তি পাইছিল। কিছুদিন পাছত বিবাহপাশত আৱদ্ধ হৈছিল এগৰাকী যুৱতীৰ সৈতে অৰিন্দম। বহুদিন ধৰি মাক-দেউতাকৰ খবৰ নৰখা অৰিন্দমে হঠাৎ এদিন ফোনযোগে শ্ৰদ্ধা আৰু প্ৰতীমক জনাইছিল সি পত্নী আৰু সন্তানৰ সৈতে বিদেশতে থাকি যাবলৈ লোৱাৰ সিদ্ধান্ত জনাবলৈ। অৱশ্যে অৰিন্দমে মাক-দেউতাকৰ হা বা না লৈ আশা কৰি ফোন কৰা নাছিল। থলথলকৈ খঁহি পৰা সপোনৰ কাৰেঙত পোত খাই পৰিছিল শ্ৰদ্ধা আৰু প্ৰতীমৰ আলসুৱা দুটি মৰম আকুলুৱা হৃদয়। ঘৰখনৰ প্ৰতিটো অণু-পৰমাণুত অৰিন্দমক লৈ গঁঠা সপোনবোৰে ঠেলা-হেঁচা কৰি বিস্ফোৰণৰ যো-যা কৰিছিল আৰু তাৰ প্ৰধান ইন্ধন আছিল অৰিন্দমৰ সেই অনাকাংশিত সিদ্ধান্ত।

তচনচ হোৱা সপোনৰ মৰিশালিটোত আন এটি নতুন সপোন অংকুৰিত হৈছিল দেৱশিশুটিৰ মেলেক-মেলেক হাঁহিত। উজ্জ্বল চকুৰে শ্ৰদ্ধা আৰু প্ৰতীমক নিযুত কথা বুজাব বিচৰা দেৱশিশুটোৰ নাম ৰাখিছিল দিব্যজ্যোতি আৰু মৰমতে মাতিবলৈ ল'লে দীপু বুলি। দীপুৰ উৎপাত, কোমল মাতষাৰিয়ে তেওঁলোকক পাহৰি যাবলৈ বাধ্য কৰিছিল সেই ভয়ানক স্মৃতিৰ কথা। ভগা সপোনৰ অৱশেষবোৰে পুনৰ কাৰেং সজাৰ সাহস আৰু প্ৰতিশ্ৰুতি আছিল দিব্যৰ উজ্জ্বল দুচকুত। ভিতৰি তিলতিলকৈ মৰিবলৈ ধৰা শ্ৰদ্ধা আৰু প্ৰতীমৰ মন দুটা জীয়াই তোলাৰ পণ বান্ধিছিল দিব্যৰ উপস্থিতিয়ে।

একলা দুকলা বাঢ়িব ধৰা দিব্যই আজি মেট্ৰিক পৰীক্ষাত সুকলমে উত্তীৰ্ণ হ'ল। সি প্ৰায়েই জনাই শ্ৰদ্ধা আৰু প্ৰতীমক তেওঁলোকক এৰি আঁতৰত নথকাৰ কথা। সি এতিয়া ঘৰৰ ওচৰৰ মহাবিদ্যালয় এখনতে নামভৰ্তি কৰাৰ কথা জনাইছে। তাৰ সপোন সি ভৱিষ্যতে এজন সমাজসেৱক হ'ব, সমাজৰ হিতৰ বাবে কাম কৰিব। সমাজপ্ৰেমী শ্ৰদ্ধা আৰু প্ৰতীম দিব্যৰ চিন্তাধাৰাত গদ্‌গদ হয়।

দিব্যৰ ফলাফলৰ খবৰ ল'বলৈ অহা ওচৰ-চুবুৰীয়াক খুৱাই-বুৱাই আলপৈচান ধৰা শ্ৰদ্ধা ভাগৰুৱা দেহাৰে বিচনাত পৰিছে। প্ৰতীম শ্ৰদ্ধাতকৈ আগতেই বিচনাত পৰিল, টোপনিত লালকাল দিলে। কাইলৈ দুয়ো দুয়োজনৰ সহকৰ্মীসকললৈ দিব্যৰ ফলাফলৰ পাৰ্টি যোগাৰ কৰাৰ কথা। গতিকে সোনকালেই শুই উঠিব লাগিব কাইলৈ।

দেউতা মই হাৰি গ'লোঁ

কণিকা কাকতি
দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

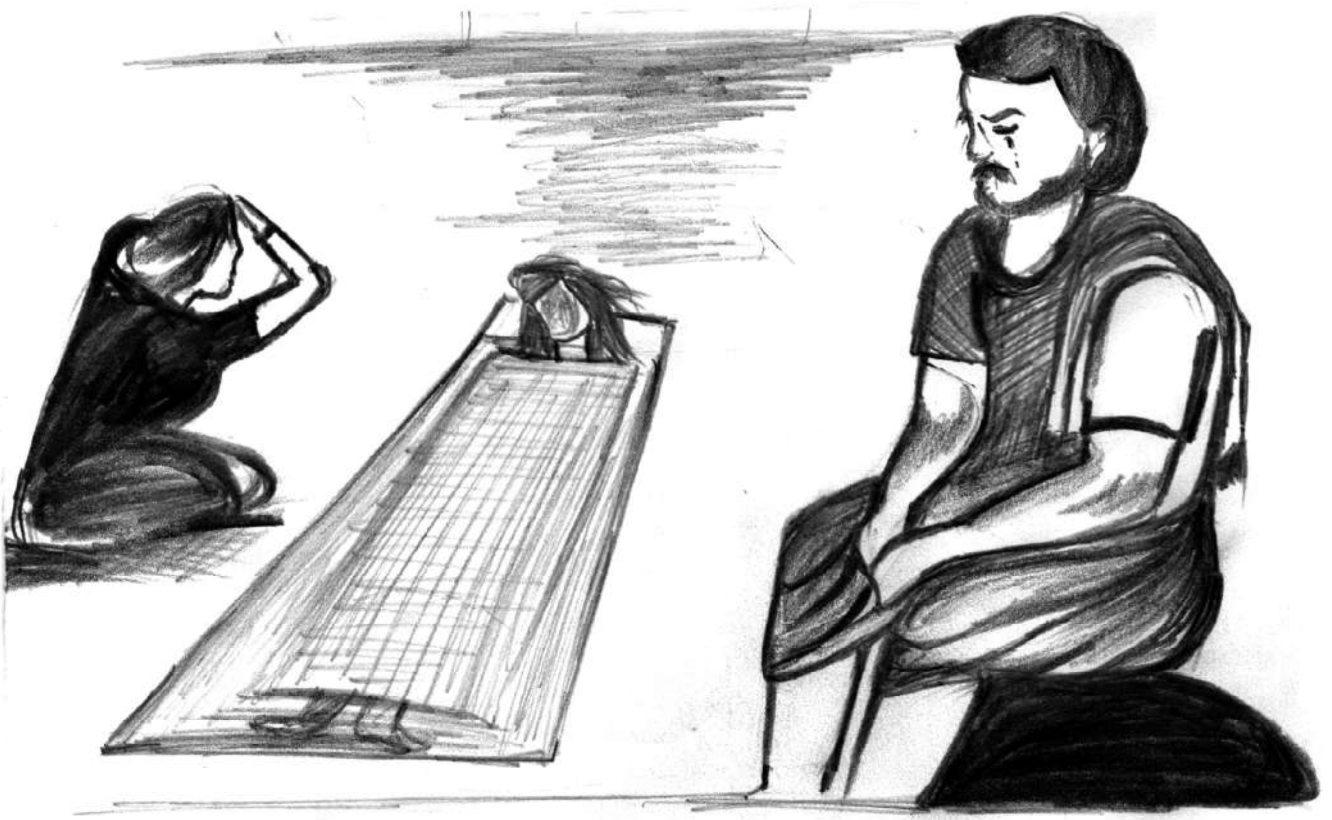

আজি অদিতিহঁতৰ চোতালখনত মানুহৰ সমাগম বহুত বেছি। পৰিয়াল, আত্মীয়-স্বজন, গাঁৱৰ মানুহ সকলো আহি তাহাতৰ চোতালত ভিৰ কৰিছেহি। অদিতিৰ মাক কমলা বৰুৱা আৰু ভায়েক অম্লানে চোতালৰ মাজতে বহি হিয়া উজাৰি কান্দিছে। কেৱল এয়াই নহয় পৰিয়াল স্বজনেও চকুলো টুকিছে। কিন্তু অদিতিৰ দেউতাক ডিম্বেশ্বৰৰ চকুত কোনো ধৰণৰ চকুলো নাছিল। তেওঁ মাত্ৰ চোতালৰ মাজত বগা কাপোৰৰ ঢাকি ৰখা অদিতিৰ মৃতদেহটোলৈ একেথৰে চাই আছিল। হয়, অদিতিৰ মৃতদেহ, জীৱন যুঁজত হাৰি আত্মহত্যাৰ পথ বাচি ল'লে তাই।

ডিম্বেশ্বৰ বৰুৱা আৰু কমলা বৰুৱাৰ জীয়ৰী অদিতি বৰুৱা। পঢ়া-শুনাৰ লগতে অন্যান্য দিশসমূহতো অত্যন্ত মেধাৱী এজনী ছোৱালী। সৰুৰে পৰা নিজৰ জীৱনটোক লৈ বহু সপোন দেখা এজনী ছোৱালী আছিল অদিতি। ডিম্বেশ্বৰে অদিতিক বৰ আলাসত ডাঙৰ কৰিছিল। আৰ্থিক অৱস্থা ভাল নাছিল যদিও তেওঁ অদিতিৰ সকলো প্ৰয়োজনীয়তা পূৰণৰ চেষ্টা কৰিছিল। অদিতিয়েও দেউতাকৰ কষ্ট বুজি পাইছিল আৰু কঠোৰ পৰিশ্ৰমেৰে পঢ়া-শুনা কৰিছিল। তাই হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত ৯০% নম্বৰেৰে উত্তীৰ্ণ হৈছিল। সেইদিনা তেওঁলোকৰ ঘৰত মানুহে উপচি পৰিছিল। কোনোৱে তাইক গামোচা পিন্ধাইছিল, কোনোৱে আকৌ প্ৰশংসা কৰিছিল। সেইখিনি সময়ত ডিম্বেশ্বৰৰ সমান সুখী মানুহ কোনো নাছিল, জীয়েকৰ সফলতাত তেওঁ নথৈ আনন্দিত হৈছিল। ভাল ফলাফল কৰাৰ পাছত অদিতিয়ে বিজ্ঞান শাখাত পঢ়িবলৈ মন মেলিলে। কিন্তু বিজ্ঞান শাখাত পঢ়িবলৈ বহু টকাৰ প্ৰয়োজন, খেতি কৰা ডিম্বেশ্বৰৰ বাবে এই খৰচ বহন কৰাটো সহজ কথা নহয়। গাঁৱৰ দুই একে ডিম্বেশ্বৰক ক'লে — "তই নোৱাৰিবি ইমান খৰচ বহন কৰিব, তাইক কলা

শাখাতে পঢ়িবলৈ ক।” কিন্তু ডিম্বেশ্বৰে সকলোৰে কথা আওকাণ কৰি জীয়েকক বিজ্ঞান শাখাত পঢ়াবলৈ মাটি ২ বিঘাকে বন্ধকত দিলে। মাটি বন্ধকত দি পোৱা টকাৰে ডিম্বেশ্বৰে অদিতিক চহৰৰ মহাবিদ্যালয় এখনত নামভৰ্তি কৰি দিলে, লগতে কলেজৰে ওচৰতে ভাড়াঘৰ এটাও ঠিক কৰি দিলে। প্ৰথম দুটা বছৰ অদিতিয়ে ঠিকমতে পঢ়া-শুনা কৰি গ'ল। তাই উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰীক্ষাতো ভাল ফলাফল দেখুৱালে। অনাৰ্ছ হিচাপে লৈ স্নাতক বৰ্ষত নামভৰ্তি কৰালে। ডিম্বেশ্বৰে অদিতিক পঢ়াবলৈ বাকী থকা ৩ বিঘা মাটিও বন্ধকত দিলে। ডিম্বেশ্বৰে ভাবিছিল ছোৱালীয়ে পঢ়া শেষ কৰি ভাল কাম এটাত মূৰ গুজি লৈ মাটি কেইবিঘা বন্ধকৰ পৰা খুলিব।

ইতিমধ্যে অদিতিয়ে প্ৰথম বিভাগ উত্তীৰ্ণ হৈ স্নাতক শিক্ষা শেষ কৰিলে। তাইৰ স্নাতকোত্তৰ পঢ়াৰ মন আছিল যদিও ঘৰৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ্লৈ চাই মনৰ আশা মনতে মাৰিলে। তাইক পঢ়ুৱালৈ দেউতাকে গোটেইখিনি মাটি বন্ধকত দিয়াত, ঘৰৰ অৱস্থা দিনে দিনে বেয়া হৈ আহিল। অদিতিৰ এতিয়া মাত্ৰ এটাই চিন্তা কিবা এটা কাম কৰি ঘৰৰ অৱস্থা টনকিয়াল কৰা। মাক-দেউতাকেও অদিতিক কৈছিল — “মাজনী। এতিয়া তয়ে শেষ আশা-ভৰসাৰ স্থল। কিবা এটা কৰি মাটিখিনি মুকলা।”

অৱশ্যে অদিতিয়েও চেষ্টা নকৰা নহয়। য'তে চাকৰিৰ বাবে পদ ওলোৱা বুলি গম পাই তালৈকে গৈ ইণ্টাৰভিউ দিয়ে। কিন্তু তাইৰ বাছনি নহয়। চৰকাৰী শিক্ষকৰ চাকৰিৰ পৰীক্ষা দিবলৈও তাইৰ ওচৰত ফৰ্ম ফিলাপৰ পইচা নাই। গাঁৱৰ কাৰোবাৰ পৰা ধাৰ কৰিবলৈও দেউতাকৰ আগৰ ধাৰ আছে। তাই পঢ়ি থকা অৱস্থাত ঘৰত আৰ্থিক অনাটন হওঁতে গাঁৱৰ বহু মানুহৰ পৰা টকা ধাৰত লৈছিল, যিখিনি এতিয়ালৈকে ঘূৰাই দিব পৰা নাই।

ঘৰৰ অৱস্থা দিনে দিনে বেয়াৰ ফালে গতি কৰিবলৈ ধৰিলে। দেউতাকেও চিন্তাতে মদৰ আশ্ৰয় ল'ব ধৰিলে। সদায় ৰাতি মদ খাই আহি অদিতি আৰু মাকক গালি-শপনি পাৰিছিল। এদিন দেউতাকে মাকক কৈ থকা অদিতিয়ে শুনা পাইছিল — “এই কুলক্ষণীজনীয়ে ঘৰখনৰ তেজটুপা খালে, তাইৰ লগতে সকলো পইচা শেষ, মাটিখিনিও শেষ হ'ল তাইৰ লগত।” সেই কথাকেইটা তাইৰ অন্তৰত কাঁড় বিন্ধাদি বান্ধিছিল।

অদিতি উপায়হীন হৈ পৰিছিল, তাই অপ্ৰাণ চেষ্টা কৰাৰ পাছতো কোনো কামৰ যোগাৰ কৰিব পৰা নাছিল। এফালে দেউতাকৰ গালি-শপনি আনফালে ঘৰৰ চিন্তাই অদিতিক মানসিকভাৱে ভাঙি পেলাইছিল। লাহে লাহে তাইৰ মনত এনে ভাৱ আহিবলৈ ধৰিলে যেন তাই ঘৰখনৰ বাবে এক বোজা হৈ পৰিছে।

অদিতি উপায়হীন হৈ পৰিছিল, তাই অপ্ৰাণ চেষ্টা কৰাৰ পাছতো কোনো কামৰ যোগাৰ কৰিব পৰা নাছিল। এফালে দেউতাকৰ গালি-শপনি আনফালে ঘৰৰ চিন্তাই অদিতিক মানসিকভাৱে ভাঙি পেলাইছিল। লাহে লাহে তাইৰ মনত এনে ভাৱ আহিবলৈ ধৰিলে যেন তাই ঘৰখনৰ বাবে এক বোজা হৈ পৰিছে।

এনেবোৰ কথা ভাবি ভাবি অদিতি পাগলৰ দৰে হৈ পৰিল। তাই এই সকলোবোৰৰ পৰা যেন পলাব বিচাৰিছিল। কিন্তু তাই কি কৰিব, কেনেকৈ এইবোৰৰ পৰা মুক্তি পাব। শেষত অদিতিয়ে এটাই বাট বিচাৰি পালে, আত্মহত্যা ! হয়, তাই আত্মহত্যা কৰিলে। মৃত্যুৰ পূৰ্বে তাই লিখিছিল, “দেউতা আপুনি মোৰ মনৰ আশা পূৰ কৰিবলৈ গৈ আপুনি আপোনাৰ সকলোখিনি দিলে, মোক মানুহ কৰিলে। কিন্তু মই আপোনাক একো দিব নোৱাৰিলোঁ দেউতা, মই হাৰি গ'লোঁ জীৱন যুঁজত। পাৰে যদি মোক ক্ষমা কৰি দিব। মা আৰু আপুনি সদায় ভালে থাকক।”

এনেদৰে অদিতিয়ে নিজৰ জীৱন শেষ কৰি দিছিল। য'ত আটাইতকৈ বেছি কষ্ট পাইছিল ডিম্বেশ্বৰে।

মুখাগ্নি

নিহা চুতীয়া
তৃতীয় যাণ্মাসিক, বুৰঞ্জী বিভাগ

হস্পিটেলৰ কৰিডৰত এগৰাকী ৰোগীক লৈ চিন্তিত হৈ পৰিছে ডাক্তৰ, নাৰ্চ সকলো। ওখ-পাখ গহীন-গম্ভীৰ নাৰ্চজনীয়ে বাৰে প্ৰতি সুধিছে বাইদেউ কওঁক কোনে কৰিলে এই অৱস্থা? নিশ্চুপ সুমলা বৰকটকীৰ চকুৰেদি পাৰ হৈ গ'ল অতীতৰ এখন ধূসৰ ছবি। তেওঁৰ নাম সুমলা বৰকটকী। এসময়ৰ এটা প্ৰকাণ্ড হাউলীৰ গৰাকী সুমলাই লগুৱা-লিকচৌৰে চহকী জীৱন কটাইছিল। সুমলা বৰকটকীৰ জেদ আৰু অহংকাৰে ওচৰ-চুবুৰীয়াক কেতিয়াবা বিপদলৈ টানি নিছিল। কি নাছিল সুমলা বৰকটকীৰ ঘৰত ফল-মূলৰ প্ৰকাণ্ড বাৰী, টকা-পইছা, গৰু-ঘোঁৰা, চাকৰ আদি সকলো। ইমানবোৰ ধন-ধান থকা সুমলা বৰকটকীৰ ব্যৱহাৰে বহুতৰ ক্ষতি কৰিছিল। সুমলা বৰকটকীৰ স্বামীৰ অকালতে মৃত্যু হৈছিল অসম আন্দোলনত। একমাত্ৰ আশ্ৰয় হৈ পৰিছিল পুত্ৰ নিৰ্মল।

নিৰ্মল অমায়িক আছিল মাকৰ এটাও গুণ নিৰ্মলৰ গাত নাছিল। নিৰ্মলে সৰুৰে পৰাই ঘৰখনৰ অভিজাত্যখিনি পৰিত্যাগ কৰি এটা সফল জীৱনৰ সপোন দেখিছিল। সপোনৰ আগ ধৰি সি কলিকতাত চাকৰি এটাও পাইছিল। মাকৰ পৰা আঁতৰি কলিকতাত থিতাপি ল'লৈগৈ নিৰ্মল। সুমলা বৰকটকীৰ স্বামীৰ বিয়োগ হোৱা প্ৰথমা পত্নীৰো এটি পুত্ৰ আছিল তাৰ নাম আছিল ৰজত। সতিনীৰ ল'ৰা হোৱা বাবে পাকে প্ৰতি ভুল ধৰিছিল সুমলাই। বহুবাৰ সুমলাই তাক প্ৰাণে মৰাৰ ভাবুকি দিছিল। এদিনৰ কথা, চল কৰি সুমলাই পানীত জঁপিয়াই দিছিল ৰজতৰ উপস্থিতিত। সুমলাক ৰজতেই উদ্ধাৰ কৰিছিল কিন্তু সুমলাই ছলে-কৌশলে পুলিছৰ হতুৱাই তাক জেলৰ ভাত খোৱাইছিল। জেলৰ পৰা ঘূৰি আহি মাহী মাকৰ সম্পত্তিৰ লোভেই যে তাক জেলৰ ভাত খোৱালে সেইয়াও সি বুজি পালে ৰজতে। ফুটাকড়ি এটা নোলোৱাকৈ সি সেইখন ঘৰ পৰিত্যাগ কৰিলে।

সুমলাৰ বৰকটকীৰ পুতেক নিৰ্মলে হাউলিত কইনা সোমোৱালেহি। মাকক ক'লে— তোমাৰ হাতত মোৰ পত্নীক গটালোঁ সযতনে ৰাখিবা। পুত্ৰৰ বৈবাহিক জীৱনক হাঁহিমুখে সম্ভাষণ জনালেও ভিতৰি ভিতৰি দহি গৈছিল সুমলা। পুত্ৰমোহত বিহ্বল সুমলাই পুত্ৰৰ মৰম নাপাম বুলি ভয় খাইছিল। চকুৰ কুটা হৈ পৰিছিল নিৰ্মলৰ পত্নী সবিতা। সবিতাৰ কিন্তু পোনচাটেই শাহুৱেকৰ মুখলৈ চাই স্বভাৱসুলভ হাঁহি বিয়পি পৰিছিল। নিজৰ মাক নাই বাবেই সবিতাই নিৰ্মলৰ মাকক আগস্থান দিছিল। সবিতাক খেদাৰ অভিপ্ৰায় লৈয়েই বিয়াৰ দুদিনৰ পিছতেই নিৰ্মলক জোৰ কৰি কলিকতাৰ কৰ্মক্ষেত্ৰলৈ পঠাই দিছিল সুমলাই। তাৰপিছতেই আৰম্ভ কৰিছিল সুমলাই আচল ৰণখন— 'তই মোৰ ল'ৰাটোৰ মূৰটো খালি, এতিয়াই ওলাই যা মোৰ ঘৰৰ পৰা সম্পত্তিৰ লোভতেই বিয়া সোমাইছ।'

এটাৰ পিছত এটা তীক্ষ্ণ বাণেৰে সবিতাক কটাক্ষ কৰিলে সুমলাই। ইমানতেই ক্ষান্ত নহ'ল সুমলা। বাৰে বাৰে প্ৰহাৰ কৰিলে। মাকৰ দৰে ভবা মানুহগৰাকীৰ এই ৰূপটো দেখি সবিতাৰ মূৰৰ ওপৰৰ আকাশখন ভাঙি পৰিল। বহুবাৰ বুজালে সবিতাই। তাইক যাতে তেওঁ ভুল নুবুজে, প্ৰহাৰ নকৰে সুমলাই। কিন্তু সুমলা আছিল জেদী। ঘৰ এৰি নোযোৱা লৈকে আক্ৰমণ চলিয়েই থাকিল সবিতাৰ ওচৰত। এসময়ত সুমলা ভাগৰি পৰিল। লগুৱাক পইছা দি তাইক মাৰিবলৈ ক'লে সুমলাই। লগুৱাৰ কোবে তাইক আৰু আঘাত কৰিলে। মূৰ ঘূৰাই পৰি যোৱা সবিতাক চাৰিদিন অনাহাৰে থাকিবলৈ দিয়া হ'ল। সবিতাৰ স্বামী নিৰ্মলে পাঁচদিনৰ অন্ততঃ ঘৰলৈ ঘূৰি আহি সবিতাৰ এনে অৱস্থা দেখি মূৰে কঁপালে হাত দিলে। সুমলাই ভবা নাছিল পুতেক নিৰ্মল যে হঠাতে আহি ওলাবহি। নিৰ্মলে মাকক গটা মাৰি ঘৰৰ পৰা সবিতাক লৈ ওলাই গ'ল। কান্দি থকা সুমলাই কাবৌ কৰিও ৰক্ষা নাপালে। পুতেকৰ আশ্ৰয়ত থকা মাকে উৱা-দিহ নাপালে কেনেদৰে খাব। ইতিমধ্যে মাটি বাৰীবোৰ নিৰ্মলে নিজৰ নামত কৰি বিক্ৰি কৰি দিলে আৰু কলিকতালৈ গুচি গ'ল। সুমলাৰ হাতত থাকিল মাত্ৰ হাউলীটো। সুমলাৰ প্ৰকাণ্ড হাউলিটো কেইমাহমানৰ পিছতেই জৰাজীৰ্ণ অৱস্থালৈ পৰিণত হ'ল। এসাঁজ ভাতৰ বাবে আগতে দেখিব নোৱাৰা ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ ওচৰত হাত পাতিব লগা হ'ল। দুৰ্ভাগ্যৱশতঃ তাই বহুতৰ ঘৰৰ চৰু-কেৰাহী ধুই দুটকা পইছা অৰ্জন কৰিবলগা পৰিস্থিতিৰ উদ্ভৱ হ'ল।

সুমলাৰ মানসিক অৱস্থাও দিনে দিনে বেয়ালৈ ঢাল খালে। দুদিনৰ আগতে সতিনীয়েকৰ ল'ৰা ৰজত ওলালেহি। প্ৰতিহিংসাৰ জুইকুৰা জ্বলি আছিল তাৰ দুচকুত। হাতত বন্দুকসহ কোনোবা সংগঠনৰ নেতা সি। তাক কৰা অপমানৰ প্ৰতিশোধ হিচাপে হাতত লৈ থকা বন্দুকেৰে সুমলা বৰকটকীলৈ গুলি নিক্ষেপ কৰি পাছফালৰ হাবিখনেদি সি তৎক্ষণাত পলায়ণ কৰিলে। সুমলাই লেঙেৰিয়াই লেঙেৰিয়াই হস্পিটেল পালেগৈ। সুমলাৰ অৱস্থা সংকটজনক। পুলিছে ৰজতক অনুসন্ধান কৰিও উলিয়াব নোৱাৰিলে। ডাক্তৰে নিৰ্মলক বহুবাৰ ফোন কৰি মাতি পঠিয়ালে। সবিতাৰ কটাক্ষত সি আহিবলৈ মন নকৰিলে। সুমলা বৰকটকীৰ নশ্বৰ দেহ ঘৰলৈ ঘূৰি আহিল। ওচৰ-চুবুৰীয়াই চিতা সাজিলে। কিন্তু কোনে জ্বলাব চিতাৰ জুই? চৰম বিপাঙত পৰিল ৰাইজ। ইতিমধ্যে সন্ধিয়া হোৱা দেখি ৰাইজ ঘৰা-ঘৰি হৈছে। মন-মন্দিৰ ধূপৰ গোন্ধই দেহৰ গোন্ধৰ লগত মিহলি হৈ অন্য এক পৰিবিত্ত অংকণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে।

দুঃসময়

অশোক কুমাৰ দত্ত
সহযোগী অধ্যাপক, মৰাণ মহাবিদ্যালয়

বহু আশাৰে বহু কল্পনাৰে সজাই তোলা ঘৰবোৰ পৰিয়ালবোৰ এনেদৰেই সময়ৰ নিষ্ঠুৰ ঘূৰ্ণী বতাহত ভাঙি চুৰমাৰ হৈছিল। ধুমুহাৰ শেষত পৰি ৰৈছিল আবেগ অনুভূতিহীন, কিছুমান প্ৰস্তৰ মূৰ্তিৰ দৰে মানৱ কংকাল। এই ব্যক্তিসকলৰ হাঁহি আনন্দ, সুখ সকলো এই সময়বোৰে কাঢ়ি লৈ গৈছিল।

"কোকোৰাঝাৰত উগ্ৰপন্থীৰ আক্ৰমণত সেনা বাহিনীৰ আঠজন জোৱান নিহত আৰু কেইবাজনো গুৰুত্বৰভাৱে আহত"— দৈনিক বাতৰি কাকতখনৰ প্ৰথম পৃষ্ঠাৰ 'হেডলাইন' বাতৰিটো পঢ়ি অভিজিত উত্তেজিত হৈ পৰে। এতিয়া বাতৰি কাকতবোৰত হত্যা, হিংসা, ধৰ্ষণ, বেংক ডকাইতি আদি খবৰসমূহ গতানুগতিক হৈ আহিছে। অভিজিতৰ উত্তেজনাৰ কাৰণ হ'ল এই পৰিস্থিতিবোৰৰ কাৰণেই জীৱনটো পংগু হৈ থাকিব লগা হৈছে। অভিজিতৰ অবচেতন মনে উগ্ৰপন্থীৰ নিখুঁত পৰিকল্পনা আৰু পূৰ্ণ সফলতাক স্বাগতম জনায়। অভিজিতৰ মনতো অতীতলৈ উভতি যায়।

সেনা বাহিনীৰ অমানুষিক নিষ্ঠুৰতাৰ প্ৰথম সন্মুখীন হৈছিল নৱ বিবাহিতা পত্নী অঞ্জনাক ঘৰলৈ অনাৰ কিছুদিন পিছতে। সেই সময়ত অসমত উগ্ৰপন্থী দমনৰ নামত সেনা বাহিনী নিষ্ঠুৰ হৈ উঠিছিল আৰু গাঁৱে-ভূঞে, নগৰে-চহৰে উগ্ৰপন্থী বিচৰাৰ নামত নিৰীহ জনতাক জিয়াতু ভোগাইছিল আৰু সন্ত্ৰাসৰ ৰাজত্ব চলাইছিল।

এনে এটা সময়ত ৰাতিপুৱাই অভিজিতৰ পৰিয়াললৈ নমাই আনিছিল দুৰ্যোৰ অমানিশা। বহু ৰাতিলৈকে বন্ধু ৰঞ্জনৰ লগতে ডবা (Chess) খেলি সময়বোৰ পাৰ কৰাৰ কাৰণে পুৱা দেৰিকৈ শুই উঠিছিল। ইতিমধ্যে সেনাবাহিনীয়ে উগ্ৰপন্থীৰ সন্ধেদ পাই সিহঁতৰ গাঁওখন ঘেৰাও কৰি ৰাখিছিল ৰাতিপুৱাৰ বহু আগতেই। গাঁৱৰ সকলো পুৰুষ, মহিলা, ল'ৰা-ছোৱালীক গাঁৱৰ প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'বলৈ আদেশ দিছিল সেনা বাহিনীয়ে। বিনা প্ৰতিবাদে সকলোৱে সেনাৰ আদেশ পালন কৰি যথা স্থানত উপস্থিত হৈছিল। অভিজিত ৰাতিপুৱাৰ নিত্য কৰ্ম কৰিবলৈ শৌচাগাৰ লৈ যাব লগা হ'ল। সেইবাবে কিছু পলমকৈ গৈ স্কুল প্ৰাংগনত উপস্থিত হৈছিল। অভিজিত পলমলৈ অহা সেনা বাহিনীৰ মেজৰৰ দৃষ্টি গোচৰ গৈছিল আৰু নিৰ্দেশ পালনত বিলম্ব কৰাৰ বাবেই অমানুষিক অত্যাচাৰৰ সন্মুখীন হৈছিল, পত্নী তথা গাঁৱৰ ৰাইজৰ সন্মুখত। অভিজিতে হাতযোৰ কৰি পলম হোৱাৰ কাৰণ জনাব বিচাৰিছিল যদিও মেজৰজনে অমানুষিক অত্যাচাৰ কৰিছিল অভিজিতক। উগ্ৰপন্থী বিচৰাৰ নামত প্ৰতি ঘৰত তালাচী চলায়। অভিজিতক সেনা বাহিনীৰ কেম্পলৈ লৈ যায়। অঞ্জনাৰ কান্দোন আৰু ৰাইজৰ প্ৰতিবাদেও অভিজিতক সেনা বাহিনীৰ কেম্পলৈ নিয়াত বাধা দিব নোৱাৰিলে। কেইবা ঘণ্টাও উগ্ৰপন্থীৰ নাম ঠিকনা সুধি অভিজিতক ব্যৰ্তি ব্যস্ত কৰি সূৰ্যৰ ফালে মুখ কৰি আঠু কঢ়াই থ'লে। ইচ্ছাকৃতভাৱে উগ্ৰপন্থীৰ নাম প্ৰকাশ কৰা নাই বুলি ডাঙৰ দ্ৰামৰ পানীত মূৰতো কেইবা চেকেণ্ডো ভৰাই ৰাখিলে। তথাপি উগ্ৰপন্থীৰ নাম নোকোৱাত শেষ শাস্তি 'বৈদ্যুতিক শ্বক' দিলে অভিজিতৰ সৰ্বশৰীৰত। অভিজিত মৃতপ্ৰায় হৈ পৰি ৰ'ল সেনা চাউনীত।

নিৰ্দোষী অভিজিতৰ মুক্তিৰ বাবে ৰাইজে স্থানীয় আৰক্ষী চকী ঘেৰাও কৰি প্ৰতিবাদ কৰিলে। আৰক্ষী অধীক্ষকেও কোনো প্ৰকাৰেই মুক্তিৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰিলে অভিজিতৰ। কিয়নো সেইসময়ত প্ৰশাসনৰ সম্পূৰ্ণ দ্বায়িত্ব সেনা বাহিনীৰ ওপৰত ন্যস্ত আছিল। ইতিমধ্যে 'টাড়া' (TADA) আইনত নিৰ্দোষী অভিজিতক দোষী সাব্যস্ত কৰা হ'ল। শেষত উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ হস্তক্ষেপত অভিজিতে মুক্তি লাভ কৰিলে। পত্নী অঞ্জনাই অভিজিতৰ স্বাস্থ্যৰ অৱনতি দেখি শোকত ম্ৰিয়মান হ'ল। অভিজিত চিৰদিনৰ বাবে পংগু হৈ পৰিল। সেই দিনবোৰৰ কথা মনত পৰিলেই উত্তেজিত হৈ হিতাহিত জ্ঞান হেৰুৱাই পেলাই অভিজিতে।

অভিজিতেই নহয় সেই সময়ত সেনা বাহিনীৰ নিষ্ঠুৰ অত্যাচাৰৰ সন্মুখীন হৈছিল বহুতো যুৱক-যুৱতী, ধৰ্ষিতা হৈছিল বহু পত্নী, ভগ্নী আৰু বহুতৰ শিৰৰ সেন্দুৰো মোচা গৈছিল। বন্ধু ৰঞ্জনৰ এজন ভাতৃ চিৰঞ্জীৱ উগ্ৰপন্থী সংগঠনত ভৰ্তি হৈছিল। সেইবাবে ৰঞ্জনৰ ঘৰখনলৈ প্ৰায়ে সেনাৰ লোক আহি চিৰঞ্জীৱক বিচাৰি ৰঞ্জন আৰু মাক-দেউতাকক অৰ্কথ্য ভাষাৰে গালি-গালজ কৰিছিল। এদিন ৰাতি হঠাৎ এখন এম্বেছাডৰ গাড়ী সিহঁতৰ ঘৰৰ সন্মুখত ৰ'ল। গাড়ীৰ পৰা নামি আহিল কেইবাজনো সশস্ত্ৰ উগ্ৰপন্থী আৰু লগত চকু বান্ধি লৈ আহিছিল এজন সাধাৰণ ব্যক্তিক। সকলোৰে মুখ, কলা কাপোৰেৰে বন্ধা, সিহঁতে জোৰ কৰিয়েই ৰাতিটো ৰঞ্জনহঁতৰ ঘৰত থাকিবলৈ স্থিৰ কৰিলে নহ'লে পৰিয়ালৰ সকলোকে গুলীৰে মৃত্যুদণ্ড দিব বুলি ভয় দেখুৱালে। ৰঞ্জনৰ মাকে সকলোকে ৰান্ধি বাঢ়ি খুৱাইছিল। উগ্ৰপন্থীৰ লগত থকা সাধাৰণ ব্যক্তিজন সিহঁতৰ 'পনবন্দী'। কোনোবা চোৰাংচোৱাৰ তথ্যৰ ভিত্তিত ৰাতিৰ ভিতৰতে সিহঁতৰ ঘৰখন বহু সেনাৰ লোক আৰু আৰক্ষীয়ে ঘেৰাও কৰিছিল। কেইবা ঘণ্টাও দুই পক্ষৰ মাজত গুলীয়াগুলীৰ শেষত উগ্ৰপন্থীৰ দলটোৱে পলায়ন কৰিলে কিন্তু পলায়ন কৰিবলৈ অমান্তি হোৱা বাবে পনবন্দীজনক গুলীয়াই হত্যা কৰিছিল। ৰঞ্জনৰ চকুৰ আগতেই এজন নিৰ্দোষী মানুহৰ মৃত্যু হ'ল। সেনাৰ লোক ভিতৰলৈ সোমাই আহি তেওঁলোক তিনিওজনক উগ্ৰপন্থীক আশ্ৰয় দিয়াৰ বাবে অমানুষিক অত্যাচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। শেষত ভৱিষ্যতে কোনো উগ্ৰপন্থীক আশ্ৰয় নিদিও বুলি লিখিত প্ৰতিশ্ৰুতি দি মুক্তি লাভ কৰিছিল। এই ঘটনাৰ পাছতে মাক-দেউতাকৰ জীয়াই থকাৰ ইচ্ছা নোহোৱা হৈছিল। এনে এক দুঃসময়ত দিন অতিবাহিত কৰিছিল অসমৰ সাধাৰণ জনগনে।

বহু আশাৰে বহু কল্পনাৰে সজাই তোলা ঘৰবোৰ পৰিয়ালবোৰ এনেদৰেই সময়ৰ নিষ্ঠুৰ ঘূৰ্ণী বতাহত ভাঙি চুৰমাৰ হৈছিল। ধুমুহাৰ শেষত পৰি ৰৈছিল আৱেগ অনুভূতিহীন, কিছুমান প্ৰস্তৰ মূৰ্তিৰ দৰে মানৱ কংকাল। এই ব্যক্তিসকলৰ হাঁহি আনন্দ, সুখ সকলো এই সময়বোৰে কাঢ়ি লৈ গৈছিল।

কি দোষৰ বাবে অভিজিত, ৰঞ্জনৰ দৰে সুখৰ সংসাৰবোৰ ধ্বংসৰ মুখলৈ আগবাঢ়িল? এনে এটা দুঃসময়ত বাস কৰা মানুহবোৰৰ ন্যায়-অন্যায়, দোষী-নিৰ্দোষী, উচিত-অনুচিতৰ বাস্তৱ-অবাস্তৱ, অৰ্থহীন, নিৰ্দোষীতাৰ বিৰুদ্ধে সৰৱ প্ৰতিবাদ কৰিও একো উত্তৰ নোপোৱাৰ দুঃসময় এইয়া। স্বাধীন অসমৰ সপোন দেখি অকালতে জীৱন হেৰুৱা সুঠাম অসমীয়া ডেকা-গাভৰুৰ তেজ আৰু সাধাৰণ জনতাই ভোগ কৰা দুৰ্ভোগৰ আৰু ত্যাগৰ মূল্যাংকন হ'বনে কেতিয়াবা...? অভিজিতৰ চুকুৰেদি চকুলো বৈ আহে...।

(গল্পটো ১৯৯২ চনত লিখা)

সিদ্ধান্ত

জ্যোতিকা দাস
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

আজি ভাস্বতীৰ বিয়া। পুৱাৰ পৰা বিয়াৰ ঘৰ উদুলি-মুদুলি। ঘৰৰ সকলো মানুহ বিয়াৰ কামত ব্যস্ত। হঠাৎ ভায়েক অভিয়ে আহি হুলস্থূল লগালেহি যে ককায়েকৰ এক্সিডেণ্ট হৈছে। নাৰ্চিং হোমতে এডমিড কৰাইছে।

সকলো ওচৰৰ নাৰ্চিং হোমলৈ যাবলৈ ওলাল। ভাস্বতীও যাবলৈ ওলোৱাত মাকে মানা কৰিলে।

'আজি তোৰ বিয়া। ন-কইনাই এনেকৈ গধূলি ঘৰৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাবলৈ নাপায়।' কিন্তু ভাস্বতীয়ে মাকৰ একো কথাই নুশুনিলে। ককায়েকৰ আগত সমাজৰ একো নীতি-নিয়ম ডাঙৰ নহয় ভাস্বতীৰ বাবে। সৰুতে দেউতাকক হেৰুৱা ভাস্বতীয়ে ককায়েকৰ মাজতে দেউতাকৰ মৰম, শাসন দেখি আহিছে।

নাৰ্চিং হোমৰ বিছনাত ককায়েক পৰি আছে। ভৰি, হাত, মূৰত বেণ্ডেজ। মূৰত যথেষ্ট আঘাত পাইছে। তেজো গৈছে ভালেখিনি। ভাস্বতীয়ে এইটোহে বুজি পোৱা নাই? তাইৰ বিয়া দিনাখননো ককায়েকে ইমান খৰধৰকৈ বাৰু গাড়ীখন লৈ ক'লৈ গৈছিল?

মাহীয়েক, খুড়ীয়েকৰ মুখত পাছত তাই গম পালে যে, তাইৰ হ'বলগীয়া স্বামীৰ ঘৰখনে বিয়াত বহুত যৌতুক বিচাৰিছে। যিমানখিনি ককায়েকে পাৰে মানে যোগাৰ কৰিলে। বাকীখিনি যোগাৰ কৰিবলৈ নোৱৰাত নিজৰ গাড়ীখনকে বেচি দি পইচা কেইটামান যোগাৰ কৰোঁ বুলি ওলাই যাওঁতে চিন্তা কৰি কৰি গৈ থকাত পথৰ দাঁতিত থকা গছ এজোপাত খুন্দা মাৰি দিলে। ভাগ্য ভাল সিমানখিনিতে ৰক্ষা পৰিল। ভনীয়েক জনীৰ কাৰণে ককায়েকে বৰ কষ্ট কৰিছে অ'।

এই কথাখিনি মাহীয়েকে খুড়ীয়েকক কৈ থকা ভাস্বতীয়ে স্পষ্টকৈ শুনিলে। ককায়েকক চেলাইন দি মেলি মেডিকেলৰ পৰা ছুটি দিয়া হ'ল। ঘৰলৈ আহি সকলো আকৌ আগৰ দৰেই সহজ হৈ পৰিল। মুঠতে বিয়াখন ভালে কুশলে হয় যাব লাগে সকলোৰে এটাই চিন্তা। দৰাঘৰৰ মানুহক ককায়েকৰ এক্সিডেণ্ট হোৱা খবৰটো ইতিমধ্যে জনোৱা হৈছে। ককায়েকে বিয়াখন হৈ যোৱাৰ পাছতেই বাকী থকা যৌতুকৰ টকাখিনি দৰাঘৰক দি দিয়াৰ কথা দিলে।

দৰা আহি কইনাৰ ঘৰ পালেহি। সকলো নীতি-নিয়মৰ মাজেৰে দৰাক আদৰি আনি ৰভাৰ তলত বহোৱা হ'ল।

কইনা ঘৰৰ ভিতৰৰ পৰা ৰভাৰ তললৈ ওলাই অহালৈ সকলোৱে অপেক্ষা কৰি আছেহি।

দৰাৰ গা সাতখন আঠখন। ইমান ধুনীয়া কইনা। তাতে আকৌ যৌতুকৰ নামত ইমান মোটা অংকৰ ধন পাইছে।

অপেক্ষাৰ অন্ত পেলাই কইনা ওলাই আহিল ঘৰৰ ভিতৰৰ পৰা।

কিন্তু এইয়া কি?

কইনাৰ গাত কইনাৰ সাজ নাই।

আছে মাথোন সাধাৰণ চুৰিদাৰ এযোৰ।

কইনাক তেনে ৰূপত দেখি উপস্থিত সকলো মানুহ হতভম্ব। ককায়েকে ভনীয়েকৰ কাষলৈ আহি ক'লে - "ভণ্টী, তই এইবোৰ কি নাটক কৰিছ? কইনাৰ সাজযোৰ কিয় খুলিলি।"

মা, এইক কইনাৰ সাজযোৰ পিন্ধাই সোনকালে ৰভাৰ তললৈ লৈ আনা।

দাদা, নাটক মই কৰিছোঁ নে তহঁতি। যৌতুক দি ভনীয়েকক বিয়া দিছ তাকো মই একো গম নোপোৱাকৈয়ে।

চা ভণ্টী এইবোৰ ডাঙৰ মানুহৰ মাজত আলোচনা হোৱা কথা। তই আমাৰ মাজত নোসোমাবি। যা তই ভিতৰলৈ গৈ সোনকালে কইনাৰ সাজযোৰ পিন্ধি আহ বুলি কৈছোঁ নহয়।

ঃ মোক ক্ষমা কৰিবি দাদা। মই তোৰ কথা ৰাখিব নোৱাৰিম। সেই বুলি কয় ভাস্বতীয়ে চিধাই ৰভাৰ তলত বহি থকা দৰাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে -

ঃ ডাঙৰীয়া মোক ক্ষমা কৰিব? মই আপোনাৰ লগত বিয়াত বহিব নোৱাৰিম? আপুনি এজনী ছোৱালীক বিয়া পাতি নিবলৈ অহা নাই। আহিছে যৌতুকক বিয়া পাতি নিবলৈ। মই এনে যৌতুক লুভীয়া নীচ মানসিকতাৰ কাপুৰুষৰ লগত বিয়াত নবহো। এইখিনি মোক মোৰ শিক্ষায়ে শিকাইছে। অনুগ্ৰহ কৰি আপোনালোক ইয়াৰ পৰা যাব পাৰে।

মোৰ ঘৰখনক বিপদত পেলাই, মোৰ দেউতাৰ তুল্য দাদাক মই বিপদত পেলাই মই বিয়াত বহিব নোৱাৰোঁ। যৌতুকক সহমত কৰিবলৈ মই উচ্চ শিক্ষাৰে শিক্ষিত হোৱা নাছিলোঁ।

কথাখিনি একে উশাহে শেষ কৰি ভাস্বতীয়ে নিজৰ ৰুমলৈ সোমাই আহি দুৱাৰ মাৰি দিলে। বাথৰুমলৈ গৈ তাই নিজৰ গালে মুখে পানী মাৰিলে আৰু কোঠাৰ খিৰিকীখন খুলি দি আকাশৰ জোনটোলৈ চালে। জোনটোৱে আজি অলপ পোহৰ বেছিকৈ দিছে যেন ভাস্বতীৰ এনে লাগিল। হয়তো ভাস্বতীৰ সিদ্ধান্তত জোনটোও সুখী হৈছে।

এজাক চেঁচা বতাহে ভাস্বতীৰ গালে মুখে চুই গ'লহি। তাইৰ সিদ্ধান্তত যেন বতাহজাকেও সন্মতি দিছে।

বৰষুণ ঃ এক বিষাদ

ছায়ামণি বৰা
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, উদ্ভিদ বিজ্ঞান বিভাগ

'ত্ৰি...ং...' কলেজৰ তৃতীয়টো ক্লাছ শেষ হোৱাৰ ইংগিত দিছিল। ক্লাছটো শেষ হোৱাৰ পিছতেই নিৰ্মালি আৰু নিশা কেণ্টিনলৈ বুলি ক্লাছৰ পৰা ওলাই আহিল। যিহেতু সিহঁতৰ ক্লাছ আজি ১-৩০ লৈকেহে হোৱাৰ কথা আছিল, গতিকে ১২-১৫ ৰ পৰা ২০ মিনিট ব্ৰেক আছিল। সেইকণ সময়তেই সিহঁত ওলাই আহিল। শেষৰ ক্লাছটো কৰিবলৈ এজনীৰো অলপো ইচ্ছা নাছিল। তাতে বতৰটোও গোমা আজি। হয়তো যিকোনো সময়তে বৰষুণ নামি আহিব পাৰে। তাতেই নিশাৰ আপত্তি বৰষুণ আৰম্ভ হ'লেই। সোনকালে ঘৰ গৈ পাব লাগে। নিৰ্মালিয়ে চেপা মাতেৰে ক'লে— 'এই ছোৱালী, কিহৰ ইমান উৎপাত মানে তোৰ। বৰষুণৰ আগত আমি ঘৰ পালেগৈ হ'লহুঁ পাই যাম তো..., চিন্তা কৰা বন্ধ কৰ এতিয়া।' নিৰ্মালিৰ অলপ খং উঠি গৈছিল। কাৰণ নিৰ্মালিয়ে কিতাপ দুখন জমা দিবলৈ লাইব্ৰেৰীত সোমায় অলপ সময় ৰৈ দিয়াৰ বাবেই নিশাৰ আপত্তিৰ বৰষুণ জাকে নিৰ্মালিক ধুৱাই নিছিল। এই বৰষুণ বোলা বস্তুটো অলপো সহ্য কৰিব নোৱাৰে নিশাই। তাৰ কাৰণ বহুবাৰ সুধিছিল নিৰ্মালিয়ে, কিন্তু নিশাই মাথোঁ এটা হুমুনিয়াহ পেলাই কথাটোৰ পৰা আঁতৰি কয়— 'বৰষুণ ভাল নালাগে অ মোৰ'।

বৰষুণ নাহিব বুলি ভাবি সিহঁত আহি মূল গেটৰ ওচৰ পাওঁতেই আহিছিল দবা-পিটা বৰষুণজাক। দুয়োজনী দৌৰি গৈ মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদৰ গাতে লাগি থকা বকুল দাৰ কিতাপৰ দোকানখনৰ বাৰাণ্ডাতে ৰ'লগৈ। নিৰ্মালিয়ে বাহিৰতে থকা সৰু চকি খনতে বহি দিলে আৰু ৰালখনতে আঁউজি ৰ'ল নিশা। আঁউজি চকু দুটা বন্ধ কৰি দিয়াত হঠাৎ তাইৰ মনটো উভতি গ'ল অতীতৰ সেই ক'লা ডাৱৰে কঢ়িয়াই অনা অমানিশাৰ ৰাতিটোলৈ। স্কুলীয়া জীৱনৰ সময়ত তাই এই বৰষুণ জাক বেয়া পোৱা নাছিল। বৰষুণৰ পানীৰ টোপাল, বৰষুণৰ লগত ভাঁহি অহা কেঁচা মাটিৰ গোন্ধ, বৰষুণজাকে অনা সজীৱতাৰ প্ৰেমত তাইও পৰিছিল। বৰষুণৰ টোপালবোৰক হাত মেলি সাৱটি ধৰিবলৈ মিছা চেষ্টা কৰিছিল।

সৰুতে তাইক ককাকে শিকাইছিল যি আজিও তাইৰ পৰিস্কাৰ হৈ মনত আছে— 'মাজনী, তুমি আমি ভালপোৱা এই বৰষুণজাক হয়টো সকলোৰে প্ৰিয় নহ'বও পাৰেহুঁ কৃষকৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় এই বৰষুণ জাক হয়টো এটি নিজস্ব আলয় নথকাসকলৰ বাবে বিষাদ। প্ৰকৃতিৰ সজীৱতা ঘূৰাই অনাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় এই বৰষুণ হয়টো গাত এখন গৰম কাপোৰ নথকাসকলৰ বাবে বিষাদ। গতিকে মাজনী, তোমাৰ এই প্ৰিয় বৰষুণ জাক কিছুমানৰ বাবে বৰ কষ্টকৰ হয়। অলপ বেছি হ'লেই দিশহাৰা কৰিব পাৰে বহুতক। উটুৱাই লৈ যাব পাৰে কাৰোবাৰ সপোন, কাৰোবাৰ আপোন।'

তাৰ পাছতেই সেই বছৰ সিহঁতৰ গাঁৱৰ নৈ খনৰ বাঢ়নী পানীয়ে আৰম্ভ কৰিছিল ধ্বংসলীলা। বহুতো মানুহৰ ঘৰ-দুৱাৰ, খেতি-বাতি উটুৱাই লৈ গৈছিল। গাঁওখন সৰ্বস্বান্ত হৈ পৰিছিল। তেনেকৈয়ে এটা ৰাতি খহনীয়া আৰু অৰুণাচলৰ পৰা মেলি দিয়া অতিৰিক্ত বাঢ়নী পানীয়ে উটুৱাই লৈ গ'ল গাঁৱৰ বহু মানুহৰ লগতে তাইৰ ঘৰখনহুঁ তাইৰ আপোন ঘৰখন। চাই থাকোঁতেই চকুৰ সন্মুখতে সিহঁতৰ জীৱনলৈ নামি আহিল যেন কাল ধুমুহা। বাঢ়নী পানীৰ টোৱে উটুৱাই লৈ গ'ল তাইক তাইৰ গাঁৱৰ পৰা পৰিয়ালৰ পৰা অচিন এখন দেশলৈ...!

লাহে লাহে নৌবাহিনী দ্বাৰা আৰম্ভ হৈছিল উদ্ধাৰ অভিযান। তাইক উদ্ধাৰ কৰিছিল মুমূৰ্ষ অৱস্থাত, তাইৰ কণমানি হাতখনেৰে কোনোমতে খামুচি ধৰিছিল উদ্ধাৰ বাহিনীৰ সহায়কাৰী ৰছীডালত। উদ্ধাৰবাহিনীৰ এজন যুৱকে তাইক লৈ গৈছিল নিজৰ লগত। প্ৰথমে উদ্ধাৰ হোৱা সকলো মানুহৰ লগতে তাইকো লৈ যোৱা হৈছিল আশ্ৰয় শিবিৰলৈ। চিনাকী অচিনাকি মানুহৰ মুখবোৰৰ মাজত তাইৰ চকুজুৰিৰে বিচাৰি ফুৰিছিল মাক-দেউতাক লগতে

ঘৰৰ আন মানুহক। কান্দিবলৈও পাহৰি গৈছিল তাই। কিন্তু কাকো বিচাৰি নাপায় অৱশেষত তাই সেই উদ্ধাৰকাৰী যুৱকজনক বিচাৰিলে যাতে মাক-দেউতাকৰ খবৰ সুধিব পাৰে, কিন্তু তেওঁকো তাই বিচাৰি নাপায় তাই বহি ৰ'ল শিবিৰটোৰ এচুকত, অকলশৰীয়াকৈ। তেনেতে তেওঁ আহিছিল তাইৰ আৰু সকলোৰে বাবে কিছু খাদ্য দিবলৈ। যুৱকজনক দেখি অলপমান উজ্জ্বল হৈ উঠিছিল তাইৰ হতাশাৰে ভৰা মুখখনি। নিশাই তেওঁৰ কাষ চাপি গৈ সুধিছিল তাইৰ মাক-দেউতাকৰ খবৰ। তাইৰ চলচলীয়া হৈ পৰা চকুজুৰি লক্ষ্য কৰিছিল ল'ৰাজনে। হঠাতে তেওঁ কোলাত তুলি লৈছিল কণমানি নিশাক। হয়তো তেওঁৰ ওচৰতো উত্তৰ নাছিল নিশাৰ সেই প্ৰশ্নৰ।

উদ্ধাৰ অভিযানৰ শেষলৈ নৌবাহিনীয়ে বহু মৃতদেহ উদ্ধাৰ কৰিছিল। তাৰ মাজতে আছিল নিশাৰ মাকৰ মৃতদেহ। কিন্তু **দেউতাক তেতিয়ালৈকে নিৰুদ্দেশ হৈয়ে আছিল। ল'ৰাজনে পাইছিল নিশাৰ মাকৰ মৃতদেহ উদ্ধাৰৰ সেই খবৰ। তেতিয়ালৈকে নিশা তেওঁৰ লগতেই আছিল। মাত্ৰ নিশাক জানিবলৈ নিদিলে তেওঁ মাকৰ মৃত্যুৰ খবৰ।** তেওঁ লগত লৈ আহিল নিশাক নিজৰ লগত গাঁৱৰ আশ্ৰয় শিবিৰৰ পৰা তেওঁৰ টাউনৰ বাসগৃহলৈ। নৱবিবাহিত মানুহজনৰ পত্নীয়েও কণমানিজনীক নিজৰ সন্তান বুলি বুকুৰ মাজত সাৱটি ল'লে। নিশায়ো লাহে লাহে ঘৰখনৰ লগত মিলি যাবলৈ ধৰিলে। সময়ৰ পাক চক্ৰৰ কালক্ৰমত নিশাই পাহৰি পেলাইছিল তাইৰ আচল পৰিচয়।

লাহে লাহে নিশা ডাঙৰ হৈ আহিল। সৰুতে পাহৰি যোৱা তাইৰ জীৱনৰ কথাবোৰো লাহে লাহে অন্য ব্যক্তিৰ মুখৰ পৰা জানি উঠিছিল। হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত অতি ভাল ফলাফল কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল নিশা। মাক-দেউতাকো তাইক লৈ বহুত গৌৰৱান্বিত হৈছিল। দেউতাকে তাইক স্থানীয় কলেজতে নামভৰ্তি কৰাই দিয়াৰ কথা চিন্তা কৰিলে। চকুৰ আগতে থাকি পঢ়ক, আঁতৰি যাব নালাগে। কিবা অসুবিধা হ'লে যাতে আনৰ ওপৰত আশা কৰিব লগা নহয়। নিশায়ো কোনো আপত্তি নকৰিলে। দেউতাকৰ কথা মতে স্থানীয় কলেজখনতে নামভৰ্তি কৰিলে। ঘৰখনৰ পৰা তাইয়ো আঁতৰি যাবলৈ ইচ্ছা নাছিল। দেউতাকেও একেই কথা কোৱাত তাই ভালেই পালে। কলেজত তাইৰ ভাল বান্ধৱী হৈ পৰিল নিৰ্মালি। ভালদৰেই কলেজৰ দিনবোৰো পাৰ হৈ গৈ থাকিল। সকলো পাহৰি গ'লেও তাই মুঠেও ভাল পাব নোৱাৰিলে বৰষুণ জাকক।

'ঐ ছোৱালী, টোপনি গৈছ নেকি থিয় হৈয়ে...' বুলি নিৰ্মালিয়ে গাত ধৰি জোকাৰি দিয়াত বৰ্তমানলৈ ঘূৰি আহিল। 'নাই যোৱা... এনেয়ে বন্ধ কৰি থৈছিলোঁ... ক ...।'

ঃ ক... মানে, বৰষুণ কমিলে। যাওঁ ব'ল...! আগৰ পৰা দেখোন যাওঁ যাওঁ চিঞৰি আছিলি। অলপ তিতি যাওঁ বল, ভাল লাগিব।

ঃ মই একেবাৰে নোহোৱা হ'লেহে যাম।

নিশাই অলপ ৰূঢ়তাৰে কথাষাৰ ক'লে। সেইকাৰণে নিৰ্মালিয়ে আৰু দ্বিতীয় বাৰ যাবলৈ লগ নধৰিলে। ঠিক তেনেতে সন্মুখৰ পৰা এখন বেটাৰি ৰিক্সা আহি থকা দেখি নিৰ্মালিয়ে তাইক ৰিক্সাতে যোৱাৰ কথা ক'লে। তাইয়ো সন্মতি প্ৰকাশ কৰিলে। নিৰ্মালিয়ে ৰিক্সাখনক মাত দিয়াত ৰিক্সাখন আহি সিহঁতৰ কাষত ৰ'লহি। দুয়োজনী ৰিক্সাখনত বহি নিজৰ গন্তব্য স্থানৰ কথা কোৱাত ৰিক্সাৱালাজনে আগলৈ নিজৰ গতি আৰম্ভ কৰি দিলে। 'চেহ... কি অসময়ত আপদীয়া বৰষুণ জাক আহিল...!' আগলৈ গৈ থাকোঁতেই ৰিক্সাৱালাজনে সিহঁতক উদ্দেশ্যিয়ে কৈছিল। নিশাই ইমান মন কৰা নাছিল যদিও নিৰ্মালিয়ে অলপ বয়সীয়াল যেন লগা মানুহজনৰ কথাষাৰ শুনি তেওঁৰ কথাৰ উত্তৰ দিছিল— 'কিয় দাদা, আপোনাৰো আমাৰ নিশাৰ দৰে বৰষুণ ভাল নালাগে নেকি?' নিশাই কথাষাৰত বিশেষ গুৰুত্ব নিদিলে। ৰিক্সাৱালা জনেহে উত্তৰ দিলে— 'এই বৰষুণ জাকেই মোৰ জীৱনৰ সৰ্বস্ব কাঢ়ি নিলে। মোৰ পৰিয়াল... মোৰ ঘৰ... মোৰ একমাত্ৰ ছোৱালীজনী।' মানুহজনৰ কথা শুনি নিৰ্মালিয়ে কিবা কোৱাৰ আগতেই নিশাই সুধিছিল— 'আপোনাৰ গাঁওখনৰ নাম কি আছিল?' মানুহজনে নিজৰ গাঁওখনৰ নাম কৈছিল। হয়, নিশাৰ গাঁওখনেই হয়। গাঁওখনৰ নাম শুনি নিশাই কঁপি কঁপি সুধিছিল... 'আপোনাৰ ছোৱালীজনীৰ নামটো কি আছিল?' মানুহজনে কৈছিল— 'আমি সকলোৱে মৰমতে নিশা ৰাখিছিলোঁ তাইৰ নাম' কৈয়ে তেওঁ চকুৰ কাষেৰে বৈ অহা পানীখিনি ডিঙীৰ গামোচাখনৰ আগটোৰে মুহাৰি লৈছিল। কিন্তু নিশা তেতিয়া লৈকে কঁপিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। নিৰ্মালিয়ে ভয় খাই তাইৰ গাটো জোকাৰি দিছিল। নিশাই ভয়ে ভয়ে শেষৰটো প্ৰশ্ন সুধিছিল— 'আপোনাৰ নামটো বাৰু...' কিন্তু নিশাৰ সুধি শেষ নহওঁতেই মানুহজনে কৈ উঠিছিল নিশাৰ সকলোতকৈ ভাল লগা, ভাল পোৱা নামটো। কোৱাৰ লগে লগে নিশাই গাৰ সমস্ত শক্তিৰে চিঞৰি উঠিছিল— "দে... দেউতা..."। যাৰ বাবে ব্যক্তিজনেও নিজৰ ৰিক্সা ৰখাই দি পাছলৈ ঘূৰি চাবলৈ বাধ্য হৈ পৰিছিল। কিন্তু তেওঁ ৰিক্সা ৰখাই পাছলৈ ঘূৰি চোৱাৰ আগতেই নিশাই নামি গৈ তেওঁৰ ডিঙিত পুনৰ এবাৰ দেউতা বুলি আঁকোৱালি ধৰি কান্দি উঠিছিল। মানুহজনে নিজে কিবা বুজাৰ আগতেই নিশাই নিজৰ বুকুত আঙুলিটো লগাই কৈছিল— 'মই... মই তোমাৰ মাজনী, মই তোমাৰ নিশা দেউতা...' পুনৰ আঁকোৱালি ধৰি তাই চিঞৰি চিঞৰি কান্দি উঠিছিল, লগতে তাইৰ দেউতাকেও তাইক বুকুৰ মাজত আঁকোৱালি ফেকুৰি উঠিছিল। এজন সন্তান আৰু পিতৃৰ পুনৰ লগ হোৱা সময়ৰ সাক্ষী হৈ নিৰ্মালিয়েও চকুলো টুকিছিল। ঠিক তেনেতে বৰষুণ জাক পুনৰ ডাঙৰ হৈ উঠিছিল, কিন্তু আজি নিশাই বৰষুণ জাকক বেয়া পোৱা নাছিল, আঁতৰি যোৱা নাছিল। আজি দেউতাকৰ লগতে নিশাইয়ো হেঁপাহ পলুৱাই বৰষুণত তিতিছিল। নতুনকৈ ভাল পাবলৈ লৈছিল বৰষুণ জাক। নতুনকৈ প্ৰেমত পৰিছিল বৰষুণে আনি দিয়া সজীৱতাৰ। বহু বিৰতিৰ অন্তত আজি তাইৰ জীৱনলৈ বৰষুণ জাকেই লৈ আহিছিল ভালপোৱাৰ এক নতুন ধাৰা।

বাট

নন্দিতা গগৈ ৰাজমহন
সহযোগী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ

মানুহজনে অভ্যস্ত হাতেৰে পাণখন তৈয়াৰ কৰাত ব্যস্ত হৈ পৰা সময়বোৰত প্ৰায়ে সিহঁতৰ মাজত কথা-বাৰ্তা চলি থাকে। ওচৰৰে ইলেকট্ৰ'নিকছৰ দোকানত শাৰী পতাই সজাই থোৱা এল. ই. ডি. টিভিৰ পৰা ভাঁহি অহা হিন্দী চিনেমাৰ গানৰ কলিৰ সৈতে সাতত্ৰিশ নং ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথেদি অহা-যোৱা কৰা নানা তৰহৰ ব্যক্তিগত গাড়ীৰ অবিৰাম দৌৰ, যাত্ৰীবাহী বাছ, ট্ৰেভেলাৰ, উইংগাৰ, অট', মালবাহী ট্ৰাকৰ উচ্চ স্বৰৰ শব্দ, অগণিত মানুহৰ মিচিলৰ পৰা ভাঁহি অহা মিশ্ৰিত শব্দ লগ হৈ সৃষ্টি কৰা হট্টগোলৰ শব্দলৈ ভ্ৰূক্ষেপ নকৰাকৈ নিজৰ মাজত কথা-বাৰ্তা পতাত সিহঁত মচগুল হৈ থাকে।

আলোচনাৰ বিষয়বোৰ যেনে দেশৰ ৰাজনীতিৰ পৰা, অৰ্থনীতি, ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ পৰা সাম্প্ৰতিক শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ কেৰুণলৈকে, দূৰ্নীতিগ্ৰস্ত আমোলা-বিষয়াৰ পৰা, ঠিকাদাৰ, মন্ত্ৰী, এম. এল. এ. ৰ সৈতে ঢোলৰ লগত টেমেকাৰ দৰে ঘূৰি ফুৰা নদাই-ভদাইলৈকে কেতিয়াবা কোনোবাটো বিষয়ে প্ৰাধান্য লভি আলোচনাৰ সিংহভাগ অধিকাৰ কৰি লয়। কেতিয়াবা কোনোবাটো বিষয়ৰ লগত আনুষঙ্গিক অন্যান্য বিষয়েও জোৰা লাগি মূল বিষয়ক হেঁচা মাৰি ধৰি প্ৰাধান্য লাভ কৰে। এনেদৰে বিষয়ৰ পৰা বিষয়ান্তৰলৈ কৰা পৰিভ্ৰমণৰ কোনোটো বিন্দুত উপনিত হৈ সিহঁত ৰৈ যায়। কোনোবাটো আলোচনাৰ বিষয়ে যেতিয়া কিছু স্পৰ্শকাতৰতাৰ মাজেদি আগবাঢ়ি সিহঁতবোৰৰ নিজৰ নিজৰ জীৱনৰ কোনোবাটো কোণত স্পৰ্শ কৰেহি তেতিয়াই আলোচনাৰ উত্তেজনা থামি বৰ্হিজগতৰ হট্টগোলৰ মাজতো সিহঁতৰ মনৰ জগতত একো একোখন কোলাহলৰ জগতে থিতাপি লয়হি। যেনে- এইবাৰ সিহঁতে মহাবিদ্যালয়ৰ চূড়ান্ত পৰীক্ষাত অৱতীৰ্ণ হ'ব লাগিব, মাক-দেউতাকৰ আবদাৰ- 'সিহঁতে ভালদৰে পঢ়া-শুনা সাং কৰিব লাগে। সিহঁতে নিজৰ জীৱন গঢ়িব লাগে প্ৰয়োজন হোৱালৈকে, দেহাই টনালৈকে, টকাই আঁটালৈকে, মাক-দেউতাকে টকা-কড়ি যোগাৰ দিব কিন্তু তেওঁলোকো এদিন বুঢ়া-বুঢ়ী হৈ যাব তেতিয়া সিহঁতে নিজৰ দায়িত্ব নিজে ল'ব লাগিব মাক-দেউতাকে সিহঁতৰ উপাৰ্জনলৈ আশা নকৰে হাঁড়ক মাটি কৰি সিহঁতকো মানুহ কৰিব বিচাৰে খুদমানকৈ হ'লেও নিজৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় টকাকেইটা ৰাখি যাব-মাথো সিহঁতি খুঁটি খাব পৰা হ'ব লাগে নিজৰ জীৱন নিজে গঢ়িব লাগে...।' দেশৰ সমসাময়িক সমস্যা, মাতৃভাষাৰ ক্ষেত্ৰত আহি পৰিৰপৰা সমস্যা লগতে পাঠ্যপুথিৰ বাধ্যবাধক শিক্ষাগত অৰ্হতা আহৰণৰ কুচ্‌কাৱাজ, নিবনুৱা সমস্যাৰ ভয়বহতা, পিতৃ-মাতৃৰ সপোন-আশা, আশা ভংগৰ যন্ত্ৰণা- সকলো মিলি এটি মিশ্ৰিত কক্‌টেইল তৈয়াৰ হৈ সিহঁতৰ মন-মগজুত অধিকাৰ কৰি বহে।

তেনে সময়ত এখন হু হু অন্ধকাৰ জগতে সিহঁতক খেদি লৈ ফুৰে। সকলোতে কেৱল নাই নাই, আন্ধাৰ আন্ধাৰ, বন্ধ বন্ধ এটি ধূসৰ ছায়াচ্ছন্ন পথ। তেনে এখন অপসৃয়মান ধূসৰ জগতত মনে বিচৰণ কৰা মুহূৰ্তবোৰত সিহঁতে থিয় হৈ ভাব বিনিময়ৰ বাবে বাচি লৈছে চহৰখনৰ মধ্যস্থলৰ পাণ দোকানখনৰ সন্মুখৰ ঠাইডোখৰ। দোকানীজন ব্যস্ত হৈ থাকে পাণ বনোৱাত সিহঁত দুটামান আগবাঢ়ি যায় সেই অস্থিৰ, নিৰাবেগ মুহূৰ্তবোৰক কিছু প্ৰাণময়তা দান কৰিবৰ বাবে...। এখন এখন পাণ খাই শৰীৰ আৰু মনৰ কিছু উত্তেজনা বঢ়াই লোৱাৰ বাবে। চাৰি-পাঁচখন পাণৰ অৰ্ডাৰ একেলগে পাই পাণ দোকানী শ্যামাপ্ৰসাদৰ চকু-মুখত এটি আত্মতুষ্টিৰ ভাৱে ক্ৰিয়া কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে বিভিন্ন আলোচনাত ব্যস্ত ৰক্তিম, নীলাকাশ, নিৰঞ্জন, ভৰত বা পুলকহঁতে মানুহজনৰ মনৰ উত্তেজনা অথবা অস্থিৰতাত কথাটোৰ একো ভু-ভা নাপায়।

সন্ধ্যাৰ চহৰ। অভ্যাসবশত সিহঁত আটাইকেউটা আহি আজি পাণ দোকানখনৰ সমুখত গোট খালেহি। পাণ দোকানীজনে হাঁহিমুখেৰে বনাই দিয়া পাণ খাই আটাইকেউটাই এক উত্তেজনাময় আনন্দৰ আৱেশত কিছুসময়ৰ বাবে নিজৰ নিজৰ স্থিতিৰ কথা পাহৰি গ'ল। কিছুসময়ৰ আগতে সিহঁতে কি কথা পাতি আছিল পাহৰি গ'ল। হঠাৎ পাণ খোৱাৰ আনন্দ অথবা উত্তেজনাৰ মুহূৰ্তক অন্য এক উত্তেজনা দান কৰি সিহঁতৰ সন্মুখত হাজিৰ হ'লহি বিক্ৰম। বাইকখনৰ ষ্টাৰ্ট বন্ধ কৰি বিক্ৰমে ভৰত আৰু পুলকহঁতৰ লগ হ'লহি। সিহঁতৰ মাজত সচৰাচৰ চলি থকা আলোচনা-বিলোচনাবোৰৰ মাজত সিহঁত কিছুসময় পুনৰ ব্যতিবস্ত হ'ল।

এইকেইদিন পাণ দোকানখনত ৰাজমিস্ত্ৰীয়ে কাম কৰি আছে। বহলে চাৰিফুট আৰু দীঘলে ছয়-সাত ফুটমানৰ পাণদোকানখনৰ দুফালে থকা দুখন তৰ্জাৰ বেৰ ভাঙি নতুনকৈ পকী কৰিবলৈ লোৱা হৈছে। ৰাজমিস্ত্ৰীয়ে কাম কৰি থকা খুটুং-খাটাং শব্দ নিয়মিত লয়ত দোকানখনৰ ওচৰে-পাঁজৰে থকা আন দোকানী বা আন মানুহৰ কাণত পৰাৰ দৰে সিহঁতকেইটাৰ কাণতো পৰিল। পিছে, সেই শব্দই সিহঁতৰ উচ্চগ্ৰামৰ মাত-কথাক তল

পেলাব নোৱাৰিলে।

বি. এ., বি. এছ. চি. চূড়ান্ত পৰীক্ষালৈ বেছিদিন নাই। পৰীক্ষাৰ বাবে প্ৰস্তুতিৰ পূৰ্ণ সময় হোৱা বাবেসিহঁতৰ আড্ডাৰ সময়বোৰ কিছু পৰিমাণে কমি আহিবলৈ ধৰিলে।

এইবোৰৰ মাজতে হঠাৎ এদিন টেলিভিশ্যন, ফেচবুক, হোৱাটছ এপ, ইনষ্টাগ্ৰাম আদি ছ'ছিয়েল মিডিয়াৰ জৰিয়তে খবৰটো বনজুইৰ দৰে বিয়পি গাঁও-ভুঁই, চহৰবোৰত সেই জুইৰ উত্তাপৰ স্পৰ্শ লাগিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে।

বিক্ৰমেই সিহঁতক বিষয়টো সন্দৰ্ভত সজাগ-সচেতন কৰি তুলিছিল। কিছু পৰিমাণে অধ্যয়নশীল বিক্ৰম দেশৰ ৰাজনীতি, অৰ্থনীতি আৰু সাম্প্ৰতিক পৰিস্থিতিৰ সন্দৰ্ভত নিয়মিত খবৰ ৰাখোঁতা হিচাপে বন্ধুবৰ্গৰ মাজত পৰিচিত। বিক্ৰমৰ মতে মহাবিদ্যালয়ৰ গতানুগতিক পাঠ্যক্ৰমতে ব্যস্ত নাথাকি সিহঁতে দেশ-বিদেশৰ খবৰ লোৱাৰ প্ৰয়োজন এই ধৰণৰ চিন্তা চৰ্চাৰে ইতিমধ্যে বিক্ৰমে ভালেকেইজন সতীৰ্থক আকৰ্ষণ কৰিব পাৰিছে। হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষা আৰু হায়াৰ ছেকেণ্ডাৰী পৰীক্ষাত সিহঁত আটাইকেউটাই ভালকৈয়ে উত্তীৰ্ণ হৈছিল। স্নাতক শ্ৰেণী আৰম্ভ হোৱাৰ পাছৰপৰা গতানুগতিক শ্ৰেণীকোঠাৰ পাঠ্যপুথিৰ প্ৰতি সিহঁতৰ মনত একধৰণৰ বহেমিয়ান নিৰাসক্তিয়ে খোপনি পুতিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে।

বিষয়টো সন্দৰ্ভত সিহঁতৰ মাজত আলোচনা চলিল। ফেচবুক, হোৱাটছ এপৰ বুকু বগুৱাবাই অহা খবৰটো হ'ল কেন্দ্ৰই নতুন এখন বিধেয়কৰ জৰিয়তে অসমত থকা কেইবালাখ বিদেশী নাগৰিকক স্থায়ী নাগৰিকত্ব দিব খুজিছে। সিহঁতি বুজি উঠা মতে তেনে নাগৰিকক স্থায়ী নাগৰিকত্ব দিলে জাতিটোৰ ভেঁটি- মাটিৰ লগতে ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতিলৈও ক্ৰমে ক্ৰমে প্ৰত্যাহ্বান আহি পৰিব। সিহঁতৰ ভৱিষ্যত আন্ধাৰ হ'ব। কথাবোৰে সিহঁতক উত্তেজিত কৰিলে। সিহঁতৰ আলোচনাই তীব্ৰৰ পৰা তীব্ৰতৰ ৰূপ লোৱা সময়তে ভৰতে
মাত লগালে— 'মই যি বুজিছোঁ আন্দোলন, ধৰ্ণা লাগিব প্ৰয়োজন হ'লে জংগী আন্দোলন...'। ভৰতৰ কথা সম্পূৰ্ণ হ'বলৈ নৌপাওঁতেই ৰক্তিমে মাত লগালে— 'তোৰ দৰে ল'ৰাইও জংগী আন্দোলনৰ কথা ক'লে আমাৰ জয় নিশ্চিত বন্ধু, চাব্বাচ।'

'কি কথা কৰ বন্ধু, ভৰতে যি কৈছে, সঠিক কথাই কৈছে কেন্দ্ৰৰ বঞ্চনাই সীমা চেৰাইছে। আঠশ পঁচপন্নজন শ্বহীদৰ তেজৰ বিনিময়ত হোৱা অসম চুক্তি নাকচ কৰি কেন্দ্ৰই আমাৰ ওপৰত বিদেশী নাগৰিকৰ বোজা জাপি দিব খুজিছে। আমি কিয় মানি ল'ম। আমাৰ গাত লাচিতৰ তেজ আছে, দেহত শেষ বিন্দু তেজ থকালৈকে...।'

'খুঁজি যাম, নহয়নে?' বিক্ৰমৰ কথাখিনি শেষ হ'বলৈ নৌপাওঁতেই নীলাকাশে মাত লগালে।

'পিছে, পৰীক্ষা, পৰীক্ষা কি হ'ব?' পুলকে ব্যগ্ৰতাৰে সুধিলে। এটি অবুজ শিশুৱে নজনা সাঁথৰ এটি সুধি জ্যেষ্ঠজনক ব্যতিবস্ত কৰাৰ দৰে পুলকেও শিশুসুলভতাৰে কৰা প্ৰশ্নটো শুনি সকলো কিছু সময় মৌন হৈ ৰ'ল।

চহৰীয়া হট্টগোলৰ মাজতো সিহঁতৰ মাজত বিৰাজ কৰা ক্ষণিকৰ মৌনতা ভংগ কৰি বিক্ৰমে ক'লে-
'বুজিছ, পৰীক্ষা হৈ থাকিব, প্ৰয়োজন হ'লে আন্দোলনো চলি থাকিব, দেশ, জাতি, মাটি, ভাষা নাথাকিলে, ক'ত থিয় হৈ খোজ দিবি? অহ্ পিছে, আমি দীঘলীয়া আলোচনাত ব্যস্ত হৈ আছো নেকি?'

'তাকে, এই আলোচনাবোৰ, নিউজ চেনেলৰ টক্ শ্ব'বোৰৰ এইবোৰ সব্ ফাঁকি, মস্ত ফাঁকি'- ভৰতে বহু সময়ৰ বিৰতিৰ অন্তত মাত লগালে। বন্ধুমহলত কথা-বাৰ্তা হ'লে আনৰ কথা শুনি বেছিভাগ সময় মৌন হৈ ৰোৱা ভৰতৰ কথা শুনি আটাইকেউটাই কিছু বিস্ময়ৰ ভাৱেৰে ভৰতৰ ফালে চালে।

সিহঁতৰ কথা-বাৰ্তাৰ মাজতে কেতিয়ানো ৰাজমিস্ত্ৰীয়ে কাম সামৰি ঘৰা-ঘৰি গ'ল সিহঁতে গমেই নাপালে। কিছু সময়ৰ আগলৈকে ৰাজমিস্ত্ৰীয়ে কাম কৰি থকা খুটুং-খাটাং শব্দ সিহঁতৰ কাণত পৰি আছিল। পিছে, সিহঁতৰ খণ্ডিত আৰু বিক্ষিপ্ত আলোচনাবোৰৰ ব্যতি বস্ততাত কেতিয়ানো ৰাজমিস্ত্ৰীয়ে কাম সামৰি গুচি গ'ল সিহঁতে তলকিবই নোৱাৰিলে। ইমান পৰে বেলচাই সৃষ্টি কৰা শব্দবোৰ চহৰীয়া উচ্চ স্বৰীয় শব্দবোৰত কেনেকৈনো বিলীন হৈ আছিল সেয়া সিহঁতৰ চিন্তা আৰু চেতনাৰ বাহিৰত আছিল। হঠাৎ এজাক মৃদু বতাহে চহৰখনৰ উষ্ণ বতাহক কিছু শীতলতা দান কৰি গ'ল। ৰাজমিস্ত্ৰীয়ে সাজি থৈ যোৱা পকী বেৰৰ চিমেন্ট, ইটা, বালিৰ এটি কেচেমা কেচেম গোন্ধ আহি সিহঁতৰ নাকত লাগিলহি। সিহঁতৰ চকুত পৰিল দোকানখনৰ গৰাকী শ্যামপ্ৰসাদে পকা মিস্ত্ৰীয়ে সাজি থৈ যোৱা আধা সজা বেৰখন গভীৰ একাত্মতাৰে জুপি জুপি চাই আছে। এইকথা সিহঁতৰ হয়তো বোধৰ বাহিৰত ৰৈ যাব আধাসজা বেৰখনত কি বিচাৰি বা কি প্ৰাপ্তিৰ আশাত পাণদোকানী শ্যামপ্ৰসাদ ব্যতিবস্ত হৈ পৰিছে?

পাণদোকানী শ্যামপ্ৰসাদৰ লগত দুই-এটি কথা পাতি সিহঁতে ইতিমধ্যে গম পাইছে কমদিনৰ ভিতৰতে পাণদোকানীজনৰ দীঘে-প্ৰস্থই মিলি প্ৰায় ছয়, চাৰ ছয় ফুটৰ দোকানখন বাহৰ বেৰ আৰু টিনৰ চালিৰ পৰিৱৰ্তে পকী বেৰ দিয়া মজবুত চিলিঙৰ এখন দৃষ্টিনন্দন কচ্‌মেটিক্সৰ দোকানলৈ ৰূপান্তৰিত কৰাৰ কুচ্‌কাৱাজ চলি আছে।

পিছদিনা প্ৰায় সন্ধ্যা লাগো লাগো সময়তে বিক্ৰমহঁত এটাৰ পাছত এটাকৈ আহি শ্যামপ্ৰসাদৰ দোকানৰ সন্মুখত ৰ'লহি। বিজুলী বাতিৰ চমকনিত আলোকিত হৈ উঠা চহৰখনত হঠাৎ মহিলাৰ এটি সমদলৰ আবিৰ্ভাৱ হ'ল। বিজুলীবাতিৰ তীব্ৰ পোহৰে চিমিকাই তোলা চহৰখনত জোৰ সমদলৰ শাৰীয়ে এক শান্ত-সমাহিত পৰিৱেশ দান কৰিলে। বিক্ৰমহঁতে মন কৰিলে দুই-এজনৰ হাতত প্লে-কাৰ্ড, ফেষ্টোন। প্লে-কাৰ্ড, ফেষ্টোনবোৰত লিখা কথাবোৰ

বিক্রমহঁতে মনোযোগেৰে মন কৰিলে। বিদেশী নাগৰিকক অবৈধভাৱে নাগৰিকত্ব প্ৰদানৰ যি কুচুকাৱাজ কেন্দ্ৰীয় আৰু ৰাজ্য চৰকাৰে চলাই আছে তাৰ তীব্ৰ বিৰোধিতা কৰি প্লে-কাৰ্ড, ফেষ্টোনবোৰত নানান প্ৰতিবাদী মন্তব্য লিখা হৈছে। পুৰুষ আৰু নাৰীৰ শৃংখলিত জোঁৰ সমদলে যেন বিক্ৰমহঁতৰ মনত কিছু নতুন সত্য, নতুন অৰ্থ দান কৰি গ'ল। আপোন মাতৃভূমিৰ বিপদ, মাতৃভাষাৰ বিপদ- না সহ্য কৰিব পৰা বিষয় নহয়- কথাবোৰে সিহঁতৰ ডেকাতেজ তীব্ৰভাৱে উথলাই তুলিলে। মনৰ আবেগত ৰক্তিমে চিঞৰি উঠিল- 'দেশ বুলিলে নেলাগে আদেশ'। বাকী আটাইকেইটাই ৰক্তিমৰ পিছে পিছে চিঞৰি উঠিল 'দেশ বুলিলে নেলাগে আদেশ'। দেশপ্ৰেমৰ জলন্ত জোৱাৰে সিহঁতৰ মন-প্ৰাণক হঠাৎকাৰে এনেদৰে আৱৰি ধৰিলে যে সমদলটোৰ লগত সিহঁতে কেনেকৈনো চামিল হৈ চহৰখনৰ ইটো মূৰ পালেগৈ তত ধৰিব নোৱাৰিলে। আন সকলোৰে দৰে সিহঁতৰ মন মগজুত সেইসময়ত এটা কথাই তোলপাৰ লগাবলৈ ধৰিলে 'কিয় আমি অবৈধ নাগৰিকক বৰপেৰাত বহুৱাম, কিয় আমি, মাটি, মাতৃভূমি আৰু মাতৃভাষা আনৰ হাতত সঁপি দিম? কিয়? কিয়? জীৱন দিম মাটি নিদিওঁ।'

কম দিনৰ ভিতৰতে সিহঁতে বুজি উঠিল অবৈধ বিদেশী নাগৰিকক স্থায়ী নাগৰিকত্ব দিয়াৰ অন্তৰালত থকা ৰহস্য কি? ৰাজনীতি, ৰাজনৈতিক লাভালাভ মুঠতে সকলোতে ৰাজনীতিৰ অংক। দ্ৰুতগতিত গণ-আন্দোলনটোৰ গতি-প্ৰকৃতিৰ সঘন দৃশ্যপট সলনিৰ কুচুকাৱাজ চলিল। ৰাইজৰ সবল প্ৰতিবাদ, আবেদন-নিবেদন নেওচি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে কম দিনৰ ভিতৰতে বিদেশী নাগৰিকক স্থায়ী নাগৰিকত্ব প্ৰদানৰ বিধেয়কখন আইনলৈ পৰিণত কৰিলে। লগে লগে আন্দোলনে তীব্ৰৰূপ ল'লে ৰাজ্যখনত ভিন্ন ঠাইত কেইবাজনো নীৰিহ যুৱকে প্ৰাণ হেৰুৱালে। সিহঁতে বিশেষকৈ ছছিয়েল মিডিয়াৰ জৰিয়তে ডাঁৰৰ বাতৰি ডাঁৰে পাবলৈ ধৰিলে। কোনোদিন মূৰ ঘমাব নলগা অথবা নজনা অসম চুক্তিৰ দৰে বিষয় এটাও সিহঁতে গুৰুত্ব সহকাৰে চাবলৈ শিকিলে। চুক্তিখনৰ সফলতা-বিফলতাৰ কথা সিহঁতৰ লাহে লাহে বাৰুকৈয়ে বোধগম্য হ'বলৈ ধৰিলে। আনফালে আইনখনৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিবাদ, গণহংকাৰ আদিত ৰাজ্যখনৰ কেইবাটাও মুখ্য সংগঠনে অংশগ্ৰহণ কৰি ৰাজ্যখন কঁপাই তুলিলে। উচ্চতম ন্যায়ালয়ত আইনখনৰ অবৈধতা সন্দৰ্ভত বিভিন্ন আবেদন- নিবেদন দাখিল হ'ল...। এইবোৰৰ মাজতে বিক্ৰমহঁতৰ পৰীক্ষাৰ দুখন পেপাৰ বিশ্ববিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষই পিছুৱাই দিলে।

পৰীক্ষাৰ চিন্তা বাদ দি সিহঁতেও আন্দোলনত নামি পৰিল। ৰাজ্যখনৰ কেইজনমান বুদ্ধিজীৱীয়ে টি. ভি. ত দিয়া সাক্ষাৎকাৰ আদিৰ পৰা সিহঁতে এইকেইদিন ৰাজ্যৰ ভৱিষ্যত, মাতৃভাষাৰ সংকটৰ লগতে সিহঁতৰ পঢ়া-শুনাৰ ভৱিষ্যত সম্পৰ্কেও দুই-এটা কথা শুনি এক প্ৰকাৰ হতাশ হোৱাৰ দৰে হৈছে। ৰাজ্যৰ শিক্ষিত নিবনুৱাৰ বৃহৎ অংকটোৰ পৰিৱৰ্তে নিৱনুৱাৰ নিয়োগ সম্পৰ্কত চৰকাৰৰ কোনো স্পষ্ট দৃষ্টিভংগী অথবা আঁচনি নাই। বৃহৎ পুঁজিপতিৰ মুনাফা আদায়ৰ বাবে বিভিন্ন লাভখোৰ মাল্টিনেশ্যনেল কোম্পানীৰ মুকলি বজাৰৰ চিক্‌মিকনিত অসমৰ ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ অথবা কৃষি উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত আহিব পৰা ভাবুকিৰ বিষয়েও দুই এজন বুদ্ধিজীৱীয়ে নিউজ চেনেলৰ পৰ্দাত নিজৰ মতামত অথবা বক্তব্য আগবঢ়ালে। ব্যৱসায়ৰ ক্ষেত্ৰখন বাহিৰাগতৰ হাতলৈ গুচি যোৱাৰ বাবে অৰ্থনৈতিক ভাৱে জাতিটোৰ যি জুৰুলা অৱস্থা হৈছে সেইবোৰ কথাও আঁহ-পাহ মেলি তেওঁলোকে তুলি ধৰিছে। অন্যহাতে, বিদেশী অনুপ্ৰৱেশকাৰীৰ অবাধ আগমনে অসমৰ মাটি-ভেঁটি সংকুচিত কৰি অনাৰ বিষয়ে তথ্য সহকাৰে দিয়া দুই-এজন বুদ্ধিজীৱীৰ লেখা পঢ়ি সিহঁত এইকেইদিন হতভম্ভ হৈছে। সিহঁতৰ ভাব হৈছে স্কুলীয়া পাঠ্যপুথিৰ বাধ্যবাধকতা, উপৰ্য্যুপৰি পৰীক্ষা আৰু পৰীক্ষাৰ আমনিদায়ক পদ্ধতিয়ে সিহঁতক যেন বাস্তৱ জ্ঞান আৰু বাস্তৱ সত্যৰ পৰা বঞ্চিত কৰিছে- এইকেইদিন শ্ৰেণীকোঠাৰ বাধ্য বাধকতাৰ পৰা আঁতৰি সিহঁতে যেন মুকলিত উশাহ ল'ব পাৰিছে পিছে, ক'ত, ক'ত সেই মুক্ত আকাশ, মুক্ত বতাহ। সন্দেহ, অনিশ্চয়তা, ভাই-ভাইৰ মাজৰ মতৰ অমিল, বিদেশী নাগৰিকৰ সংস্থাপনক লৈ জাতিটোৰ মানুহৰ মাজত সৃষ্টি হোৱা তৰ্ক-বিতৰ্ক এইবোৰে সৃষ্টি কৰা প্ৰদূষিত বতাহত সিহঁতে কেনেকৈ উশাহ সলাব- কথাবোৰ ভাবি দিক্-বিদিক জ্ঞানশূণ্য হৈ সিহঁত যেন যুগৰ এটা বিন্দুত স্থিৰ হৈ ৰৈছে- বিন্দু বিন্দু সময়কণিকাৰ ক্ৰমবিলীয়মান গতিময়তাই গতিশীল কৰিবপৰা নাই সিহঁতৰ জীৱনক।

প্ৰতিবাদ, গণহুংকাৰ চলি থাকিল। দুই-এটা সংগঠনৰ নেতা অথবা সংগঠনৰ সদস্যক চৰকাৰৰ নিৰ্দেশত গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হ'ল। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ তীব্ৰ প্ৰতিবাদেও ৰাজপথৰ বতাহ উত্তপ্ত কৰি তুলিলে। জাতীয় সংগঠন অথবা কোনো কোনো অগ্ৰজৰ চিন্তা-চৰ্চা অথবা অভিমতে ছাত্ৰ-সমাজক আশ্বস্ত কৰিব পৰা নাই। সমগ্ৰ অসমৰ ছাত্ৰ-সমাজৰ মাজত কম দিনতে ছ'ছিয়েল মিডিয়াৰ জৰিয়তে এটি নেটৱৰ্কিং গঢ়ি উঠিল। ছ'ছিয়েল মিডিয়াৰ জৰিয়তে বিভিন্নজনে মন্তব্য দি আন্দোলনটোক তীব্ৰ কৰি তোলা বাবে কম দিনৰ ভিতৰতে চৰকাৰে ইণ্টাৰনেট সেৱা বন্ধ কৰি দিলে। আন্দোলন বন্ধ কৰাৰ বাবে চৰকাৰৰ সকলো প্ৰচেষ্টা সমানে অব্যাহত থাকিল।

এদিন ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথত হোৱা প্ৰতিবাদী সমদললৈ সিহঁত সদলবলে গ'ল। দিনটো টায়াৰ জ্বলোৱা, সমদলৰ সৈতে চিঞৰা আদি কাৰ্যত সিহঁত ব্যস্ত হৈ থাকিল। পিছবেলালৈ ভোকে-লঘোণে আৰু মানসিক উত্তেজনাই সিহঁতক জৰ্জৰিত কৰি তুলিলে। ইতিমধ্যে সন্ধ্যা লাগিবৰ সময় হ'ল। প্ৰতিবাদী সমদলটোও লাহে লাহে ছেদেলি-ভেদেলি হ'ল। কম সংখ্যক প্ৰতিবাদকাৰীয়েহে ৰাষ্টাত প্ৰতিবাদ কৰি আছিল। সিহঁতৰ কণ্ঠও ক্ৰমশঃ ক্ষীণ হৈ আহিবলৈ ধৰিলে। সন্ধ্যাৰ ব্যস্ততাপূৰ্ণ ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথটো পুনৰ গাড়ী-মটৰ, মানুহৰ কোলাহলেৰে মুখৰ হৈ উঠিল। প্ৰতিবাদী কণ্ঠবোৰ সেই মুখৰতাই সামৰি ল'লে...।

ভোকে-ভাগৰে জৰ্জৰিত হৈ সিহঁতে চহৰখনৰ চিৰ

পৰিচিত ঠাইখিনিত সময় কটাবৰ বাবে সুচল সুচল লগা ঠাই শ্যামপ্ৰসাদৰ দোকানখনৰ সন্মুখতে ৰ'লহি। প্ৰতিবাদ, আন্দোলন এইবোৰৰ মাজত সিহঁত ব্যস্ত হৈ থকা সময়তে অতি কমদিনৰ ভিতৰতে তৰ্জাৰ বেৰ দিয়া পাণ দোকানখনৰ ঠাইত কিছুদিনৰ পৰা নিৰ্মাণ কাৰ্য চলি থকা আন এখন পকী, মজবুত ষ্টেচনাৰী দোকানে গজ্‌গজ্‌কৈ মূৰ দাঙি উঠিল। নানা তৰহৰ ষ্টেচনাৰী বস্তুৰে ভৰি থকা দোকানখনৰ গৰাকী পূৰ্বৰ পাণ দোকানী শ্যামপ্ৰসাদেই। মাথোঁ সলনি হৈছে দোকানখনৰ পূৰ্বৰ অবয়ব, ৰেহ-ৰূপ আৰু ভিন্নৰঙী ষ্টেচনাৰী বস্তুৰে ঠাহ খাই পৰা দোকানখনত মানুহৰ উপস্থিতিৰ সংখ্যা।

অৱশ্যে, আজি পাণখোৱাৰ উত্তেজনাতকৈ বিক্ৰমহঁতৰ পিয়াহত অষ্ঠ-কণ্ঠ শুকাই থকা বাবে সিহঁত আটাইকেউটাৰে সেইসময়ত পানী খাবলৈহে মন গ'ল। পিছে, মুহূৰ্ততে পানী ক'ত পোৱা যায়। বিবুধিত পৰিহে যেন সিহঁতকেইটাই ইটোৰে-সিটোৰ চকুলৈ চালে। কোনেও কাকো একো নোকোৱাকৈ সিহঁতে বুজি উঠিল সিহঁতৰ আটাইৰে ডিঙিত যেন যুগ-যুগান্তৰৰ এক অনন্ত পিয়াহে কুৰুকি কুৰুকি খোপনি লৈছে।

হঠাৎ বিক্ৰমে ক'লে 'ৰ'বি শ্যামদাৰ দোকানত পানী পোৱা যায় নেকি চাওঁ?' বিক্ৰমে পানীৰ কথা উলিওৱাত সিহঁত আটাইকেউটাই স্বস্তি পালে। কোনোমতে সেপ ঢুকি নিৰঞ্জনে ক'লে- 'শ্যামদাৰ দোকানত পানী পাবি ছাগে... যা যা সোনকালে যা।' মনত কিছু দ্বিধা ভাৱ ৰাখি হ'লেও খৰখোজেৰে বিক্ৰম শ্যামাপ্ৰসাদৰ নতুন দোকানখনত সোমাল। শ্যামাপ্ৰসাদৰ দোকানত খোজ থৈ বিক্ৰমে দেখিলে শ্যামাপ্ৰসাদৰ মুখত এক প্ৰশান্তিৰ হাঁহি। নানা ৰঙৰ ইলেকট্ৰনিক বাল্বৰ সিঁচৰতি পোহৰে শ্যামাপ্ৰসাদৰ মুখত ওলমি থকা হাঁহিৰ ৰেঙনিটোক অধিক বিচ্ছুৰিত কৰি দোকানখনৰ প্ৰতিটো চুকে-কোণে বিয়পাই দিছে। সেই বিচ্ছুৰিত পোহৰে পিছে বিক্ৰমৰ মুখাবয়বত উজ্জ্বলতাৰ ৰহন সানিব নোৱাৰিলে। পিয়াহত আতুৰ বিক্ৰমৰ কণ্ঠ নলীৰ পৰা শীৰ্ণ এটি মাত কোনোমতে বাহিৰ হ'ল- 'দাদা পানীৰ বটল হ'বনে?'

মুখত অহৰহ বিয়পি থকা হাঁহিটো আৰু অলপ মুকলিমূৰীয়াকৈ মাৰি শ্যামাপ্ৰসাদে ক'লে- 'আছে আছে লোৱা, লোৱা ভাইটি, তোমালোকে মোৰ নতুন দোকান দেখাই নাই নহয়। এয়া আজি অপেনিং কৰিলোঁ। আগৰদৰেই আহি থাকিবা কিন্তু।' 'পাৰ্টি লাগিব কিন্তু শ্যামদা' - বুলি ক'ব খুজিও বিক্ৰম ৰৈ গ'ল মাথোঁ মিচিকিয়া হাঁহি এটা মাৰি তাৰ আধা পুৰণি পাৰ্চটোত পানীৰ বটলৰ বাবে দিবলগীয়া পইচাৰ সন্ধান কৰাত লাগিল। পাৰ্চটোৰ এটা চুকত কোঁচ খাই সোমাই থকা আধাপুৰণি এখন পঞ্চাশ টকীয়া নোট আৰু দুখন এশ টকীয়া নোট সি উলিয়াই আনিলে। আধা পুৰণি নোটকেইটা চিনাকী দোকানীজনক দিবলৈ বিক্ৰমৰ মনত কিছু ইতস্ততঃ হৈছিল যদিও পিয়াহত শুকাই যোৱা কণ্ঠনালী আৰু ওঁঠযুৰিৰ বাঢ়ি অহা তৃষ্ণাই বিক্ৰমৰ মনৰ ইতঃস্তুতবোধক হঠাৎ নোহোৱা কৰি তুলিলে। পঞ্চাশ টকীয়া নোটটো খৰধৰকৈ দোকানীজনলৈ আগবঢ়াই হাতত পানীৰ বটলকেইটা লৈ বিক্ৰম তৎমুহূৰ্ততে বাহিৰত ৰৈ থকা ৰক্তিমহঁতৰ ওচৰলৈ আহিল।

বিক্ৰমৰ হাতত পানীৰ বটলকেইটা দেখি আটাইকেউটাৰে মনত আনন্দৰ ঢৌ খেলি গ'ল- বিক্ৰমৰ হাতৰপৰা পানীৰ বটল লৈ সিহঁত আটাইকেউটাই কুটকুটকৈ গিলি থ'লে। পিছে দহটকীয়া পানীৰ বটলৰ পানীয়ে সিহঁতৰ পিয়াহ আঁতৰাব নোৱাৰিলে।

প্ৰায় এমাহজোৱা আন্দোলন, প্ৰতিবাদৰ অন্ততো চৰকাৰৰ সিদ্ধান্তৰ পৰিৱৰ্তন হোৱা দেখা নগ'ল। বৌদ্ধিক মহলকে প্ৰমুখ্যে কৰি ছাত্ৰ সংগঠনবোৰৰ নেতৃত্বত আন্দোলন ঠায়ে ঠায়ে বলি আছে যদিও বিৰাট বিৰাট সমদল, গণ হুংকাৰ আৰু গণ সমাবেশবোৰ কমি আহিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। এইবোৰৰ মাজতে বিক্ৰমহঁতৰ বাকী থকা দুদিনৰ পৰীক্ষাও হৈ গ'ল। পঢ়া-শুনাত ব্যাঘাত জন্মা বাবে সিহঁতে পৰীক্ষাত ভালকৈ বহিব নোৱাৰিলে।

আনহাতে, সিহঁতে আন্দোলনটোৰ লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্য বুজি উঠাৰ পাছতো পৰিৱৰ্তনৰ কোনো আশা নেদেখি আন বহুতৰ দৰে সিহঁতৰ মনৰ সাগৰতো দোমোজা, সন্দেহ, মোহভংগ আৰু সম্ভাৱনা-দুৰ্ভাৱনাৰ থৌকি-বাথউ ঢৌৰ খলকনি লাগিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে।

পৰীক্ষা শেষ হোৱা বাবে সিহঁতৰ মাজৰে দুই-এটা ল'ৰা নিজা নিজা ঘৰলৈ গুচি যোৱাৰ সময় আহি পৰিল। অন্তিমবাৰৰ বাবে সিহঁতে এদিন শ্যামাপ্ৰসাদৰ কচ্‌মেটিক্সৰ দোকানৰ সন্মুখত ৰ'লহি। শ্যামাপ্ৰসাদৰ দোকানখনৰ সন্মুখৰ ঠাইখন সিহঁতৰ কিবা অচিনাকি অচিনাকি লাগিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। সিহঁতৰ কাণত পৰিল শ্যামাপ্ৰসাদৰ দোকানত দ্ৰুতলয়ত কিবা এক সংগীত বাজি আছে। পিছে, গীতটোৰ তালৰ লগত সিহঁতৰ দেহ আৰু মনে তাল মিলাব নোৱাৰিলে। আজি নিজৰ ঠাইখিনিতে সিহঁতৰ নিজকে আচহুৱা যেন লাগিবলৈ ধৰিলে। কিবা এক গভীৰ অৱসাদে সিহঁতৰ দেহমনক আচ্ছন্ন কৰি ৰাখিছে। দেহ-মনৰ এই অৱসন্নতা আৰু যান্ত্ৰিক অনুভূতিৰ যেন ওৰ নপৰিব কোনোকালে। সিহঁতৰপৰা পাঁচ মিটাৰমান দূৰত্বত নতুনকৈ সজা দোকানখনত গ্ৰাহকৰ লগত ব্যস্ত শ্যামাপ্ৰসাদ। চকু-মুখত হাঁহিৰ ৰেঙনি প্ৰতিমুহূৰ্ততে যেন কিবা এক প্ৰাপ্তিৰ আনন্দই মানুহজনক ভৰাই ৰাখিছে। কিছুসময় লাগ-বান্ধ নোহোৱা কথা কিছুমানত ব্যস্ত থাকি সিহঁতে তাৰপৰা আঁতৰি যাবলৈ ল'লে। কেইমিটাৰমান দূৰত্বত ৰখাই থোৱা বাইক কেইখনৰফালে সিহঁতে খোজ আগবঢ়ালে চিৰ পৰিচিত বাটটোৱে আজি সিহঁতৰ অপৰিচিত যেন লাগিছে। অসংখ্য এঁকা-বেঁকাৰে সৰ্পিল গতি লোৱা বাট এটি যেন অনন্তকালৰ ৰহস্যময়তাৰে ধুৱলি-কুঁৱলি হৈ সিহঁতৰ সন্মুখভাগ ধোঁৱাচ্ছন্ন কৰি তুলিছে... সিহঁতৰ খোজবোৰে থৰকাচুটি হেৰুৱাইছে...।

ডায়েৰী পৃষ্ঠা মেলি

অবিনাশ ফুকন
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

পুৰণি কিতাপৰ টোপোলাটোৰ পৰা তাহানিতে লিখা ডায়েৰীখন উলিয়াই লৈ অভিয়ে চাহৰ কাপটোত শোহা মাৰিলে। 'চাহত চেনি বেছি হৈছে, মই সদায় কওঁ তোমাক অকনমান কমকৈ চেনি দিবা। মই বেছি মিঠা ভাল নাপাওঁ।' কথাখিনি সি ঘৈণীয়েকক উদ্দেশ্য কৰি ক'লে। ৰান্ধনীশালত সোমাই কাম কৰি থকা ঘৈণীয়েকৰ পৰা একো প্ৰত্যুত্তৰ নাহিল। বেছি লাগি নাথাকি অভিয়ে উলিয়াই লোৱা তাৰ পুৰণি ডায়েৰীখনৰ পৃষ্ঠাবোৰ এটাৰ পিছত এটাকৈ লুটিয়াবলৈ ধৰিলে। এনেতে ডায়েৰীখনৰ এটা পৃষ্ঠাত কলেজৰ বন্ধুসকলৰ লগত উঠা পুৰণি ফটো এখন দেখি তাৰ দৃষ্টি নিবদ্ধ হৈ ৰ'ল। ফটোখনে তাৰ মন মগজুত নষ্টালজিয়াৰ এখনি প্ৰবল বেগী নৈ প্ৰবাহিত কৰি তুলিলে। ভাঁহি উঠিল চকুৰ আগত তাহানিৰ সেই দিনবোৰ। সি যেন এজন সুকীয়া অভি আছিল সেই কলেজীয়া দিনবোৰত। এতিয়া মুখৰ অৱয়বৰ বাহিৰে সকলো সলনি হৈ গ'ল তাৰ জীৱনত। আচাৰ-ব্যৱহাৰ, চাল-চলন সকলো। সময়ৰ গতিতেই হওক অথবা জীৱনৰ অভিজ্ঞতাৰে পুষ্ট হৈয়ে হওক, এসময়ৰ ল'ৰালি, উদ্যমতা আৰু চঞ্চলতাৰ ঠাই ল'লে ধীৰ-স্থিৰ আৰু গাম্ভীৰ্য্যতাৰে পৰিপূৰ্ণ পৈণত ব্যক্তিত্বই। কলেজীয়া দিনবোৰত তাক চিনি নোপোৱা মানুহ নাছিল বুলিলে চাগে ভুল কোৱা নহ'ব। কলেজৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে সকলো দিশতে আগৰণুৱা আছিল সি। ফলত অতি কম দিনত যেন প্ৰতিজনৰে প্ৰিয়পাত্ৰ হৈ উঠিছিল সি...। প্ৰতিজনৰ? নহয় চাগৈহু প্ৰতিজনৰ নহয়। সি মনতে ভাবিলে। ভাল কাম কৰা দেখি অকল শুভাকাংক্ষীসকলৰহে প্ৰিয়পাত্ৰ হ'ব পাৰি। অহিত চিন্তা কৰা লোকসকলৰ তেজত ওলোটাই জুইহে লাগে !

ভাবৰ বুৰবুৰণিবোৰৰ পৰা ওলাই সি আকৌ পৃষ্ঠা লুটিয়াবলৈ ধৰিলে। কেইটামান পৃষ্ঠা লুটিয়াই সেই তাহানিতে লিখা পত্ৰ এখনৰ ওপৰত তাৰ চকু পৰিল— সাধাৰণ পত্ৰ নহয়, প্ৰেমৰ পত্ৰ। তাহানিৰ ম'বাইল ফোন নোহোৱা দিনৰ প্ৰেম। এটা মৃদু সুবাস ভাঁহি আহি তাৰ দেহ মন পুলকিত কৰি তুলিলে। আজিৰ পৰা দহ বছৰ আগতে লিখা পত্ৰ, তথাপিতো একেই আছে তাৰ মধুৰতা, একেই আছে সতেজতা। এতিয়াৰ আধুনিক ফেচবুকৰ প্ৰেমে ধুকি পাব নোৱাৰা এক গাম্ভীৰ্য্যতা আৰু নিস্বাৰ্থতা থকা তাহানিৰ সেই প্ৰেম। পত্ৰৰ শেষত লিখা আছে— 'ইতি, তোমাৰ আস্থা।' গোটেই পত্ৰখন পঢ়ি শেষ কৰালৈকে অভিয়ে তাৰ অতীতৰ জগতখনত বিচৰণ কৰা আৰম্ভ কৰিছিল। আস্থা— এই নামটোৰ লগত কিমান যে স্মৃতি ৰোমন্থিত হয় অভিৰ মনত...। আস্থা তাৰ কলেজীয়া জীৱনৰ প্ৰেয়সী। প্ৰথম দৃষ্টিৰ প্ৰেম বুলি ক'ব নোৱাৰি; বন্ধুত্বও নাছিল দুয়োৰে মাজত। অভি তেতিয়া স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষত আৰু আস্থা ডিগ্ৰী প্ৰথম ছেমিষ্টাৰ শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰী। বেছি নহয় এটা বছৰৰ ব্যৱধান। কলেজৰ ভোট কেম্পিং কৰা সময়ত লগ পাইছিল তাইক। কেম্পিঙৰ সমদলৰ মাজত চিনাকী হোৱাৰে পৰা কেণ্টিনৰ চাহৰ আড্ডালৈ প্ৰায় এমাহ লাগিছিল দুয়ো দুয়োৰে ওচৰ চাপি আহিবলৈ। ক্ৰমশঃ সঘনাই লগ ধৰা আৰু চাহৰ দোকানত একে লগে বহি হোৱা কথা-বতৰাবোৰেই চাগে হৃদয়ৰ কোনোবা কোনত মৃদু শিহৰণ জগাই গৈছিল দুয়োৰে মনত। সাধাৰণ সম্পাদকৰূপে নিযুক্তি পোৱা পিছত অভিৰ ব্যস্ততাবোৰ বাঢ়ি গ'ল। কলেজৰ উন্নয়নৰ বাবে থকা দায়বদ্ধতা আৰু পঢ়াৰ বোজাবোৰৰ মাজত যেন হেৰাই যাব ধৰিছিল তাৰ আৰু আস্থা সম্বন্ধৰ এনাজৰীডাল। মাজে মাজে সময় দিব নোৱাৰা বাবে অভিৰ আগত আস্থাই বিদ্ৰোহ কৰে, ঠেহ পাতে; পিছত তাৰ কৰ্তব্যৰ প্ৰতি থকা নিষ্ঠা দেখি তাই নিজৰ মনটোকে বুজনি দি থৈ দিয়ে। সময়ত সকলো ঠিক হৈ যাব, ঠেহ পাতি লাভ নাই। এনেকৈ দিন বাগৰি দুয়োৰে পৰীক্ষাৰ দিন ওচৰ চাপিল আহিছিল। কলেজ শেষ হ'ল। ইজনে সিজনক লগ পোৱাটো এতিয়া যেন অসম্ভৱ কথা হৈ পৰিল। মাহত এবাৰ পত্ৰৰ আদান-প্ৰদান হয় আৰু সেয়াই বহুত যেন লগা হ'ল দুয়োৰে বাবে। লাহে লাহে পত্ৰৰ আদান-প্ৰদানৰ ব্যৱধানবোৰ বাঢ়ি গৈ থাকিল। এমাহত এখনৰ ঠাইত তিনি মাহত এখনকৈ পত্ৰ আহে আস্থা হাতত। আস্থা শেষ পত্ৰখনেই এয়া অভিয়ে সযতনে তাৰ ডায়েৰীৰ মাজত ৰাখিছে। পত্ৰখনত লিখিবলৈ বিশেষ একো নাছিল। অভিয়ে সোধা প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিছিল মাথোঁ আস্থাই। জীৱনৰ লগত জড়িত প্ৰশ্ন আৰু তাৰ উত্তৰৰ অপেক্ষাত ৰৈছিল অভিয়ে। 'এয়া মোৰ তোমালৈ শেষ চিঠি। ইয়াৰ পিছত মোৰ বিয়া। মই তোমালৈ আৰু চিঠি লিখিব নোৱাৰিম'— উত্তৰত লিখিছিল অভিয়ে। বহু দিনৰ মূৰত চিঠিখন পাই চিঠিখনৰ ফালে অপলক দৃষ্টিৰে চাই আছিল অভিয়ে, পঢ়ি গৈছিল চিঠিখনৰ এটা এটা শব্দ। এটা প্ৰশান্তিৰ হাঁহিত তাৰ মুখমণ্ডল উজলি উঠিছিল আস্থা পত্ৰ লিখা ভংগীৰ বাবে। অভিৰ পত্ৰৰ শেষৰ প্ৰশ্নটো আছিল- 'তুমি চিৰদিনৰ বাবে মোৰ হ'বানে আস্থা?

কি নো পঢ়ি আছা ইমান পৰে?' ৰন্ধা-বঢ়া শেষ কৰি আস্থা ৰান্ধনীশালৰ পৰা ওলাই আহিল। 'তোমাৰেই একা বেঁকাকৈ দিয়া উত্তৰ পত্ৰখন পঢ়ি ডেকাকালৰ স্মৃতি ৰোমন্থন কৰি আছিলো' অভিয়ে কৈ উঠিল। দুপৰীয়াৰ বেলি মূৰৰ ওপৰ পাইছে। এজাক চেঁচা বতাহে চুই গৈছিল দেহ মন। দুটি প্ৰাণখোলা হাঁহিৰ শব্দত কোঠাটোৰ চাৰিওফাল মুখৰিত হৈ পৰিল।

ভয়

বনানী সোণোৱাল
দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

যাবগৈ তাইৰ জোনাকীজনী। একে মাটিৰেই গঢ়া দুইজনী। মাকে বৈ দিয়া ৰঙা মেখেলাখনেৰে সৈতে পাটৰ চাদৰখনে তাইক বৰ শুৱাইছে। তাতে তাই যিহে বগীজনী। যেন আজি তাই বিয়াখনৰ চৰ্চাৰ মূল কেন্দ্ৰবিন্দু স্ফূটিতে ক'ব নোৱাৰা হৈ তাই হাঁহিমুখেৰে সকলোকে আলহী সুধি ফুৰিছে। চাহ-তামোল দিছে। বৰ্ষা সম্ভ্ৰান্ত ঘৰৰ ছোৱালী হ'লেও কোনোদিনেই গৰ্ব অহংকাৰ নাই তাইৰ। ৰূপেই চাবা নে গুণেই চাবা, তাই গাওঁখনৰে চকুত লগা।

ঃ বৰ্ষা মোক কেনেকুৰা লাগিছে?

ঃ বৰ ধুনীয়া লাগিছে অ' জোনাকী তোক। তই বহি থাক ইয়াতে মই ঘপকৈ ফ'ন এটা কৰি লওঁ।

ঃ হেল্ল' অ' দাদা ফোন কৰিছিল।

ঃ কি কৰিছা...?

ঃ মই মানে আমাৰ চুবুৰীৰে জোনাকীহঁতৰ ঘৰত বিয়া। তালৈকে আহিলোঁ।

ঃ ঠিক আছে দিয়া তেনে ঘৰ আহিলে ফ'ন এটা কৰিবা যদি পাৰা।

জোনাকী বৰ্ষাৰে বান্ধৱী। বয়সৰ মিল নাথাকিলেও মনৰ মিল আছে দুইজনীৰ মাজত। জোনাকীহঁতৰ ঘৰৰ অৱস্থা বৰ ভাল নহয়। দেউতাকে কোনোমতে ঘৰখন চলাইছে। জোনাকীহঁতৰ ঘৰ চাৰিজনীকৈ ছোৱালী। কণা-বিধাতাই কৰো বুলিয়েই কৰে নেকি? আজি সেই জোনাকীৰে বিয়া। বান্ধৱীৰ বিয়া গতিকে তাইৰো ৰাতিপুৱাৰে পৰা গা আঠখন-সাতখন। অৱশ্যে মনৰ ভিতৰতে তাই নকন্দাও নহয়। যাবগৈ তাইৰ জোনাকীজনী। একে মাটিৰেই গঢ়া দুইজনী। মাকে বৈ দিয়া ৰঙা মেখেলাখনেৰে সৈতে পাটৰ চাদৰখনে তাইক বৰ শুৱাইছে। তাতে তাই যিহে বগীজনী। যেন আজি তাই বিয়াখনৰ চৰ্চাৰ মূল কেন্দ্ৰবিন্দু স্ফূৰ্তিতে ক'ব নোৱাৰা হৈ তাই হাঁহিমুখেৰে সকলোকে আলহী সুধি ফুৰিছে। চাহ-তামোল দিছে। বৰ্ষা সম্ভ্ৰান্ত ঘৰৰ ছোৱালী হ'লেও কোনোদিনেই গৰ্ব অহংকাৰ নাই তাইৰ। ৰূপেই চাবা নে গুণেই চাবা, তাই গাঁওখনৰে চকুত লগা। অত্যন্ত

অমায়িক বৰ্ষাৰো বৰ মৰমৰ ভায়েক এটা আছে, মুন। মাক-দেউতাক, ভায়েকৰ সৈতে সিহঁতৰ পৰিয়ালটো বৰ সুখী পৰিয়াল। কোনোদিনে বুজাবুজিৰ অভাৱ নাই।

ঃ বৰ্ষা, চাওঁ এইফালে আহচোন। দদাইদেউৰ লগৰ দুজন আহিছে। চাহটোপাকে দেহিচোন।

ঃ বৰমা গৈছোঁ...।

এয়াই সেই মালতী বৰমাৰ চিঞৰ। কাৰোবাৰ কিবা হ'লে ত'তেই নাপায়। বয়সৰ চাপে কিন্তু বৰমাক পেলাব নোৱাৰিলে। দহবছৰৰ আগত যেনেকুৱা এতিয়াও সেই একেই। বৰ মৰমিয়াল মানুহজনী। কিবা যেন মোহিনী আছে মানুহজনীৰ লগত।

লাহে লাহে সন্ধ্যা নামি আহিল। ইফালে দৰাও পালেহি। ছোৱালী উলিয়াই দিব লাগে। চাই ইটো-সিটো কাম কৰি থকাৰ মাজতে চকু ফুৰাই চালে চাৰিওফালে। নাই তাইৰ মাক এতিয়াও আহি পোৱাহি নাই।

ঃ বৰ্ষা মই পট্‌কে ঘৰৰ পৰা আহিছোঁ দেই, দেউতাৰৰ গাটো বৰ এটা ভাল নহয়।

ঃ মা ময়ো গৈ আহোঁ তোমাৰ লগতে। দেউতাকে অকলে কি কৰিছে ঘৰত।

ঃ তই নালাগে মাজনী, মই এতিয়াই আহিম।

এইবুলি কৈয়েই মাক যি গ'ল এতিয়াও আহি পোৱাহি নাই। ক্ৰমে বৰ্ষাৰ চিন্তা বাঢ়িব ধৰিলে। কিয় মাক অহা নাই। কেনেবাকে দেউতাৰে বেছি গা বেয়া হৈছে নেকি? জিকাৰ খাই উঠিল বৰ্ষা। অজান ভয় এটা যেন তাইক গ্ৰাস কৰি পেলাব। তাইৰ নিজৰ ওপৰতে খং উঠিল। কিয় ভাবিব তাই এনেকৈ দেউতাকৰ কথা। একো নহয় দেউতাৰ। দেউতাক ভালে আছে তাইৰ।

এইবুলি ভাবিয়েই তাই আকৌ কাম কৰাত লাগিল। চাৰিওফালে গান-বাজনাই কাৰোঁ মাত কোনো নুশুনা পৰিৱেশ। তাই জোৰ কৰিয়ে ওঁঠত হাঁহি এটি বিৰিঙাই আছিল যদিও অজান ভয় এটাই হ'লে পিছ এৰা নাছিল।

ধৈৰ্য্যৰ বান্ধটো তাই আৰু খামুচিব নোৱাৰিলে। এপাকত তাই একে উশাহে ঘৰ পালেগৈ। চুবুৰীটোৰ সকলো মানুহ দৰা অহা চাবলৈ গুচি যোৱাত একেবাৰে নিজান হৈ পৰিল। তাতে আকৌ বৰ্ষাহঁতৰ ঘৰটো চুবুৰীটোৰ একেবাৰে শেষত। যিমান পাৰে তাই দৌৰিছে। এনেতে দেখিলে শিলত উজুতি খাই তাইৰ নখ এটাও এৰি গৈছে। লগে লগে তেজৰ সোঁত এটাও বৈ আছিল। অৱশেষত তাই পদূলি পালে। দীঘলকৈ উশাহ এটি টানি দীঘল পদূলিটোৰেদি সোমাই গৈ আছে। এনেতে তাইৰ মাকৰ কান্দোন শুনিবলৈ পালে। মাজে মাজে মাকৰ মুখত বৰ্ষা শব্দটোও শুনিবলৈ পালে। তাই আৰু নৰ'ল। একে উশাহে তাই দেউতাকৰ কোঠাত পালেগৈ। তাতে দেউতাকৰ সংজ্ঞাবিহীন দেহাটো পৰি আছে নিথৰভাৱে। শৰীৰটোও চেঁচা। বৰ্ষা যেন কান্দিবলৈ পাহৰি গ'ল। হঠাৎ তাই দেউতাকে ৰাতিপুৱা কোৱা কথাষাৰলৈ মনত পৰিল ...।

ঃ বৰ্ষা, তই ভালকে থাকিবি। মনত ৰাখিবি ঘৰখনৰ দায়িত্ব আৰু তোৰ ওপৰত। মইনো আৰু কিমান দিন থাকিম।

ঃ দেউতা কিনো ৰাতিপুৱাই ৰাতিপুৱাই এই অমংগলীয়া কথাবোৰ কৈ আছা?

বৰ্ষাৰ কথা শুনি দেউতাকে মিচিকিয়া হাঁহি মাৰি মূৰে গালে হাত বুলাই মৰম কৰিলে।

বৰ্ষাৰ দুচকুয়েদি দুধাৰি চকুলো বৈ আছিল। তাই আৰু নিজকে চম্ভালিব নোৱাৰিলে। হাও হাওকৈ তাই কান্দি উঠিল। তাই কন্দা দেখি ভয় খাই ভায়েক মুনেও চিঞৰি চিঞৰি কান্দিব ধৰিলে। এনেতে বৰ্ষাৰ দেউতাকে অলপ লৰচৰ কৰিলে। ইমানপৰে ইটো-সিটো কৰি থকা সত্বেও হুঁচ নহা দেউতাকে হঠাৎ লৰচৰ কৰি উঠিল। আচলতে মাকে তাইক চিঞৰি চিঞৰি মাতি আছিল কিন্তু গান-বাজনাৰ বাবে একোৰে নুশুনিলে। বেচেৰী মাকজনীয়ে অসুখীয়া দেউতাকক এৰি আহিবও নোৱাৰে। ইফালে আকৌ বৰ্ষাৰ মাকৰ ওচৰতো ম'বাইল নাই। বৰ্ষাৰ ম'বাইলটো বিয়াঘৰতে কোনোবা বিচনাখনত পেলাই থৈ কাম কৰি আছিল।

ঃ মাজনী, তই এম্বুলেন্স এখনকে মাতচোন।

তেতিয়ালৈকে বৰ্ষাহঁতৰ ঘৰত মানুহে নধৰা হ'ল। সকলোৰে প্ৰিয় বৰ্ষাৰ দেউতাকৰ তেনেকুৱা অৱস্থা দেখি সকলো শোকাকিভূত হৈ পৰিছিল। দুই একে চকুলোও টুকিলে। ওচৰৰ আইতা দুগৰাকীমানে পাৰে মানে ভগৱানক প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।

ঃ তই চিন্তা নকৰিবি মাজনী। ডাক্তৰৰ ওচৰলৈ লৈ গ'লে দেউতাৰা ভাল হৈ উঠিব। আকৌ আগৰ দৰে হ'ব। তাই আৰু ৰ'ব নোৱাৰিলে। দেউতাকক হেৰুৱাই পেলোৱাৰ ভয়টোৱে যেন এইবাৰ তাইক এটা দ' খাৰৈত ঠেলি পেলাই দিলে। তাই হাও হাওকৈ কান্দিব ধৰিলে।

এনেতে পদূলিমুখত এম্বুলেন্সৰ শব্দ শুনা পালে।

ঃ মাজনী আহচোন দেউতাৰক ধৰি দেহি।

তাই দৌৰি গ'ল দেউতাকৰ কোঠালৈ...।

অনুগল্প

অগোচৰ

জয় প্ৰকাশ বড়া, দ্বিতীয় যাণ্মাসিক, বুৰঞ্জী বিভাগ

ৰঙীন বৰ্ণিল সনা আকাশেও লাজত লুকাব খুজিছে, সেইয়া হয়তো আন্ধাৰৰ মাজত, নতুবা নিৰদৰ পাতল ওৰণিৰ তলত, আৰাধনাৰ গীতত সন্ধ্যাৰ গহীন গম্ভীৰ বিৰাজতাৰ বুকুত তেওঁ স্তব্ধ। কিন্ কিনিয়া আন্ধাৰত বেলকনিৰে পশ্চিমৰ আকাশখনত দৃষ্টি নিবদ্ধ তেওঁৰ বিতচকুৰ মাজেৰে নিক্ষেপিত দৃষ্টিৰে আকাশৰ প্ৰথম নক্ষত্ৰটোত অনুশ্বাৰিনীৰ এনে কি শান্তিৰপ্ৰাপ্তি হৈছে, সেইয়াও হয়তো তেওঁ অজ্ঞাত। মাথোঁ চাই ৰৈছে একেৰাহে একেথৰে। তিনিকুৰি সাতোটা বছৰ দেওনা দিয়া জীৱনটোত হয়তো আজি প্ৰথম আকাশৰ সৈতে ভাৱনাৰ মালিতা ৰচিছে অনুশ্বাৰিনীয়ে। কন্যাৰূপে জীৱনৰ একুৰি সময়, মাল্যব্ৰতৰ পত্নীৰূপে জীৱনৰ এছোৱা সময়, এগৰাকী শিক্ষয়িত্ৰীৰ দায়িত্বও অনুৰে নিষ্ঠাৰে কৰিছিল। অনুশ্বাৰিনী বাইদেউৰ জীৱনৰ আদবাটতেই শিৰৰ সেন্দুৰকণ মোহাৰ খাইছিল। নিয়তিৰ পৰিহাসৰ ফলশ্ৰুতিতে হয়তো মাল্যব্ৰতক হেৰুৱাৰ অনুভৱেৰে পুনৰাই অনুৰে আৰম্ভ কৰিছিল জীৱনটো। বৰ্তমান তেওঁ ক্লান্ত জীৱনৰ ভটিয়নি সোঁতৰ শেষ পৰ্যায়ৰ সমীপ চাপিছে। সুখ-দুখ, হাঁহি-কান্দোন চিত্ৰায়িত জীৱনটোত শ্বাৰিনীয়ে পোৱা-নোপোৱাৰ হিচাপ আজিলৈকে কৰা নাই। হয়তো জীৱনৰ অন্তমূহূৰ্তলৈকে কৰিবও নিবিচাৰে। কিন্তু আজি কিয় হঠাতে বুকুৰ মাজৰ পৰা বহু বছৰ চেপা খাই থকা কাতৰ হৃদয়ৰ চিঞৰটো উদ্‌গীৰণৰ প্ৰয়াস কৰিছে। হৃদয়ৰ সোঁৰে-বাঁওৰে যেন হঠাতে খুন্দিয়াব ধৰিছে। চেপা কাতৰ চিঞৰটোৰে সন্ধ্যাৰ অকলশৰীয়া নক্ষত্ৰটোৰে যেন তাচ্ছিল্য কৰি অনুক কৈছে— তুমি অসাৰ। তোমাৰ নাৰীত্বতাৰ কোনো মূল্য নাই। মাতৃত্বৰ মধুৰতাই তোমাৰ জীৱনত নাই। হয় অনুশ্বাৰিনী ভট্টাচাৰ্যৰ কোনো সন্তান নাই। নাৰীজীৱনৰ এক অকৃত্ৰিম হেঁপাহ হৈছে মাতৃত্ব। বক্ষৰ ৰসেৰে তেজ মঙহৰ নৱজাতক এটিৰ জীৱন গঢ় দিয়াৰ হেঁপাহ প্ৰত্যেক নাৰীৰ কম বেছি পৰিমাণে থাকে। কিন্তু মাল্যব্ৰতৰ দেহাৱসানে অনুৰে এই মাতৃত্ব হেঁপাহৰ পুতলাটো কালৰ গ্ৰাসত হেৰুৱাই পেলাইছিল। বাইদেউ 'আপোনাৰ বাবে চুগাৰ ফ্ৰী কফি ৰেডি' সেউতীৰ মাতত বাস্তৱৰ জগতখনলৈ ঘূৰি আহে অনুশ্বাৰিনী। চশমাযোৰ খুলি তপ্ত দুধাৰী জলৰাশিক সেউতিয়ে নেদেখাকৈ মোহাৰি লয় আন্ধাৰো নামি আহিল, কালান্তক নক্ষত্ৰটোও অগোচৰ হৈ পৰিল।

বাৰিশ

মমী চাৱাসী, চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, প্ৰাণী বিজ্ঞান বিভাগ

एक लड़की थी फटे हुए कपड़ी के साथ। पर छाताबनी हुई थी अपने भाय की लिए हुए अपने हाथ में। मैं दूर खड़ी थी नीहार ते हुए उसकी,दोर रही थी वह शायद बारिश उसे पसंद नही। बारिश की संग लेकर मैं चल पड़ी अपने ओर, मैने फिर देखा कुछ लोग नाच रहे थे, एक खेत में, उपर की ओर देख के हाथ जोड़ रहे थे और फिर मैं समझी वह लोग बारिश को आने के लिए धन्यवाद दे रहे थे।

दोर ती सब रहे हैं,अंदर बस हालात का हैं॥

বৰ্তমানৰ ব'হাগ

অংকিতা গগৈ, চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, ভূগোল বিভাগ

বৰ্ণালীয়ে হুঁচৰিজোৰালৈ শৰাইখন আগতীয়াকৈ সজাইছে। মাকেও দৈ-জলপান ঠিক কৰিছে। আগৰ দৰে হুঁচৰিজোৰা আহিলে সকলোকে দৈ-জলপান খুৱাব। এনেতে...।

মা, মা হুঁচৰিজোৰা মণ্ডল নিচাদেউৰ ঘৰৰ পৰাই দেখোন উভতি গৈছে, আমাৰ ঘৰলৈ নাহিল যে !

দেউতাকে হুমুনিয়াহ এটা মাৰি ক'লে, "আজি কালিৰ ব'হাগ ধনীৰ বাবে ঔ মাজনী"। বৰ্ণালী আৰু মাকে পাকঘৰত সকলো যা-যোগাৰ সামৰি চাকিটো নুমোৱাই চকুলোঁ টুকি বিছনাত পৰিলগৈ। দেউতাকে অলপ দেৰি জোনাকৰ তলত বহি উদাস মনে ভাবিলে, "আজি মোৰ টকা নাই বাবে আমাৰ চোতাল উকা, আমাৰ ব'হাগ উকা !"

প্ৰতিশ্ৰুতি

তুলিকা বৰুৱা, ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

খেৰৰ ছালখনৰ পৰা এটোপাল দুটোপাল পানী পৰি আছে। অৰুন্ধতীয়ে নিবিৰৰ হাতদুখনত খামুচি ধৰি সুধিলে- আমি পাৰিম নে সফল হ'বলৈ ? আজি অৰুন্ধতীৰ জন্মদিন বাবে সিহঁতৰ ঘৰলৈ আলহী আহিছিল। আলহী কেইজনৰ লগতে কাম কৰা মানুহকেইজনক বিদায় দি অৰুন্ধতী নিবিৰৰ ওচৰত আহি বহিল। নিবিৰৰ হাতখন এতিয়াও তাইৰ হাতত মাত্ৰ কিছু শেঁতা পৰিছে। নিবিৰঃ ছাদখনৰ পৰা জোনটো বৰ ধুনীয়া দেখাইছে পিছে তোমাতকৈ কম।

কবিতা

জীৱন জোলোঙাৰ ফাঁকেৰে

আচিত্ৰা মালা বৰঠাকুৰ
দ্বিতীয় যাণ্মাসিক, ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

কুমলীয়া কেঁচা ৰ'দকোমল
অৰতৰিত মোৰ হৃদয় অৰণ্যত,
দেহস্পৰ্শী ৰ'দকণা
দুলি থাকে কেশ
কোনোবাটো জোঁটত।
যিদৰে ওলমে আইৰ নয়নত
পিতাইৰ স্মৃতিৰ লোতক,
সেইদৰেইহ্ণ মৌনতাৰ সূতাত জোঁট লাগি ওলমে
জীৱন ছন্দৰ তালত
উৰিবলৈ শিকা দুখনি পাখি।
বিৰল আশাময় দিনবোৰক যেন
চেপি ৰাখিলেও,
গুঠিব খোজে অৰ্থহীনতাৰ শিকলি খুলি
স্বপ্নতাৰ শাশ্বত !
বাৰে বাৰে দৃষ্টি গ্ৰথিত কৰে
দিগবলয় ঢুকি নোপোৱা প্ৰতিদ্বন্দ্বীহীন ঢৌবোৰত।
ধেনুসেৰীয়া ৰামধেনুৰ ৰঙো
নোৱাৰি আকোঁৱালি ল'ব,
গোমোঠা আকাশক জানো
মেঘবোৰে বুজাব পাৰে?
অনুভৱৰ প্ৰান্তত অথবা মস্তিস্কৰ নিলামত,
জোনাকীৰ আপাহত বৈ যায় আন্ধাৰ;
তথাপিও চোন সম্ভৱ !
শিমলুৰ পাহিত এটি
জী উঠিব খোজা আশা হৈ,
উটনুৱা ঢৌবোৰত ভাহি যাব পৰাকৈ,
সম্ভৱহু নিলীম জলৰাশিৰ দৰে
গভীৰ হ'ব পৰাকৈ,
সম্ভৱহু নিশাৰ মলয়াজাকি হৈ
শান্ত তৰাৰ স'তে অনুভূতিক প্ৰশ্চয় দিবলৈ।
চুটী হৈ অহা নদীখনে
বুকুত খুন্দা মাৰিলেও চোন
নালাগে দুঃখ,

উৰ্বৰ বুকুত হয়তো এইদৰেই পোখা মেলে
শইচ সোণোৱালী সপোনে,
সেউজীয়া ছাঁ হৈ নিদিয়েনে?
আৱৰণ সাহসৰ জী উঠিবলৈ;
নালাগে ভয় আঙুলিৰ হিচাপত
গণিব নোৱাৰি আউল লগা সময়লৈ,
কিম্বা উবুৰি খাই পৰা জীৱনৰ
প্ৰদূষিত বাতাবৰণলৈ,
অথবা চমক দিয়া চকুৰ তেজৰঙীত
বোজা কঢ়িওৱা সেই বাধ্য ৰাতিবোৰলৈ,
মিথ্যা আমেজ দি শুহি মৰা
জীৱলৈ নজন্মে ভয়হু
জীৱন জোলোঙাৰ
নিচা পান কৰি,
নৈখনেও উকালি পেলায়
বানপানীৰ ৰূপত।

সময়ৰ চাকনৈয়া

নীলাক্ষি বড়া
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

বাকৰুদ্ধ জীৱনৰ সংগ্ৰামখনিৰ
নাজানো পৰিসমাপ্তি ক'ত !
আমি আগুৱাই গৈছোঁ
সময়ৰ সোঁতত বঠা কোবায়।
এই সময়...
নিৰ্বিকাৰ এই সময়
পাহৰণিৰ গৰ্ভত
নতুনৰ প্ৰসৱ কৰা এই সময়।
কত নাৰীৰ যান্ত্ৰনা
কত জীৱনৰ পৰিসমাপ্তি;
আৰু...
আৰু, ক'ত সমুদ্ৰৰ হিয়া ভঙা কান্দোন
বেশ্যালয়ৰ আৱামী কোঠাৰ আৰ্তনাদ !
উসঃ...
ধৈৰ্য্যৰ লানি ছিঙি যোৱা এই সময়।
তথাপিও,
তথাপিও পৰিণতিৰ আশাৰ সোঁতত বঠা বাওঁ !
পাৰ পোৱাৰ আশাত,
পৰিশ্ৰান্তিৰ আশাত বন্দী হৈ
পুনৰ জী উঠোহু
হয়তো হয়...
এইয়াই অনুপম সময়ৰ চাকনৈয়া !!

HOSTEL LIFE

Shaini Tanti
4th Semester, Department of Geography

It's a different world here
Be it happiness or sadness,
It is full of company here.
Sometimes an artist,
Sometimes a vagabond.
It's fun even in study
At times we fight,
At times we quarrel.
We grow close to everyone
Though from different cities.
Despite having different faiths,
We became a family.
We learn to live together even
In the face of loneliness.
Those who dined at five stars
Have learned to eat humble meals.
Every need is fulfilled,
Even the decent
Find their edge here.
It's a different world here.

সেই নৈপৰীয়া কৃষককজন

অৰ্ণৱ চুতীয়া
চতুৰ্থ যাণ্মাসিক, সমাজতত্ত্ব বিভাগ

সেই যে নৈপৰীয়া কৃষককজনক
সদায় দেখোঁ মই,
বলীয়া বানৰ কবলত পৰা
নৈৰ চাপৰিটোত।
কিবা ভাবি থাকে তেওঁ...
সম্ভৱত,
পানীৰ মাজত বিচাৰি ফুৰে,
তেওঁৰ আপোন ঘৰখন।
আৰু কেতিয়াবা...
নৈৰ বুকুলৈ চাই কাৰোবাক হাত বাউল দিয়ে
কিন্তু নদীৰ বুকুৰ পৰা,
কোনো নাহে তেওঁৰ ওচৰলৈ।
তেতিয়া,
উচুপি উচুপি কান্দে।
কাষত থকা নিৰ্দয় শিলটোক
সাৱটি ধৰে কোনোবা আপোনজন বুলি।
কিন্তু...
বিচাৰি পাব জানো তেওঁ
জীৱনৰ মধুৰ মুহূৰ্তবোৰ
এই অচিনাকী শিলটোৰ বুকুত !
পাহৰিব পাৰিব জানোঁ ?
গাভৰু নৈখনে অভিমানী হৈ কাঢ়ি নিয়া
সুখৰ সংসাৰৰ কথা,
প্ৰিয়জনক কাষত পোৱাৰ ইচ্ছা।
এতিয়া, তেওঁক কোনে বুজাব
জীৱনৰ স্বাধীন ছাঁবোৰৰ কথা...

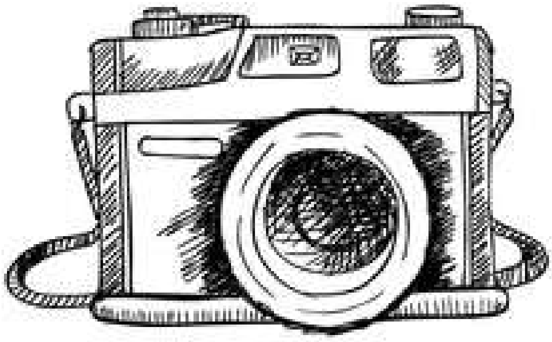

PHOTOGRAPHS

Tridhara Phukan
6th Semester
Department of English

In the whispers of captured light,
Did we live our moment's right ?
Yes,
Whispered the photographs.
In the echoes of our heart's refrain,
Did we capture our moments right ?
Yes,
Murmured our throbbing hearts.
When I asked,
"Tell me have I lived, laughed and grew ?
Yes.
The frames in silence show
Cheery part in snapshots spun,
Life's melody, a tale well-spun.

জীৱশ্ৰেষ্ঠ

প্ৰজ্ঞান জোতি বৰুৱা
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক,পদাৰ্থ বিজ্ঞান

জীৱশ্ৰেষ্ঠ !
জীৱশ্ৰেষ্ঠৰ আখ্যা দিলে
মানৱজাতিক।
সেই মানৱেই
নিৰ্দয়ভাৱে হত্যা কৰিলে
পক্ষী আৰু জীৱ-জন্তুক।
বৃহৎ অৰণ্য কাটি
সাজিলে অট্টালিকা।
দিনক দিনে বাঢ়িছে
গৰমৰ প্ৰকোপ।
জলাশয় পুতি উদ্যোগ পাতিলে
বায়ুমণ্ডল হ'ল দূষিত।
কেনেকৈনো স্বীকাৰ কৰোঁ
আমিয়ে যে জীৱশ্ৰেষ্ঠ।

সোণাৰুৰ দেশত এভুমুকি

শেৱালি কাকতি
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, প্ৰাণী বিজ্ঞান বিভাগ

চকুৰ পলকতে গুচি গ'ল,
সম্পূৰ্ণ দুটি বছৰ।
সৌ সিদিনা আহিছিলোহে...
সকলোবোৰ আছিল অচিনাকি
মুখ্য তোৰণৰ তলেদি,
কম্পিত খোজেৰে
এখোজ দুখোজকৈ
আগবাঢ়িছিলোঁ
প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগ বিচাৰি
এয়াই আছিল আৰম্ভণি।
কমসময়তে আপোন হৈ পৰিল
হালধীয়াৰ মাজে মাজে সেউজীয়াখিনি
পুখুৰীৰ পাৰৰ চেঁচা বতাহচাতি...
পদাৰ্থ বিজ্ঞান আৰু প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগ সংযোগী
আমাৰ শৰাইঘাট দলংখনি...
দলঙৰ ওপৰৰে বিভাগলৈ
অহা-যোৱা কৰাৰ হেতুকে
প্ৰায়ে উচ্চাৰণ কৰোঁ,
আমাৰহে দলং বুলি।
পুথিভঁৰালৰ নিজানত
উপন্যাসৰ পৃষ্ঠা লুটিওৱা
মাদকতাই যে সুকীয়া।
জেঠৰ সোণাৰু কেইজোপা
আৰু কি লাগে কোৱা !
সোণাৰু দেশৰ এই হালধীয়াখিনি
আৰু এটি বছৰৰ পাছত,
লাহে লাহে হ'ব আকৌ অচিনাকি।
তিনিবছৰীয়া স্মৃতি লৈ,
অহাৰ বাটেৰে ঘূৰি যাম আমি।

ECHOES OF A BROKEN HEART

Bani Dutta
4th Semester, Department of Sociology

In the shadows of the twilight,
Where dreams and nightmares blend.
I search for whispers of your light,
In memories that never end.

Your laughter once a melody,
Now haunts the silent night,
A symphony of misery,
In the absence of your light.

Tears cascade like autumn rain,
On cheeks grown cold and pale,
Each drop a testament to pain,
A love that could not prevail.

In every corner of my soul,
Your absence leaves a scar.
A void that cannot console,
No matter where you are.

Yet in this sorrow, I still find,
A trace of love's sweet grace.
For though you're gone, you're in my mind,
Forever in this space.

So here I stand, alone but true,
With a heart that's torn apart.
For even in my grief, I knew,
You live within my heart.

WHAT IF

Ankita Dutta
4th Semester, Department of Botany

What if skies were always blue,
And every dream had come true?
What if kindess led the way,
And peace was here to stay?

What if hope was never lost,
No matter what the cost?
What if love could always win,
And we could start again?

প্ৰকৃতিৰ ৰূপ

নিদৰ্শনা কলিতা
দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

বতাহ
কেতিয়াবা ৰিবৰিব মলয়া
কেতিয়াবা ফাগুনৰ পচোৱা
অসহ্য গৰমত দেহা শাত পেলোৱা এইজাকেই বতাহ,
কেতিয়াবা ঘূৰ্ণীৰ ৰূপে লৈ কৰে হাজাৰজনৰ প্ৰাণনাশ।
আকাশ
কেতিয়াবা তৰাৰে ভৰা
কেতিয়াবা কলীয়া ডাৱৰ
চোতালত ঢৰা পাৰি আইতাৰ লগত তৰা গণা এইখনেই আকাশ,
কেতিয়াবা কাণ তাল মৰা গাজনিৰে প্ৰকাশ কৰে যেন বেদনাৰ বৰ্হিপ্ৰকাশ।
বৰষুণ
কেতিয়াবা চিপ্ চিপ্ ছন্দময় সুৰ
কেতিয়াবা দোপালপিতা
যেন অসহ্য দুখেৰে ভৰপূৰ।
কবিৰ ভাষাত এজাক সপোন যেন এইজাকেই বৰষুণ,
কেতিয়াবা বানপানীৰ সৃষ্টিৰে আশাৰে সজা ঘৰখন চূৰমাৰ কৰি মহতিয়াই নিয়ে বহুতৰে সপোন।

মা

ভাগ্যশ্ৰী গগৈ
দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, ভূগোল বিভাগ

ৰক্তাক্ত হৃদয়ৰ এচাতি বিষাদ লৈয়ো
নতুনকৈ আপোনা আপুনি সজ্জিত হৈ উঠিছে
এটি তেজৰঙা সপোন,
বুকুৰ বেদনা ফাঁকিও জীণ নিয়াইছে
কেৱল তোৰ বাবে মা।
তমসাৰ সিক্ত দুচকুৰ পতাত
থকা খিনিও তোৰ সান্নিধ্যতে
পতিয়ন গৈছে,
সেয়ে চাগে সকলোতে তোৰেই আৰাধনা।।

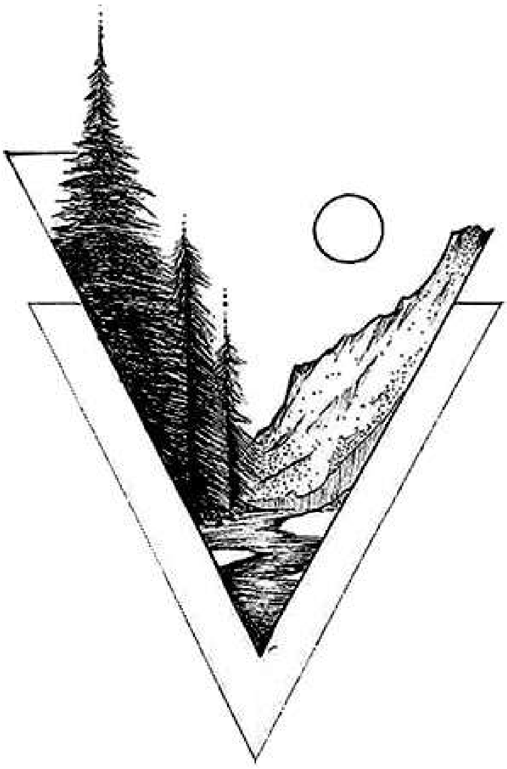

অপৰাজেয় গাঁথা

প্ৰজ্ঞা সিংহা
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, ইংৰাজী বিভাগ

বয়সহীন মৃত্তিকাত পদ ৰাখি
পিছুৱাই গলোঁ পুনৰ দুখোজ বাট
অৰণ্যৰ আস্বাদন ফালি দেখা পালোঁ
অন্তহীন জীৱনৰ খৰতকীয়া বাট...
মৰুময় বালিত খেপিয়াই খেপিয়াই
বিচাৰি উলিয়ালোঁ মৃত কংকালৰ সাৰ,
কোন সেয়া, চিনিব নোৱাৰি...
হয়তো মোৰ দৰেই কোনোবা পথিক !
ধৰ্ষিতা বসুন্ধৰাৰ চিৎকাৰ শুনি
আহিছিল অকলেই শতেক বাধা নেওচি,
ৰক্তৰ বোলেৰে জননীৰ বুকু ওপচাবলৈ
পিন্ধিছিল সগৌৰৱে মৃত্যুৰ সাজ।
সেয়া আছিল কোনোবা-
দুখুনী মাতৃৰ হিয়াৰ আঁচলৰ ধন,
শ শ পিশাচৰ পৰা মেদিনীক মুক্ত কৰি
যি শুইছিল নীৰৱে নিৰ্জন সমাধিত।
মমতাৰ আঁচলখনি বতাহত নাচি ফুৰিছিল,
বিচাৰিছিল হেৰাই যোৱা আপোনৰ সুবাস
নীলিমৰ সান্নিধ্যত, অস্তগামী সূৰুযৰ পৰশত...
স্তব্ধ নয়নেৰে মাথোঁ চাই ৰৈছিলোঁ
সময়বন্দী অনন্ত বিশ্ব চৰাচৰৰ ৰূপৰেখা !
ইতিহাসে যাৰ বুকুত লিপিবদ্ধ কৰিছিল,
কাৰোবাৰ জীৱনৰ অপৰাজেয় গাঁথা...
চিৰকাল, চিৰন্তন গতিত...

অস্ত বেলিৰ কথা

ৰিমঝিম বৰষা গগৈ
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, প্ৰাণী বিজ্ঞান বিভাগ

সৌ দূৰ গগণলৈ এবাৰ চোৱা চোন !
উজ্জ্বল ৰংচঙীয়া, বিভোৰ প্ৰশান্তি, মাদকতা...
ই যে কিমান ধুনীয়া !
সেউজী ধৰণী কোলাত
ই বৰ শোভা পায়।
বৰ আটোমতোকাৰী
যেন কাৰোবাৰ হাতৰ পৰশত
ফুটি উঠা ই এক স্থিৰশীল দৃশ্য।
কাৰ বাৰু মন নাযাব,
তাৰ উম ল'বলৈ ?
ই যেন এক
প্ৰেয়স-প্ৰেয়সীৰো গোপন কথা।
অস্ত বেলিটো ঔ !
কি যে উমাল নাম !
মোৰো মন যায়,
সোণবৰণীয়া আকাশৰ তলত
অস্ত বেলিৰ মাদকতা লৈ
হৃদয়ৰ কোনোবা এটা চুকত লুকাই থকা,
অপ্ৰকাশিত কথাবোৰ ক'বলৈ !
অৰ্থহীন কথাবোৰ চিৰস্থায়ী নহ'লেও
অস্তঃবেলিটিৰ ৰসাল সময়বোৰ
সদায়ে মনত ৰ'ব।
বাস্তবায়িত নহ'ব পাৰে,
তথাপি ই এক
ৰহস্যময়ী সাধু কথা।

আন্ধাৰত বাঁহী নবজাবা

প্ৰিয়াংশ্ৰী ঘোষ
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, সমাজতত্ত্ব বিভাগ

প্ৰিয়তম
আন্ধাৰ ৰাতি বাঁহী নবজাবা
জানা, মোৰ অন্তৰে কান্দিব
ইয়াৰ অন্ধকাৰ,
আন্ধাৰে আনিছে তোমাৰ বাতৰি
মোৰ জীৱনৰ নীলাভ শলিতাডাল
কেতিয়াবা ব্যৰ্থতাৰ, কেতিয়াবা বিষাদৰ
তথাপিও আন্ধাৰবোৰ বৰ আপোন
আন্ধাৰ ৰাতি তোমাৰ বাঁহীৰ মাতত
পাওঁ মই মাহ-হালধীৰ গোন্ধ আৰু...
মোৰ আকাশৰ কপাহী ফাগুনৰ
পছোৱা জাকৰ জোৱাৰ নামিছে
কি অবুজ অনুভৱ মোৰ মন পথাৰখনত
এনে অনুভৱ হৈছে যেন।
তাতে বিলীন হৈ ৰৈ যাম চিৰদিনলৈ
সন্ধ্যাৰাগীৰ বুকুত আকৌ
এই প্ৰাণচঞ্চলা বতাহৰ তলসৰা পাতবোৰৰো এক
হিম্-হিমীয়া অনুভূতি...
সেয়ে প্ৰিয়তম
আন্ধাৰ ৰাতি বাঁহী নবজাবা
মোৰ অন্তৰে কান্দিব।

লঠঙা

পোহৰ বুঢ়াগোহাঁই
দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, পদাৰ্থ বিজ্ঞান বিভাগ

এয়া দেখিছা ফাগুনবোৰ
মদাৰৰ ৰঙাবোৰ
মোৰ হৃদয়খনো ৰঙা
তোমালৈ অপেক্ষাৰ বেদনাত।

এই চেঁচা পৰা চকুহাল দেখিছা
ইমানতেই তুমি ক্ষান্ত !
চাবাচোন চকুৰ সিপাৰে মোৰ
দেখিবা তোমাৰ স্পৰ্শই শাঁত পেলোৱা
কলিজাখনি মোৰ।

প্ৰেম বুলি ক'বলৈও
আমি যে ৰাধা-কৃষ্ণ নহয়
ফাগুনে নঙঠা কৰা গছজোপাহে মই
বসন্তবিহীন, তোমালৈয়ে বাট চাই।

হাতৰ ৰেখাবোৰ কিবা অকামিলা
কেনভাচটো নহয় নকৈ আঁকিবলৈ
তুমিটো নহয় ৰৈ থাকিবলৈ
তথাপিও,
জীৱনটোতো নহয় চিৰজীৱন উচুপিবলৈ
বাট চাম বসন্তলৈ।

UNTOLD STORY

Sudarshita Mohan
2nd Semester, Department of Zoology

The last hope is broken
Now destiny clearly said :
"Your path aren't the same."
Sorry,
I could not even make your wish come true
My inner soul whispers,
"Say good bye to him."
I know its hurts,
But you must.
An era ends, a chapter closes
Let a new one begin.
Happy or sad
Turns to memories,
Always sweet like honey.
Let this be an untold love story.

ডাঙৰ হৈ কি হ'বা

এষণা শৰ্মা
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, বুৰঞ্জী বিভাগ

শৈশৱৰ এটি প্ৰিয় প্ৰশ্ন
ডাঙৰ হৈ কি হ'বা?
বহু আশাৰে বহু হেঁপাহেৰে
অপেক্ষা কৰোঁ কোনোবাই সোধালৈ।।
কোনোবাই সোধাৰ আগতেই ভাবো
কি হ'ম বাৰু মই?
ডাক্তৰ, ইঞ্জিনীয়াৰ নে আন কিবা??
এদিন ভাবো ডাক্তৰ হ'ম
এদিন ভাবো ইঞ্জিনীয়াৰ
মন গ'লে আকৌ কওঁ
জ্ঞানদায়িনি শিক্ষয়িত্ৰীয়ে হ'ম।
এইবোৰ আছিল শৈশৱৰ কথা
প্ৰত্যেক দিনাই নতুন সপোন, নতুন আশা,
কোনো স্থায়িত্ব নাছিল সপোনবোৰৰ
কোনো সীমা নাছিল আশাবোৰৰ।।
ডাঙৰ হৈ উপলব্ধি কৰিলোঁ
কি হোৱাৰ সপোন মোৰ
ডাক্তৰো নহয়, ইঞ্জিনীয়াৰো নহয়
নহয় জ্ঞানদায়িনী শিক্ষয়িত্ৰীও।
একো ডাঙৰ সপোন নহয় মোৰ
এটি ক্ষুদ্ৰ সপোনে বৰকৈ আমনি কৰিছে মোক,
সপোন হ'ল পুনৰ উভতি যোৱা শৈশৱলৈ
উভতি যোৱা সোণালী অতীতলৈ...
শৈশৱত প্ৰশ্ন কৰা প্ৰতিজনক আজি
মন গৈছে স্থায়ী সপোনৰ কথা জনাবলৈ
সকলোকে আজি ক'বলৈ মন গৈছে
ডাঙৰ হৈ সৰু হ'বলৈ মন গৈছে।।

TO BE LOVED BY YOU

Pragyan Boruah
4th Semester
Department of Sociology

It's been a year, and I still miss you.
It was the month of November when
I confessed my heart out and waited,
and the answer was in your eyes.
From that day on, usual things started
becoming rituals.
You were like the apricity, which
was deconstructing my worst habits.
Spending time with each other was the
biggest source of joy for us. The feelings
of us kept getting stronger. But as
time went on, it started to fade away.
It shuttered like a catastrophe. I guess,
forever is the sweetest con; it doesn't exist.
Today, I'm here again, stuck where it
all started and thinking about as,
perhaps I never moved on. Holding on
to that non-existing hope - the same
hope that keeps bringing me back to
you - it brings me back to feel how
it was to love and to be loved by you.
Because, it's been a year and I still...

কবিতা লিখিম

স্নেহা তামূলী
একাদশ শ্ৰেণী

বগা কাগজৰ খালী থকাবোৰত
মৌন চিয়াঁহীৰে লিখিব খুজিছোঁ
মই নামৰ কবিতা এটি।
হাঁহিৰ আঁৰৰ কান্দোনবোৰ,
সুখৰ আঁৰৰ দুখবোৰ,
ভাললগাৰ আঁৰৰ বেয়ালগাবোৰ,
মিঠা অনুভৱৰ আঁৰৰ তিতা অনুভৱবোৰ।
হাজাৰ শব্দ লিখিম,
হাজাৰ স্মৃতি সুঁৱৰিম,
আকৌ বাৰে বাৰে নিজকে লিখিম,
নিজকে আঁকিম, নিজকে সাজিম,
নিজকে হাঁহিম, নিজেই কান্দিম,
স্মৃতিৰ পাতত এটি কবিতা লিখিম।

Spoiled youth

Priyakshi Chutia
4th Semester, Department of English

Full of self pride, who desires for greater fame,
Yes ! It is our present generation who fought
Their dignity and sincerity toward elders
Without any shame….
Colleges and schools are known to be the
Powerhouse of growing youth,
But alas! ..aches my helpless heart! Staring
At the students leaving class using words
Of untruth…
Prefers more staying at home rather than
Attending school and college,
How will they become the future leaders
Without reading the books and gaining its
Magnificent knowledge?
Have only little time for their family,
Always busy with their phones and social media
Life later ends up in tragedy.

Embracing The Light Within

Sudaxina Das
Professor, Department of Economics

The heart spoke to me,
about the entity of a tiny void
expanding its realm
bit by bit,
with each passing dawn and dusk!

The knowledge appalled me,
shocking it was;
What if,
the void grew within and left me with a blank,
a complete blank!

Love back yourself,
nourish yourself,
the way you showered affection on that tiny sapling today,
my heart seemed to reply!

The way you led
the cascade of kindness flow on the elderly lady, reminding you of old
tales heard long ago,
Remember,
my heart continued,
you are an amazing poem too,
woven with amore.
You are your shadow and light,
permanent for yourself;

The haze disappeared,
once I started complimenting on my small wins,
that didn't seem minimal anymore,
and forgot to minimize the abilities I own;

The void began to fill,
and certain to disappear gradually,
my heart informed.

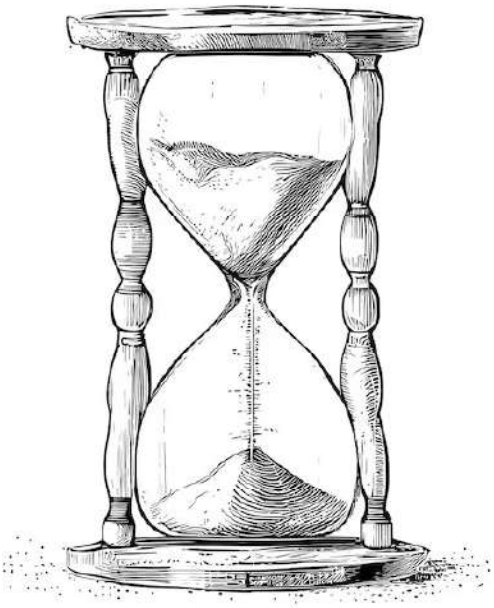

সময়

প্ৰীতি শেখ
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, প্ৰাণী বিজ্ঞান বিভাগ

এতিয়া ইয়ালৈ নহাই ভাল
তোমোলোকে
এতিয়া ইয়াত সময় বৰ বেয়া
প্ৰগতি পথত আগুৱাই যোৱা
সভ্যতাৰ মুখা পিন্ধা
মানৱৰ বিজয় উল্লাহ।
ভায়ে ভায়ে তুমুল সংঘৰ্ষ
ইয়ালৈ তোমালোকে নহাই ভাল,
এতিয়া ইয়াত
এখন অন্তহীন যুদ্ধ চলিছে
তাত বন্দুক, বোমা, বাৰুদৰ শব্দই
আকাশ-পাতাল কঁপাই তুলিছে
এতিয়া ইয়ালৈ তোমালোক নাহিবা
এতিয়া ইয়াত
মানুহৰ হৃদয়বোৰ শিল হৈ পৰিছে
সিহঁতে দানৱৰ সাজ পিন্ধিছে
চৌদিশে প্ৰতিশোধৰ অগ্নি
দপ্ দপ্কৈ জ্বলিব ধৰিছে।
তোমালোকে ইয়ালৈ নাহিবা
এতিয়া ইয়াত
ধৰ্মৰ মাজত
ভেদা ভেদৰ সৃষ্টি হৈছে।
হিংসাই গাঢ় কৰি উঠিছে
এতিয়া ইয়ালৈ তোমালোক নাহিবা
এতিয়া ইয়াত
হত্যা, ধৰ্ষণ, লুণ্ঠনৰ
প্ৰতিযোগিতা চলিছে,
সিহঁতৰ বিজয়ৰ হাঁহিৰে
ধৰণী কঁপাই তুলিছে
সেয়ে এতিয়া ইয়ালৈ তোমালোক নাহিবা।

ফাগুন

ৰক্তোপলজ্যোতি মহন
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

কোলাহলৰ পৃথিৱীত হেৰাই যাব খোজা
অস্তিত্ববিহীন মনটোক সোঁৱৰাই তুলি
ঢাকি ৰাখিব পাৰিবা জানো বিষাদবোৰক।
ফাগুনৰ বতৰাই মোক দি যায়
সপোন নগৰীৰ ঠিকনা।
আৱেগত হেৰাই যাব খোজা মনটোক
নিমিষতে খামুছি ধৰি ক'বলৈ মন যায় নিজক,
আৱেগিক মানুহবোৰ ভাল নহয়।
সঁচাই জানো পাৰি, ফাগুনক দুহাতে খামুছি
আৱেগৰ কথাবোৰ আৱেগিক হৈ কৈ যাবলৈ।
নাই, নোৱাৰি নোৱাৰি
ফাগুন মোৰ নামি আহা
বোৱাই যোৱা বিষাদৰ টোপোলবোৰক
ভিজাই পেলোৱা এফালৰ পৰা
কিজানি দুখবোৰ অলপ পাতল হয়েই
ফাগুন মোৰ নামি আহা
ফাগুন মোক বোৱাই পেলোৱা।
পছোৱাজাকৰ মাজত মোক বিচাৰি তোলা
শিমলু তুলাৰ দৰে মোক উৰুৱাই নিয়া
ফাগুন মোৰ নামি আহা।

মোৰ অন্তিম যাত্ৰা

প্ৰিয়ংকা চেতিয়া
দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক, ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

মোৰ অন্তিম যাত্ৰা
সেই দিনা দেখিলোঁ নিদ্ৰামগ্ন মোৰ
দেহৰ কাষত বহুতো লোকৰ সমাবেশ
সময়ৰ গৰাহত পৰি পাহৰি পেলোৱা
বহুতো চিনাকী লোকৰ ভিন্ন অভিনয়।
কোনোলোকৰ চকুৰে নৈ বৈছিল,
আৰু কোনোৱে মোৰ নিদ্ৰা ভঙাৰ
অহৰহ প্ৰচেষ্টা।
সেই দিনা মোৰ শৰীৰৰ কাষত
বিচিত্ৰ অভিনয়ৰ ভিন্ন আখৰা চলিছিল।
নাটকো শেষ হ'ল... সময়ত
মোৰ সেই নিথৰ দেহটোক
তুলি দিয়া হ'ল বাৰিৰ চুকৰ
বাঁহ-কাঠৰ দ'মটোৰ ওপৰত।
হৃদয়ত অকৃত্ৰিম ভালপোৱা
আৰু হাতত অগ্নিশিখা লৈ
মোৰ দেহ জলোৱাৰ চেষ্টা।
অভিনয়ৰ বেলিও পৰিল
মোৰ দেহত জুইয়ো লাগিল
তেনেতে মোৰ আপোনজনৰ
পৰাই ভাহি আহিল...
কেতিয়া অন্ত পৰিব।
জীৱনৰ এটা অন্তিম সময়ৰ
যাত্ৰাত আপোনজনৰ মুখত
ভাহি অহা সেই কথাষাৰে
মোৰ এই জীৱনৰ সমাপ্তি।।

জীৱন মানে কি...

ৰিতিকা পাল
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, বুৰঞ্জী বিভাগ

এন্ধাৰৰ বুকুত নামিব খোজা মন
মাজ ৰাতি প্ৰতিটো প্ৰহৰ,
সপোন জগতৰ অচিনাকি দেশৰ
নিৰ্বিহ জীৱনৰ এটুকুৰা পোহৰ।
নামি অহা বৰষুণ জাকে
ধুই দিয়ে সকলো স্মৃতি
মাথোঁ বিচাৰে এক নতুনৰ আৰম্ভণি;
ভাগি পৰিলে নহ'ব পুনৰ থিয় হৈ
সপোনবোৰ বাস্তৱ কৰিবই
লাগিব,
নিষ্ঠুৰ জীৱনৰ এয়াই মায়া
আজি আন্ধাৰ
যদিও কিছু
পৰত নতুন পুৱা আৰম্ভ হ'ব।
মাথোঁ আগবাঢ়ি যোৱাৰ স্পৃহা লৈ,
নিজকে পুনৰ বিচাৰি লোৱা
তাৰ বাবে নিজকে গঢ় দি তোলা
জীৱনৰ অৰ্থ এয়াই
কেৱল সংগ্ৰাম কৰি যোৱা।।

নাটক

নাটক ঃ বাল্যবিবাহ

নাট্যকাৰ - ত্রিনয়ন বৰা, জনার্দন ফুকন

(নিম্ন মধ্যবিত্ত শ্রেণীৰ এখন ঘৰৰ আলহী কোঠাৰ দৃশ্য। দেউতাকে কোঠাটোৰ চাফ-চিকুণ কৰি থাকে তেনেতে তেওঁৰ ছোৱালী বিদ্যালয়ৰ পৰা আহি ঘৰ সোমাইহি)

দৃশ্য-১

সন্ধ্যা ঃ দেউতা, দেউতা মই...
(ফোন বাজিব)

প্রদীপ ঃ ৰ চোন ৰ।

প্রদীপ ঃ হেল্ল', অ' হয় হয় আপোনালোক আহি আছে ন? কিমান পালেহি বাৰু? অ' আছোঁ ঘৰতে আছোঁ। আছে আছে তাইও আছে। ঠিক আছে বাৰু থৈছোঁ দে...
(ফোনটো থৈ সন্ধ্যালৈ)

প্রদীপ ঃ অহ কি ক'ব লৈছিলি ক এতিয়া।

সন্ধ্যা ঃ (দেউতাকক মার্কছিটখন দেখুৱাই) দেউতা আজি আমাৰ ৰিজাল্ট দিলে আৰু মই ১ নম্বৰত গৈছোঁ জানা।

প্রদীপ ঃ হ'ব বাৰু দে। তই এতিয়া মোলৈ পানী এঘটি আন গৈ যা।
(তাই ভিতৰলৈ সোমাই যাব। প্রদীপ আকৌ কামত লাগিব।)

প্রদীপ ঃ ঐ ক'ত মৰিলি কুঁৱা খান্দি পানী আনিছ নেকি?

সন্ধ্যা ঃ নিছোঁ দেউতা। 'দেউতা পানী লোৱা।'

প্রদীপ ঃ অহ দে। ঐ শুন চোন তোক কথা এটা কওঁ।

সন্ধ্যা ঃ কোৱা দেউতা।

প্রদীপ ঃ মই এটা সিদ্ধান্ত লৈছোঁ অ' মাজনী।

সন্ধ্যা ঃ কি সিদ্ধান্ত দেউতা?

প্রদীপ ঃ সেই যে নদী কিনাৰৰ নগেন সি মোক এজন ল'ৰাৰ কথা কৈছিল। ল'ৰাটো বৰ ভাল আৰু শান্ত। বৰ ধনী ঘৰৰ ল'ৰা অ' মাজনী তই বৰ সুখত থাকিব পাৰিবি।

সন্ধ্যা ঃ মানে দেউতা।

প্রদীপ ঃ মানে মই তোৰ বিয়াৰ সিদ্ধান্ত লৈছোঁ আৰু আজিয়েই তোক চাবলৈ আহিব।

সন্ধ্যা ঃ কিন্তু মই এতিয়া বিয়া নহওঁ দেউতা।

প্রদীপ ঃ কিয় নহ'বি। মই সিদ্ধান্ত ল'লোঁ যেতিয়া তই বিয়াত বহিবই লাগিব।

সন্ধ্যা ঃ (কান্দি কান্দি) মই এতিয়া বিয়াত নবহোঁ। এইটো কি মোৰ বিয়া হোৱা বয়স নেকি? মোৰ এটা সপোন আছে। মই এগৰাকী ভাল শিক্ষয়িত্রী হ'ব বিচাৰোঁ।

প্রদীপ ঃ হ'ব থ। ককায়েৰক পঢ়ুৱাওতেই মোৰ এখিনি মাটি বেচিলোঁ। এতিয়া সি পঢ়াৰ লগতে কিবা এটা কৰি চলি আছে বুলিহে। তাক পঢ়াবলৈ মাটি সোপা বেচি বেচি এতিয়া সেই চাৰি ডৰা খেতি মাটি আৰু ভেটিটোৰ বাহিৰে মাটি সম্পত্তি বুলিবলৈ একোৱেই নাই। তোক পঢ়াবলৈ মোৰ আৰু সামর্থ নাই দেই...।

সন্ধ্যা ঃ মই সেইবোৰ একো নুবুজো, মুঠতে মই এতিয়া বিয়া নহওঁ কৈছোঁ নহওঁ।

প্রদীপ ঃ বিয়া নহওঁ...! মাৰে তোক মোৰ ডিঙিত ওলোমাই থৈ মৰিলেই, এতিয়া তয়ো মোৰ মূৰটো খাঃ শু খাঃ।
(গাড়ী এখন আহি ৰ'ব আৰু হর্ণ বাজিব।)

প্রদীপ ঃ অহ এওঁলোক পালেহিয়েই চাগে, ঐ তই এতিয়া কন্দা-কটা বন্ধ কৰ আৰু যা ভিতৰলৈ যা। আৰু শুন চাদৰ-মেখেলা এযোৰ পিন্ধি থাকিবি আৰু মই মাত দিয়াৰ লগে লগে ওলাই আহিবি। যা এতিয়া।

সন্ধ্যা ঃ আজি মা জীয়াই থকা হ'লে মোৰ এই দশা নহ'লহেতেন।

প্রদীপ ঃ ঐ বেছি মুখ নচলাবি যা

দৃশ্য-২

(তেওঁলোক সোমাই আহিব।)

প্রদীপ ঃ অহ আহি পালেহি ন আহক আহক।

ৰীণা ঃ উম পালোহি।

প্রদীপ ঃ ৰাজ বাবা পালাহি ন?

ৰাজ ঃ উম পালোহি পালোহি।

প্রদীপ ঃ এই ইয়াতে বহক চোন।

ৰুবী ঃ ইও এইখন ইমান লেতেৰা।

প্রদীপ ঃ ৰবা আইজনী মই মচি দিছোঁ
(মচিব লওঁতেই ৰীণাই ক'ব)

ৰীণা ঃ নালাগে হ'ব। ৰুবী একো নহয় বহ।

প্ৰদীপ ঃ বাবা বহা চোন ইয়াতে।
(সকলো বহিব)

প্ৰদীপ ঃ পিছে আপোলোকৰ আহোঁতে একো অসুবিধা হোৱা নাই নহয়।

ৰীণা ঃ নাই নাই অসুবিধা নো কি হ'ব। নিজৰ গাড়ী লৈ আহিছোঁতো।

ৰাজ ঃ অ' মা তাইক মাতিবলৈ কোৱা আক'। মই চাওঁ।

প্ৰদীপ ঃ অ' ৰাজ বাবা মই মাতি দিছোঁ দেই।

ৰীণা ঃ উম মাতক মাতক সোনকালে মাতক। সেই নগেনৰ মুখত হে তাইৰ কথা শুনিছোঁ, মই আকৌ দেখাই নাই নহয়।

প্ৰদীপ ঃ মাজনী অ' মাজনী ওলাই আহ আক' এওঁলোক পালেহি নহয়। আহিছে দেই...।

ৰীণা ঃ ঐ কিমান আৰু এইটোতে সোমাই নাথাক দে? উঃ... মুখৰ ভাঁজ চা তাইৰ।

ৰাজ ঃ অ' মা ক'তা কইনা ওলাই অহাই নাই চোন।

প্ৰদীপ ঃ ৰবা দেই... মই আকৌ এবাৰ মাতি দিছোঁ।
কিবা কৰি আছে ছাগে, চাই আহোঁ বহক বাৰু আপোনালোক।
ঐ মৰতি নাহ' কিয় ওলাই আহ (সন্ধ্যা ওলাই আহিব।) কাৰ মূৰটো পিন্ধি আহিলি, চাদৰ-মেখেলা যোৰ পিন্ধি আহিবলৈ কৈছিলোঁ নে নাই?
(প্ৰদীপে সন্ধ্যাক টানি আনি কাষৰ চকীখনত বহাই লয়।)

ৰুবী ঃ অ মা আমি দুইজনী same age ৰে হ'ম চাগে ন'।

ৰীণা ঃ ঐ তই অলপ মনে মনে থাক চোন। হু ল এইটোকে টিপি থাক। সন্ধ্যা তুমি এতিয়াও স্কুলৰ উনিফৰ্ম পিন্ধি আছা যে?

প্ৰদীপ ঃ অ... এই আপোনালোক আহি পোৱাৰ আগে আগে এই স্কুলৰ পৰা আহি পাইছে হে।

ৰুবী ঃ তুমি কোন class ত পঢ়া।

সন্ধ্যা ঃ মই এইবাৰ নৱম শ্ৰেণীলৈ পাম।

ৰুবী ঃ নৱম, class nine ন, অ মা মই কোৱা নাছিলোঁ জানো our age is same.

ৰাজ ঃ অ মা শুনা চোন।

ৰীণা ঃ এহ তহঁত ৰ চোন। বাকী সন্ধ্যা তুমি ঘৰৰ কাম-কাজবোৰ জানা নহয়।

প্ৰদীপ ঃ এ জানে জানে এই ৰোৱা, তোলা, ঘৰ সৰা, ঘৰ লিপা সকলোবোৰ জানে।

ৰাজ ঃ অ মা মইও তাইৰ লগত কথা পাতিম।

ৰীণা ঃ অ' ইহঁত দুইটাই অলপ সময় অকলে কথা পাতক। ইটোৱে সিটোক বুজক। নে কি কয়।

প্ৰদীপ ঃ অ' আপুনি ঠিকেই কৈছে। পিছে ইহঁতক ভিতৰলৈ পঠাও নে?

ৰীণা ঃ নাই নাই নালাগে ইহঁতে ইয়াতে কথা পাতক, আমিয়ে পিছফালে যাওঁ।

প্ৰদীপ ঃ অ', ঠিক আছে তেন্তে বলক।

ৰীণা ঃ ঐ কিমান টিপি নাথাক ব'ল।
(প্ৰদীপ, ৰীণা আৰু ৰুবী ভিতৰলৈ সোমাই যায়)

দৃশ্য-৩

(ৰাজ সন্ধ্যাৰ কাষত বহে)

ৰাজ ঃ তোমাৰ নামটো সন্ধ্যা নহয় জানোঁ?

সন্ধ্যা ঃ হয়।

ৰাজ ঃ তোমাৰ নামটো কিন্তু বৰ মৰম লগা দেই। একেবাৰে তোমাৰ দৰে।

সন্ধ্যা ঃ আপুনি ইমান ওচৰলৈ কিয় চাপি আহিছে? অলপ আঁতৰি থাকক চোন। মোৰ এনেকৈ ভয় লাগে।

ৰাজ ঃ ভয় আক' কিয় কৰিছা। তোমাকচোন মই বিয়া কৰিম।

সন্ধ্যা ঃ মোৰ এতিয়া বিয়া হোৱাৰ কোনো ইচ্ছা নাই। মই এতিয়া পঢ়িব বিচাৰোঁ আৰু পঢ়ি-শুনি ডাঙৰ মানুহ হ'ব বিচাৰোঁ।

ৰাজ ঃ আহ্ হা...হু তুমিনো এতিয়া কিয় পঢ়িব লাগে, তুমিচোন জানাই আমাৰ বহুত ধন-সম্পত্তি আছে। তুমি আমাৰ ঘৰত একেবাৰে ৰাণীৰ দৰে থাকিব পাৰিবা।

সন্ধ্যা ঃ মোৰ এতিয়া কাৰো ৰাণী হোৱাৰ ইচ্ছা নাই।
(ৰাজ তাইৰ কাষৰলৈ যাব, তেতিয়াই আকাশে বাহিৰৰ পৰা মাত লগাই ভিতৰলৈ সোমাই আহিব।)

আকাশঃ দেউতা, দেউতা (বাহিৰৰ পৰা)

সন্ধ্যা ঃ দাদা তই আহিলি দাদা, তই থিক সময়তে আহি পাইছহি।

আকাশঃ কিয়, ভণ্টি কি হৈছে তোৰ? তই এনেকুৱাখন কিয় কৰিছ? আৰু এই ল'ৰাটো কোন?

ৰাজ ঃ নমস্কাৰ মই ৰাজ (তেলীয়াকৈ)। এহ... মই মানে...।

সন্ধ্যা ঃ মই কৈছোঁ শুন দাদা। দেউতাই বৰ ডাঙৰ সিদ্ধান্ত এটা লৈছে। মোক এতিয়া তই উদ্ধাৰ কৰ দাদা।

আকাশঃ সিদ্ধান্তহু কি সিদ্ধান্ত? আৰু দেউতা ক'ত আছে?

আকাশঃ দেউতা, দেউতা (চিঞৰি)
(প্ৰদীপ সোমাই আহিব)

প্ৰদীপ ঃ অ' আকাশহু তই কেতিয়া আহিলি?

আকাশঃ সেইবোৰ বাদ দিয়ক। ঘৰখনত এইবোৰ কি চলি আছে।

প্ৰদীপ ঃ মানে তই কি ক'ব বিচাৰিছ?

আকাশঃ আপুনি এনে কি সিদ্ধান্ত লৈছে যে ভণ্টিয়ে এনেদৰে কান্দিবলগীয়া হৈছে?

প্ৰদীপ ঃ কান্দিছে মানে...! তই চোন জানই আমাৰ ঘৰৰ অৱস্থাৰ কথা। তোক কিমান কষ্টত মই মাটি-বাৰী বিক্ৰী কৰি পঢ়াই-শুনাই ডাঙৰ কৰিছোঁ। এতিয়া এই তোৰ ভনীয়েৰ জনীকো পঢ়াব পৰাকৈ মোৰ সামৰ্থ নাই। গতিকে মই সন্ধ্যাক বিয়া দিয়াৰ কথা ভাবিছোঁ।

আকাশঃ কিন্তু দেউতা, সন্ধ্যাই এতিয়া পঢ়িব বিচাৰে। তাইৰো কিছুমান সপোন আছে, সেইবোৰ ভাঙি যাবলৈ নিদিবা।

প্ৰদীপ ঃ বাদদে হে তাইৰ সপোন। পঢ়ি-শুনি কি দাল কৰিব তাই। ছোৱালী মানুহ যেতিয়া এদিনটো বিয়াই হ'ব লাগিব তাই। আৰু যিমান পঢ়িলেও এদিন তাই সেই ঘৰ সংসাৰ আৰু ল'ৰা-ছোৱালীয়ে চম্ভলিব লাগিব।

ৰাজ ঃ অ' ঘৰ-সংসাৰ চম্ভালিবই লাগিব।

(তেনেতে ৰীণা আৰু ৰুবী সোমাই আহিব।)

আকাশঃ ৰ'ব, আপুনি মনে মনে থাকক।

ৰীণা ঃ প্ৰদীপ কাই। এই ভিতৰৰ পৰা সকলো শুনিহে আছিলোঁ। আপোনালোক আচলতে সন্ধ্যাক মোৰ ল'ৰালৈ বিয়া দিবনে নিদিয়ে? যদিহে নিদিয়ে তেন্তে এতিয়াই কওঁক। আপোনাৰ ছোৱালীৰ লগত সময় নষ্ট কৰি থাকিবলৈ মোৰ সময় নাই। মোৰ ল'ৰাৰ কাৰণে কোনো ছোৱালীৰ অভাৱ হোৱা নাই। বিচাৰিলে মোৰ ল'ৰাৰ কাৰণে ছোৱালীৰ লাইন লাগিব যাব।

ৰাজ ঃ নহ'ব মা, মই বিয়া পাতিলে সন্ধ্যাকহে বিয়া পাতিম। তাই ইমান ধুনীয়া।

ৰীণা ঃ তই মনে মনে থাক ৰাজ। তোৰ কাৰণে মই সন্ধ্যাতকৈ বেছি ধুনীয়া ছোৱালী বিচাৰি দিম।

ৰুবী ঃ তাৰ মানে মা এতিয়া কি দাদাৰ বিয়া নহ'ব নেকি? মইযে মোৰ গোটেই friends বোৰক কৈ দিলোঁ আমাৰ দাদাৰ বিয়া পাতিব বুলি। এতিয়াতো মই লাজ পাম। আৰু মই online ত চাই থোৱা lehenga বোৰৰ কি হ'ব।

ৰীণা ঃ তই অলপ মনে মনে থাকচোন ৰুবী। শুনক প্ৰদীপ কাই আপুনি যদি সন্ধ্যাক বিয়া দিব নুখুজে তেন্তে মই আপোনাক আগতীয়াকৈ দিয়া পইচা ২৫,০০০ মোক ঘূৰাই দিব।

আকাশঃ পইচা !

ৰীণা ঃ অ' তোমাৰ দেউতাই সন্ধ্যাক মোৰ ল'ৰালৈ বিয়া দিবলৈ মোৰ পৰা ২৫,০০০ টকা লৈ থৈছে। আৰু বিয়াৰ পাছত ৩০,০০০ টকা মই তোমাৰ দেউতাক দিব লাগিব বুলি চুক্তি কৰি থৈছে।

আকাশঃ চিহ্ন্ দেউতা, আপোনাৰ বাৰু অলপো লাজ নালাগিল নে নিজৰ ছোৱালীজনীক বিয়া দিয়াৰ বাবদ পইচাৰ চুক্তি কৰিবলৈ। লাজ লাগিছে আপোনাক আজি মোৰ দেউতা বুলি ক'বলৈ।

আকাশঃ আৰু আপুনি। আপোনাৰো অলপো লাজ নাইনে? আপোনাৰ সেই ৪০ বছৰীয়া ল'ৰাটোলৈ মোৰ এই কণমানি ভণ্টিজনীক বিয়া কৰাই নিবলৈ। মোৰ দেউতাটো অশিক্ষিত। কিন্তু আপুনিটো এগৰাকী শিক্ষিত মহিলা। আপুনি কি নাজানে নেকি যে ২১ বছৰ সম্পূৰ্ণ নোহোৱা এজনী ছোৱালীক বিয়া পতাটো আইন মতে এটা অপৰাধ। আপোনাৰ নিজৰটো এগৰাকী কণমানি কন্যা সন্তান আছে। তাইক জানো আপুনি ইমান কম বয়সত বিয়া দিব।

ৰীণা ঃ নিদিও, মোৰ ছোৱালীক আকৌ কিয় বিয়া দিম। তাইক পঢ়াই শুনাই মই ডাক্তৰ বনাম বুলি ভাবি থৈ দিছোঁ।

আকাশঃ অ', তাৰমানে আপোনাৰ ছোৱালীয়ে আজি private স্কুলত পঢ়িছে কাৰণে তাইক পঢ়াই-শুনাই ডাঙৰ মানুহ কৰিব। আৰু মোৰ ভণ্টিয়ে চৰকাৰী স্কুলত পঢ়িছে কাৰণে আজি আমি তাইক আপোনাৰ ল'ৰালৈ বিয়া দি ইমান কম বয়সতে তাইৰ ওপৰত ঘৰ-সংসাৰৰ দায়িত্ব দি দিম বুলি ভাবিছে। শুনক মই ইচ্ছা কৰিলে আপোনালোকৰ ১৮ বছৰ সম্পূৰ্ণ নোহোৱা এগৰাকী ছোৱালীক বিয়া পতাৰ অপৰাধত জেইলত ভৰাই থ'ব পাৰোঁ।

ৰীণা ঃ অ' ভাইটি সেইবোৰ নকৰিবা please মই গম পাইছোঁ আমাৰ ভুল হৈ গ'ল। আমাক ক্ষমা কৰি দিবা।

প্ৰদীপ ঃ মইয়ো বৰ ডাঙৰ ভুল এটা কৰিবলৈ ওলাইছিলোঁ অ'। টকা দেখি মই অন্ধ হৈ গৈছিলোঁ। ভুল-শুদ্ধ সকলো পাহৰি গৈছিলোঁ। পাৰিলে মোক ক্ষমা কৰি দিবি মাজনী। তোক মই আজিৰ পৰা কেতিয়াও বিয়াৰ কথা নকওঁ। কষ্ট কৰি হ'লেও মই তোক পঢ়াম।

সন্ধ্যা ঃ আৰু তোমাৰ কষ্টবোৰ মই কেতিয়াও অথলে যাবলৈ নিদিও দেউতা। পঢ়ি-শুনি এগৰাকী ভাল শিক্ষয়িত্ৰী হ'ম। তোমাক কেতিয়াও পইচাৰ অভাৱ অনুভৱ কৰিবলৈ নিদিওঁ।

ৰাজ ঃ হয় মা আমি সঁচাই বৰ ডাঙৰ ভুল এটা কৰিবলৈ ওলাইছিলোঁ। ভাইটি পাৰিলে আমাক ক্ষমা কৰি দিবা।

আকাশঃ হয় আপোনালোকে যে উপলব্ধি কৰিছে সেয়াই বহুত। কিন্তু আমাৰ সমাজত এতিয়াও বহুলোকে এই কথা উপলব্ধি কৰিব পৰা নাই। গতিকে আহক চোন আজি আমি সকলোৱে প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হওঁ যে আমি এই বাল্য বিবাহ নামৰ সামাজিক ব্যাধিটোৰ বিপৰীতে সদায় মাত মাতি যাম।

অনুভৱৰ
দলিচা

তিনি বছৰীয়া এক শৈক্ষিক যাত্ৰা

শীৰ্ষজ্যোতি মহন
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

ষাঠিটা বসন্ত গৰকা ঐতিহ্যমণ্ডিত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ সৈতে জড়িত সেই সকল মহান মনিষী ব্যক্তিক শ্ৰদ্ধা জনাইছোঁ যাৰ কষ্ট, ত্যাগৰ জৰিয়তে আজিও উজনি অসমৰ এখন অগ্ৰণী উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠান হিচাপে জিলিকি আছে।

ক'ত সপোন আৰু আশাৰ ৰেঙনি লৈ, এক নতুন পোহৰৰ সন্ধানত, এক নতুন পথৰ যাত্ৰী হৈ হাজাৰ হাজাৰ যৌৱনভৰ যুৱক-যুৱতীয়ে এই মহাবিদ্যালয়লৈ আহিছে আৰু গৈছে।

জীৱন আৰু জীৱিকা এই দুয়োটা কথা চিন্তা কৰাৰ সময়তে স্নাতক ডিগ্ৰী লাভৰ বাবে এই অভাজনে ২০২১ বৰ্ষ কোনোবা এটা দিনত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ বাকৰিত খোজ দি তিনি বছৰীয়া এক শৈক্ষিক যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলোঁ। হালধীয়া ৰংবোৰৰ মাজত ৰঙা দুপাট্টা আৰু বগা ছাৰ্ট পৰিধান কৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সমাগমৰ মাজত কলেজখনৰ ভিতৰলৈ প্ৰথম ক্লাছ কৰিবলৈ সোমাই যোৱাৰ পিছত মনত বহুতো কথা ভাঁহি উঠিছিল। বিভাগৰ দুই এজনৰ সৈতে চিনাকী হৈছিলোঁ। কেইদিনমানৰ পিছত নিজৰ বিভাগৰ লগতে অন্য বিভাগৰ বন্ধু-বান্ধৱীৰ সংখ্যাও বৃদ্ধি হ'ল। এই সময়খিনিতে বহুতে সপোন দেখে আৰু বহুতে নিজেই নিজক ভালদৰে চিনি পায়। নিয়মীয়া পাঠদানৰ আৰম্ভ হোৱাৰ পিছত ক্লাছবোৰ কৰি লগৰবিলাকৰ লগত ৰসাল আড্ডাত ভাগ লওঁ। এনেকৈয়ে সময়বোৰ বাগৰিল। আপোন হৈ পৰিল মহাবিদ্যালয়খন।

এই কলেজীয়া দিনত মোৰ জীৱনত এজাক কাল ধুমুহা পাৰ হৈ গ'ল। যিজাক ধুমুহাই মোৰ মনটো থান-বান কৰি পেলাইছিল। ব'হাগ বিহুৰ উপলক্ষে মহাবিদ্যালয় বন্ধ দিছিল। প্ৰথম যাণ্মাসিকৰ পৰীক্ষাৰ দিন চমু চাপি আহিছে। মই ঘৰৰ পৰা কলেজলৈ অহা যোৱা কৰাত অসুবিধা হোৱাৰ কাৰণে পৰীক্ষাৰ আগত থাকি ল'বৰ বাবে ৰুম এটা ঠিক কৰিছিলোঁ। যিটো দিনত ৰুমলৈ যোৱাৰ কথা আছিল সেই দিনটোৰ কথা কেতিয়াও পাহৰিব নোৱাৰোঁ। সেই দিনটো এতিয়াও সপোন যে লাগে। কাৰণ সেই দিনটোৰ ৰাতিপুৱাতে মোৰ দেউতা আকস্মিকভাৱে উচ্চৰক্তচাপৰ ফলত আমাক এৰি থৈ এই পৃথিৱীৰ পৰা চিৰবিদায় লয়। তাৰ পিছতে ৰুমত থকাৰ আশা সিমানতে অন্ত পৰে আৰু কলেজলৈও যোৱাটো মনৰ পৰা উলিয়াই দিব বিচাৰিছিলোঁ। কিন্তু বহু কথা চিন্তা কৰি আত্মীয়স্বজন আৰু বন্ধুবৰ্গৰ কথাত গুৰুত্ব দি কেইদিনমানৰ পিছত পুনৰ কলেজলৈ গ'লোঁ। যদিও গৈছিলোঁ আগৰ দৰে কলেজলৈ যোৱা হেঁপাহবোৰ আৰু আনন্দবোৰ সম্পূৰ্ণৰূপে নাইকিয়া হৈ গৈছিল। সময় আৰু পৰিস্থিতিৰ সৈতে খাপ খাই পুনৰ কলেজত লাহেকৈ মনটো বহিছিল।

আগতে নেদেখা এটা পৰিৱেশ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ত। ঢোলৰ গোম-গুমনী এক উখল-মাখল পৰিৱেশ। এটা হুলস্থুলীয়া পৰিৱেশ। সেইয়া আছিল নিৰ্বাচনৰ বতৰ। আমিও সেই সময়ত অলপীয়া কৈ ঘূৰিছিলোঁ। যিকি নহওঁক সেই নিৰ্বাচন আহিল আৰু গ'ল। মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতি দায়বদ্ধ হৈ শ্ৰেণী পাঠগ্ৰহণৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন কাম-কাজৰ সৈতে জড়িত হৈ পৰিছিলোঁ। ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ ন-পুৰণি শিক্ষাৰ্থী সমাৰোহ দুদিনীয়া কৈ অনুষ্ঠিত কৰা অনুষ্ঠানটোৰ লগত জড়িত হৈ বিভাগত অধ্যয়নৰত জ্যেষ্ঠ লগতে কলেজৰ পৰা ওলাই যোৱা প্ৰাক্তন জ্যেষ্ঠসকলৰ লগতো এটা সম্বন্ধ গঢ় লৈ উঠিছিল। মহাবিদ্যালয়খনত নিজেই সন্মুখীন হোৱা সমস্যাসমূহ কেনেকৈ সমাধান কৰিব পাৰি। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত উপস্থাপন কৰি প্ৰতিগৰাকী জ্যেষ্ঠ, কনিষ্ঠ, সতীৰ্থৰ বিশ্বাস আৰু আস্থা আগত ৰাখি নিস্বাৰ্থ আৰু নিৰপেক্ষ সত্তাক আকোঁৱালি তৃতীয় ষাণ্মাসিকত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২২-২৩ বৰ্ষ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত সাধাৰণ সম্পাদক পদত নিজৰ প্ৰাৰ্থীত্ব আগবঢ়াই ৩ জনৰ লগত প্ৰতিদ্বন্দিতা কৰি জয়ী হওঁ। দায়িত্বভাৰ পাই মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন ধৰণৰ অনুষ্ঠান বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ, যুৱ মহোৎসৱ, বিদায় সভা, নৱাগত আদৰণি সভা, মহাবিদ্যালয়ত NAAC পৰিদৰ্শনৰ সময়তো বহু অভিজ্ঞতা বুটলিবলৈ সক্ষম হ'লোঁ। এটা অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত কৰিবৰ বাবে কেতিয়াবা মহাবিদ্যালয়ত বহু ৰাতি হৈ যায় বহুখিনি কষ্ট হয় তথাপিও দুই এজনৰ কথা শুনিবলগীয়া হয়। দায়িত্ব পোৱাৰ পিছত এটা প্ৰত্যাহ্বান আছিল যে কেনেকৈ ইমানবোৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আগত মাইক্ৰফোন লৈ কথা কম। কিন্তু পিছলৈ সেই ভয় নোহোৱা হ'ল মাইক্ৰফোনত আৰু দুটামান কথা ক'বলৈ পোৱা হ'লে তেনেকুৱা অনুভৱ হৈছিল পিছলৈ। সঁচায়ে বহুখিনি অভিজ্ঞতা, অচিনাকী জনৰ লগত চিনাকি হোৱাৰ সুযোগ লাভ কৰিলোঁ। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সমস্যা সমাধানৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্তৃপক্ষক স্মাৰক পত্ৰ প্ৰদান কৰোঁ আৰু কেতিয়াবা

কলেজ কর্তৃপক্ষ বা অধ্যক্ষৰ লগত মতভেদো হয়। বাকী কিমানখিনি কি কৰিব পাৰিলোঁ সেই আপোনালোকে বিবেচনা কৰিব। ইতিমধ্যে ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ আলোচনীত কামৰ খতিয়ান উল্লেখ কৰিছোঁ। যিকি নহওঁক সেই সময়ত মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিটো বিভাগৰ প্ৰতিগৰাকী শিক্ষাগুৰু আৰু কৰ্মচাৰী মাজত এটা ভাল সম্পৰ্ক গঢ় লৈ উঠিছিল। এওঁলোকৰ সহায়-সহযোগিতা গঠনমূলক দিহা-পৰামৰ্শ বাবে মই সদায় চিৰকৃতজ্ঞ হৈ ৰ'ম।

পঢ়াৰ উদ্দেশ্য আগত ৰাখিহে মৰাণ মহাবিদ্যালয়ত ভুমুকি মাৰিছিলোঁ। সেয়েহে পঢ়াটোও বজাই ৰাখিব লগা হৈছিল। এইবিলাকৰ মাজতে মহাবিদ্যালয়ৰ বাকৰিত বন্ধুসকলৰ সৈতে কেতিয়াবা বকুল তলত, কেতিয়াবা আমলখিৰ তলত, দলঙৰ ওচৰত আৰু কেতিয়াবা মিছিছিপিত কৰা আমাৰ ৰসাল আড্ডাবোৰ ধেমালি, চুপতিবোৰ সদায় স্মৰণীয় হৈ ৰ'ব। কলেজীয়া দিনকেইটাত লগৰ কাৰোবাৰ সম্পৰ্কীয় বিয়া, সকাম থাকিলে বন্ধুবৰ্গৰ সৈতে একেলগে যোৱা তেনেকুৱাও বহু অভিজ্ঞতা আছে।

আকৌ নিৰ্বাচনৰ সময় আহিল। নিৰপেক্ষ সত্তাটোক ধৰি ৰাখিবৰ বাবে কেইজনমান সক্ৰিয় ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক উৎসাহিত কৰি তেওঁলোকো নিৰ্বাচন প্ৰতিদ্বন্দিতা আগবঢ়াইছিল। সেই সময়ত বহুখিনি প্ৰত্যাহ্বানে দেখা দিছিল যদিও ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে আমাৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখিছিল আৰু আমি কোনো ধৰণৰ বিতৰ্কত অংশগ্ৰহণ নকৰি সত্য যে সদায় জয় সেই কথাষাৰ আগত ৰাখি এই সত্তাটোক আগবঢ়াই নিছিলোঁ।

এইখিনিতে বৰ্তমান সময়ত এটি চৰ্চিত বিষয় ছাত্ৰ ৰাজনীতি বিষয়ে দুটামান কথা লিখিবলৈ পালে ভাল পাম কিয়নো বহু মহাবিদ্যালয়-বিশ্ববিদ্যালয়ত ছাত্ৰ ৰাজনীতিয়ে ভয়ংকৰ ৰূপ লোৱা ও দেখিবলৈ পোৱা যায়। মই ভাবোঁ এই ছাত্ৰ ৰাজনীতি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজতে সীমাবদ্ধ হ'ব লাগে। কোনোধৰণৰ ৰাজনৈতিক বা অৰাজনৈতিক ব্যক্তিৰ ছাঁ পৰিব নালাগে। কোনোধৰণৰ ৰাজনৈতিক মেৰপাকত নোসোমাই নেতৃত্ব লোৱাৰ সুযোগ সুবিধা জৰিয়তে নিজৰ ব্যক্তিত্ব বিকাশ সাধন কৰিব লাগে। কিয়নো বৰ্তমান ছাত্ৰ দেশৰ ভৱিষ্যত। সেয়েহে বৰ্তমান নিস্বাৰ্থ, দুৰ্নীতি মুক্ত হ'লেহে ভৱিষ্যতে দেশৰ প্ৰতি নিস্বাৰ্থ হৈ সেৱা আগবঢ়াব পাৰিব।

এদিন ঘপকৈ পঞ্চম ষাণ্মাসিকৰ পৰীক্ষাৰ ৰুটিন দিলে। নিৰ্বাচনৰ সময়ত নিয়মীয়াকৈ শ্ৰেণীত পাঠ গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাছিলোঁ। পৰীক্ষাৰ দিন চমু চাপি আহিছে। দুৰ্গা পূজাৰ পিছতে ভালদৰে ঘৰতে পঢ়িম বুলি মনতে ভাবিছিলোঁ। পূজাৰ বন্ধ দিলে। দুৰ্গা পূজাৰ কেইদিনমানৰ পিছত বন্ধু প্ৰান্তিকৰ জন্মদিন আছিল। ৰক্তোপল, মই আৰু ভৈৰৱ আমি তাৰ ঘৰলৈ থাকিবৰ বাবে গৈছিলোঁ।

আকৌ এটা নঘটিবলগীয়া ঘটনা ঘটিল। প্ৰথম ষাণ্মাসিকৰ সময়ত ঘটা ঘটনাটোৱে যিদৰে মনটো ভাঙি পেলাইছিল পুনৰ এই ঘটনাইটোৱে মনটো সেমেকাই পেলাইছিল। সেইদিনা দিনটো ঘূৰি ভাগৰে-জোগৰে বিচনাত পৰি দিলোঁ। চিলমিলকৈ টোপনি ধৰাৰ সময়ত (তেতিয়া প্ৰায় ৰাতি ১১ মান বাজিছিল) এটা অচিনাকী ফোন আহিল, 'তোমালোকৰ দাদাৰ এক্সিডেন্ট এটা হৈছে অলপ মূৰত দুখ পাইছে।' তেনেকৈ কোৱাত ঘৰলৈ খৰবটো দিলোঁ আৰু বাহিৰে বাহিৰে মৰাণলৈ লৈ আহিবলৈ কলোঁ। মই মৰাণতে লগ কৰিম গৈ বুলি কৈ ডিমৌৰ পৰা ওলালোঁ। মোৰ লগত ভৈৰৱো আহিল। মৰাণৰ পৰা ডিব্ৰুগড় লৈ যাবৰ বাবে ডাক্তৰে কোৱাত দেৰি নকৰি ডিব্ৰুগড় মেডিকেললৈ গ'লোঁ। মেডিকেলত ভৰ্তি হোৱাৰ ছয়-সাত দিন মান অচেতন হৈ আছিল দাদা। ডাক্তৰে ব্ৰেইনৰ অপাৰেশ্যনো কৰিবলগীয়া হ'ব পাৰে বুলি কোৱাত মনটো আৰু বেছি সেমেকি গৈছিল। সেই সময়ত পৰীক্ষাৰ কথা মনলৈ অহা নাছিল। এদিন শ্ৰদ্ধাৰ নবীন গগৈ ছাৰক ফোন কৰি কথা বিলাক কলোঁ। ছাৰে পৰীক্ষাটো দিবলৈ চেষ্টা কৰিবা বুলি কৈছিল। সেই সময়ত পৰীক্ষাৰ কেইদিনমানৰ আগত ৰক্তোপল আৰু ভৈৰৱ মেডিকেলত এক নিশা থাকি আহিছিল। ইহঁত কেইটা সঁচাকৈ প্ৰকৃত বন্ধু। ১৮ দিন মেডিকেলত থাকি ভগৱানৰ কৃপাত অপাৰেশ্যন নকৰাকৈ সুস্থ হৈ পৰীক্ষাৰ দুদিন আগত ঘৰ সোমালোঁ। তেনেকৈয়ে পৰীক্ষাত বহি ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক পাওঁ। এদিন হঠাৎ পঞ্চম ষাণ্মাসিকৰ ৰিজাল্ট দিলে দুটা বিষয়ত বেক আহিল। যদিও আগতে ইউনিয়নত আছিলোঁ ক'তো বেক নাছিল।

সঁচাকৈ সেই সময়ত জীৱনত বহুতো প্ৰত্যাহ্বান আহিছিল। তথাপিও কলেজত যিবিলাক অভিজ্ঞতা বুটলিবলৈ সক্ষম হলোঁ, সেই অভিজ্ঞতাই জীৱন জীয়াবলৈ উৎসাহ আৰু প্ৰেৰণা যোগাব। সোণাৰু দেশৰ প্ৰতিটো কোণত সিঁচৰতি হৈ থকা হাজাৰটা স্মৃতিয়ে ৰিঙিয়াই মাতিব।

এনেকৈয়ে আহি আহি কলেজীয়া জীৱনৰ শেষৰ সময় কণত থিয় হলোঁহি। এই যাত্ৰাৰ অন্তিম পৰ্য্যায় ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক পৰীক্ষাৰ সময় আহি পৰিল। প্ৰথমে বিভাগৰ পৰা তাৰ পিছত কলেজৰ পৰা আনুষ্ঠানিকভাৱে বিদায় গ্ৰহণ কৰি তিনি বছৰীয়া বান্ধোনৰ ৰোল চিঙি ইমানতে সামৰণি পৰে।

সোণাৰু দেশৰ প্ৰতিটো কোণত সিঁচৰতি হৈ থকা হাজাৰটা স্মৃতিয়ে ৰিঙিয়াই মাতিব। সোণাৰু হালধীয়া ফুলবিলাকৰ লগত নাইবা বকুল জুপি আৰু আমলখি জোপাৰ লগত এদিন কথা পাতিম। সদৌ শেষত সোণাৰু দেশত সকলোকে লগ পোৱাৰ আশাৰে।

মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ দীৰ্ঘজীৱী হওক।
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়।

স্মৃতিৰ কাঁচিয়লি ৰ'দত

মধুমালা শইকীয়া
উপাধ্যক্ষা

১৯৯০ চনৰ ২৫ ফেব্ৰুৱাৰী। মোৰ জীৱনৰ এটা উল্লেখযোগ্য দিন। এই দিনটোতে মই মৰাণ মহাবিদ্যালয়ত শিক্ষক হিচাপে যোগদান কৰিছিলোঁ। ইমান ডাঙৰ শিক্ষানুষ্ঠান এটাত শিক্ষকতা কৰিবলৈ আহিছোঁ। মনটো কিবা উগুল-থুগুল লাগি আছিল। মই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক ভালকৈ পাঠদান কৰিব পাৰিম জানোঁ? কিন্তু সেই সময়ৰ ছাৰ-বাইদেউসকলৰ মৰমসনা ব্যৱহাৰে সকলো সহজ কৰি পেলাইছিল। শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ প্ৰয়াত অৰুণ শইকীয়া ছাৰ, উপাধ্যক্ষ প্ৰয়াত তৰুণ গোহাঁই ছাৰকে প্ৰমুখ্য কৰি অতুল গগৈ ছাৰ প্ৰয়াত যুগল চেলেং ছাৰ, হাদি ছাৰ, প্ৰয়াত অঞ্জনা বাইদেউ, প্ৰয়াত ডালিয়া বাইদেউ, ধ্ৰুৱতৰা বাইদেউ, প্ৰয়াত সৰ্বেশ্বৰী বাইদেউকে ধৰি সেই সময়ৰ সকলো ছাৰ বাইদেৱে সহজভাৱে আমাক আকোঁৱালি লৈছিল। সকলোবোৰ কথা শিকাই-বুজাই দিছিল।

১৯৫৬ চনতে মহাবিদ্যালয়ত বিজ্ঞান শাখাটো আৰম্ভ কৰিছিল। মোৰ বিভাগটো আছিল পদাৰ্থ বিজ্ঞান। ড° ৰাজেন্দ্ৰ প্ৰসাদ বৰঠাকুৰ আছিল বিভাগৰ প্ৰতিষ্ঠাপক শিক্ষক। মই আছিলোঁ দ্বিতীয় গৰাকী। মই বিভাগলৈ অহাৰ আগলৈকে প্ৰায় চাৰিবছৰ ড° বৰঠাকুৰে অকলেই সকলোবোৰ কৰিব লগা হৈছিল। অতি কষ্টৰে Theory আৰু Practical সকলোবোৰ চলাব লগা হৈছিল। বিজ্ঞান শাখাটো যিহেতু চৰকাৰীকৰণ নহয়; সেয়ে শিক্ষক-কৰ্মচাৰীসকলে সামান্য বেতনত সেৱা আগবঢ়াইছিল। সময় আগবাঢ়ি যোৱাৰ লগে লগে শ্ৰেণীবোৰো আগবাঢ়ি গৈ থাকিল। উচ্চতৰ মাধ্যমিকৰ পিছত ডিগ্ৰী (B.Sc.) খোলা হ'ল। অতিৰিক্ত শিক্ষকৰ প্ৰয়োজন হোৱাত ১৯৯১ চনত বৰ্তমানৰ অধ্যক্ষা ড° মিতালী কোঁৱৰে আমাৰ বিভাগত যোগদান কৰিছিল।

এনেদৰেই মৰাণ মহাবিদ্যালয়ত বিজ্ঞান শাখাটো দোপত দোপে আগুৱাই গৈ থাকিল। অৱশেষত ১৯৯৬ চনৰ ১১ জানুৱাৰীত দিনা বিজ্ঞান শাখাটোৱে চৰকাৰী ঘাটি মঞ্জুৰী পাবলৈ সক্ষম হ'ল। সেই সময়ত বিজ্ঞান শাখাত পদাৰ্থ বিজ্ঞান, ৰসায়ন বিজ্ঞানজনিত বিভাগত তিনিজন আৰু বাকী কেইটা বিভাগত চাৰিজনকৈ শিক্ষকৰ চাকৰি নিয়মীয়াকৰণ হ'ল। সেই সময়তেই আমাৰ বিভাগলৈ গোলাঘাট দেৱৰাজ ৰয় মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা Pay Protection লৈ আহিছিল ড° প্ৰীতি বৰা। তেতিয়া আমাৰ

বিভাগটো আৰু আগবাঢ়ি যাবলৈ সুবিধা হ'ল। এনেদৰেই ২০০১ চনত আমাৰ বিভাগত Honours খোলা হ'ল। মধুমিতা, কাকলি আৰু সুৰঞ্জন আছিল Honours ৰ প্ৰথম কেইগৰাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰী। এনেদৰে আমাৰ দিনবোৰ আগবাঢ়ি গৈ থাকিল আৰু বিভাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সংখ্যাও বৃদ্ধি পাই গৈ থাকিল। বহুতো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে আমাৰ বিভাগৰ পৰা সুখ্যাতিৰে উৰ্ত্তীণ হৈ বিভিন্ন কৰ্মক্ষেত্ৰত নিয়োজিত হৈ আছে।

২০০৪ চনত আমাৰ বিভাগৰ ড° মিতালী কোঁৱৰে Fellowship লৈ ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ত গৱেষণাৰ বাবে সুবিধা লাভ কৰিলে। যথা সময়ত তেখেতে Ph.D. লৈ ঘূৰি আহিল। অধ্যক্ষা হিচাপে নিযুক্তি লাভ কৰিলে। পুনৰ ২০১৫ চনৰ ৯ নৱেম্বৰত তেখেতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত অধ্যক্ষা হিচাপে যোগদান কৰেহি। ড° মিতালী কোঁৱৰে শিক্ষকৰ পদৰ পৰা পদত্যাগ কৰাত খালী হোৱা পদটিত শ্ৰীজেৰমিন টেৰণে যোগদান কৰেহি। ২০১৭ চনৰ নৱেম্বৰ মাহত ড° প্ৰীতি বৰা বাইদেৱে অৱসৰ গ্ৰহণ কৰে। সেই খালী হোৱা পদত যোগদান কৰেহি ড° প্ৰজ্ঞান ফুকন। শেষত ২০২৩ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত উপাধ্যক্ষ হৈ থকা অৱস্থাত ড° ৰাজেন্দ্ৰ প্ৰসাদ বৰঠাকুৰে অৱসৰ গ্ৰহণ কৰে। তেওঁৰ ঠাইত আহিল ড° ধ্ৰুৱজ্যোতি গগৈ। মই বৰ্তমান উপাধ্যক্ষ হিচাপে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰি আছো আৰু ২০২৪ চনৰ ডিচেম্বৰত অৱসৰ ল'ম।

পাঁচ বছৰীয়া এমুঠি জীপাল অনুভৱ

ফাৰহিন বেগম
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

" বিদায় বুলিনো কেনেকৈ কওঁ
বাটৰ ধূলিত নিজকে থৈ যোৱাৰ
আমাৰ যে ইমান বাসনা"

সোণাৰু দেশ হিচাপে খ্যাত আপোন মৰাণ মহাবিদ্যালয়। ই কেৱল এটা নামেই নহয় আমাৰ জ্ঞানৰ মন্দিৰ। জ্ঞানৰ পোহৰ বিলোৱাৰ লগতে হেজাৰ জনক উজ্বলাই তোলে এটি নক্ষত্ৰ হোৱাৰ দিশত। যোৱা পাঁচটা বছৰৰ এসোপামান জীপাল স্মৃতিৰ টোপোলাৰ অনুভৱবোৰৰ একলম...।

২০১৯ চনৰ জুলাই মাহৰ কোনোবা এটা দিনতে সেউজীবোৰৰ মাজেৰে মই উচ্চতৰ মাধ্যমিকৰ কলা শাখাৰ ছাত্ৰী হিচাপে এইখন মহাবিদ্যালয়ত প্ৰথম মোৰ দিছিলোঁ। এনেদৰেই শুভাৰম্ভ ঘটিল মোৰ কলেজীয়া জীৱনৰ। লাহে লাহে নতুন নতুন মুখবোৰৰ লগত চিনাকী হ'লোঁ। তেনেকৈয়ে প্ৰথম বৰ্ষৰ ক্লাছসমূহ আৰম্ভ হ'ল। দূভাগ্যৱশতঃ ক'ভিডকালীন পৰিস্থিতিৰ বাবে আমি কলেজলৈ বেছি দিন আহিবলৈ নাপালোঁ সেই সময়ছোৱাত আমাৰ অনলাইন পাঠদান আৰম্ভ হ'ল আৰু দ্বিতীয় বৰ্ষৰ চূড়ান্ত পৰীক্ষাও অনুষ্ঠিত নহ'ল। তাৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকল হতাশাগ্ৰস্ত হ'বলগীয়া পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হ'ল।

আকৌ এবাৰ বুকুত এক অযুত সপোন লৈ ভৰি দিছিলো মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগত সেই যে প্ৰথম দিনটোৰ কথা আজিও মনত আছে আৰু এতিয়া যে আমাৰ বিদায় সমাগত। তিনিবছৰীয়া এটি অধ্যায় শেষ হোৱাৰ সময় চমু চাপি আহিছে। সেই যে প্ৰথম দিনটোত ভয়ে ভয়ে আহি ক্লাছ কৰা, অস্বাভাৱিক যেন লগা ক্লাছ ৰুমটো, নতুন নতুন অচিনাকী মুখবোৰ তাৰ মাজতে মই নিজকে অকলশৰীয়া অনুভৱ কৰা। তেনেকৈয়ে পাৰ গৈছিল কেইটিমান দিন। আৰু লাহে লাহে অচিনাকী মুখবোৰ লগত চিনাকী হ'লোঁ। চেমিষ্টাৰবোৰ লাহে লাহে পাৰ গৈছিল আৰু তেতিয়াহে বন্ধু-বান্ধৱী, দাদা-বা, ভাইটি-ভন্টি সকলোৰে সৈতে এক ঘনিষ্ঠ সম্পৰ্ক গঢ় লৈ উঠিল। ছাৰ-বাইদেউ সকলোৰে সৈতে ফ্ৰী হৈ পৰিলোঁ। এতিয়া যেন সকলোকে এৰি যোৱাৰ কথা মনলৈ আহিলে দুচকু সেমেকি উঠে। এই যে আমি ক্লাছ অফ্ থাকিলে গোটেই কলেজখন ঘূৰি ফুৰোঁ, আমলখি জোপাৰ তলত বহি কথাৰ মহলা মাৰো আৰু এই যে মন ভৰিত বহি চাহ-চিঙৰাৰ জুতি লৈ আড্ডা মাৰোঁ, এই যে আমি কাঞ্চন বুটলি ফুৰোঁ, প্ৰিয় কাঞ্চনৰ পাহি খোপাত গুজি একপি ফটো তুলিবলৈহে আমিবোৰ যেন নাথাকিম। সঁচাই ইহঁতবোৰলৈ বৰকৈ মনত পৰিব।

সেই যে পৰীক্ষা দি ওলাই আহি— 'ঐ কি কি কৰিলি, কিমান কৰিলি, সব কৰিলি নে? নাই আজি মোৰ বেক (back) লাগিব' এই যে সুকীয়া আমেজবোৰ কি যে ভাল লগা ক্ষণ। কিন্তু এতিয়া যেন এইবোৰ কথা এটা সময়ৰ সাধু কথাহে হ'বগৈ? ইয়াত লগ পোৱা প্ৰতিটো চেহেৰাৰ লগত যেন এটা কাহিনীহে জড়িত হৈ আছে। সঁচাকৈ কলেজীয়া দিনবোৰ বৰ মধুৰ।

কেতিয়াও এই দিনটো অহাটো বিচৰা নাছিলোঁ এই যোৱা তিনিটা বছৰে মৰাণ মহাবিদ্যালয়ে উপহাৰ হিচাপে দিয়া অসমীয়া বিভাগৰ পৰিয়ালটি যাৰ সান্নিধ্যত মই যি অভিজ্ঞতা গোটালোঁ সেইখিনিয়ে মোক জীৱনৰ বাটত আগবাঢ়ি যোৱাত যথেষ্ট সহায় কৰিব। মই নিজকে অসমীয়া বিভাগৰ ছাত্ৰী হিচাপে গৌৰৱবোধ কৰোঁ। লগতে অসমীয়া বিভাগৰ শিক্ষাগুৰু কেইজনলৈ মনৰ পৰা বহুত বহুত শ্ৰদ্ধা আৰু মৰম জনাইছোঁ, কুশলে থাকক সদায়। আপোনালোকৰ ওচৰত চিৰ কৃতজ্ঞ হৈ ৰ'ম আজীৱন। বিদায় মানেই বিষাদ, যন্ত্ৰণা আৰু কষ্ট। লগ পাম আকৌ, এইবাৰ এক নতুন ঠিকনাত। এই সেউজীবোৰৰ মাজেৰে তিনি বছৰীয়া এটি অধ্যায়ৰ পৰিসমাপ্তি।

তুমি যেন উপহাৰ এটি...

শেষত, কলেজীয়া জীৱনৰ অন্তিম সময়ছোৱাত অতিকৈ আপোন মহাবিদ্যালয়খনৰ উত্তৰোত্তৰ কামনা কৰি মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ এটি স্মৃতিৰ টোপোলা সাঁচি ৰাখিবলৈ সুযোগকণ দিয়াৰ বাবে ভন্টি পংখীক ধন্যবাদ জনালোঁ।

"জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়"
"জয়তু অসমীয়া বিভাগ"

মহাবিদ্যালয়ৰ উপন্যাস

অন্তৰা - এক অন্তহীন যাত্ৰা

লেখক ঃ কৌশিক গগৈ

ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

৬০০০০৬২১১৮

মৰাণ মহাবিদ্যালয় সকলোতকৈ উৰ্দ্ধত। কাৰণ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ে প্ৰত্যেকগৰাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ শৈক্ষিক জীৱনত এক নতুন মাত্ৰা প্ৰদান কৰে। এনে এখন ঐতিহ্যমণ্ডিত মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ পোৱাৰ ফলতেই সৃষ্টি হৈছিল এটি সৰু পৰিকল্পনা, অন্তৰা— এক অন্তহীন যাত্ৰা। যদিও লিখাত বৰ পাকৈত নহয়, তথাপি কিবা লিখাৰ চেষ্টা অব্যাহত ৰাখিছিলোঁ, একমাত্ৰ এই মহাবিদ্যালয় খনৰ প্ৰতি থকা শ্ৰদ্ধাৰ স্বাৰ্থত।

প্ৰতিটো বৰ্ষৰ দৰেই এই বৰ্ষৰ আলোচনী সম্পাদিকা শ্ৰীমতী পংখী বৰুৱাৰ সম্পাদনাত মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী অন্বেষণ প্ৰকাশ কৰিবলৈ লোৱাৰ বাবে প্ৰথমে তেওঁলৈ শুভকামনা জনাইছোঁ। আশা কৰিছোঁ অন্বেষণৰ জৰিয়তে সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ সৈতে জড়িত থকা প্ৰত্যেকজনে উপকৃত হ'ব। এই অন্বেষণত মোক এটা পৃষ্ঠা অৰ্পণ কৰাৰ বাবে সম্পাদিকা গৰাকীক ধন্যবাদ জনাইছোঁ।

অন্তৰাত কেৱল মোৰ কথা নাই, কেৱল মোৰ মনৰ ভাৱ নাই। এই মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰত্যেকজন সদস্যৰ মনৰ ভাৱ সন্নিৱিষ্ট কৰি সৃষ্টি কৰা এটা কাহিনী। এই মহাবিদ্যালয় খনত ভৰি দিয়াৰ পাছত যিবোৰ চিন্তাই আমাক আগুৰি ধৰে তেনে কিছুমান চিন্তা আগত ৰাখি এটা এটাকৈ লিখি যোৱা বাক্যবোৰৰ সমষ্টিয়েই হৈছে 'অন্তৰা'। যিসকলে অন্তৰা পঢ়িছে তেওঁলোকে দিয়া আশীৰ্বাদৰ কাৰণে যথেষ্ট উৎসাহৰ মাজত আৱদ্ধ হৈ আছোঁ যদিও এতিয়াও বহুতৰ কাষ চাপিব পৰা নাই। যাৰ বাবে দুখ অনুভৱেও বুকুত খুন্দা মাৰি আছে।

শেষত, মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰত্যেকজন শিক্ষাগুৰু, কৰ্মচাৰী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক সেৱা জনালোঁ, লগতে পংখীলৈ পুনৰবাৰ শুভেচ্ছা, ধন্যবাদ জনাই মহাবিদ্যালয়খনৰ উত্তৰ-উত্তৰণ কামনা কৰিলোঁ।

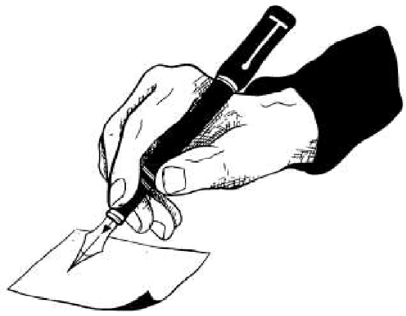

অতিথি শিতান

Exploring the Enigmatic World of Black Holes

Dr. Yassine Sekhmani
D´epartement de Physique, Equipe des Sciences de la mati‘ere et du rayonnement, ESMaR and Facult´e des Sciences, Universit´e Mohammed V de Rabat, Rabat, Morocco

Introduction :

Black holes, among the most mysterious and captivating entities in the universe, are regions in space where gravity is so intense that nothing, not even light, can escape. This concept has fascinated scientists and the public alike for decades. The study of black holes provides profound insights into the nature of space, time, and the fundamental laws of physics. This article delves into the formation, structure, and significance of black holes, examining their role in the broader context of astrophysics and cosmology.

The Birth of a Black Hole: Formation and Evolution :

Black holes typically form when massive stars exhaust their nuclear fuel and collapse under the force of their own gravity. The life cycle of a star depends on its mass. While low-mass stars, like our Sun, end their lives as white dwarfs, massive stars, often over 20 times the mass of the Sun, undergo a more dramatic demise.

When such a star reaches the end of its life, it can no longer sustain the nuclear fusion reactions that counterbalance the force of gravity. The star collapses, triggering a supernova explosion. If the remaining core is sufficiently massive, it collapses further to form a singularity—a point of infinite density—surrounded by an event horizon, the boundary beyond which nothing can escape the gravitational pull.

The size of a black hole is characterized by its Schwarzschild radius, named after the German physicist Karl Schwarzschild, who first derived the mathematical solution to Einstein's field equations

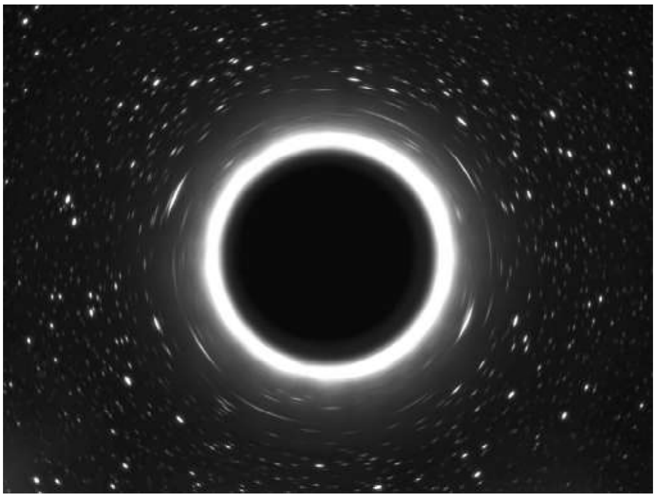

of general relativity that describes the gravitational field around a spherical mass. The Schwarzschild radius is directly proportional to the mass of the black hole, with larger black holes having larger event horizons.

Types of Black Holes :

Black holes are classified into three main types based on their mass: stellar-mass black holes, intermediate-mass black holes, and supermassive black holes.

1. Stellar-Mass Black Holes : These black holes have masses ranging from about 3 to 100 times that of the Sun. They are the most common type of black hole and are often found in binary systems, where they may pull material from a companion star, forming an accretion disk of infalling gas that emits X-rays.
2. Intermediate-Mass Black Holes : These black holes have masses between 100 and 100,000

times that of the Sun. They are relatively rare and less understood than their stellar and supermassive counterparts. Evidence for intermediate-mass black holes comes from observations of ultraluminous X-ray sources and the dynamics of star clusters.

3. Supermassive Black Holes : These colossal black holes have masses ranging from millions to billions of times that of the Sun. They reside at the centers of most galaxies, including our Milky Way. The formation mechanisms of supermassive black holes remain an active area of research,

with theories suggesting they could form from the collapse of massive gas clouds, the merging of smaller black holes, or the rapid accretion of matter over time.

The Anatomy of a Black Hole :

The structure of a black hole is remarkably simple yet profoundly complex. It consists of three main components: the singularity, the event horizon, and the accretion disk.

1. The Singularity : At the core of a black hole lies the singularity, where the curvature of spacetime becomes infinite, and the known laws of physics break down. The singularity is hidden from external observers by the event horizon, making it impossible to study directly.
2. The Event Horizon : The event horizon marks the boundary of a black hole. It is the point of no return; once something crosses this threshold, it cannot escape the black hole's gravitational grip. The event horizon is not a physical surface but rather a mathematical boundary that defines the limits of the black hole's influence.
3. The Accretion Disk : Surrounding many black holes is an accretion disk, formed by matter that is spiraling into the black hole. As this matter accelerates and heats up, it emits intense radiation, particularly in the X-ray spectrum. The study of accretion disks provides valuable insights into the behavior of black holes and the extreme conditions near the event horizon.

Theoretical Implications: General Relativity and Quantum Mechanics

Black holes are a natural consequence of Einstein's theory of general relativity, which describes gravity as the curvature of space-time caused by mass and energy. The equations of general relativity predict the existence of singularities—regions where the curvature of space-time becomes infinite.

However, general relativity is a classical theory, and it does not incorporate the principles of quantum mechanics, which govern the behavior of particles at the smallest scales. The singularity at the center of a black hole represents a breakdown of general relativity, indicating the need for a quantum theory of gravity.

One of the most significant theoretical developments in black hole physics is the concept of Hawking radiation, proposed by the British physicist Stephen Hawking in 1974. According to quantum mechanics, black holes are not entirely black but can emit radiation due to quantum effects near the event horizon. This radiation, known as Hawking radiation, causes black holes to lose mass over time and eventually evaporate completely. The discovery of Hawking radiation bridges the gap between general relativity and quantum mechanics, although a complete theory of quantum gravity remains elusive.

Observational Evidence: The Quest to "See" Black Holes

For many years, black holes were considered theoretical objects, as their direct observation seemed impossible. However, astronomers have developed several indirect methods to detect and study black holes.

1. X-ray Astronomy : As matter falls into a black hole, it heats up and emits X-rays. Observations of X-ray binaries, where a black hole accretes matter from a companion star, provide strong evidence for the existence of stellar-mass black holes.
2. Gravitational Lensing : Black holes can bend light due to their extreme gravitational fields, a phenomenon known as gravitational lensing. This

effect has been observed in the light from distant stars and galaxies passing near black holes, providing further evidence of their presence.

3. Gravitational Waves : The detection of gravitational waves by the LIGO and Virgo observatories has revolutionized our understanding of black holes. Gravitational waves are ripples in space-time caused by the acceleration of massive objects, such as the merger of two black holes. The first direct detection of gravitational waves in 2015 confirmed the existence of black hole binaries and provided a new way to study these enigmatic objects.

4. Event Horizon Telescope : In 2019, the Event Horizon Telescope (EHT) collaboration released the first-ever image of a black hole's event horizon. This image, of the supermassive black hole at the center of the galaxy M87, was a groundbreaking achievement in observational astronomy. The EHT uses a network of radio telescopes around the world to create a virtual telescope the size of Earth, capable of resolving details on scales smaller than the event horizon of a black hole.

The Role of Black Holes in the Universe :

Black holes play a crucial role in the dynamics of galaxies and the evolution of the universe. Supermassive black holes, in particular, are believed to influence the formation and growth of galaxies.

1. Galactic Centers : Supermassive black holes are found at the centers of most galaxies, including the Milky Way. These black holes are often surrounded by active galactic nuclei (AGN), regions of intense radiation powered by accreting matter. The energy released by AGN can drive powerful jets of particles and influence the distribution of gas and stars in the host galaxy.

2. Galaxy Formation and Evolution : The relationship between supermassive black holes and their host galaxies is a topic of ongoing research. Observations suggest that the mass of a galaxy's central black hole is correlated with the mass of the galaxy's bulge, implying a co-evolutionary process. The feedback from AGN, through radiation and jets, may regulate star formation in galaxies and shape their evolution over cosmic time.

3. Gravitational Wave Astronomy : The mergers of black holes, detected through gravitational waves, provide a new window into the universe. These events offer insights into the formation and growth of black holes, the distribution of black hole masses, and the dynamics of binary systems. Gravitational wave astronomy is still in its infancy, but it holds the potential to revolutionize our understanding of black holes and other extreme phenomena.

4. Cosmic Structure Formation : Black holes may have played a role in the formation of large-scale cosmic structures. The presence of primordial black holes, formed in the early universe, is a speculative but intriguing idea. These black holes could contribute to dark matter, the mysterious substance that makes up most of the universe's mass, and influence the formation of galaxies and clusters of galaxies.

Challenges and Future Directions :

Despite the significant progress made in understanding black holes, many questions remain unanswered. The singularity at the core of a black hole represents a fundamental challenge to our current understanding of physics. Developing a quantum theory of gravity that reconciles general relativity with quantum mechanics is one of the most important unsolved problems in theoretical physics.

1. Quantum Gravity : A complete theory of quantum gravity would describe the behavior of black holes at the smallest scales and explain the nature of singularities. Several approaches, including string theory and loop quantum gravity, are being explored, but a definitive theory has yet to emerge.

> ***Black holes typically form when massive stars exhaust their nuclear fuel and collapse under the force of their own gravity. The life cycle of a star depends on its mass. While low-mass stars, like our Sun, end their lives as white dwarfs, massive stars, often over 20 times the mass of the Sun, undergo a more dramatic demise.***

2. Black Hole Information Paradox : One of the most profound puzzles in black hole physics is the information paradox. According to general relativity, any information about the material that falls into a black hole is lost to the outside world, seemingly violating the principles of quantum mechanics, which assert that information cannot be destroyed. The resolution of this paradox may provide crucial insights into the nature of quantum gravity and the fundamental laws of the universe.
3. Primordial Black Holes : The existence of primordial black holes, formed in the early universe, remains a topic of speculation. If they exist, these black holes could provide clues about the conditions in the early universe and the nature of dark matter. Future observations, including those of gravitational waves and cosmic microwave background radiation, may help detect primordial black holes and determine their role in cosmic history.
4. Black Hole Evaporation : The fate of black holes as they emit Hawking radiation and lose mass is another area of interest. Over extremely long timescales, black holes could evaporate entirely, leaving behind a final remnant or dispersing their mass-energy into the universe. Understanding the end state of black holes may shed light on the ultimate fate of the universe itself.
5. Interdisciplinary Studies : The study of black holes is increasingly interdisciplinary, involving astrophysics, cosmology, quantum mechanics, and even information theory. Advances in computational techniques, observational technology, and theoretical models are essential for pushing the boundaries of our knowledge. Collaborative efforts between these fields are likely to yield new discoveries and deepen our understanding of black holes.

Conclusion :

Black holes represent one of the most intriguing and challenging aspects of modern physics. From their formation and evolution to their role in shaping the universe, black holes offer profound insights into the nature of space, time, and gravity. The study of black holes is not just about understanding these mysterious objects themselves but also about probing the fundamental laws that govern the universe.

As observational techniques continue to advance and theoretical models become more sophisticated, the next few decades promise to be an exciting era in black hole research. Whether through the detection of gravitational waves, the imaging of event horizons, or the development of a quantum theory of gravity, the exploration of black holes will undoubtedly remain at the forefront of scientific discovery, continuing to captivate and challenge our understanding of the cosmos.

Acknowledgement :

The author extends heartfelt gratitude to Dr. Dhruba Jyoti Gogoi for kindly inviting the submission of an article to the annual magazine of Moran College. I wish the entire Moran College community continued success and all the best in their future endeavors.

সাক্ষাৎকাৰ

‘আমাৰ গৌৰৱ আমাৰ প্ৰেৰণা’

(নৱ প্ৰজন্মৰ উদীয়মান শিল্পী বিদ্যা ভাৰতীৰ এক ব্যতিক্ৰম সাক্ষাৎকাৰ)

সাক্ষাৎ গ্ৰহণ ঃ পংখী বৰুৱা

সম্পাদক ঃ বাইদেউ নমস্কাৰ, পোনপ্ৰথমে অন্বেষণৰ সম্পাদনা সমিতি তৰফৰ পৰা আপোনাক স্বাগতম জনাইছোঁ। আপোনাৰ সম্পূৰ্ণ পৰিচয়টো জনাবচোন?

বিদ্যা ভাৰতী ঃ নমস্কাৰ, মই বিদ্যা ভাৰতী। মোৰ ঠিকনা মৰাণহাট, ঊষাপুৰ, জিলা-চৰাইদেউ। ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অন্তৰ্গত ড° ভূপেন হাজৰিকা পৰিৱেশ্য কলা অধ্যয়ন কেন্দ্ৰৰ পৰা মই সংগীত বিষয়ত ২০১৯ বৰ্ষত স্নাতক ডিগ্ৰী লাভ কৰিলোঁ। গুৱাহাটীস্থিত মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা সংগীত বিষয়তে স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰী লাভ কৰি মই বৰ্তমান গুৱাহাটীতে আছোঁ। চলচ্চিত্ৰ জগতৰ সৈতে অকণমান জড়িত হৈ থকাৰ লগতে সমান্তৰালভাৱে মই সংগীত জগততো কাম কৰি আছোঁ।

সম্পাদক ঃ আপোনাৰ দৃষ্টিত সফলতা মানে কি? নিজৰ সপোনৰ বাটত সফলতাৰে আগবঢ়াত আপোনাক কোনে অনুপ্ৰেৰণা যোগাইছিল?

বিদ্যা ভাৰতী ঃ আচলতে সাধাৰণ এগৰাকী ছাত্ৰী বা ছোৱালীজনীৰ পৰা এতিয়ালৈকে মোৰ যি এই যাত্ৰা চলি আছে অবিৰাম গতিত, এই যাত্ৰাপথত লাভ কৰা প্ৰত্যেকটো অভিজ্ঞতাই মোক শিকাইছে, বুজাইছে। যদি মই কৰবাত ঠেকা খাইছোঁ, তাৰ পৰাও মই শিকিছোঁ। যদি কেতিয়াবা নিজক হেৰুৱাইছোঁ, সেই সময়খিনিত নিজক সেই স্থানৰ পৰা বুটলি লৈ সামৰি ল’বলৈ নিজেই শিকিছোঁ। আচলতে সময়ে শিকাইছে। খুব সাধাৰণ, সামন্যভাৱে আৰম্ভ হৈছিল আৰু সাধাৰণভাৱেই চলি আছে আৰু এনেকৈয়ে গৈ থাকিব। মই কেতিয়াও এনেকৈ নাভাবো যে সাফল্যতাৰ ৰূপটোক ব্যতিক্ৰমী কৰি তুলিলেহে ই আদৰণীয় হ’ব বা গ্ৰহণযোগ্য হ’ব। শৰীৰ, আত্মা আৰু মন এই আটাইকেইটাক একেটা Alignment ত ৰাখি সমষ্ট ভক্তি আৰু শ্ৰদ্ধাৰে যদি কলাক আপুনি আদৰি ল’বলৈ জানে তেনেহ’লে বেলেগকৈ আকৌ সফলতাৰ প্ৰমাণৰ প্ৰয়োজনবোধ হয় বুলি মই নাভাবো। এই দীঘলীয়া যাত্ৰাপথত ভালেকেইজনমান চিৰনমস্য ব্যক্তি মোৰ শিৰত আশীৰ্বাদ ৰূপে আছে। প্ৰত্যেকৰে নাম মই ল’বই লাগিব এইখিনিত।

মোৰ আচলতে সংগীত শিক্ষা আৰম্ভ হৈছিল যেতিয়া মই চতুৰ্থ শ্ৰেণীত আছিলোঁ। শ্ৰদ্ধাৰ ৰামকৃষ্ণ মুখাৰ্জী ছাৰ, তেখেত ডিব্ৰুগড়ৰ পৰা আহিছিল মৰাণলৈ শিকাবলৈ। মই Indian classical শিকিছিলোঁ ভাটখাণ্ডে পদ্ধতিত। তাৰ পৰৱৰ্তী সময়খিনিত মই অসমীয়া বিষয়টোক সন্মান বিষয় হিচাপে লৈ মনোহাৰী দেৱী কানৈ মহিলা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা স্নাতক ডিগ্ৰী ল’বলৈ সক্ষম হ’লোঁ ২০১৬ চনত। তাৰ পৰৱৰ্তী সময়ছোৱাত ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ড° ভূপেন হাজৰিকা পৰিৱেশ্য, কলা অধ্যয়ন কেন্দ্ৰত মই সংগীত বিষয়ক মোৰ সন্মান বিষয় হিচাপে লৈ তাৰ পৰা স্নাতক ডিগ্ৰী লাভ কৰিলোঁ ২০১৯ বৰ্ষত। তাৰ পাছত মই সংগীত বিষয়টোকে specialization হিচাপে লৈ স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰী লাভ কৰিলোঁ গুৱাহাটীস্থিত মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা। তেনেকৈয়ে মোৰ সংগীত শিক্ষাৰ আৰম্ভণি হৈছিল। এই সময়ছোৱাত মই বহুতকেইজন শ্ৰদ্ধাৰ ব্যক্তিৰ সংস্পৰ্শ পাবলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ। ৰামকৃষ্ণ মুখাৰ্জী ছাৰ; শ্ৰদ্ধাৰ উমানন্দ দুৱৰা, মৰাণত তেখেতৰ পৰা মই আধুনিক গীত, ভূপেন হাজৰিকাৰ গীতৰ পৰা আৰম্ভণি কৰি গোটেইখিনি গীতেই মই শিকিছিলোঁ। তেনেকৈয়ে মোৰ সংগীতৰ শিক্ষা আৰম্ভ হ’ল। লাহে লাহে মই নাটকৰ প্ৰতি অকণমান ঢাল খাই গ’লোঁ। বৰ বেলেগ ধৰণৰ এটা অনুভৱ হৈছিল। সেয়া মই আজি শব্দৰে বুজাই ক’বলৈ মোৰ ওচৰত শব্দৰ অভাৱ, মই বুজাই ক’ব নোৱাৰিম কি ধুনীয়া এটা অনুভৱ আছিল। প্ৰথমেই মই হিমাংশু প্ৰসাদ দাস ডাঙৰীয়াৰ পৰা এটা workshop লৈছিলোঁ NSD ৰ। সেয়াই মোৰ প্ৰথম আৰম্ভণি আছিল। তেনেকৈয়ে এখন-দুখনকৈ নাটক মই কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলোঁ। তাৰ পিছত যেতিয়া ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ত মই সংগীতৰ কাৰণে আহিছিলোঁ, কিন্তু মই নাটকেই কৰিলোঁ। তাত

মই শ্ৰদ্ধাৰ প্ৰাঞ্জল বুঢ়াগোহাঁই ছাৰ, শ্ৰদ্ধাৰ গৌতম শৰ্মা ছাৰ, শ্ৰদ্ধাৰ বৰ্ণালী বাইদেউহঁতৰ সংস্পৰ্শলৈ আহিবলৈ সুযোগ পালোঁ। তেওঁলোকৰ সান্নিধ্যত থাকি মই বহুতখিনি কথা শিকিলোঁ। নাটক কেনেকৈ কৰিব লাগে, নাটকে জীৱনত কেনেধৰণে প্ৰভাৱ পেলায়, তেনেকুৱা ধৰণৰ ভাল লগা কিছুমান অনুভৱ মই নাটকৰ জৰিয়তে দৰ্শকলৈ আগবঢ়াই দিবলৈ কিবা অকণমান সুযোগ পালোঁ। তেওঁলোকে মোৰ জীৱনৰ যিটো perspective, যিটো দৃষ্টিভংগী সলনি কৰিবলৈ তেওঁলোকে মোক সেই motive টো দিছিল। তেওঁলোকৰ পৰাই মই সেই বস্তুখিনি পাইছিলোঁ। মই সেইকাৰণে তেওঁলোকৰ নাম ল'বই লাগিব আৰু ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ যি যুৱ মহোৎসৱ হয়, প্ৰত্যেকটো যুৱ মহোৎসৱতে মই অংশগ্ৰহণকাৰী হিচাপে গৈছিলোঁ। মই নাটক কৰিছিলোঁ। ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰাও মই প্ৰাঞ্জল বুঢ়াগোহাঁই ছাৰৰ পৰিচালনাত 'শুকুৰমণি' নামে এখন নাটক কৰিছিলোঁ। এখন বুলিয়েই নহয়, ইয়াৰ লগতে 'তাজমহল' নামেও এখন নাট কৰিছিলোঁ। 'শুকুৰমণি' নাটখনত মই শ্ৰেষ্ঠা অভিনেত্ৰীৰ বঁটা পাবলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ ২০১৮-১৯ বৰ্ষৰ যুৱ মহোৎসৱত। সেয়েহে তেওঁলোকৰ নাম পোনপ্ৰথমেই মই ল'বই লাগিব। তাৰ পাছত লাহেকৈ মই গুৱাহাটীত যেতিয়া পঢ়ি আছোঁ, সেইখিনি সময়তে মই শ্ৰদ্ধাৰ মঞ্জুল বৰা ছাৰৰ ওচৰত তেখেতৰ এখন চিনেমা 'অনুৰ' ৰ offer পাবলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ। সেইখিনি সময় আচলতে লকডাউন চলি আছিল। লকডাউনৰ সময়তে মই এটা ভিডিঅ' দিছিলোঁ Facebook ত। বোকাখাটৰ এক নাট্যগোষ্ঠীয়ে Mono Act ৰ এখন প্ৰতিযোগিতা পাতিছিল। তাতেই মোক মঞ্জুল বৰা ছাৰে লগ পাইছিল আৰু তেনেকৈয়ে তেওঁ মোক 'অনুৰ' ৰ বাবে select কৰিছিল আৰু চিনেমাখন কৰিবলৈ মই সুযোগ পালোঁ। 'নিজু' নামৰ চৰিত্ৰটোৰে মই মোৰ জীৱনৰ প্ৰথমখন Debut film কৰিবলৈ মই সুবিধাখিনি পালোঁ। সেয়ে মই এইখিনিত তেওঁলোকৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ হৈ থাকিম। তেনেকৈয়ে মই লগ পালোঁ শ্ৰদ্ধাৰ ৰজত কাপুৰ ছাৰ। তেখেতৰ পৰা ইমান কিবা-কিবি শিকিলোঁ যে মই কেৱল এটা-দুটা শব্দ বা দুটা বাক্যত কৈ শেষ কৰিব নোৱাৰিম। তেওঁৰ কাৰণে আকৌ বেলেগকৈ এটা প্ৰশ্ন আহিলেহে মই সেইটো উত্তৰত দিব পাৰিম। বাকী শ্ৰদ্ধাৰ বলোৰাম দাস ছাৰ, তৰালী শৰ্মা বাইদেউ, গৰিমা শইকীয়া গাৰ্গ বাইদেউ; তেওঁলোকৰ সংস্পৰ্শলৈ আহি মই ইমানখিনি কথা শিকিবলৈ পালোঁ। মই আজিৰ দিনটো একেবাৰেই একো নাজানোঁ। প্ৰত্যেকটো মুহূৰ্ততে মই তেওঁলোকৰ পৰা শিকিছিলোঁ, জানিছিলোঁ। জীৱন কেনেকৈ জীয়াব লাগে সেয়াও শিকিছিলোঁ আৰু এইখিনিত মই সঁচাকৈ নিজকে কোনোবাখিনিত মোৰ সৌভাগ্য বুলিয়েই ক'ম। তেনেকৈ আচলতে মই 'অনুৰ' চিনেমাখনৰ জৰিয়তে চলচ্চিত্ৰ জগতত ভৰি দিবলৈ সক্ষম হ'লোঁ।

তেনেকৈয়ে মই 'সৌদামিনী' নামৰ এখন চুটিছবি কৰিলোঁ। তাৰপাছত 'শূণ্যতা' নামেও এখন চুটিছবি কৰিলোঁ। Recent আমাৰ বাবে এটা ভাল খবৰ যে সত্তৰ সংখ্যক যি ৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ বঁটা দিছিল, তাত আমাৰ 'শূণ্যতা' ছবিখনে National Award, ৰজত কমল বঁটা পাবলৈ সক্ষম হৈছে short film category ত। ঠিক তেনেকৈয়ে ৬৯ সংখ্যক ৰাষ্ট্ৰীয় চলচিত্ৰ বঁটা প্ৰদান কৰিছিল, তাত আমাৰ 'অনুৰ'ৰে Best Feature Film অসমীয়া পাবলৈ সক্ষম হৈছিল। এই ইমান যে ধুনীয়া, সুন্দৰ এটা যাত্ৰা আৰম্ভ হ'ল সেই তেতিয়াৰ পৰা এতিয়ালৈকে আৰু চলি আছে। এই যাত্ৰাপথত প্ৰত্যেকজন মানুহেই মোক কিবা নহয় কিবা এটা শিকাইছে, বুজাইছে আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰত মই সঁচাকৈ সদায়ে ধন্য আৰু শিকি যাম। তেওঁলোকে যাতে মোৰ মূৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ হাতকেইখন আঁতৰাই নিদিয়ক, প্ৰত্যেকটো মুহূৰ্ততে মোক শিকাওক। তেওঁলোকৰ সংস্পৰ্শক মই সদায়ে শ্ৰদ্ধা কৰোঁ আৰু সন্মান কৰোঁ। তেওঁলোক মোৰ লগত থাকক, মই বিচাৰিম তেওঁলোকৰ আশীৰ্বাদ সদায়ে লাগে, সদায়ে কাম্য আৰু এনেকৈয়ে গৈ থাকক।

সম্পাদক ঃ আপোনাৰ চলচ্চিত্ৰ জীৱনৰ অভিজ্ঞতাৰ বিষয়ে আৰু অলপ জানিব পাৰিম নেকি?

বিদ্যা ভাৰতী ঃ হয়। ইয়াৰ আগৰ প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰত মই প্ৰসংগক্ৰমে ঠিক কৈছোঁৰে যে এগৰাকী ছাত্ৰীৰ পৰা মই চলচিত্ৰ জগতত খোজ দিবলৈ কেনেকৈ সক্ষম হ'লোঁ। সৰুৰ পৰাই কলাৰ প্ৰতি বৰ বেলেগ ধৰণৰ এটা ভক্তি আছিল ভিতৰৰ পৰা। বেলেগ ধৰণৰ এক শ্ৰদ্ধা আছিল আৰু জীৱনৰ সমষ্ট আৱেগখিনি মই এই সংগীত, এই নাটকসমূহতে বিচাৰি পাওঁ। আচলতে মনৰ শান্তিৰ কাৰণে কাম কৰি থাকিলোঁ আজি ইমান দিনে। পিছলৈও এনেকৈয়ে কৰি যাম আপোনালোকৰ আশীৰ্বাদত। নাজানোঁ মই কিমান দূৰলৈকে আগবাঢ়ি যাব পাৰোঁ। কৰি আছোঁ, জানেই আপোনালোকে যিহেতু এইখন জগতত অকণমান professionally কামবোৰ লৈ যাবলৈ অকণমান কষ্ট, সময়ো বহুখিনি দিব লগা হয়। নাজানোঁ, কৰি আছোঁ। ঠিক তেনেকৈ আৰম্ভ হ'ল। মই মাষ্টাৰ ডিগ্ৰী কৰি আছিলোঁ গুৱাহাটীৰ শংকৰদেৱ বিশ্ববিদ্যালয়ত। তেতিয়া লকডাউনৰ সময় চলি আছিল। সেইখিনি সময়তে বোকাখাতৰ এটা নাট্যগোষ্ঠী, নাম 'গলাজ', তেওঁলোকে প্ৰত্যেক বছৰে আচলতে Solo Actor এটা competition পাতে। এনেই offline এ হয়, কিন্তু সেইবাৰ online হ'ল আৰু সেইবাৰহে মই গ'ম পালোঁ যে তেনেকৈ এখন প্ৰতিযোগিতা হয় প্ৰত্যেক বছৰে Solo Act ৰ। মোৰ এজন লগৰ আছিল বোকাখাটৰ। তেখেতে মোক ক'লে যে 'তই দি চাব পাৰ'। শেষ হোৱাৰ আগদিনাখন মই গম পাইছোঁ যে এনেকৈ দিব পাৰি। মই নিজৰ এটা ভিডিঅ' বনাই দিলোঁ নিজৰ এটা concept লৈ।

Concept টো মই অকণমান তেওঁৰ লগত আলোচনাও কৰি লৈছিলোঁ। তেনেকৈ অকণমান লিখি লৈ পিনে মই নিজে এটা ভিডিও বনাই লৈ তেওঁলোকৰ Facebook পেজত দিছিলোঁ আৰু তাতে বিচাৰক হিচাপে আছিল শ্ৰদ্ধাৰ মঞ্জুল বৰুৱা ছাৰ, বলোৰাম দাস ছাৰ, উৰ্মিলা মহন্ত বাইদেউ। তেওঁলোকে ভাল পাইছিল আৰু তেনেকৈয়ে মোক আমাৰ মঞ্জুল বৰুৱা ছাৰৰ যি আহিবলগীয়া এখন ছবি 'অনুৰ'; তেওঁ সেই 'অনুৰ' ছবিখনৰ কাৰণে মোক নিৰ্বাচিত কৰিছিল। তেনেকৈ মই চলচ্চিত্ৰ জগতত ভৰি দিবলৈ সক্ষম হ'লোঁ আৰু তেনেকৈ 'অনুৰ' মোৰ জীৱনৰ প্ৰথমখন Debut Film, প্ৰথমখন ছবি। যিখন ছবিয়ে ৬৯ সংখ্যক ৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ বঁটা, ৰজত কমল বঁটা পাবলৈ সক্ষম হৈছিল। খুব ভাল লাগে কৈ সেইখিনিত। মই আজিও তেওঁলোকৰ ওচৰত সদায়ে চিৰকৃতজ্ঞ কাৰণ মোক এনেকুৱা এটা ডাঙৰ সুবিধা যে দিছে। একো নজনাকৈয়ে বহুত কিবা-কিবি জানিবলৈ সক্ষম হ'লোঁ। তেওঁলোকৰ সংস্পৰ্শলৈ আহিলোঁ। বিৰাট ভাল লাগিল। ঠিক তেনেকৈ আৰু এখন চুটি ছবি কৰিছিলোঁ প্ৰিয়ংকা চহৰীয়াৰ পৰিচালনাত 'সৌদামিনী'। সেইখনৰো response বোৰ বহু ভাল পাইছিলোঁ। বহু দূৰৈৰ দৰ্শকেও ফোন কৰি জনাইছিল যে তেওঁলোকে ভাল পাইছে, connect কৰিব পাৰিছে চৰিত্ৰটোৰ সৈতে । বিৰাট ভাল লাগে, সেইখিনিতে মই সফল হওঁ যেন অনুভৱ হয়। আৰু ঠিক তেনেকৈ 'শূণ্যতা' নামেৰে এখন চুটি ছবি কৰিছিলোঁ। সেইখন ৩০ মিনিটৰ এখন silent film আছিল, যিখন আপোনাৰ KIFF (Kolkata International Film Festival) ত select হৈ সেইখন Jurrey Special Award পাইছিলে। তাৰ পাছত এইবাৰ ৭০ সংখ্যক ৰাষ্ট্ৰীয় চলচিত্ৰ বঁটা (NATIONAL FILM AWARD) ত Best Short Film Category ত ৰজত কমল বঁটা পাবলৈ সক্ষম হৈছে। সেয়াও কৈ ভাল লাগে। এইখিনিতে নাজানোঁ আৰু আপোনালোকৰ আশীৰ্বাদ সদায় মোৰ লগত আছে আৰু সদায়ে থাকিব বুলি মই আশা কৰিছোঁ। আপোনালোক থাকিলেহে, আপোনালোকে সেই চৰিত্ৰৰ সৈতে একাত্ম হৈ গ'লেই আচলতে গম পাওঁ বা অনুভৱ কৰোঁ যে কোনোবাখিনিত মই সফল হৈছোঁ আজি।

সম্পাদক ঃ বাইদেউ, আপোনাৰ সফলতাত আপোনাৰ অভিভাৱকৰ উমাল নিৰাপত্তা আমি দেখিছোঁ। জানিব বিচাৰিছোঁ সন্তানৰ সপোন পূৰণৰ ক্ষেত্ৰত পিতৃ-মাতৃৰ ভূমিকা সম্পৰ্কে আপুনি কি ভাবে?

বিদ্যা ভাৰতী ঃ প্ৰাসংগিক সময়ত এটা অতিকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰশ্ন, 'ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সপোন পূৰণৰ ক্ষেত্ৰত পিতৃ-মাতৃৰ ভূমিকা বা গুৰুত্ব কেনে হোৱা উচিত'।

ধন্যবাদ পংখী, ইমান এটা সুন্দৰ প্ৰশ্ন আগবঢ়োৱাৰ বাবে। পিতৃ-মাতৃসকলৰ নিজৰ সন্তানৰ প্ৰতি থকা যি দায়বদ্ধতা যিখিনি কৰণীয়, সেইখিনি তেওঁলোকে সুন্দৰ ৰূপত পালন কৰাত সক্ষম হয়, যৎপৰোনাষ্টি চেষ্টা চলোৱা পৰিলক্ষিত হয়। তথাপিও মোৰ এনে অনুভৱ হয় যেন কৰবাত কিবা এটা ৰৈ যায়। মই ভাবোঁ সন্তানৰ লগত কথা পাতিব লাগে। সেই নিৰ্দিষ্ট বয়সটোত তেওঁলোকে কি বিচাৰে, তেওঁলোকে কি ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰে তাক জানিবলৈ চেষ্টা চলাব লাগে। সৰুতেই ৰঙা ৰঙটো ভাল পাব লাগে বা ৰঙা ৰঙৰ ফ্ৰকটোহে কোনোবা নিৰ্দিষ্ট ভাল অনুষ্ঠানত পিন্ধি যাব লাগে বুলি কোৱাৰ বিপৰীতে তুমি কি পিন্ধি ভালপোৱা, কি ৰং তুমি বিচাৰা, সেইধৰণৰ প্ৰশ্ন সুধিব লাগে। তেওঁলোকৰ অনুসন্ধিৎসু মনটোক যিমান পাৰি সিমান গুৰুত্ব প্ৰকাশ কৰিব লাগে। কিছুমান সময়ত কিছুমান কথা ক'বলৈ অকণমান কুণ্ঠাবোধ কৰে সন্তানে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক ক'বলৈ। সেই সময়খিনিত যাতে তেওঁলোকে কুণ্ঠাবোধ নকৰি কথাখিনি ক'বলৈ সক্ষম হয় বা কিবা এটা মনৰ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিবলৈ আগবাঢ়ি আহে। সেই সময়খিনিৰ তেনে সুবিধা কৰি দিব লাগে মানে কথা পাতিবৰ কাৰণে মাক-দেউতাক ইচ্ছুক হ'ব লাগে। মই ভাবোঁ কথা পাতিব লাগে আৰু কথা পাতিলে তেতিয়া বুজা যায় যে তেওঁৰ নিজৰ সন্তানে কি বিচাৰে; কি কৰিব বিচাৰে; নাচ, গান, নাটক, কবিতা আদি যিকোনো ধৰণৰ কলাৰ প্ৰতি আগ্ৰহী হ'ব পাৰে তেওঁলোক। সেয়ে সেই সময়খিনিত সুধিব লাগে। ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিব লাগে আৰু মনৰ বিপৰীতে নগৈ মনটোক বুজি লৈ সেইধৰণে যদি তেওঁলোকে আগবঢ়াই লৈ যায় নিজৰ সন্তানক তেতিয়া হ'লে পিছলৈ সেই

সন্তানে কিবা এটা কাম কৰিবলৈ আগবাঢ়ি আহিবলৈ সেই সাহস কৰে বা মনৰ ভিতৰত তেনেকুৱাই একো ভাৱ নাৰাখি কামখিনি কৰিবলৈ সক্ষম হয়। সেয়ে মই ভাবোঁ পিতৃ-মাতৃয়ে প্ৰথম অৱস্থাত সন্তানৰ লগত কথা পাতক। তেওঁলোকক কিবা এটা কলাৰ প্ৰতি যদি আগ্ৰহী হৈছে সেই আগ্ৰহটোত ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰক। তেওঁলোকক আগবঢ়াই লৈ যাওঁক। বিভিন্ন মানুহৰ সৈতে কথা পতাওক। ঘৰত যদি ৰাখিছে, পঢ়াইছে আৰু সেইখিনিৰ পৰা, ঘৰৰ পৰা লাহেকৈ উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে বাহিৰলৈ পঠিয়াওক। বিভিন্ন মানুহৰ সৈতে চিনাকী কৰোৱাওক। মই ভাবোঁ সেইখিনিয়ে কাম কৰিব লাগে প্ৰত্যেকজন পিতৃ-মাতৃয়ে। তেতিয়াহে নিজৰ সন্তান বা ল'ৰা-ছোৱালী কিবা এটা ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি যাবলৈ বা কিবা এটা ক্ষেত্ৰত দখল আনিবলৈ চেষ্টা চলায় বা তেওঁলোক সক্ষম হয়।

সম্পাদক ঃ অলপ বেলেগ ধৰণৰ এটা প্ৰশ্ন সুধোঁ। বহু কাৰণত আমি ঘৰৰ পৰা বিশেষকৈ শিক্ষা গ্ৰহণৰ বাবে আঁতৰি থাকিবলগীয়া হয়। তেনে ক্ষেত্ৰত মনলৈ হতাশা আহিলে আমি কি কৰা উচিত?

বিদ্যা ভাৰতী ঃ বহুত এটা গধুৰ প্ৰশ্ন ! ঘৰখনৰ পৰা আঁতৰি থাকি অকলে নিজকে আৰৰি সামৰি ৰাখিব পৰাকৈ যি মানসিকতা কেতিয়াবা অসহনীয় হৈ পৰে। কিন্তু নিজৰ ধৰণে জীয়াই থাকিবলৈ বা নিজে ভবাৰ ধৰণে কৰি তুলিবলৈ এই মানসিকতা ৰখাটো খুবেই জৰুৰী। কেতিয়াও ভবা নাছিলোঁ সৰুতে যে জীৱনটো এনেকৈ অকলশৰীয়া কৈ লৈ যাব লাগিব বুলি। মাক-দেউতাহঁত যেতিয়া লগত থাকে তেতিয়া প্ৰত্যেকটো কাম সহজ হৈ পৰে। এটা বেৰা বনাই লোৱা হয় জীৱনটোত, সেই বেৰাটোৰ ভিতৰতে এটা comfort zone থাকিব পাৰে য'ত মুখৰ আগতে ভাত সাঁজ আহে বা খালেই হয়, বিছনাখন ৰেডি হৈ থাকে আহিয়েই শুই যোৱা হয়। কিছুমান সৰু সৰু কামৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ডাঙৰ ডাঙৰ কামলৈকে সহজ হৈ পৰে। সৰুৰে পৰা দেউতাই একো কাম কৰিবলৈ নিদিছিল। বেংকৰ কামৰ পৰা আদি কৰি সকলো দেউতাই কৰিছিল। কেতিয়াও ভবা নাছিলোঁ এদিন সকলো নিজেই চম্ভালিব লাগিব। সময়ে শিকাইছে, অভিজ্ঞতাই শিকাইছে এতিয়া সকলো অকলে কৰিব পৰা হ'লোঁ। প্ৰথমতে অলপ কষ্ট হৈছিল, বুজি পোৱাত অসুবিধা হৈছিল কিছুমান কাম বা official কথা। এতিয়া অভ্যস্ত হৈছোঁ এই জীৱনটোৰ লগত, যিহেতু কৰিবই লাগিব। মই ভাবোঁ প্ৰত্যেকেই বিশেষকৈ উঠি অহা ল'ৰা-ছোৱালীখিনিক কওঁ, ঘৰখনৰ পৰা অকণমান আঁতৰি থাকক। ঘৰত এটা বেলেগ ধৰণৰ comfort zone থাকে য'ত আমি আৰাম প্ৰিয় হৈ আমাৰ জীৱনটো কটাওঁ। কোনোধৰণৰ অভাৱ অনুভৱ কৰিবলৈ নিদিয়ে। কিন্তু ঘৰখনৰ পৰা আঁতৰি অহাৰ পাছত আপুনি অনুভৱ কৰিব যে আচলতে জীৱনটোনো কি, কেনেকৈ চলিব লাগে আৰু এইটো এটা চিৰন্তন সত্য কথা যে আপোনাৰ লগত ঘৰখন সদায় কেতিয়াও নাথাকে। এটা সময়লৈকে আপোনাক সেই সাহসটো দি থাকিব যে, 'তই যা, মই আছোঁ চিন্তা নকৰিবি।' সেইটো এতিয়াও আছে। এনেকুৱা নহয় যে ঘৰখনৰ পৰা আঁতৰি অহাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ support টো একেবাৰে নোহোৱা হৈ যাব বা একেবাৰে আঁতৰি নিজকে অকলশৰীয়াকৈ এটা track ত লৈ যাম তেনেকুৱাও নহয়। তেওঁলোক এতিয়াও লগত আছে। কিন্তু কাষত থাকোঁতে যিটো comfort zone বুলি ক'লোঁ তাত থকা হয়, হয়তো আমি mentally prepare হৈ থাকো যে 'মাহঁত আছে, দেউতা আছে সকলো চম্ভালি ল'ব। চিন্তা কৰিব লগা একো নাই কিবা এটা হ'লেও।' সেইটো যেতিয়া নোহোৱা হৈ যায় ঘৰখনৰ পৰা আঁতৰি থাকিলে সেইখিনি অনুভৱ কৰাটো খুবেই জৰুৰী বুলি মই ভাবোঁ।

প্ৰথম অৱস্থাত বহুত কষ্ট হ'ব। কিছুমান কাম অকলে চম্ভালি ল'বলৈ যাওঁতে কেইবাবাৰো হাবাথুৰি খাই পৰিব, দুখ পাব, ঠেকা খাব। পৰাৰ পৰা বুটলি লৈ নিজকে সামৰি আৰৰি ৰাখিবলৈ মনত সেইখিনি জোৰ নাথাকিব, যিখিনি জোৰ আপোনাক প্ৰয়োজন হ'ব। তেতিয়া অকণমান অকলশৰীয়া যেন অনুভৱ হ'ব, কিন্তু আপোনালোক হতাশ নহ'ব। আচলতে এনেকৈহে শিকা যায় আচলতে জীৱনটোনো কি ! সদায় আৰাম প্ৰিয় পৰিৱেশ এটাত কটাবলৈ হ'লে একো অভাৱেই যদি অনুভৱ নকৰে তেতিয়া বুজিব নোৱাৰি যে আমাৰ জীৱনটোক আমি কেনেকৈ আগবঢ়াই লৈ যাম। ঘৰখনৰ পৰা অকণমান আঁতৰি থাকি অকণমান অভাৱত, অকণমান কষ্টত যদি জীৱনটোক লৈ যাব পাৰে বা আপুনি যদি সেই বাধাখিনিৰ সন্মুখীন হ'বলৈ শাৰীৰিক আৰু মানসিকভাৱে দৃঢ় হয় তেন্তে জীৱনটো বহুত সহজ হৈ পৰিব। মই এইখিনিয়েই কম যে হতাশ নহ'ব। যুঁজি যাওঁক, আগুৱাই যাওঁক। যিহেতু যুঁজি যোৱাটোৱেই জীৱন।

সম্পাদকঃ আপোনাৰ ভৱিষ্যত পৰিকল্পনা সম্পৰ্কে জনাব নেকি?

বিদ্যা ভাৰতী ঃ ভৱিষ্যতে এনেকুৱা ধৰণৰ কিছুমান কাম কৰি যোৱাৰ হেঁপাহ মনতে পুহি ৰাখিছো বাৰু। ইচ্ছা আছে। কিছুমান কামক লৈ আশাও আছে আৰু কৰি যাব পাৰিম বুলি নিজৰ ওপৰত এটা বিশ্বাসো জন্ম হৈছে। কৰি আছোঁ, কৰি যাম। আপোনালোকৰ আশীৰ্বাদ যিহেতু মোৰ লগত আছেই। পৰিকল্পনা বুলি ক'বলৈ বৰ বিশেষ তেনেকৈ এখন তালিকা প্ৰস্তুত কৰি ৰাখি থোৱা নাই বাৰু এতিয়ালৈকে। আগৰ প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰত প্ৰসংগক্ৰমে মই কৈছোঁৱেই যে মোৰ তেনেকুৱা ধৰণৰ কোনো intention বা goal নাছিল যে Performing Arts Department টোৰ লগত জড়িত থাকি মই নাট্যৰ লগত জড়িত হৈ বা সংগীতৰ লগত হৈ থাকিম এনেকৈ বা Performer শব্দটোৰ লগত এনেকৈ সোমাই যাম বুলি মোৰ কোনো পৰিকল্পনা নাছিল। মোক সময়ে শিকাইছে,

অভিজ্ঞতাই বুজাইছে। মই আগতেও কৈছোঁ যে মই মোৰ মনটোক প্ৰশ্চয় দিওঁ। সদায় মোৰ মনটোক মই শুনিবলৈ চেষ্টা কৰোঁ। মোৰ মন, আৱেগ আৰু ভিতৰৰ যিটো আত্মা, আত্মাটোৱে বিচাৰিছিল যে মই যাতে এনেকৈয়ে কৰি যাওঁ। এনেকৈয়ে কৰি যাওঁতে চৰিত্ৰৰ সৈতে যেতিয়া মই একাত্ম হৈ পাৰোঁ বা সংগীতৰ মোজতো যেতিয়া সোমাই থাকোঁ তেতিয়া সন্মুখৰ দৰ্শকজনে যেতিয়া মোৰ সেই particular গানটো শুনে বা মোৰ সেই চৰিত্ৰটোৰ লগত নিজকে connect কৰি লয় সেইখিনিয়ে মোৰ বাবে আশীৰ্বাদ। মোৰ satisfaction টো সেইখিনিতে থাকে আৰু মই তাতে সফল হওঁ বুলি মই ভাবোঁ আৰু যদি মানুহে মোৰ এই কামখিনি ভাল পাইছে, যদি সকলোৱে মোক এই কামখিনিৰ বাবে ইমান আশীৰ্বাদ দিছে তেতিয়া হ'লে আৰু কৰি যাম। আপোনালোকৰ কাৰণে কৰি যাম, নিজৰ মনটোৰ কাৰণে কৰি যাম। এনেকৈ কিছুমান কাম কৰাৰ হেঁপাহ আছে। মনৰ ভিতৰত কিছুমান চৰিত্ৰৰ প্ৰতি দুৰ্বলতা অলপ পুঁহি ৰাখিছোঁ। সেই particular চৰিত্ৰবিলাক যদি মই কেতিয়াবা চিনেমাৰ জৰিয়তে কিবা ৰূপায়ণ কৰিবলৈ যদি পাওঁ, তেনেকুৱা কিছুমান সুবিধা, তেতিয়াহ'লে নিশ্চয় মই সেইখিনি আগবঢ়াই লৈ যাবলৈ বা কৰি যাবলৈ মই চেষ্টা কৰিম।

সম্পাদক ঃ নতুন প্ৰজন্মক সুস্থ এক শৈল্পিক জগত বা চলচ্চিত্ৰৰ প্ৰতি আগ্ৰহী কৰিবলৈ কিবা পৰামৰ্শ দিব নেকি ?

বিদ্যা ভাৰতী ঃ আজিৰ তাৰিখতো জীৱনৰ প্ৰত্যেকটো মুহূৰ্তত, প্ৰত্যেকটো সময়ত শিকিয়েই আছোঁ, শিকি যাম। বহুত কিবা এটা শিকিছোঁ বা জানিছোঁ বুলি মই কেতিয়াও নাভাবোঁ। সেয়েহে আপোনালোকক কিবা উপদেশ দিয়াৰ ধৃষ্টতা মোৰ কেতিয়াও নাই যদিও মই এষাৰেই কম যদি মনত আত্মবিশ্বাস আছে, নিজৰ কামটোৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা-ভক্তি আৰু এটা good intention আছে তেন্তে পিছুৱাই যোৱাৰ কোনো প্ৰশ্নই নাহে ইয়াত। আগবাঢ়ি আহক, নিজৰ প্ৰতিভাসমূহ যিমান পাৰে সিমানেই বিকাশ কৰাত অব্যাহত থাকক। নতুন নতুন মানুহবোৰৰ সৈতে কথা পাতক। নতুন যি চিনেমা নিৰ্মাণ হয়, চিনেমা নিৰ্মাণৰ সময়ত যি casting call ৰ যি এটা audition ৰ আয়োজন কৰে তেওঁলোকৰ চিনেমা কতৃপক্ষই সেই casting call ত আপোনালোকে audition দিয়ক। বিভিন্ন ধৰণৰ চৰিত্ৰবোৰ ৰূপায়ন কৰি তেওঁলোকলৈ প্ৰেৰণ কৰক। যিমান পাৰে সিমানে নিজৰ প্ৰতিভা বিকাশত ব্যস্ত থাকক। social media ত আপোনালোকৰ কামবোৰ upload কৰি থাকক। বিভিন্ন ফিল্ডৰ চিৰনমস্য ব্যক্তি সকলৰ সংস্পৰ্শলৈ আহিবলৈ চেষ্টা কৰক। তেওঁলোকৰ সৈতে connect হৈ থাকিবলৈ চেষ্টা কৰক।

হেৰাই যোৱাটোৱেই স্বাভাৱিক আৰু এই এৰা-ধৰাবোৰৰ মাজেৰেই এই যুঁজখন চলি থাকিব। অৱশ্যে আদৰি, সামৰি থব পৰাকৈ যদি বুকুৰ পথাৰখন সেউজীয়াৰে উপচাই ৰাখিছে সময়বোৰ সহি যাবলৈ সহজ হ'ব। পিছে সহিব যে লাগিবই, কিয়নো এইয়ে জীৱন। পোৱাবোৰতেই সন্তুষ্ট হ'বলৈ চেষ্টা কৰক, নোপোৱাবোৰক লৈ কোনো আক্ষেপ নকৰিব। এইযে সকলো উজাৰি দিয়াৰ পাছতো বুকুত আছুতীয়াকৈ সাঁচি থোৱা অকণমান আদৰখিনিক সেমেকি যাবলৈ নিদিব। তাতেইতো জীৱন আছে। আপোনালোকৰ সৃষ্টিশীল মনটোক সেন্দুৰীয়া আবেলি এটাৰ দৰেই নিচুকাই ৰাখক। সপোনৰ টোপোলাবোৰত মামৰে ধৰিবলৈ নিদিব। কেতিয়াবা মামৰে ধৰা যেন লাগিলে টোপোলাটো এবাৰ খুলি চাব, মৰমবোৰ তাতেই বিচাৰি পাব। শেষত কম, প্ৰতিভাবোৰেৰে আপোনালোক জিলিকি থাকক। জীৱনে শিকাব, আৱেগে ফুচুলাব। শিকি যাওঁক আৰু উদ্‌যাপন কৰি থাকক জীৱনৰ প্ৰত্যেকটো মুহূৰ্ত।

সম্পাদক ঃ বাইদেউ আপোনাৰ বহুমূলীয়া সময় আৰু বক্তব্যই আমাক যথেষ্ট অনুপ্ৰাণিত কৰিলে। আপোনাৰ উত্তৰোত্তৰ উন্নতি কামনা কৰিলোঁ। শেষত আমাক আপুনি কি ক'বলৈ বিচাৰিব আপোনাৰ জীৱনৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা ?

বিদ্যা ভাৰতী ঃ কেঁচা ঘামৰ বিন্দুবোৰতো দপদপাই আছিল সংগ্ৰামী জুই একোৰা। এই শ্ৰম জীয়াই ৰখাৰ তাগিদাতে যে কিমানৰ বিজতৰীয়া প্ৰশ্নবোৰক আপেক্ষিক উত্তৰ এটাৰ সৈতে সন্মুখীন হ'বলৈ নিজকে প্ৰস্তুত কৰিব লগা হৈছিল সেয়া আজি মই বুজাই শেষ কৰিব নোৱাৰোঁ। ভাল লগা কথা এটা এইকণ সুযোগতে জনাব খুজিছোঁ যে লেখিকা অনুৰাধা শৰ্মা পূজাৰীৰ 'নাহৰৰ নিৰিবিলি ছাঁ' কিতাপখনৰ ভাস্বতী চৰিত্ৰটোৰ মাজত নিজকে বিচাৰি ফুৰাৰ সময়ৰ কথা। তেতিয়া H.S final year ত আছোঁ। প্ৰিয় কিতাপখনৰ লেখিকাগৰাকীক কাষৰ পৰা লগ পাবলৈ মনত যি দুৰ্বাৰ হাবিয়াস আৰু জীৱনৰ প্ৰথমখন ছবি হিচাপে তেওঁৰেই লিখা বিখ্যাত গল্প এটাৰ বিশেষ চৰিত্ৰটোক অভিনয়ৰ ৰূপ দিয়াতো মোৰ বাবে আকাশখন চুবলৈ পোৱাৰ দৰে। ২০২১ চনত অনুৰাধা বাইদেউৰ বিখ্যাত গল্প 'ভালপোৱাৰ সময়'ৰ আধাৰত নিৰ্মিত মঞ্জুল বৰুৱাৰ পৰিচালনাৰ ছবি 'অনুৰ'। 'অনুৰ' ছবিখনৰ বাবে চুক্তিবদ্ধ হ'লোঁ। ২০২১ চনৰ জানুৱাৰী মাহত অন্য এখন চুটি ছবি 'শূণ্যতা'ত মুখ্য চৰিত্ৰত মই অভিনয় কৰিছিলোঁ। দৃশ্য গ্ৰহণৰ বাবে ছিপাঝাৰৰ এখন ধুনীয়া গাঁৱলৈ গৈছিলো। তাত প্ৰায় এসপ্তাহ মানেই আছিলোঁ। এফালে ছিপাঝাৰৰ নান্দনিক পৰিৱেশ, আনফালে ঠেতুবৈ ধৰা জাৰত পুৱাৰ পৰা নিশালৈকে বৈ থকা দৃশ্যবোৰ মনত পৰিলে আজিও কিবা মুখ খন উজ্জ্বল হৈ পৰে। সঁচাকৈ কিবা এটা বুজাব নোৱাৰা অনুভৱ। সফলতাৰ সংজ্ঞা ইয়াতকৈ আৰু কিবা বেলেগ হ'ব পাৰে বুলি মই নাভাবো। আপোনালোকৰ আশীৰ্বাদ আছে, এই আশীৰ্বাদখিনি লৈয়ে আগবাঢ়ি যাম বুলি মোৰ বিশ্বাস।

সম্পাদক ঃ ধন্যবাদ বাইদেউ।

ভ্রমণ অভিজ্ঞতা

নিৰৱতাৰ যাত্ৰা

আশিষ চুতীয়া
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

পুৱা প্ৰায় ৮ বাজিছে। গুৱাহাটীলৈ বুলি যাবলৈ ওলালোঁ। পুৱাই দৌৰা-দৌৰিকৈ চাহ অকণমান খাই দেউতাৰ লগত বাইকত উঠি বাছ আস্থানত বাছলৈ বুলি অপেক্ষা কৰিলোঁ। ৮ বাজি ৪৫ মিনিট যোৱাৰ পাছত অৱশেষত বাছখন আহি পালেহি। বাছখন আহি পোৱাৰ মাত্ৰকে দেউতাৰ পৰা বিদায় লৈ বাছখনত ততাতয়াকৈ উঠিলোগৈ। বাছৰ যাত্ৰীসমূহ উঠা লগে লগেই বাছখনেও নিজা গন্তব্য স্থানৰ দিশে ৰাওনা হ'ল। তেনেদৰেই এটা গতিত লাহে লাহে গৈ গুৱাহাটীৰ ISBT পালোগৈ। ISBT পাইয়ে নিজা গন্তব্য স্থানলৈ যাবলৈ বুলি Uber এখন বুক কৰাত লাগিলোঁ। ওচৰতে থকা টেক্সী ড্ৰাইভাৰ, অট' চালক দুজনমানে অলপ আগবাঢ়ি আহি মোৰ বেগটো তেওঁৰ গাড়ীত উঠাব ল'লেই নহয়। মই বোলো কি কৰে কি কৰে? তেনেতে ইফালৰ পৰা মাত দিলে 'ককাইদেউ মোৰ গাড়ীত ব'লক', 'মই বোলো ক'ত যাম জানা জানো? ভাড়াৰ কথাও কোনো সোধা নাই, বেগ উঠাইছা গৈ যে? মোৰ Uber বুক হৈ আছে। চাওঁ বেগটো দিয়া।' তেওঁ ওচৰলৈ আহি সুধিলে Uber ত কিমান লৈছে ভাড়া? মই বোলো ৩২৪ টকা। তেওঁ আকৌ ক'লে 'আপুনি এটা কাম কৰক টকা ৬০০ দিব, মই একদম ভালকৈ থৈ আহিম গৈ আপোনাক।' মোৰ কথাটো শুনি হাঁহিও উঠিল খঙো উঠিল। কাৰণ য'ত আধা দামত মোক গাড়ী এখনে মোৰ গন্তব্য স্থানলৈ লৈ যাম বুলি মান্তি হৈছে, আকৌ ইজনে তাতকৈ মোক বেছি দামত নি থৈ আহিম বুলি কৈছে। এনেবোৰ বাৰ্তালাপ কৰি থাকোতে মই বুক কৰি থোৱা Uber খনো আহি পালে। গাড়ীখনত উঠি তৎক্ষণাৎ নিজা গন্তব্য স্থানলৈ বুলি বাট ল'লো। অ' আপোনালোকক মই কোৱা হোৱাই নাই নহয়। মই ক'লৈ গৈ আছোঁ? আচলতে মই মহাৰাষ্ট্ৰৰ পুনে লৈ বুলি ওলাইছোঁ। ভাৰত চৰকাৰৰ যুৱ পৰিক্ৰমা আৰু ক্ৰীড়া মন্ত্ৰণালয়ৰ উদ্যোগত আয়োজিত হোৱা YUVA SANGAM Phrase-3 ত ভাগ ল'বলৈ বুলি ওলাইছোঁ। ভাৰতৰ যিকোনো দুখন ৰাজ্য ইখনে আনখনৰ লগত ক'লা-সংস্কৃতি আদান-প্ৰদান কৰাৰ নিমিত্তে এই অনুষ্ঠানৰ আয়োজন কৰে। এতিয়া আমি মহাৰাষ্ট্ৰ যাব লৈছোঁ ঠিক তেনেদৰে মহাৰাষ্ট্ৰৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলেও অসমলৈ আহিবলৈ সাজু হৈছে। দুয়োখন ৰাজ্যৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক ইখন ৰাজ্যৰ শৈক্ষিক

দিশ, ভাষা, কলা, সংস্কৃতি, খাদ্যাভাস ইত্যাদি বিভিন্ন জ্ঞানৰ সোপানেৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক বান্ধ খোৱাবৰ বাবে ভাৰতীয় ক্ৰীড়া যুৱ পৰিক্ৰমা মন্ত্ৰণালয়ৰ এক নতুন প্ৰয়াস।

অ' মই কৈ থকা কথাখিনি আধাতে এৰি কোনোবা দিশেহে গুচি গৈছোঁ। আচলতে মহাৰাষ্ট্ৰ যোৱাৰ এদিনৰ আগত আমাক অৰ্থাৎ অসমৰ ভিন্ন প্ৰান্তৰ জিলাৰ পৰা অহা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক গুৱাহাটীৰ Indian Institute of Technology চমুকৈ IIT ত একগোট কৰালে। আচলতে এই ঠাইডোখৰত সাধাৰণতে ইয়াত পঢ়ি থকা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, অধ্যাপক-অধ্যাপিকা সকলেহে প্ৰৱেশ কৰিব পাৰে। গতিকে এনে এখন বৃহৎ প্ৰতিষ্ঠানত সোমাবলৈ পাই এক গৰ্বিত অনুভৱো কৰিলোঁ। IIT ত প্ৰৱেশ কৰিয়েই গেটৰ সন্মুখতেই security গাৰ্ডে ৰখাই সুধিলে 'Student নে Faculty' মই ক'লোঁ 'Yuva Sangam' ত যাবৰ বাবে আহিছোঁ। তেওঁলোকে তৎক্ষণাৎ নিজৰ লগত থকা নামৰ তালিকাখন উলিয়াই ল'লে মইয়ো নিজৰ নামটো কৈ দিলোঁ। নিজৰ নামৰ তলতে চহী কৰি আমাৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰা হোষ্টেল গৌৰাংগলৈ বুলি আগবাঢ়িলোঁ।

হোষ্টেলত সোমায়েই তাত থকা পৰিচৰ্যা বিষয়াসকলে মোক আদৰণি বস্তু (Welcome beg) হিচাপে কিছুমান প্ৰয়োজনীয় তেল, ফণী, ক্ৰীম ইত্যাদি মোলৈ আগবঢ়ালে। মইও নিজা কোঠাটোলৈ বুলি ৰাওনা হ'লোঁ। অৱশ্যে এই যাত্ৰাত নামনি অসমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলেই বেছি আছিল। গতিকে মোৰ চিনাকি বুলি ক'বলৈ মাথো যোৰহাটৰ বন্ধু এজনেই আছিল। গতিকে কোঠাত সকলোবোৰ ঠিক-ঠাক কৰি ৰাতিৰ ভাত-সাঁজ খাবলৈ বুলি Canteen লৈ গ'লোঁ। তাত গৈ নিজৰ নামটো কৈ কাঁহী লৈ থিয় হ'লোঁ। মোৰ নিজা অভিজ্ঞতাৰ ফালৰ পৰা ইমান বিভিন্ন খোৱাৰ ব্যঞ্জনেৰে আগবঢ়োৱা হোষ্টেল সেইদিনালৈকে দেখাই নাই। গতিকে সেয়া দেখিও আচৰিত হৈ পৰিলোঁ। নিৰামিষ আৰু আমিষ দুয়োফালে বেলেগ বেলেগ। নিজা খোৱা-বোৱা কৰি পুনৰ কোঠা পালোঁহি। অকলে থকা কোঠাত এক আনন্দই সুকীয়া। পলম নকৰি সোনকালে শুবৰ বাবে যা-যোগাৰ চলালোঁ কিয়নো অহাকাইলৈ অসমৰ ৰাজ্যপাল (প্ৰাক্তন) গোলাবচান্দ কাটাৰীয়াদেৰক লগ কৰিবলৈ যোৱাৰ কথা আছে। তেওঁ আমাৰ এই যাত্ৰাৰ শুভাৰম্ভ কৰিব।

পুৱা ৫-৩০ মিনিটত উঠি পুৱাৰ কামসমূহ কৰি পুৱাৰ আহাৰ গ্ৰহণ কৰিবলৈ বুলি হোষ্টেলৰ সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী ওলাই গ'লোঁ। তাত পুনৰ লাইন পাতি নিজা খোৱা-বোৱা সামৰি ৰাজ্যপালৰ আৱাস ভৱনলৈ যাবৰ বাবে সাজু হ'লোঁ। হোষ্টেলৰ কাষ আহি পাওঁতে দেখিলোঁ যে এখন জীপত প্ৰায় ৮ জন সুসজ্জিত উচ্চ মাৰানাস্ত্ৰ ধাৰী সেনা জোৱান। মোৰ মনতে খোদুৰনি লাগিল কিয়বা আহিছে। কিছু সময় পাছত গম পালোঁ যে তেওঁলোকে আমাৰ এই যাত্ৰা সময়ছোৱাত ৰক্ষণাবেক্ষণ দিবৰ বাবেহে আহিছে। সকলোৰে গাড়ীত উঠি ৰাজ্যপালৰ আৱাস ভৱন পালোগৈ। আগতে কেতিয়াও এনেসমূহ অভিজ্ঞতা পোৱা নাই গতিকে মনত এক আনন্দও লাগি আছে। ৰাজ্যপালৰ আৱাস ভৱন পোৱাৰ পাছত আমাৰ বাবে আটক ধুনীয়াকৈ সাজু কৰি থোৱা চকী সমূহত বহিবলৈ দিলে আৰু সেইসময়ত সমগ্ৰ অসমত মাঘৰ বিহু উদ্‌যাপন কৰি থকাৰ বাবে আমাক সকলোকে চাহ, জলপান আৰু পিঠাৰে আপ্যায়ন কৰিলে। শেষত ৰাজ্যপাল মহোদয়ে আমাৰ যাত্ৰাৰ বাবে শুভেচ্ছা আৰু শুভকামনা জনাই আমাৰ যাত্ৰা শুভাৰম্ভ কৰে। আমিও পলম নকৰি সকলো পুনৰ গাড়ীলৈ বুলি ৰাওনা হ'লোঁ।

নিশা প্ৰায় ১১-৪৫ বাজিছে সকলো যাবলৈ সাজু হ'লোঁ। সাধাৰণতে আমাৰ যিখন গুৱাহাটীৰ পৰা কলিকতা লৈকে ট্ৰেইন আছিল সেইখন গুৱাহাটী ষ্টেচন ১০ বাজি ৩০ মিনিটত পোৱাহি কথা আছিল। কিন্তু আহি পাইছে পুৱা প্ৰায় ৪-০০ মান বজাত। ইমানপৰে ষ্টেচনৰ অপেক্ষাকাৰীৰ কক্ষতে ডিঙিটো থিয় কৰি কৰি কটাই দিলোঁ। পুৱা ৪ বজাত ট্ৰেইনত উঠি নিজা বেগটো ভালদৰে চিটৰ তলত থৈ চিটটোত কাপোৰ পাৰি শুৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিলোঁ। গোটেই ৰাতি নুশুৱাৰ বাবে এনেধৰণে টোপনি ধৰিলে যে একেবাৰে দিনৰ ১ মান বজাতহে সাৰ পালোঁ। আমাৰ ট্ৰেইনত যাওঁতে খোৱাৰ কাৰণে কোনো ধৰণৰ চিন্তা কৰিবলগীয়া নাই। কাৰণ আমাৰ পুৱাৰ আহাৰৰ পৰা ৰাতিৰ আহাৰ লৈকে সকলোৰে বাবে ঠিক হৈয়ে আছিল।

এনেদৰেই গৈ গৈ বহু অপেক্ষাৰ অন্তত আমি মহাৰাষ্ট্ৰৰ পুনে চহৰত সোমালোগৈ। পুনে চহৰৰ ৰে'লৱে ষ্টেচন পোৱাৰ মাত্ৰকে সকলোৰে মনত এক উল্লাহৰ ঢৌ উঠিল। ট্ৰেইনৰ খিৰিকিৰে আমি দেখিলোঁ যে আমাৰ ডবাটোৰ আগফালে এদল সেনা জোৱান আৰু মাজত কেইজনমান ব্যক্তি এক মাৰ্জিত কাপোৰ পিন্ধি আছে। হয়টো আমাক আদৰিবৰ বাবে সাজু হৈ আছে। আমিও পলম নকৰি নিজা সকলো বস্তুবিলাক সামৰি ট্ৰেইনৰ সকলোৰে শাৰী পাতি নামি গ'লোঁ। নামি যোৱাৰ লগে লগে সকলোৰে Welcome বুলি কৈ এপাহ গোলাপ আগুৱাই দিলে। আমিও Thank you বুলি কৈ ফুল পাহ ল'লোঁ। পুনৰ সকলোৰে আমি এটা শাৰীপাতি খোজ কাঢ়ি গৈ আছোঁ আৰু আমাৰ কাষে কাষে সেনা বাহিনীৰ দল। আমি এখন ৰাজ্যক প্ৰতিনিধিত্ব কৰি অন্য এখন ৰাজ্যত যোৱাৰ বাবে নিৰাপত্তাৰ পৰা আদি কৰি সকলোখিনি তেওঁলোকে আমাক আগবঢ়াইছে। শাৰী পাতি গৈ গৈ তেওঁলোকে আমাৰ বাবে সাজু কৰি থোৱা বিশেষ বাহনত উঠালেগৈ। আমি আহি থাকোঁতে এটাই সকলোৰে প্ৰাৰ্থনা কৰি গৈছিলোঁ যে 'হে ভগৱান আমাক পাৰিলে Bathroom কেইটামান বেছিকৈ থকা হোষ্টেল এখন দিবা দেই যাতে সকলোৰে শান্তিৰে গা ধুবলৈ পাৰে।' এনেদৰেই সকলোৰে আনন্দ মনেৰে বৃহৎ বৃহৎ ঘৰসমূহ চাই চাই আমি থাকিবলগীয়া বিশ্ববিদ্যালয়খন অৰ্থাৎ Savitribai Phule Pune University খন পালোঁগৈ। উপস্থিত হোৱাৰ লগে লগে আমাক সকলোকে এটা Guest House লৈ গ'ল। প্ৰতি কোঠাত দুজনকৈ থাকিবলৈ ব্যৱস্থা কৰি দিলে। বাহিৰৰ পৰা গম পালোঁ যে ইয়াৰ প্ৰতিটো কোঠাতে বাথৰুম সংলগ্ন হৈ আছে। গতিকে মনত বুজাব নোৱাৰা এক আনন্দৰ সৃষ্টি হ'ল। কিয়নো ইমান দিনৰ পৰা আমি কোনোৰে ভালদৰে গা ধুব পোৱা নাছিলোঁ। ভাবিলোঁ আজি মন ভৰি গা ধুম।

গা-পা ধুই আমি সকলো উক্ত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ মুখ্য আকৰ্ষণ স্বৰূপ প্ৰশাসনিক ভৱনলৈ বুলি গ'লোঁ। তাত আমাৰ বাবে আদৰণি অনুষ্ঠান এটাৰ আয়োজন কৰিছে। আমি সকলোৰে তাত উপস্থিত হোৱাৰ লগে তেওঁলোকৰ বৃহৎ আকাৰৰ ঢোল, তাল আৰু তেওঁলোকৰ কিছুমান নিয়মেৰে আমাক গাড়ীৰ পৰা নামোতে আদৰণি জনালে। লগতে সকলোকে ফুল ছটিয়াই আদৰ সম্ভাষণ জনালে। এইদৰে তেওঁলোকে আদৰি নি বিশেষ ঠাইত তেওঁলোকৰ

পুৰুষসকলে মূৰত বিভিন্ন অনুষ্ঠানত পৰিধান কৰা 'ফেটা' (Pheta) আমাক সকলোকে পিন্ধাই দিয়ে। আমি সকলোৱে পৰিধান কৰি প্ৰশাসনিক ভৱনৰ মূল দুৱাৰত প্ৰৱেশ কৰোতে পুনৰ তেওঁলোকে আমাৰ প্ৰতিজনকেই একোটা বেগ আগবঢ়াই দিলে। আমি এইবিলাক সকলো গ্ৰহণ কৰি আমাৰ বাবে আয়োজন কৰা অনুষ্ঠানত অংশগ্ৰহণ কৰোঁ। সকলোৱে নিজা নিজা পৰিচয়সমূহ সকলোৰে আগত দাঙি ধৰি তেওঁলোকে আয়োজন কৰা সন্ধ্যাৰ চাহকণ খাই, ৰাতিৰ আহাৰৰ বাবে আমাক অন্য এটা আৱাস ভৱনলৈ বুলি লৈ গ'ল। যিহেতু আমি পাছবেলা ইয়াত উপস্থিত হোৱা বাবে দুপৰীয়াৰ আহাৰ গ্ৰহণ কৰা নহ'ল। গতিকে সকলোৱে ৰাতিৰ আহাৰ কৰি পুনৰ নিজা কোঠাত আহি শুবলৈ চেষ্টা কৰিলোঁ তেওঁলোকে খাই থাকোঁতেই আমাক নিৰ্দেশ দিছিল যে অহা কাইলৈ সকলোৱে ঠিক ৮ বাজি ৩০ মিনিটত সাজু হৈ পুৱাৰ লঘু আহাৰ গ্ৰহণ কৰি এক নতুন ঠাই অধ্যয়ন কৰিবলৈ যাব। গতিকে সকলোৱে যাতে সময়ত ওলাই আহে তাকে আমাক সকলোকে অৱগত কৰিলে।

পুৱা প্ৰায় ৬ বজাত উঠি সাজু হৈ মোৰ লগত একে কোঠাতে থকা যোৰহাটৰ বন্ধুজনৰ লগত তললৈ পুৱাৰ লঘু আহাৰ খাবলৈ নামি আহিলোঁ। আহি দেখোঁ যে কিছু সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ইতিমধ্যে খোৱা আৰম্ভ কৰি দিলে। আমিও পলম নকৰি প্লেট লৈ দেখো যে আমাৰ ইয়াত যিদৰে পুৱাৰ লঘু আহাৰ বুলি ক'লে কেৱল ব্ৰেড, জাম, কণী ইত্যাদি থাকে ঠিক তেনেদৰে এইকেইটা থকাৰ উপৰিও তেওঁলোকৰ মহাৰাষ্ট্ৰীয়ান ভিন্ন লঘু আহাৰ আমালৈ বুলি আগবঢ়াইছে। আমিও নতুন খাদ্য খাই আনন্দ মনেৰে গৈ গাড়ীত উঠিলোঁগৈ পুনে চহৰৰ কিছু নিলগতে থকা ফ্লৰিটিকেল গাৰ্ডেনলৈ বুলি। আনন্দৰে বিহু গীত লগাই সকলোৱে অকণ নাচিলোঁ। আমাৰ লগতে যোৱা পুনে বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক গৰাকীয়ে গীতবোৰ বুজি নাপালেও গীতৰ তালতে নাচিছে। এনেদৰে নাচি-বাগি আমাৰ গন্তব্য স্থান পালোগৈ। গাড়ীৰ পৰা নামিয়ে চাৰিওদিশে দেখিলোঁ ফুল মাত্ৰ ফুল। যিমান দূৰলৈ চকু গৈছে মাত্ৰ ফুল। কেৱল এবিধেই ফুল নহয় এটা বিধৰে তিনি চাৰিটা মান প্ৰজাতি। তাত পঢ়ি থকা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে আমাক ফুলৰ প্ৰজাতিৰ বিষয়ে অৱগত কৰালে। আমিও সকলোবোৰৰ বিষয়ে জানি বুজি তাৰ পৰা ওলালোঁ এক বেলেগ বিষয় অধ্যয়ন কৰিবলৈ। সকলোৱে আনন্দ স্ফূৰ্তি কৰি পালোঁগৈ 'অনিয়ন এণ্ড গাৰ্লিক ৰিচাৰ্চ চেণ্টাৰ' য'ত পিয়াঁজ আৰু নহৰুৰ বিষয়ে অধ্যয়ন কৰাৰ লগতে তাৰ উপযুক্ততা নিৰূপন কৰা হয়। তৰপে তৰপে কিদৰে সামগ্ৰীবিলাক কোন ঠাইত ৰখা হয় সেইবিলাকো আমাক পৰিদৰ্শন কৰালে। ইয়াৰ কিছু সময়ৰ পাছতে দিনজোৱা ভ্ৰমণ সমাপ্ত কৰি আমি পুনৰ বিশ্ববিদ্যালয় আহি পালোঁ। ইতিমধ্যে আহি পাওঁতে ৰাতি হ'ল, গতিকে ৰাতিৰ আহাৰ গ্ৰহণ কৰি সকলোৱে নিজা নিজা কোঠালৈ বুলি গ'লোঁ।

পাছদিনা পুনৰ পুৱাৰ এক নতুন খাদ্যৰ সুৱাদ লৈ আমি পৰিদৰ্শন কৰিলোঁ IISER PUNE। এই ঠাইত পঢ়িবলৈ হ'লে অগাধ চোকা হ'ব লাগিব। আচলতে দেশৰ প্ৰত্যেক কোনৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ লগতে আমাৰ অসমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শিক্ষকো ইয়াত কৰ্মৰত অৱস্থাত আছে। অন্য ৰাজ্যত অসমীয়া লোকসকলক লগ পাই, কথা পাতি যি এক আনন্দ পাইছিলোঁ, তেতিয়াই বুকুখন আৰু অলপ ফুলি উঠিছিল।

ইয়াৰে পাছদিনা পুনৰ আমি থকা ঠাইৰ পৰা প্ৰায় ৯০ কিঃমিঃ দূৰত্বত থকা মহাৰাষ্ট্ৰৰ বীৰ মাৰাঠা সম্ৰাজ্য নিৰ্মাণ কৰোঁতা চত্ৰপত্তি শিৱাজী মহাৰাজৰ জন্মস্থান আৰু বিশাল সাম্ৰাজ্য চাবলৈ ওলালোঁ। আগৰ সেই ঠাইসমূহৰ কীৰ্তিচিহ্নসমূহ দেখি অভিভূত হৈ পৰিলোঁ। শত্ৰুৱে যাতে সততে আক্ৰমণ কৰিব নোৱাৰে তাৰ যিসমূহ কৌশল তেওঁলোকে ব্যৱহাৰ কৰিছিল তাৰো এক আভাস পালোঁ।

গতিকে এনেদৰে প্ৰায় ৮ দিন নতুন নতুন ঠাইৰ ন ন তথ্য আৰু সেই ঠাইত বসবাস কৰা লোকসকলৰ লগত চিনাকী হৈ সঁচাই জীৱনৰ অন্য এক পৰম সুখ পালোঁ। আচলতে কথাতে কয় নহয় মানুহে যাত্ৰা কৰিলে বহু কথা শিকিব পাৰি ঠিক এনেদৰেই পাৰি। অন্তিম দিনা সকলোৱে নিজৰ অভিজ্ঞতাৰ টোপোলাটো সামৰি পুনে দূৰন্ত এক্সপেছত গুৱাহাটী অভিমুখে ৰাওনা হ'লোঁ।

শেষত আটাইতকৈ এটি ডাঙৰ প্ৰশ্ন, আমি ইয়ালৈ কি ভিত্তিত যাব পাৰিম? যদিও এই যাত্ৰাত প্ৰায় দুজন হে উজনি অসমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী পালোঁ। গতিকে এই যাত্ৰাৰ কথা আমাৰ উজনিৰ প্ৰায় সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে হয়টো অৱগতই নহয়। মোৰ এই ভ্ৰমণ কাহিনীৰ জৰিয়তে এই ধুনীয়া সুবিধাৰ বিষয়ে অৱগত কৰোৱা মোৰ এক উদ্দেশ্য। আচলতে এই যাত্ৰাৰ সহযাত্ৰী হ'বৰ বাবে হয়টো আপুনি NSS, NCC, Sports Person ইত্যাদিৰ এক অংশীদাৰ হ'ব লাগিব আৰু এখন জিলাৰ পৰা কেৱল এজন ছাত্ৰ আৰু এগৰাকী ছাত্ৰীহে ইয়ালৈ যাবৰ বাবে নিৰ্বাচন কৰে। গতিকে শেষত এই সুমধুৰ যাত্ৰাৰ সমভাগী হ'বলৈ সুযোগ প্ৰদান কৰা ভাৰত চৰকাৰৰ যুৱ পৰিক্ৰমা আৰু ক্ৰীড়া মন্ত্ৰণালয় বিভাগ, মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনি গোটৰ কাৰ্যক্ৰম বিষয়া ড° শ্ৰোতস্বীনি গগৈ বাইদেউ, অধ্যক্ষা ড° মিতালী কোঁৱৰ বাইদেউ, অসমীয়া বিভাগৰ পৰিয়ালকে প্ৰমুখ্য কৰি সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। শেষত মোক এই যাত্ৰাৰ প্ৰতিটো ক্ষণতে সহযোগ আগবঢ়োৱা বন্ধু সৌৰভ দেৱকো ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

(আমাৰ যাত্ৰাৰ এইয়া সামান্য অংশ হে, বহুখিনি কথা এতিয়াও লিপিবদ্ধ কৰিবলৈ ৰৈ গ'ল।)

দূৰণিৰ বাটেৰে

প্ৰশান্ত গগৈ
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, ভূগোল বিভাগ

ভ্ৰমণ মানুহৰ জীৱনৰ এনে এক মুহূৰ্ত য'ত মানুহে দৈনন্দিন জীৱনৰ পৰা ওলাই আহি পৃথিৱীখন উপভোগ কৰে। ভ্ৰমণে মানৰ জীৱনৰ জ্ঞানৰ পৰিসৰ বৃদ্ধি কৰে। ই জীৱনক পৰিপূৰ্ণতা প্ৰদান কৰে।

মহাবিদ্যালয়ত অন্তৰ্ভূক্ত হোৱা দিনৰে পৰাই বিভাগত প্ৰায় চৰ্চিত বিষয় এটা হ'ল তৃতীয় ষাণ্মাসিকৰ Excursion। সময় বঢ়াৰ লগে লগে সেই দিনটোও ওচৰ চাপি আহিল আৰু Excursion Manali লৈ বুলি থিৰাং কৰা হ'ল। তৃতীয় ষাণ্মাসিকৰ Final Examৰ পিছতে ২৮ ডিচেম্বৰ, ২০২৩ Excursionৰ বাবে দিন লোৱা হ'ল। আমি ৩ গৰাকী ছাৰ-বাইদেউৰ সৈতে ৩৯ জনীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ দল সাজু হৈছিলোঁ Manali লৈ যাবৰ বাবে।

২৮ তাৰিখে দুপৰীয়া ২-০০ বজাত মোৰ train ভজোৰ পৰা আছিল; বাকীসকলে ডিব্ৰুগড়ৰ পৰাই পুৱা ৯-০০ বজাত train ধৰিছিল। দিল্লীলৈকে আমাৰ train ৰে যাত্ৰা আছিল আঢ়ৈ দিনৰ প্ৰথম দিনাৰ যাত্ৰাত আমাৰ সকলোবোৰ বেছ আনন্দৰে ৰে'লৰ যাত্ৰা উপভোগ কৰিছিল। কোনোবাই গান বজাইছিল, একেলগে চিঞৰি চিঞৰি গাইছিল, কোনোবাই নাচিছিল; উকি-স্ফূৰ্তিৰে ডবাটোত সকলোৰে আমি কেন্দ্ৰবিন্দু হৈ পৰিছিলোঁ। অসমৰ সীমা পাৰ হোৱাৰ পাছৰে পৰা সকলোৰে মুখত অৰ্ধ হিন্দী ভাষা আহি গ'ল। মই খিৰিকীৰে বাহিৰৰ পৰিৱেশবোৰ বৰ মন কৰিছিলোঁ।

'ভাৰত এখন বৈচিত্ৰ্যময় দেশ'- কথাষাৰ উপলব্ধি

কৰিবলৈ আমাৰ অলপো অসুবিধা হোৱা নাছিল। অসম পাৰ হোৱাৰ পিছৰ যাত্ৰাবোৰত মই লক্ষ্য কৰিছিলোঁ — অসমৰ দৰে বা North East ৰ দৰে সুন্দৰ প্ৰকৃতিৰ ৰূপ বাহিৰৰ ৰাজ্য কেইখনত নাই। অত্যাধিক নগৰীকৰণ তথা উদ্যোগীকৰণৰ বাবেই হয়তো পৰিৱেশবোৰ অধিক প্ৰতিকূল হৈ পৰিছে। দ্বিতীয় দিনা ৰে'লৰ বাহিৰত আমি এবাৰলৈও সূৰ্য্য দেখা নাছিলোঁ। কেৱল ধোঁৱা আৰু ধোঁৱা; কুঁৱলী নে ধূঁৱলী সঠিককৈ কোৱা টান। তাৰোপৰি ইমানপৰে ৰে'লৰ ভিতৰৰ চ'ৰাতো মানুহৰ ভিৰ বাঢ়িছিল। মানুহবোৰে মজিয়াতো ভিৰ লগাইছিল। আমি এঠাইৰ পৰা আনঠাইলৈ বান্দৰৰ দৰে ওপৰে ওপৰে যাব লগা হৈছিল। আচৰণৰ ক্ষেত্ৰতো সিহঁতবোৰ বৰ নিম্নমানৰ আছিল।

অসম পাৰ হৈ কেৱল পশ্চিমবংগতহে আমি ধান খেতি দেখিছিলোঁ। বিহাৰ আৰু উত্তৰ প্ৰদেশত বৃহৎ এলেকাত সঁৰিয়হ খেতি কৰা দেখিছিলোঁ। খিৰিকীৰে বাহিৰৰ হালধীয়া সঁৰিয়হৰ ফুলবোৰ এক অতি মনোমোহা দলিচাখনৰ দৰে লাগিছিল। তাৰোপৰি আলু, কুঁহিয়াৰ, মৰাপাটৰ খেতি পথাৰবোৰ আৰু মাজে মাজে ধপাতৰ গছবোৰ দেখিছিলোঁ। উত্তৰ প্ৰদেশত জীৱন-নিৰ্বাহৰ চৰম পৰ্যায় দেখিবলৈ পাইছিলোঁ। অত্যাধিক আৱৰ্জনাৰ মাজতো মানুহৰ ঘৰবোৰে সঁচাকৈ আমাক আচম্বিত কৰিছিল। দিল্লী পোৱালৈকে আমি ঠাণ্ডা অনুভৱ কৰিছিলোঁ। দিল্লীত তেতিয়া উষ্ণতা আছিল ০°-৫°ছে.।

৩০ তাৰিখে আবেলি নতুন দিল্লীত নামি আমিবোৰ Volvo Bus ৰে Manali লৈ ৰাওনা হৈছিলোঁ। পুৱা প্ৰায় ৩-৪ বজাত আমি Kullu নগৰত উপস্থিত হৈছিলোঁ আৰু তাৰ পৰা আমাৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰা Cottage লৈ Sumo ৰে লৈ যোৱা হৈছিল। Cottage ত উপস্থিত হোৱাৰ সময়ত হয়তো উষ্ণতা ৫°-৭° ছে. লৈ নামিছিল।

৩ দিনৰ যাত্ৰাৰ অন্তত শৰীৰ যিমানে অৱশ হৈ পৰিছিল, মন সিমানে উল্লাহিত হৈ উঠিছিল। পুৱা Cottage ত সকলোবোৰে একেলগে চাহ খাই সাজু হৈছিলোঁ। Cottage ৰ পিছফালে প্ৰধান বিশাল আপেলৰ বাগিচা। আমি কেইটামানে বাগিচাখনৰ বহুত ওপৰলৈকে বগাই গৈছিলোঁ। ৬.৩০-৭.০০ মান বজাত ওখ পৰ্বতবোৰৰ সিপাৰে থকা বেলিটোৱে দেখা দিছিলহি; শুভ্ৰ পৰ্বতবোৰত সূৰ্যৰ কিৰণে আমাৰ চকু টলক মাৰিবলৈ পাহৰাই দিলে। এনে নান্দনিক দৃশ্য ইমান ওচৰৰ পৰা মই দেখা এয়াই প্ৰথম। আমিবোৰে পাৰোমানে মবাইলত আৱদ্ধ কৰা প্ৰয়াস কৰিছিলোঁ।

৯-০০ বজাত আমি হিৰিম্বা মন্দিৰলৈ ৰাওনা হৈছিলোঁ। মন্দিৰৰ বাহিৰ চৰা পৰ্যটকৰ সমাগমেৰে বৰ হুলস্থূলীয়া পৰিৱেশ। মন্দিৰৰ কাষে কাষে বিপনীবোৰত স্থানীয় সাজ-পাৰ সামগ্ৰী। পৰ্যটকবোৰে ভাড়াতীয়া সাজ-পাৰ পিন্ধি ফটো তুলিছিল। মন্দিৰৰ পৰা আমিবোৰ Kullu Mall Road লৈ বুলি গ'লোঁ। তাতো মানুহৰ সাংঘাটিক ভিৰ। থলুৱা সামগ্ৰীৰে বৰ চকুত লগা, আমি ক্ৰয় কৰাত লাগিলোঁ।

পাছদিনা আমি অধিক আগ্ৰহেৰে বাট চাইছিলোঁ। স্থানীয় লোকসকলৰ মতে, আমি আৰু ১০-১৫ দিনৰ পিছত অহা হ'লে আমি থকা Cottage এলেকাতো Snowfall হ'লহেতেন। আমি তেওঁলোকক সুধিছিলোঁ - "আপোনালোকে কেনেকৈ গম পাই যে সঠিক ১০ দিনৰ পিছতে Snowfall হ'ব?" তেওঁলোকৰ উত্তৰত আমিবোৰ আচৰিত হৈছিলোঁ - "বৰফ পৰাৰ এমাহ-দহ দিনৰ আগৰে পৰা আমাৰ গাৰ ছালবোৰ গুলপীয়া হৈ পৰে।" সঁচাকৈয়ে তেওঁলোকৰ শৰীৰ সেই বৰণ আমি দেখিবলৈ পাইছিলোঁ। সেয়ে আমি বৰফ চাবলৈ আৰু উচ্চতালৈ অৰ্থাৎ ওপৰলৈ Solong Valley পাৰ হৈ Koksar পালোগৈ। আমাক বৰফত খোজ কাঢ়িবৰ বাবে ভাড়াতীয়া বুট আৰু বিশেষ ধৰণৰ চুট পৰিধান কৰিবলৈ দিছিল। বৰফত আমি Skiing, Tube Ridding, Zip Line Ride আদি খেলবোৰ উপভোগ কৰিলোঁ। দিনটো তেনেকৈয়ে বৰফৰ চহৰত কটাই গধূলি পাহাৰীয়া Special Maggi অৰ্থাৎ ১০ টকীয়া একেই Maggi ৭০ টকাকৈ কিনি খাবলগীয়া হৈছিল।

৮-৩০ মানত Room অৰ্থাৎ Cottage পোৱাৰ পিছতহে মোৰ ধাৰণা হৈছিল যে মোৰ ভৰি কেইটা ঠাণ্ডাত অঁকৰা হৈ গৈছে। গাটো অলপ জ্বৰ জ্বৰ যেন লাগিছিল আৰু নাকেৰে তেজ ওলাইছিল। দিনটো অত্যাধিক ঠাণ্ডাত কটোৱাৰ বাবে তেনে হৈছিল। তাৰোপৰি দিনটো বৰফতে খেলি থকা ভাগৰটোৱে Room ত আহিয়ে জুমৰি ধৰিলেহি। মোৰ বাহিৰে বাকীসকলে সেইদিনা ৰাতি বাহিৰতে জুই ধৰি, জুইৰ কাষে কাষে ঘূৰণীয়া হৈ বিহু জুৰিবলৈ লাগিল। লাহে লাহে ওচৰৰ বাকী নিৱাসী সকলো ওলাই আহি বিহুত যোগ দিলেহি মইও মাজতে এবাৰ লগ দিলোহি।

২ তাৰিখে আমি সকলোৱে Manali ৰ এগালমান স্মৃতি মনত সামৰি ঘৰমুৱা হ'লোঁ। সকলোৰে মনত এক আকুলতা দেখা পাইছিলোঁ আপোন ঘৰখনৰ প্ৰতি, অসমখনৰ প্ৰতি। নহ'বনো কিয়হু ৮ দিনৰ পিছত আপোন ঠাইখনলৈ ওভতিছে সকলো। বিশেষকৈ আমি অসমীয়া ভতুৱাসকলৰ ঘৰৰ ভাতৰ কাঁহীখনে বৰ আমনি কৰিছিল। অন্ততঃ ৫ জানুৱাৰী, ২০২৪ তাৰিখে আমি আমাৰ নিজা চহৰত উপস্থিত হ'লোঁ।

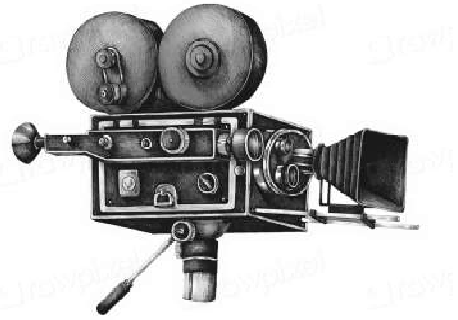

চলচ্চিত্র বীক্ষণ

অসমীয়া সাহিত্যৰ চলচ্চিত্ৰকৰণ

প্ৰিয়ম দত্ত
পঞ্চম ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

সাহিত্য আৰু চলচ্চিত্ৰ — এই দুয়োটাৰে মাজত চলচ্চিত্ৰৰ জন্ম লগ্নৰে পৰা এক পাৰস্পৰিক সম্পৰ্ক বিদ্যামান। কোনো এটা সাহিত্যকৰ্মক চলচ্চিত্ৰলৈ ৰূপান্তৰ কৰা প্ৰক্ৰিয়াটোকে সাহিত্যৰ চলচ্চিত্ৰকৰণ বোলা হয়। সাহিত্যৰ চলচ্চিত্ৰকৰণ বুলিলে বিশেষকৈ সাহিত্যৰ বিভিন্ন শাখা যেনে— গল্প, উপন্যাস, ভ্ৰমণ কাহিনী, নাটক ইত্যাদিৰ পৰা কাহিনী সংগ্ৰহ কৰি চলচ্চিত্ৰ নিৰ্মাণ কৰা প্ৰক্ৰিয়াটোকে বুজোৱা হয়। অৱশ্যে কেতিয়াবা সাহিত্য ৰূপৰ পৰা সম্পূৰ্ণ কাহিনীটো লোৱাৰ সলনি কেৱল মাত্ৰ চৰিত্ৰ, পৰিৱেশ পৰিস্থিতি নাইবা কাহিনীটোৰ বিশেষ এটা অংশকলৈও চলচ্চিত্ৰ নিৰ্মাণ হ'ব পাৰে। সাহিত্যৰ বিভিন্ন শাখাৰ ভিতৰত গল্প, উপন্যাস, নাটক, সাধুকথা, অনাতাঁৰ নাট আদিকে সাধাৰণতে আধাৰ হিচাপে লোৱা হয় যদিও সাম্প্ৰতিক সময়ত কবিতাৰ বিষয়বস্তুক লৈয়ো চলচ্চিত্ৰ নিৰ্মাণ কৰা হৈছে। সাহিত্য সমালোচকসকলৰ মতে সাহিত্যৰ চলচ্চিত্ৰকৰণ বুলিলে যদিও একোটা পূৰ্ব প্ৰস্তুত আৰু প্ৰতিষ্ঠিত সাহিত্যৰূপৰহে চলচ্চিত্ৰকৰণ কৰা হয়, তথাপিও সকলোবোৰ সাহিত্যৰ আধাৰত নিৰ্মিত চলচ্চিত্ৰৰে সাহিত্য ৰূপটো চলচ্চিত্ৰ নিমাৰ্ণৰ বাবে ৰচনা কৰা নহবও পাৰে।

সাহিত্য আৰু চলচ্চিত্ৰ দুটা পৃথক মাধ্যম। সাহিত্য হৈছে পাঠ্য মাধ্যম আৰু চলচ্চিত্ৰ দৃশ্য-শ্ৰাব্য মাধ্যম। এই দুয়োটা পৃথক মাধ্যমৰ মাজত সম্পৰ্ক স্থাপন কৰি সাহিত্যৰ চলচ্চিত্ৰকৰণ কৰাটো এটা অভিযোজন প্ৰক্ৰিয়া। ইয়াৰ দ্বাৰা এটা সাহিত্য ৰূপক অভিযোজনাৰে আন এটা কলাৰ মাধ্যমলৈ ৰূপান্তৰ কৰা হয়।

অসমীয়া সাহিত্যৰ চলচ্চিত্ৰকৰণ— এই সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিলে দেখা যায় যে অসমীয়া চলচ্চিত্ৰৰ জন্মলগ্নৰে পৰা বৰ্তমান সময়লৈকে নিৰ্মাণ হোৱা অধিকাংশ চলচ্চিত্ৰই সাহিত্য আধাৰত নিৰ্মিত। সাহিত্যৰ বিভিন্ন ৰূপ গল্প, উপন্যাস, নাটক ইত্যাদিৰ আধাৰত নিৰ্মিত অসমীয়া চলচ্চিত্ৰসমূহে অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ জগত খনক এক সুকীয়া স্থান প্ৰদান কৰিছে। অৱশ্যে বিদ্যায়তনিক বিষয় হিচাপে অসমীয়া সাহিত্যৰ চলচ্চিত্ৰকৰণ সম্পৰ্কীয় অধ্যয়ণ এক নতুন বিষয়।

অসমীয়া চলচ্চিত্ৰৰ জগতখনলৈ চালে দেখা যায় যে, জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ দ্বাৰা নিৰ্মিত প্ৰথম অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ 'জয়মতী' (১৯৩৫) ৰ পৰা আৰম্ভ কৰি সাম্প্ৰতিক সময়ত মুক্তিলাভ কৰা 'ওৱাইড এংগেল' (২০২৪) লৈকে সাহিত্যৰ আধাৰতেই নিৰ্মিত। সাহিত্যৰ বিভিন্ন শাখাসমূহক আধাৰ হিচাপে লৈ নিৰ্মিত চলচ্চিত্ৰসমূহৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হ'ল—

নাটকৰ আধাৰত নিৰ্মিত অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ ঃ

অসমৰ প্ৰথম চলচ্চিত্ৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ 'জয়মতী' (১৯৩৫) লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ, 'জয়মতী কুঁৱৰী' নাটকৰ আধাৰত নিৰ্মিত। তাৰ পাছতেই ১৯৬১ চনত ভূপেন হাজৰিকাৰ পৰিচালনাৰে নিৰ্মিত 'শকুন্তলা' চলচ্চিত্ৰখন কালিদাসৰ' 'অভিজ্ঞানম শকুন্তলম' নাটকৰ আধাৰত নিৰ্মিত। অসমীয়া সাহিত্যৰ অন্যতম ধাৰা নাটকৰ আধাৰত নিৰ্মিত আন আন চলচ্চিত্ৰসমূহৰ ভিতৰত ১৯৬২ চনত মুক্তিলাভ কৰা অতুলচন্দ্ৰ হাজৰিকাৰ। নৰকাসুৰ নাটকৰ আধাৰত নিৰ্মিত নিপ বৰুৱাৰ পৰিচলনাৰে 'নৰকাসুৰ', বেনুধৰ শৰ্মা আৰু প্ৰবীন ফুকনৰ 'মণিৰাম দেৱান' নাটকৰ আধাৰত সৰ্ব্বেশ্বৰ চক্ৰৱৰ্তীৰ পৰিচালনাৰে ১৯৬৪ চনত মুক্তি লাভ কৰা 'মণিৰাম দেৱান', অমৰ পাঠকৰ 'ইন্টাৰভিউ'ৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'সংগ্ৰাম' অতুলচন্দ্ৰ বৰদলৈৰ 'বৃক্ষৰ খোজ' নাটকখনৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'কল্লোল', ৰঞ্জিত শৰ্মাৰ 'সংলাপ'ৰ আধাৰত নিৰ্মিত' সংকল্প', ২০০৮ চনত মুক্তি লাভ কৰা ভৰেন্দ্ৰনাথ শইকীয়াৰ 'দিনবন্ধু'ৰ আধাৰত মুনীন বৰুৱাৰ পৰিচালনাৰে নিৰ্মিত 'দীনবন্ধু', দীপক কুমাৰ গগৈৰ 'পানী' নামৰ নাটকখনৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'পানী', বাহাৰুল ইছলামৰ 'সীমাৰ সীপাৰে' নাটকখনৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'ৰ'দৰ চিঠি', ২০১৬ চনত মুক্তি লাভ কৰা হিমাংশু প্ৰসাদ দাসৰ 'এসময়ত এখন গাঁৱত টিভি আছিল' নাটকখনৰ আধাৰত ৰাজেশ ভূএগ্ৰাই পৰিচালনা কৰা 'দূৰদৰ্শন এটি যন্ত্ৰ', হিমাংশু প্ৰসাদ দাসৰ 'ছাকিৰা আহিব বকুল তলিৰ বিহুলৈ', ২০১৯ চনত মুক্তি লাভ কৰা অনুপম কৌশিক বৰাৰ 'বৰনদী ভটিয়াই' নাটখনৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'বৰনদী ভটিয়াই' ইত্যাদি চলচ্চিত্ৰসমূহ উল্লেখযোগ্য।

উপন্যাসৰ আধাৰত নিৰ্মিত অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ ঃ

সাহিত্যৰ আধাৰত নিৰ্মিত অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ জগতৰ দ্বিতীয়খন চলচ্চিত্ৰ 'মনোমতী' ৰজনীকান্ত বৰদলৈৰ' 'মনোমতী' উপন্যাসৰ আধাৰত নিৰ্মিত। ঠিক তেনেদৰে নিৰোধ চৌধুৰীৰ 'কাঁচঘৰ' উপন্যাসৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'কাঁচঘৰ', লক্ষ্মীনন্দন বৰাৰ 'গঙা চিলনীৰ পাখি'ৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'গঙা চিলনীৰ পাখি' নিৰোদ চৌধুৰীৰ 'বনহংস'ৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'বনহংস' ভৰেন্দ্ৰনাথ শইকীয়াৰ 'অন্তৰীপ'ৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'অগ্নিস্নান', হোমেন বৰগোহাঞিৰ' হালধীয়া চৰায়ে বাওধান খায়' উপন্যাসৰ আধাৰত জাহ্নু বৰুৱাৰ পৰিচালনাৰে নিৰ্মিত 'হালধীয়া চৰায়ে বাওধান খায়', কাঞ্চন বৰুৱাৰ 'অশান্ত প্ৰহৰ' ৰ আধাৰত' অশান্ত প্ৰহৰ', মামনি ৰয়চম গোস্বামীৰ 'দঁতাল হাতীৰ উয়ে খোৱা হাওদা' নামৰ উপন্যাসখনৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'অদাহ্য', ৰঞ্জু হাজৰিকাৰ 'উত্তৰ ফাল্গুনী'ৰ আধাৰত 'আছেনে কোনোবা হিয়াত', হোমেন বৰগোহাঞিৰ 'মৎস্যগন্ধা'ৰ আধাৰত নিৰ্মিত'মৎস্যগন্ধা', 'অস্তৰাগ'ৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'অস্তৰাগ', অমিয় ভৰালীৰ 'অনন্যা'ৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'মা তুমি অনন্যা' চৈয়দ আব্দুল মালিকৰ 'জেতুকাপাতৰ দৰে' উপন্যাসৰ আধাৰত নিৰ্মিত যদুমণি দত্তৰ পৰিচালনাৰে 'জেতুকাপাতৰ দৰে', ৰীতা চৌধুৰীৰ 'নয়না, তৰালী আৰু সুজাতা'ৰ আধাৰত 'অন্তৰীণ' আৰু ৰীতা চৌধুৰীৰ 'ৰাজীৱ' ঈশ্বৰৰ সন্ধানত উপন্যাসৰ আধাৰত নিৰ্মিত মঞ্জুল বৰুৱাই পৰিচলনা কৰা 'কানীন' ইত্যাদি চলচ্চিত্ৰই উপন্যাসৰ আধাৰত নিৰ্মিত চলচ্চিত্ৰ ভিতৰত উল্লেখযোগ্য।

গল্পৰ আধাৰত নিৰ্মিত অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ ঃ

গল্পৰ আধাৰত নিৰ্মিত অসমীয়া চলচ্চিত্ৰসমূহৰ ভিতৰত লক্ষ্মীনন্দন শৰ্মাৰ 'চিৰাজ' গল্পটোৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'চিৰাজ' দুৰ্গেশ্বৰ বৰঠাকুৰৰ 'ট্ৰেক্সী ড্ৰাইভাৰ'ৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'চাকনৈয়া', গিৰিশ চৌধুৰীৰ 'মীনা বজাৰ'ৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'মাটিৰ স্বৰ্গ', ভৰেন্দ্ৰনাথ শইকীয়াৰ 'বানপ্ৰস্থ' গল্পৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'সন্ধ্যাৰাগ', 'প্ৰহৰী' গল্পৰ আধাৰত 'কোলাহল', ফাউণ্ডেচন'ৰ আধাৰত 'সাৰথি', বৰ্ণনা আধাৰত 'ইতিহাস', অমূল্য কাকতিৰ 'অংকুৰ' গল্পৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'পিতা-পুত্ৰ', অপ্ৰকাশৰ আধাৰত 'প্ৰভাতী পক্ষীৰ গান', হেমন্ত বৰ্মনৰ 'সংকল্প'ৰ আধাৰত 'তথাপিও নদী', অপূৰ্ব শৰ্মাৰ 'হলধৰ' নামৰ গল্পটোৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'হলধৰ', চৈয়দ আব্দুল মলিকৰ 'ৰে'লৰ আলিৰ দুৱৰী বন', গল্পটোৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'ৰে'লৰ আলিৰ দুৱৰী বন' কাঠফুলাৰ আধাৰত 'মমতাজ', হোমেন বৰগোহাঞিৰ 'গৰখীয়া' আধাৰত নিৰ্মিত 'গৰখীয়া', মামনি ৰয়ছম গোস্বামীৰ 'সংস্কাৰ' গল্পৰ আধাৰত 'সংস্কাৰ', যাত্ৰাৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'যাত্ৰা', অৰুণ গোস্বামীৰ 'মাছমৰীয়া ছোৱালীৰ লাজ' গল্পটোৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'লাজ', আই ক'ত নাইৰ আধাৰত 'আই ক'ত নাই', মনোজ কুমাৰ গোস্বামীৰ 'সমীৰণ বৰুৱা আহি আছে', গল্পটোৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'সমিৰণ বৰুৱা আহি আছে', অপূৰ্ব শৰ্মাৰ 'বাহিৰলৈ যোৱাৰ বাট'ৰ আধাৰত 'দুৱাৰ' দীনেশ চন্দ্ৰ গোস্বামীৰ 'বৰশী'ৰ আধাৰত 'বৰশী' আৰু শেহতীয়াকৈ মুক্তি লাভ কৰা নগেন শইকীয়াৰ 'দ্য ষ্টাফ ফটোগ্ৰাফাৰৰ ছবি' গল্পটোৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'ৱাইড এংগল' ইত্যাদি চলচ্চিত্ৰসমূহেই অন্যতম।

সাধুকথাৰ আধাৰত নিৰ্মাণ কৰা অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ ঃ

সাধুকথাৰ আধাৰত নিৰ্মিত অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ ভিতৰত 'বুঢ়ী আইৰ সাধু'ত সন্নিৱিষ্ট তেজীমলাৰ সাধুটোৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'তেজীমলা', সৰবজানৰ আধাৰত সৰবজান, তেজীমলা, ঔ কুঁৰৰী, চম্পাৱতী, তাৰৈয়েকৰ সাধু ৰ আধাৰত নিৰ্মিত ভাস্কৰ হাজৰিকাই পৰিচলনা কৰা 'কথানদী' আদিয়েই অন্যতম।

অনাঁতাৰ নাটকৰ আধাৰত নিৰ্মিত অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ ঃ

ভূপেন হাজৰিকাই পৰিচলনা কৰা তেওঁৰেই গল্পৰ আধাৰত নিৰ্মিত 'এৰা বাটৰ সুৰ' প্ৰফুল্ল বৰাৰ 'বৰুৱাৰ সংসাৰ'ৰ আধাৰত নিৰ্মিত, 'বৰুৱাৰ সংসাৰ' ইত্যাদিয়েই অনাতাঁৰ নাটকৰ আধাৰত নিৰ্মাণ কৰা অসমীয়া চলচ্চিত্ৰৰ অন্যতম।

কবিতাৰ আধাৰত নিৰ্মাণ কৰা অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ ঃ

কবিতাৰ আধাৰত নিৰ্মিত অসমীয়া চলচ্চিত্ৰৰ ভিতৰত নিলীম কুমাৰৰ 'ধুনীয়া তিৰোতাবোৰ' কবিতাটোৰ আধাৰত প্ৰদ্যুত কুমাৰ ডেকাৰ পৰিচালনাৰে ২০০৯ চনত মুক্তি লাভ কৰা 'ধুনীয়া তিৰোতাবোৰ' নামৰ চলচ্চিত্ৰখনেই প্ৰধান।

আলোচনাৰ পৰিসৰত সামৰি লোৱা চলচ্চিত্ৰ সমূহৰ উপৰিও অসমীয়া সাহিত্যৰ আধাৰত আন বহুতো চলচ্চিত্ৰ নিৰ্মাণ কৰা হৈছে। অৱশ্যে আটাইবোৰ চলচ্চিত্ৰই সম্পূৰ্ণৰূপে সাহিত্য ৰূপটোৰ আধাৰত নিৰ্মাণ হৈছে বুলি ক'ব নোৱাৰি। এইক্ষেত্ৰত দেখা যায় যে অসমীয়া সাহিত্যৰ পৰা চলচ্চিত্ৰকৰণ কৰোঁতে বহুসময়ত সাহিত্য ৰূপটোৰ চলচ্চিত্ৰ ৰূপটোৱে বিকৃত কৰা দেখা যায়। অৰ্থাৎ সাহিত্য ৰূপটোতকৈ চলচ্চিত্ৰখনৰ মানদণ্ড নিম্নগামী হোৱা দেখা যায় আৰু সাহিত্য ৰূপটোত প্ৰতিফলিত হোৱা প্ৰকৃত অৰ্থ চলচ্চিত্ৰখনে প্ৰতিফলিত কৰাত ব্যৰ্থ হয়। আকৌ, কেতিয়াবা চলচ্চিত্ৰ ৰূপটো সাহিত্য ৰূপটোতকৈ অধিক প্ৰভাৱশালী হৈ উঠে বুলি চলচ্চিত্ৰ সমালোচক সকলে ক'ব খোজে।

শেষত ক'ব পাৰি যে, অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ অধিকাংশ চলচ্চিত্ৰ সাহিত্যৰ আধাৰত নিৰ্মিত। অসমীয়া চলচ্চিত্ৰৰ গতি প্ৰকৃতিলৈ লক্ষ্য কৰিলে দেখা যায় যে অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ নিৰ্মাণৰ ক্ষেত্ৰত অসমীয়া সাহিত্যৰাজিয়ে অনবদ্য অৱদান আগবঢ়াই আহিছে।

সহায়ক গৱেষণা গ্ৰন্থ ঃ

বৰা, প্ৰদীপ ঃ অসমীয়া সাহিত্যৰ চলচ্চিত্ৰকৰণ ঃ নিৰ্বাচিত চলচ্চিত্ৰৰ আধাৰত আন্তঃ পাঠগত আৰু আন্তঃ পাঠ কৌশলগত অধ্যয়ন, ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়।

Notes on the Movie *Qala*

Abharani Kumar
3rd Semester, Department of Chemistry

Qala is a beautiful psycological thriller by Anvita Dutt Guptan. *Qala* narrates the story of a female playback singer who is struggling to seek validation from her mother as a perfect singer. It shows the tumultous relationship between mother and daughter. In this movie, the girl named Qala wants to impress her mother through her singing and make her mother believe that she can maintain their musical legacy. But her life comes to a toss when her mother brings home Jagan, an orphan after being impressed by his divine energy of singing. His presence poses a threat to her singing and she remains unnoticed by her mother. Eventually, her jealousy grew and one day, she ended up destroying Jagan's voice due to which he had to give up his life. This incident made Qala feel guilty and at the end she could not bear the guilt. She took her own life as she could not survive the tremor.

The story is simple and straight forward. It is based on emotional complicity. It depicts the tumultous relationship between Qala, who wants to become a singer to maintain the musical heritage of their family and her mother who overlooks her. It also subtly intertwires the theme of mental health. It shows how heartache, depression and anxiety of a girl become so envious that she ended up harming her brother. And due to this guilt, she was unable to live peacefully and in the end she took her own life. It shows the eternal strive to gain the approval of parents. It also shows how important it is to support and encourage one's child. It also exposes the dark or ugly truth of Bollywood where sexual favours are traded for career growth. The story shifts between past and present, remorse and anger, love

and a journey toward atonement. Overall it is a brilliant critique of patriarchy.

The movie starts with Qala winning a very reputed award. She had become a renowned singer. But she seems to be played by her past. She was born with a twin brother, but he could not survive as Qala being stronger than him took up all the protein. Qala's mother was not happy with this. However, eventually her mother begins to train her with classical music. Her mother, Urmila, was a celebrated but thwarted artist. Her father was a Pandit. Her mother wanted her to become a Pandit instead of a normal singer. But Qala could not fulfil her expectations. According to her mother, she was not hardworking enough. Then one day, they saw Jagan's (an orphan) performance. Her mother was mesmerized by his singing. So she bestowed him with mother-son affection and chose him to be a deserving successor of their family's legacy being captivated by the divine energy in Jagan's voice. Qala become really sad about it. She became insecured as her mother paid more attention to him.

She saw her mother being physically involved with a music director to give Jagan a chance in Bollywood. Qala become so jealous about it that she added mercury to Jagan's milk. This destroyed Jagan's voice. Qala also comprised her integrity with one of the music directors to make her debut in the music industry.

Jagan gave up his life as he could not bear the loss of his voice. Her mother was deeply saddened by Jagan's death and when Qala said she wanted to go to Calcutta, her mother abandoned her. Qala went to Calcutta and achieved the position of a very well known singer. But her past kept traumatizing her and at last she took her life.

The theme is beautifully portrayed illustrating how a girl achieves her position through stuggles.But, the film leaves the audience in the confusion that whether Qala was right or wrong? The mother's character could have cleared some confusion. Sometimes the movie gets sidelined. The story seems to have been stretched too much. And it seemed like she wanted to express too many things but she could not.

The set designs and colour scheme is amazing. Light has been skillfully used. The homes in Calcutta and Himachal Pradesh looks splendid.But it seems that the house in Himachal is the only house in the entire area situated in the midst of a forest which looks very unreal. Additionally, it depicts snow every day, while other seasons should also have been represented and there is a scene where a bridge is being built, but the background looks very artificial. The editing could have been improved. The overall cinematography is good. A world is built so wonderfully appearing delicate and beautiful, but it feels too artificial and lifeless.

The costumes beautifully showcase the fashion of 1930's. The sarees, the graceful buns, with crown braids, dark red lips and the brooch looks so great. The men's attire in the movie is also very well-done. It seems that some dresses are being repeated and the character Urmila being a classical singer, could be presented more decently without any unsual clothing. In many instances the dress and hairstyles do not resemble those of the 1930's.

The songs and music of the movie are melodious with musical numbers set at a remarkably high standard. The works of Amit Trivedi, Sagar Desai and others are impresive. The songs are being drawn from our folklore, they are soothing and at the same time hauntingly mesmerizing. From the beatiful flirty song 'Ghodey Pe Sauear' to the beautiful love expressing song 'Shauq', the audience have totally loved all the songs. Songs are overall quite good, but apart from 'thumri', the other tracks don't evoke the sound of the 1930's.

All the characters are really well developed. Lead actress Tripti Dimri played her role well but sometimes her expressions seems to be limited. She also looked nervous at times. Her way of speaking resembles that of a modern elite kid instead of a girl from the 1930's. Swastika Mukharjee as the mother acted exceptionally well. She is powerful and restrained in her dialogue delivering and expressions. Overall she has justified her role. Treshie Babil Khan as Jagan has done full justice to his character. He has really touched people's heart. His expressions, dialogue delivering and everything about his performance looks perfect. The other character like the music directors, the women composer, the assistant secretary of Qala had played their role very well. In terms of character, there could be more inclusion of servants; in such a big royal family it seems odd that no servants were present.

Overall *Qala* is an amazing movie. It is heartwarming to see an innocent girl craving for her mother's attention. She wants her mother's validation and due to lack of which she could not survive. It is all about the struggle to get into the eyes of her mother and get her love, care and emotions and also about the guilt. It conveys multiple themes. It shows how lack of support affects one's mental health, and emphasizing the importance of encouraging a child. Ultimately it also highlights how jealousy towards others can lead to destruction.

গ্রন্থ বীক্ষণ

অনুৰাধা শৰ্মা পূজাৰীৰ উপন্যাস
‘সোণ হৰিণৰ চেঁকুৰ’

অন্তৰা কোঁৱৰ
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, ইংৰাজী বিভাগ

‘সোণ হৰিণৰ চেঁকুৰ’ উপন্যাসখনৰ জন্ম হৈছিল ‘সম্ভাৰ’ৰ পাতত। নৱ প্ৰজন্মৰ আৱেগ, অনুভূতি, হতাশা, উচ্চাকাংক্ষা আদি তথা সাম্প্ৰতিক সময়ৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাত নম্বৰ প্ৰাধান্যতাই উঠি অহা প্ৰজন্মৰ মন-মগজুত প্ৰচণ্ড চাপৰ সৃষ্টি কৰিছে। সমাজ তথা পৰিয়ালে সন্তানৰ যোগ্যতাৰ কথা নাজানি তাৰ মনে কি বিচাৰে তাক নুবুজি জোৰ কৰিয়েই তাক নমাই দিয়ে নম্বৰৰ প্ৰতিযোগিতাখনিত। আজিৰ প্ৰজন্মক সোণৰ হৰিণৰ মায়াৰ পিছে পিছে দৌৰিবলৈ বাধ্য কৰোৱা হৈছে। শিক্ষাৰ প্ৰৱঞ্চনা, মূল্যবোধৰ প্ৰৱঞ্চনা, মানৱীয় অনুভূতিৰ প্ৰৱঞ্চনাৰ অগ্নিবলয়ৰ মাজেৰে আগবাঢ়িছে এই প্ৰজন্ম, যাৰ ফলত তেওঁলোক হৈ পৰিছে নিঃসংগ।

উপন্যাসখনৰ প্ৰতিটো চৰিত্ৰৰ বুকুত আছে একো একোটা জীয়া কাহিনী। ইয়াত আছে প্ৰতাৰণা, বিফলতা, ঘাট-প্ৰতিঘাত। তাৰ মাজতো আছে আশা, প্ৰেম-ভালপোৱা, বন্ধুত্ব, প্ৰতিশ্ৰুতি আৰু জীৱন।

উপন্যাসৰ অন্যতম চৰিত্ৰ শিৱানীৰ আত্মহত্যাৰ যোগেদি লেখিকাই বৰ্তমান সমাজৰ এখন জীয়া ছবি দাঙি ধৰিছে। অষ্টাদশী শিৱানীয়ে উচ্চতৰ মাধ্যমিকৰ পৰীক্ষাত ৭৮% নম্বৰ লৈ পাছ কৰিছিল। সেই শিৱানীয়ে কলেজ প্ৰিন্সিপাল দেউতাকৰ সন্মানৰ কথা চিন্তা কৰিয়েই পৃথিৱীৰ মায়ামোহ ত্যাগ কৰি ৰে’লৰ আগত পৰি নিজকে খণ্ড বিখণ্ড কৰি পেলাইছিল। উপন্যাসখনৰ মতে “শিৱানীবিহীন এই সমাজৰ কাৰো ক্ষতি নহ’ল, শিৱানীয়ে মৃত্যুৰে দেখুওৱা প্ৰতিবাদ, খং, অভিমানে কাকো স্পৰ্শ নকৰিলে, কোনোৱে এবাৰো নক’লে এই পৰীক্ষা নম্বৰৰ প্ৰতিযোগিতাবোৰ কৃত্ৰিম জীৱনক ঠগোৱা এক ৰঙীন চছ্মা। আত্মহত্যা কৰা বহু যুৱক-যুৱতীৰ নামৰ লিষ্টত শিৱানীৰ নামো সংযোগ হ’ল, পুলিচ ৰেক’ৰ্ডত থাকি গ’ল। তাতকৈ বেছি একো নহয়।” শিৱানীৰ মাকে ৰিজাল্টৰ আগদিনা ফোনত তাইক ৮০% নাপালে তেওঁলোকৰ মুখত ছাই পৰাৰ কথা কৈছিল। শিৱানীৰ মৃত্যুৰ শোকসভাত কলেজৰ সাধাৰণ সম্পাদক ৰথিনে কৈছিল—

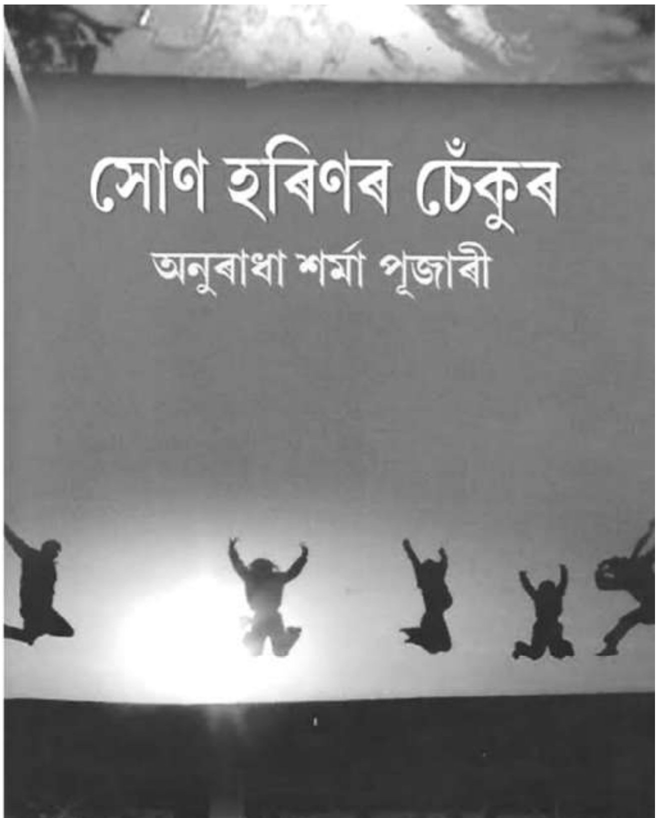

‘শিৱানীৰ মৃত্যু আমাৰ সমাজ ব্যৱস্থা আৰু পৰীক্ষা ব্যৱস্থাৰ কৰুণ পৰিণতি।’

আনহাতে উপন্যাসখনৰ মূল চৰিত্ৰ শেখৰৰ মাক-দেউতাক শিৱানীৰ মাক-দেউতাকৰ সম্পূৰ্ণ বিপৰীত। শেখৰৰ মাকে শেখৰক কেৱল টকা ঘটিবৰ বাবে নপঢ়ি নিজৰ সুখৰ বাবেহে পঢ়িব কৈছিল। সন্তানৰ সুখতেই তেওঁ পৰম সুখ পোৱাৰ কথা কৈছিল। কটনত অধ্যনৰত অত্যন্ত মেধাৱী আগৰণুৱা ল’ৰা শেখৰ আছিল আনতকৈ ব্যক্তিক্ৰম। উপন্যাসখনৰ শেষৰ ফালে দেখা যায় যে পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈ শেখৰে নিজকে লাখ লাখ

> ***"নিজক কষ্ট নিদিবা প্ৰতিশোধ ল'বলৈ যোৱাটোও কষ্টৰেই প্ৰতিফলন। জীৱনটো সুন্দৰ কৰিবলৈ উঠি পৰি লাগা, শান্ত হোৱা। নদীৰ তলত বোকা-শিলো থাকে। নদীয়ে সেইবোৰ ঢাকি সৌন্দৰ্যৰ গান গায়। এনেকুৱাই হোৱা। জীৱনৰ প্ৰত্যেক ক্ষণ নিজৰ উন্নতিৰ বাবে কামত লগোৱা। নিজক প্ৰাণভৰি ভাল পাবলৈ শিকা তোমাৰ কোনো দুখ নাথাকিব।"***

নিবনুৱাৰ শাৰীত থিয় কৰোৱাতকৈ নিজৰ গাঁৱৰ মাটিত এখন প্ৰকাণ্ড কলবাৰী পাতি স্বাৱলম্বী হোৱাৰ পণ লয়।

অন্য এটি চৰিত্ৰ এমিলি। তাই নিজৰ উপৰিপুৰুষ মি. ৰবিছনৰ ডায়েৰী পঢ়ি সুদূৰ ইংলেণ্ডৰ পৰা আহে অসম চাবলৈ। ৰবিছনৰ ডায়েৰীত উল্লেখ থকা 'স্বৰ্গৰ দুৱাৰমুখ' গুৱাহাটী আৰু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ নান্দনিক সৌন্দৰ্য বিচাৰি অসমলৈ আহে এমিলি। সেই সময়তেই শেখৰৰ প্ৰেয়সী (যদিও সি উপন্যাসখনৰ শেষৰলৈকে প্ৰেমৰ প্ৰস্তাৱ নিদিলে) প্ৰনামী গুচি যায় দিল্লীলৈ অধ্যয়নৰ বাবে, হয়তো চিৰদিনৰ বাবে আঁতৰি যায় শেখৰৰ জীৱনৰ পৰা। শেখৰো ব্যস্ত হৈ পৰে তাতকৈ বয়সত দুই বছৰ ডাঙৰ এমিলিক তাই বিচৰা তথ্যবোৰ যোগান ধৰাৰ লগতে ঠাইসমূহ দেখুওৱাত। এদিন এমিলিও গুচি যায় নিজ দেশলৈ। এমিলিৰ যুক্তিপূৰ্ণ কথা, ইতিবাচক চিন্তাধাৰাই শেখৰৰ মনত এমিলিৰ প্ৰতি জগাই তোলে শ্ৰদ্ধা, ভালপোৱা, বিশ্বাস। কিন্তু এমিলিও এদিন নিজ দেশৰ এজন যুৱকৰ সৈতে বিবাহপাশত আৱদ্ধ হয়।

ঠিক সেইদৰে উপন্যাসখনৰ আন এটি চৰিত্ৰ কলেজীয়া ছাত্ৰী বিদিশাই প্ৰেমৰ নামত বহিঃ ৰাজ্যৰ যুৱক ৰাজদ্বীপ চৌহানৰ পৰা পাবলগীয়া হয় চৰম প্ৰতাৰণা বিশ্বাস ঘাতকতা। নিজৰ বাসনা পূৰ্ণ কৰি ৰাজদ্বীপে এদিন পলায়ন কৰিছিল। এই প্ৰৱঞ্চনাৰ প্ৰতিশোধ হিচাপে বিদিশা বিপথগামী হৈছিল যদিও বান্ধৱী মৈত্ৰীয়ে তাইক পুনৰ সঠিক পথলৈ ঘূৰাই আনে। এই ক্ষেত্ৰত হোষ্টেলৰ ৱাৰ্ডেন জয়িতা বাইদেৱেও বিদিশাক দিছিল জীয়াই থকাৰ সঞ্জীৱনী— "নিজক কষ্ট নিদিবা প্ৰতিশোধ ল'বলৈ যোৱাটোও কষ্টৰেই প্ৰতিফলন। জীৱনটো সুন্দৰ কৰিবলৈ উঠি পৰি লাগা, শান্ত হোৱা। নদীৰ তলত বোকা-শিলো থাকে। নদীয়ে সেইবোৰ ঢাকি সৌন্দৰ্যৰ গান গায়। এনেকুৱাই হোৱা। জীৱনৰ প্ৰত্যেক ক্ষণ নিজৰ উন্নতিৰ বাবে কামত লগোৱা। নিজক প্ৰাণভৰি ভাল পাবলৈ শিকা তোমাৰ কোনো দুখ নাথাকিব।"

হোষ্টেলৰ ৱাৰ্ডেন জয়িতাইও লৈ ফুৰিছিল এটুকুৰা জীয়া ঘাঁ। তেওঁৰ হোষ্টেলটোৰ নাম 'চন্দ্ৰিমা' গাৰ্লছ হোষ্টেল কিয় ৰাখিছিল তাৰ ৰহস্যৰ পৰ্দাখন এদিন আঁতৰাই দিছিল বিদিশাৰ আগত। জয়িতা শইকীয়াৰ গৰ্ভত জন্ম লোৱা শশাংক বৰুৱাৰ অবৈধ সন্তান চন্দ্ৰিমাই ভাল পাবলৈ লৈছিল শশাংক বৰুৱাৰ বৈধ সন্তান ঋতুৰাজক। কিন্তু এই গাঢ় সত্য জানিব পাৰি এদিন জয়িতাৰ বুকু উদং কৰি চিৰদিনৰ বাবে নিজকে শেষ কৰি দিছিল চন্দ্ৰিমাই। ঠিক সেইদৰে প্ৰসেনজিৎ, মৈত্ৰী, সুলেখাকে ধৰি আৰু উপন্যাসখনৰ বহু চৰিত্ৰই বুকুত লৈ ফুৰিছিল একো একোটা জীয়া কাহিনী।

'সোণ হৰিণৰ চেঁকুৰ' সেইসকলৰ বাবে এক জীৱন্ত দলিল যিসকলে জীৱন জয় কৰিব খোজে, মুক্ত পখীৰ দৰে গান গাব খোজে, যিসকলে পৰীক্ষাৰ নম্বৰেৰে নোজোখে নিজৰ যোগ্যতা, অঙঠাৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়িব লগা হ'লেও যিসকলে আত্মহত্যা কৰাৰ কথা নাভাবে, যি ভাবিব পাৰে নিজেই নিজৰ প্ৰেমিক বুলি, যি নিজৰ উপস্থিতিৰেই পৃথিৱীখন সুন্দৰ কৰিবৰ চেষ্টা কৰে।

গ্ৰন্থখনৰ ভাষা অতি সৰল। অতি সাৱলীলভাৱে ঔপন্যাসিকাই দাঙি ধৰিছে বৰ্তমানৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ নম্বৰমুখী ফোপোলাস্বৰূপ। শিৱানীৰ মৃত্যুৱে যেন বৰ্তমান সমাজখনক ভ্ৰুকুটি কৰি গ'ল। শেখৰে দেখুওৱালে মেধাৱী হৈও কেৱল চৰকাৰী চাকৰিৰ বাবে আশা কৰি নিজকে নিবনুৱা হিচাপে পৰিচয় দিয়াতকৈ খেতিৰ দ্বাৰা স্বাৱলম্বী হোৱাৰ পথ। হোষ্টেলৰ ৱাৰ্ডেন জয়িতা শইকীয়াই নিজে বুকুত এটুকুৰা জীয়া ঘাঁ কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিও কিশোৰী বিদিশাক পুনৰ জীয়াই তুলিবলৈ চেষ্টা কৰিছে, জীৱনক ভাল পাবলৈ শিকাইছে। যিসকলে জীৱনৰ হাজাৰ ঘাত-প্ৰতিঘাতৰ মাজতো নিজকে হাঁহিৰে উজলাই ৰাখিছে তেওঁলোকে নিজকে গ্ৰন্থখনৰ মাজত বিচাৰি পাব। এক কথাত ক'বলৈ গ'লে ড° অনুৰাধা শৰ্মা পূজাৰীৰ 'সোণ হৰিণৰ চেঁকুৰ' সমাজৰ সকলো শ্ৰেণীৰ পাঠকৰ বাবেই প্ৰেৰণাদায়ক তথা সুখপাঠ্য গ্ৰন্থ।

"Milk and Honey" by Rupi Kaur : A Review

Darshana Phulkonwar
6th Semester
Department of English

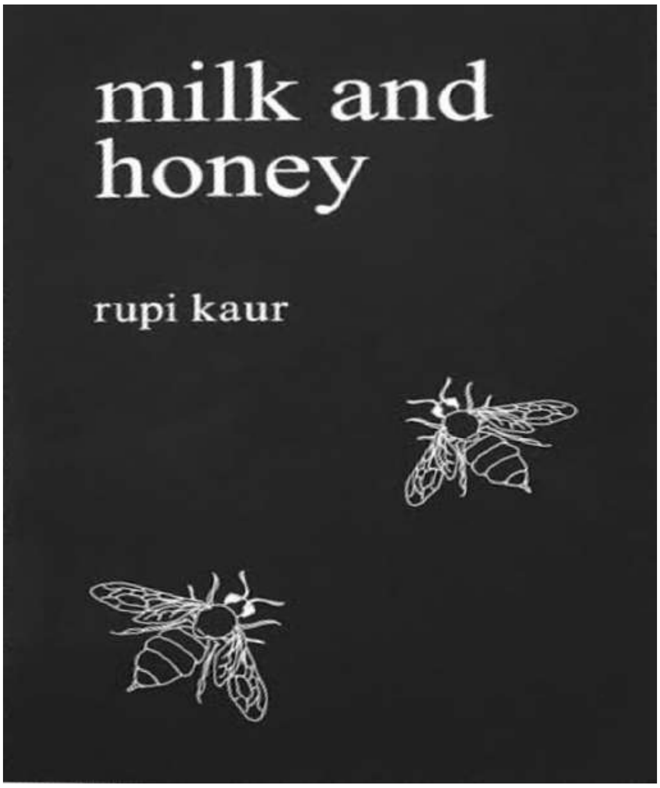

Milk and Honey by Rupi Kaur is a collection of poetry and prose, published in October 6, 2015, which contains 208 pages. It is about the experience of violence, abuse, love, loss and femininity.

Milk and Honey is a collection of both abstract fiction and non-fiction prose and poetry by Indian-Canadian poet Rupi Kaur. Through her use of beautiful language, Kaur takes you on her emotional journey to love herself in the face of painful and oppressive experiences. The story is told in four parts, some pages with two lines of poetry and others with a full block of text written down the page. There are also drawings that go with some of the poems.

Rupi Kaur's book takes the reader through the most important events in her life, using her feeling and her passion in her poetry to show young, impressionable adults that there are tragic events that have happened to her that could happen to any women. An important part of putting a poetry collection together means being very thoughtful of how the poems are organised.

Here are some important lessons that I have learnt from this book–

a) There will always be people who do not want you to speak.
b) History repeats itself.
c) You are allowed to take up space.

"Trying to convince myself
I am allowed
to take up space
is like writing with
my left hand
when I was born
to use my right"
(Milk and Honey)

d) Defend your opinions with your life.
e) Allow yourself to love others.
f) Everything will be okay.

"It you were born with
The weakness to fall
You were born with
The strength to rise."
(Milk and Honey)

The book *Milk and Honey* takes the readers through a journey of the most bitter moments in life and finds sweetness in them because there is sweetness everywhere if you are just willing to look. However some critics argue that Kaur's poems lack depth and complexity in terms of language and metaphor. Overall *Milk and Honey* succeeds in connecting the readers on a emotional level. Kaur's emphasis on healing and self-love makes this a compelling book.

ৰীতা চৌধুৰীৰ

'দেওলাংখুই' ঃ এক চমু আলোচনা

অভিজিৎ চুতীয়া
ষষ্ঠ যাণ্মাসিক, ৰসায়ন বিভাগ

ইতিহাসৰ পাতত ৰিণি ৰিণি ভাঁহি থকা অস্পষ্ট ধূসৰ ছবি এখন স্পষ্ট ৰূপত দৃশ্যমান কৰি অপৰূপ সৌন্দৰ্য্যৰে সজাই তোলাৰ সংকল্পত ব্ৰতী জিজ্ঞাসু সাহিত্যিক মনৰ কৌতুহলতা আঁতৰাবলৈ প্ৰসিদ্ধ কবি তথা ঔপন্যাসিক ৰীতা চৌধুৰীৰ শব্দৰ তুলিকাত প্ৰাণ পাই উঠিছিল পাৰিবাৰিক, ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক, সমাজতাত্বিক আৰু সামৰিক দিশসমৃদ্ধ এখন সৰ্বাংগসুন্দৰ উপন্যাস 'দেওলাংখুই'। দেওলগা তৰোৱালৰ অৰ্থ বহন কৰা তিৰা শব্দ 'দেওলাংখুই'ৰ নামেৰে ২০০5 চনত প্ৰকাশ পোৱা উপন্যাসখনে বৰ্ত্তমানেও প্ৰতিটো স্তৰৰ পাঠক সমাজৰ মনত এক আছুতীয়া আসন দখল কৰি আহিছে। ২০০৮ চনত 'সাহিত্য অকাডেমী বঁটা'ৰে বিভূষিত 'দেওলাংখুই' সাহিত্যিক গৰাকীৰ সাহিত্য জীৱনৰ অন্যতম শ্ৰেষ্ঠ ৰচনা বুলি ক'ব পাৰি।

সমালোচনাৰ বাবে নিৰ্দিষ্ট কৰা গ্ৰন্থ 'দেওলাংখুই'ৰ ৰচয়িতা কবি তথা ঔপন্যাসিক ৰীতা চৌধুৰী পঢুৱৈ সমাজৰ এটি জনপ্ৰিয় নাম। কটন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ প্ৰবক্তা ৰীতা চৌধুৰী অসমীয়া সাহিত্য জগতৰ এটি উজ্জ্বল নক্ষত্ৰ। নিৰ্দিষ্ট গ্ৰন্থৰ উপৰিও 'মায়াবৃত্ত', 'মাকাম', 'পথসন্ধি'ৰ দৰে গ্ৰন্থ ৰচনা কৰি অসমীয়া সাহিত্যৰ ভঁৰালটি চহকী কৰাত অৰদান আগবঢ়োৱা খ্যাতনামা সাহিত্যিক গৰাকীৰ শিৰৰ ভূষণ 'সাহিত্য অকাডেমী বঁটা, ২০০৮'ৰ লগতে 'অসম সাহিত্য সভা বঁটা, ১৯৮১', 'অসম উপত্যকা সাহিত্য বঁটা, ২০১৭' ৰ দৰে সন্মানসমূহ। অসমীয়া আলোচনী 'গৰিয়সী'ৰ বৰ্তমান সম্পাদিকা সাহিত্যিক গৰাকী।

ইতিহাসৰ পলস বুটলি নিজৰ কল্পনাৰ সংমিশ্ৰণেৰে শব্দৰ তুলিকা আলফুলে সিঁচি দি পাঠক সমাজক তথ্যসমৃদ্ধ আমোদ দিবলৈ কৰা সফল চেষ্টাৰ প্ৰতিফলন ঘটিছে 'দেওলাংখুই' উপন্যাসখনত। যাত্ৰাপথৰ সাঁথৰপূৰ্ণ 'জোঙালবলহু গড়' টোৱে কৌতুহল জগাই তোলা সাহিত্যিক মনৰ কৌতুহল ভংগ কৰাৰ আপ্ৰাণ চেষ্টাৰ অন্তিম পৰিণতি 'দেওলাংখুই'। উপন্যাসৰ এটা এটা চৰিত্ৰই মানৱ সমাজৰ একো একোজন ব্যক্তিৰ জীৱন পৰিক্ৰমা নিকা আৰু স্পষ্টভাৱে শব্দৰ অপ্লনাত ছটিয়াই দিয়াৰ প্ৰয়াসৰ সাক্ষী

'দেওলাংখুই'ৰ প্ৰতিটো শাৰীৰ প্ৰতিটো শব্দ।

জীৱন বৈ যায় নদীৰ পানীৰ দৰে। দুটা পাৰ আৰু ঘাটবোৰ বৈ যায় একেডোখৰ ঠাইত। চলি যায় জীৱন পৰিক্ৰমা নদীৰ লানি নিছিগা সুঁতিৰ দৰে। য'ত এটা জীৱনৰ শেষ, তাতে আকৌ আৰম্ভণি এক নতুন জীৱনৰ। স্থিতপ্ৰজ্ঞ পাৰ দুটা বৈ যায় প্ৰত্যক্ষদৰ্শী হৈ ভিন ভিন জীৱনৰ ভিন ভিন পৰিক্ৰমা। পৰিস্থিতিৰ পকনকীয়াজাকে উভালি পেলোৱা এজোপা বিৰিখে কিমান উদ্যম আৰু সাহস বান্ধি পুনৰবাৰ জী উঠে পকনীয়াবোৰে পুনৰবাৰ তচনচ কৰি উভালিব

নোৱাৰাকৈ নিজকে জীয়াই তোলে তাৰো সঠিক উমান পাব পাৰি 'দেওলাংখুই'ত। অসমৰ ভূমিপুত্ৰ খিলঞ্জীয়া তিৱা, খলা, কছাৰীৰ দৰে জাতি-জনজাতিৰ অপৰূপ সংস্কৃতিৰ মেটমৰা ভঁৰালৰ এটা এটা ক্ষুদ্ৰ কণাপৰ্যন্ত শব্দৰ ভাঁজত বান্ধি পাঠক সমাজৰ মাজত বিলাই দিয়াৰ প্ৰচেষ্টা উপন্যাসৰ পাতত চকু ফুৰালেই ধৰিব পাৰি। গোভাৰাজ্যকে কেন্দ্ৰ কৰি তাৰ চুবুৰীয়া সৰু বৰ ৰাজ্যসমূহৰ মাজৰ ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক, সমাজতাত্ত্বিক, সামৰিক আৰু সাংস্কৃতিক সম্পৰ্কৰো তথ্যসমৃদ্ধ উমান দিয়াৰ সফল প্ৰচেষ্টা 'দেওলাংখুই'।

'দেওলাংখুই'ৰ শব্দ গাঁথাই পাঠকৰ হৃদয়ৰ প্ৰতিটো কোণত একেছাটেঁই ঠাই ল'ব। কাহিনীৰ বৰ্ণনাই মন-মগজু জোকাৰি যাব পাঠকৰ। তিৱা, খলা, কছাৰী আদি জনজাতিৰ অপৰূপ সংস্কৃতিৰ সূক্ষ্মাতিসূক্ষ্ম বৰ্ণনাই পাঠকক আমোদ দিয়াৰ লগতে ভূমিপুত্ৰ খিলঞ্জীয়া সংস্কৃতিৰ তথ্যই পাঠকৰ মন সমৃদ্ধ কৰিব। 'দেওলাংখুই' পঢ়ি উপকৃত হোৱাৰ সৰ্বত্ৰে সুৰুঙা আছে শব্দৰ ফাঁকে ফাঁকে।

"জীৱনৰ জানো সমাপ্তি আছে?
জীৱন প্ৰৱাহৰ জানো বিৰতি আছে?
আশাৰ জানো অন্ত আছে?
গছ মৰি যায়।
পুলি হৈ আকৌ গজি উঠে।
মানুহ মৰি যায়।
জীৱনৰ অভীপ্সা থৈ যায় উত্তৰ-পুৰুষৰ হাতত।
জোঙালেও থৈ গৈছে
যেনেকৈ তাক থৈ গৈছিল আৰিমত্তই।
যেনেকৈ আৰিমত্তক থৈ গৈছিল প্ৰতাপচন্দ্ৰই।
এই অকমানি বুবাউটো
এই ফুলকলিটোৱে ভাঙো ভাঙো জীৱন নামৰ
দুৰ্গটো এতিয়াও দুহাতেৰে ধৰি ৰাখিছে।"

'দেওলাংখুই'ৰ সামৰণিৰ ফালে উল্লেখিত উক্ত বাক্যকেইশাৰীয়ে দি যায় উপন্যাসখনৰ যথা সংকুচিত পাতনি। জীৱন নদীখন এনেকৈয়ে বৈ থাকে, অহৰহ বৈ যাব বুলি ভাবিলেও তাৰপৰাই বৈ যায় এক নতুন সুঁতি একে পৰিক্ৰমাৰে। প্ৰতাপপুৰৰ প্ৰতাপী ৰজা প্ৰতাপচন্দ্ৰই চন্দ্ৰপ্ৰভাৰ গৰ্ভত যিদৰে উত্তৰপুৰুষ আৰিমত্ত ওৰফে মৃগাংকৰ বীজ সিঁচি গৈছিল, সেই আৰিমত্তই উত্তৰপুৰুষৰ বীজ সিঁচি থৈছিল গংগাৰতীৰ গৰ্ভত জকাংক ওৰফে জোঙাল বলহু হিচাপে। জকাংকইও সিঁচি গৈছিল বংশৰ বীৰ্য্য সুকোমলাৰ গৰ্ভত যাৰ পৰাই স্থলজ হৈছে সেই কণমানি কেচোঁৱা বুবাউ।

কণচাৰী, একালত প্ৰতাপপুৰৰ ৰাজপ্ৰসাদ আলোকিত কৰি ৰখা প্ৰতাপী ধৰ্মপালৰ বংশধৰ প্ৰতাপী উত্তৰাধিকাৰী ৰজা প্ৰতাপচন্দ্ৰৰ আলসুৱা পত্নী চন্দ্ৰপ্ৰভা। জয় পৰাৰ ভয়ত মলয়াজাকিও স্থবিৰ হৈ যোৱাৰ পৰা হাজাৰ ধুমুহাইও লৰচৰ কৰিব নোৱাৰা কনচাৰী হৈ পৰালৈকে আছে অলেখ কাহিনী। তাৰেই সূক্ষ্মাতিসূক্ষ্ম বিৱৰণেৰে ৰচিত 'দেওলাংখুই'। পুত্ৰ মৃগাংকৰ মুণ্ডহীন শৰ দাহ কৰাৰ পিছৰ সময়কণত বিৰাজ কৰা পৰিৱেশৰ আৰম্ভণিৰে পৰা সামৰণিত পাকঘৰত সুকোমালাৰ মৃতদেহ সাৰটি, নাতি জকাংকৰ নিৰ্মল হত্যাৰ বাতৰি আহি পোৱাত চহৰীও বিৰাজ কৰা পৰিৱেশলৈকে কনচাৰীৰ আছে হাজাৰটা গল্প। ফুলকুমলীয়া চন্দ্ৰপ্ৰভাৰ কহুঁৱা-কোমল বুকুখন কোনোৱাটো সময়ত কনচাৰীৰ শিল কঠিন বুকুখনলৈ সলনি হৈ গৈছিল। বাকী ৰখা নাছিল জীৱনে পৰীক্ষা ল'বলৈ কনচাৰীৰ পৰা। হাৰি নোযোৱা কণচাৰীয়ে পুনৰ কোলাত তুলি ডাঙৰ কৰিব জকাংকৰ ঔৰসজাত সুকোমলাৰ গৰ্ভৰ পৰা স্থলজ হোৱা অকণমানি বুবাউটো।

আনফালে, সাধু কুমাৰেও বুকুত বান্ধি লৈছিল এচটা ডাঙৰ শিল। যিকোনো পৰিস্থিতিতে স্থিৰ হৈ সঠিক সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা গুভাৰজা সাধুকুমাৰ আছিল সাগৰৰ দৰে গহীন গম্ভীৰ। চন্দ্ৰপ্ৰভাৰ যি চঞ্চলতাৰ কাৰণ গৰ্ভত থিপালি লোৱা প্ৰতাপচন্দ্ৰৰ উত্তৰাধিকাৰী মৃগাংক। সেই সগৰ্ভা পত্নীক সাধুকুমাৰৰ লগত সন্দেহ কৰিয়ে ৰাতিটোৰ ভিতৰতে বিসৰ্জন দিছিল নিজ জীৱনৰ লগতে ৰাজ্যৰ পৰা ৰজা প্ৰতাপচন্দ্ৰই। বিনা দোষত দোষীবৰণ কৰি লৈ আহিছিল সকলোৰে অজ্ঞাতে মাজৰাতি এগৰাকী অসহায় সগৰ্ভা নাৰী নিজৰ লগত নিজ ৰাজ্যলৈ। চন্দ্ৰপ্ৰভাৰ প্ৰাণ বচোৱা সেই সাধুকুমাৰেই শুনিবলগা হৈছিল চন্দ্ৰপ্ৰভাৰ মুখেৰেই

বহু কটু কথা। যি কথাই দহি দহি মাৰিছিল সাধুকুমাৰক। গোভাৰ ৰাজহাউলী এৰি গুচি গৈছিল সাধুকুমাৰ আমচাই মাজঙৰ ৰাজাংনলৈ একেবাৰে। চিৰকুমাৰ ব্ৰত দৃঢ় কৰি লোৱা সাধুকুমাৰে চন্দ্ৰপ্ৰভাৰ পুত্ৰ আৰিমত্ত ওৰফে মৃগাংককে স-সন্মানেৰে গতাই দিছিল নিজ গোভাৰাজ্যৰ সৰ্বস্ত দায়িত্ব। এনে লাগে সাধুকুমাৰৰ সংস্পৰ্শতে আলফুল চন্দ্ৰপ্ৰভা কঠোৰ কনচাৰীলৈ ৰূপান্তৰিত হৈছিল।

মাতৃৰ হাক মনা নাছিল কোনেও। প্ৰতাপচন্দ্ৰ, প্ৰতাপচন্দ্ৰৰ পুত্ৰ মৃগাংক আৰু মৃগাংকৰ পুত্ৰ জকাংকয়ো। ফলত পুনৰাবৃত্তি ঘটিছিল একেবোৰ নিৰ্মম ঘটনাৰ। নিজ পুত্ৰৰ অস্ত্ৰৰ আঘাতত প্ৰাণ যোৱাৰ বিধান আছিল প্ৰতাপচন্দ্ৰ আৰু মৃগাংকৰ। প্ৰতাপচন্দ্ৰই যদি মাতৃ যজ্ঞৱতীৰ উপদেশলৈ অলপো গুৰুত্ব দিলেহেঁতেন সৃষ্টি নহ'লহেঁতেন এজনী কনচাৰী অবিবাহিত সাধুকুমাৰ আনকি বিৰহীনি গংগাৱতীৰো। পূৰ্বলৈ ৰাজ্য বঢ়োৱাৰ তৃষ্ণা জাগিছিল আমিৰত্তৰ মাতৃৰ অনিচ্ছা স্বত্বেও। ফলত লিপ্ত হ'ল পিতৃ হত্যাৰ দৰে পাপকৰ্মত। আৰিমত্তৰ ঔৰসজা গংগাৱতীৰ গৰ্ভজাত জকাংকয়ো কৰিছিল একোট ভুল। মাতৃৰ হাক নামানি পশ্চিম দিশত ৰাজ্য বঢ়াই নিয়াৰ তৃষ্ণাই পুনৰাবৃত্তি ঘটাইছিল পিতৃহন্তাৰ দৰে জঘন্য কাণ্ডৰ। আৰিমত্তৰো মৃত্যু ঘটিল পুত্ৰ জকাংকৰ হাতত।

কোনে শুনে কাৰ হাক। কছাৰী ৰজা বডচাই ৰাণী আৰু মন্ত্ৰীৰ কথাত কাণ নিদি প্ৰৱাসী ধনেশ্বৰক বিশ্বাস কৰি ধ্বংস কৰি পেলাইছিল স্বকন্যা সুকোমালাৰ সুখৰ সংসাৰ। মৃত্যুৰ গৰাহলৈ থেলি দিছিল জীয়ৰী সুকোমলাক।

আঁকোৰগোজ ৰত্নাৱলীয়ে এৰা নাছিল দুটা সন্তান ৰত্নসিংহ আৰু লখাইতৰাক আৰিমত্তৰ ঔৰসত জন্ম দিয়াৰ পাছতো ফিংগুৱাকোঁৱৰৰ প্ৰতি থকা মোহ। যাৰ ফলতেই সৃষ্টি হৈছিল আন এক মহাসন্ত্ৰাসৰ।

প্ৰতাপচন্দ্ৰৰ পত্নী নিৰ্বাসনে উদ্বোধন কৰা কাহিনী বৈ গৈ জোঙালবলহুৰ হত্যাকাণ্ডৰ মোহনাত বৈ গ'ল 'দেওলাংখুই'ৰ কথা। কাহিনীৰ অন্ত নহ'ল, বৈ যোৱাৰ পৰাই পুনৰ বৈ যাবলৈ থাকি গ'ল সাধুকুমাৰ কণচাৰী আৰু সোণজিৰাৰ কোলাত জকাংককৰ অকণমানি বুবাউটো। শেষ হৈও শেষ নোহোৱাৰ কাহিনীৰে সামৰণি পৰিল 'দেওলাংখুই'ৰ পৃষ্ঠা।

'দেওলাংখুই'ৰ শব্দ গাঁথাই পাঠকৰ হৃদয়ৰ প্ৰতিটো কোণত একেছাটেই ঠাই ল'ব। কাহিনীৰ বৰ্ণনাই মন-মগজু জোকাৰি যাব পাঠকৰ। তিৱা, খলা, কছাৰী আদি জনজাতিৰ অপৰূপ সংস্কৃতিৰ সূক্ষ্মাতিসূক্ষ্ম বৰ্ণনাই পাঠকক আমোদ দিয়াৰ লগতে ভূমিপুত্ৰ খিলঞ্জীয়া সংস্কৃতিৰ তথ্যই পাঠকৰ মন সমৃদ্ধ কৰিব। 'দেওলাংখুই' পঢ়ি উপকৃত হোৱাৰ সৰ্বত্ৰে সুৰুঙা আছে শব্দৰ ফাঁকে ফাঁকে।

'দেওলাংখুই' নিঃসন্দেহে এখন পূৰ্ণাংগ, পাঠকৰ মন জয় কৰিব পৰা এখন উপন্যাস। অৱশ্যে ভালদৰে পৰ্যালোচনা কৰিলে কোনোবাখিনিত বৈ যোৱা দুৰ্বলতাৰ বিষয়েও ধৰা পৰে। তাৰে ভিতৰত কাহিনী বৰ্ণনাত অতি বেছি নাটকীয়তা, কোনো চৰিত্ৰক ন্যায় দিবলৈ গৈ অন্য কোনো চৰিত্ৰক থাপতে সামৰি পেলোৱাৰ প্ৰয়াস চলোৱাৰ দৰে দিশবোৰে কোনোবাখিনিত দুৰ্বলতা প্ৰকাশ কৰে। বোধহয় এনে দিশবোৰৰ উন্নতি ঘটালে উপন্যাসখনত সোণত সুৱগা চৰাৰ সুৰুঙা আছিল।

বৰ্তমান কাহিনীৰ মাজতে অতীতলৈ টিপতে ঘূৰি যোৱা কথাৰ বৰ্ণনাৰে এচাম পাঠকক অসন্তুষ্ট কৰাৰ সম্ভাৱনা থাকে। একেধাৰে চলি যোৱা কাহিনী পঢ়ি ভালপোৱা পাঠক সমাজে আৰম্ভণিৰ কেইবাটাও খণ্ডত জটিল পোৱাৰ সম্ভাৱনা বোধহয় থাকি গ'ল। কনচাৰীয়ে জকাংকৰ সৈতে কথা হৈ থকাৰ মাজতে অতীতৰ প্ৰতাপপুৰৰ কথা, চন্দ্ৰপ্ৰভাৰ কথা বৰ্ণনা কৰা কথাবোৰে পঢ়ুৱৈৰ মনত জটিলতা আনি দিব যেন বোধ হয়। আৰম্ভণিৰ প্ৰথম খণ্ডকেইটা পঢ়ি বহু পাঠকে আমনি পোৱাৰ সম্ভাৱনাও থকা যেন বোধ হয়। কিয়নো উপন্যাসৰ কেইবাখণ্ডৰ পাছতহে কাহিনীৰ উমান পোৱা যায়।

কিছুমান চৰিত্ৰই আৰু অলপ বেছিকৈ কাহিনীৰ দাবী কৰা যেন বোধ হয়। যেনেকৈ জকাংকৰ দ্বাৰা কাহিনী বহল কৰিবলৈ যাওঁতে ৰত্নসিংহৰ কাহিনী দুটা বা তিনিটা বাক্যতে সামৰণি পৰিছে। একেদৰে কাহিনী আগবঢ়োৱাত খৰধৰ কৰোঁতে গংগাৱতীৰ কাহিনী দুই তিনিটা অনুচ্ছেদতে সামৰি চৰিত্ৰকেইটাক ন্যায় দিয়াত ক'ৰবাত সুৰুঙা থাকি যোৱা যেন অনুভৱ হয়। পাঠকৰ মনতো তেনে অসন্তুষ্টিৰ ভাৱ এটা জাগি উঠাৰ সম্ভাৱনা থকা যেন বোধ হয়।

'দেওলাংখুই'ৰ কোনো কোনো অংশত কিছু সুৰুঙা ৰৈ যোৱা যেন অনুভৱ হ'লেও এখন সৰ্বাংগসুন্দৰ উপন্যাস। পাঠক সমাজৰ বাবে এক অন্যতম শ্ৰেষ্ঠ উপহাৰ। 'দেওলাংখুই' পঢ়ি পাঠক সমাজে অৱসৰ বিনোদনৰ মাজেৰে ইতিহাসত ৰিণিকি ৰিণিকি ভাঁহি থকা ধূসৰ বিৱৰ্ণ কিছুমান ৰহস্য স্পষ্টকৈ দেখা পোৱাৰ সুযোগ লাভ কৰিব। 'দেওলাংখুই'ৰ পঠনে উপন্যাসপ্ৰেমীৰ উপন্যাস তৃষ্ণা আৰু অকণ বঢ়াই দিব বুলি নিশ্চিতভাৱে ক'ব পাৰি। 'দেওলাংখুই'ৰ পঠনে পাঠকৰ মন সমৃদ্ধ কৰি ৰাখিব।

শেষত, ক'ব পাৰি যে 'দেওলাংখুই'ৰ দেওলগা কাহিনীত পাঠক বন্দী হৈ পৰিব ওলাই আহিব নোৱাৰাকৈ।

মৃণাল কলিতাৰ

‘বকুল ফুলৰ দৰে’

ভূপালী কাকতী
ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক, ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

গণিতৰ বিদগ্ধ অধ্যাপক ড° মৃণাল কলিতাৰ সাম্প্ৰতিক সময়ৰ এখন সাৰ্থক উপন্যাস হ’ল ‘বকুল ফুলৰ দৰে’। সাধাৰণ দৃষ্টিত এই উপন্যাসখনি কিশোৰ জীৱনৰ সংগ্ৰাম-উত্তৰণ, উত্থান-পতন, ঘাত-প্ৰতিঘাতৰ লগতে বন্ধুত্বৰ সুন্দৰতম স্বাক্ষৰ বহনকাৰী তথা কাহিনীৰ সাৰ্বজনীনতাৰ বাবে সমাজৰ সকলো শ্ৰেণীৰ পাঠককেই যোগাত্মকভাৱে জোকাৰি যাব পৰা এখন সাৰ্থক উপন্যাস।

উপন্যাসখনি ঘাইকৈ দুজন কিশোৰৰ জীৱনধাৰাৰ সতে জড়িত। দৰিদ্ৰতাই গ্ৰাস কৰা এটি কিশোৰৰ শিক্ষাৰ প্ৰতি অদম্য স্পৃহা তথা তাৰ বাবে কৰা অসাধ্য সাধন আৰু আন এটি ৰুগীয়া কিশোৰৰ নিষ্কলুষ হৃদয় আৰু অদমনীয় মনোবলেৰে নিজকে উত্তৰণৰ দিশলৈ লৈ যোৱাৰ আকৰ্ষণীয় কাহিনীৰে উপন্যাসখনে পাঠকৰ হৃদয়ক আলোড়িত কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। অষ্টম শ্ৰেণীলৈকে শ্ৰেণীত প্ৰথম হৈ থকা ছাত্ৰ অসীমৰ অষ্টম শ্ৰেণীৰ পৰা আচৰিত ধৰণে পৰীক্ষাবোৰ বেয়া হ’বলৈ ধৰিছিল আৰু শেষত দশম শ্ৰেণীলৈকে উত্তীৰ্ণ হওঁতে শ্ৰেণীৰ শেষৰজন ছাত্ৰ হৈছিল অসীম। মদপী পিতৃৰ অমনোযোগিতাৰ বিপৰীতে দুখুনী মাতৃৰ শিক্ষাৰ প্ৰতি হেঁপাহ আছে, কিন্তু দৰিদ্ৰতাই গ্ৰাস কৰা ঘৰখনত আনৰ ঘৰত কাম কৰি পোৱা সামান্য টকাৰে পেটৰ ভাত মুঠি যোগাৰ কৰাৰ বাহিৰে অসীম আৰু ভনীয়েকৰ পঢ়াৰ খৰছ বহন কৰাটো কোনোপধ্যে সম্ভৱ নহয়। লঘোণীয়া পেটেৰে অসীমৰ স্কুললৈ যোৱাৰ আগ্ৰহক মষিমূৰ কৰি পেলায়। ফলত অসীমে ঘৰখনৰ দায়িত্ব লৈ নিজে নপঢ়ি ভনীয়েকক পঢ়ুওৱাৰ আশাত স্কুল এৰি শিলৰ কুৰেৰীত কাম কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। কিন্তু তাৰ বন্ধু মেধাৱী ছাত্ৰ নিৰ্মল আৰু বিদ্যালয়ৰ নতুন শিক্ষক অনুভৱ মাষ্টৰৰ দূৰন্ত প্ৰয়াসত বিদ্যালয়ত মন নবঢ়া অসীমৰ জীৱনৰ সমস্যা জৰ্জৰিত অধ্যায়বোৰ চিনাক্ত কৰি সেই সমস্যা সমাধান কৰি তেওঁলোকে অসীমক বিদ্যালয়লৈ প্ৰত্যাৱৰ্তন কৰোৱাত সফল হৈছিল।

আনহাতে অসীমৰ আৰ্থিক অসুবিধাৰ দৰেই নিৰ্মলৰো শাৰীৰিক অসুস্থতা পঢ়া-শুনাৰ ক্ষেত্ৰত বাধাৰ প্ৰাচীৰ হৈ আছে। তথাপি নিৰ্মলে হাৰ নামানে আৰু সেয়ে অসীমকো হাৰ নমনাকৈ

আগবাঢ়ি যোৱাত সহায় কৰিব বিচাৰে। অসীমৰো মন পুলকিত হয় নিৰ্মলৰ বন্ধুত্বৰ আবদাৰ দেখি অসীমৰো বুকুত বাজি উঠে নিৰ্মলৰ প্ৰেৰণাদায়ক কথাষাৰ — ‘তোৰ কি হৈছে মোক ক’বি, অসীম।’

উপন্যাসখনিৰ অন্যতম এটি চৰিত্ৰ হ’ল অনুভৱ মাষ্টৰ। ঔপন্যাসিকে অনুভৱ মাষ্টৰৰ জৰিয়তে যি ধৰণেৰে সৰলীকৰণ কৰি অংক কৰাৰ আনন্দ লাভ কৰিবলৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক দেখুৱালে সেইখিনি কাহিনীটোৰ আন এটি বিশেষ বৈশিষ্ট্য। অনুভৱ মাষ্টৰ এনে এক চৰিত্ৰ যি শ্ৰেণীকোঠাৰ ভিতৰত কেৱল এগৰাকী শিক্ষক হোৱাতকৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা সমাজক আগবঢ়াই লৈ যাব পৰা এগৰাকী জীৱনৰ শিক্ষকৰূপে ধৰা দিয়ে।

কাহিনীৰ আৰম্ভণিতে অসীমৰ অধঃপতন হোৱা বুলি ধৰি লৈ মহেন্দ্ৰ মাষ্টৰে অসীমক শাস্তি দিয়াটো হয়তো বহুতো পাঠকৰ মনত তেনে কাঠচিতীয়া শিক্ষকৰ প্ৰতি খং উঠাটো স্বাভাৱিক। কিন্তু ঔপন্যাসিকে কাহিনীটোত বৰ্ণিত শিক্ষকৰ কোনো এটা চৰিত্ৰকো বেয়া বুলি ক’ব খোজা নাই। কাৰণ পৰিৱেশ, পৰিস্থিতি আদিৰ ফলত যিকোনো মানুহৰে স্বভাৱ ভিন্ন হ’ব পাৰে। শেষত অসীম আৰু নিৰ্মলৰ পৰীক্ষাৰ ফলাফলত সেই খঙাল মাষ্টৰৰ

অসীমৰ মদপী পিতৃৰ জৰিয়তে ঔপন্যাসিকে বৰ্তমান সমাজ ব্যৱস্থাৰ ফোপোলা স্বৰূপটো দাঙি ধৰিছে। স্বাধীনতাৰ অত বছৰৰ পাছতো বিকাশ ৰুদ্ধ সমাজখনত হতাশাই ছানি ধৰিছে ফলত ৰঘুমলাৰ দৰে বিয়পি পৰিছে মদ, ভাং, জুৱাৰ আড্ডাবোৰ। অসীমে শিলৰ কুৰেৰীত কষ্টৰে দুপইচা অৰ্জন কৰি ঘৰখন চলোৱাৰৰ বাবে অসীমৰ মদপী পিতৃয়ে কোনোধৰণৰ দোষী অনুভৱ নকৰে। তাৰ বিপৰীতে কিশোৰ পুত্ৰৰ সেই কষ্টৰ উপাৰ্জন জোৰ কৰি লৈ মদ খাবলৈ হে যায়। কিন্তু মদপী পিতৃৰ বাবে মনতে হাজাৰ খং ৰাখিলেও কোনো পুত্ৰই পিতৃৰ সমজুৱা অপমান সহ্য কৰিব নোৱাৰে। অথচ সেইয়াই অসীমে প্ৰত্যক্ষ কৰিবলগীয়া হ'ল।

আনন্দৰ স্বতঃস্ফূৰ্ত প্ৰকাশ দেখুৱাই ইয়াকে বুজাইছে যে সকলোৰে নিজে বুজা বা আনক বুজোৱা পদ্ধতি ভিন্ন হোৱাটো স্বাভাৱিক।

অসীমৰ মদপী পিতৃৰ জৰিয়তে ঔপন্যাসিকে বৰ্তমান সমাজ ব্যৱস্থাৰ ফোপোলা স্বৰূপটো দাঙি ধৰিছে। স্বাধীনতাৰ অত বছৰৰ পাছতো বিকাশ ৰুদ্ধ সমাজখনত হতাশাই ছানি ধৰিছে ফলত ৰঘুমলাৰ দৰে বিয়পি পৰিছে মদ, ভাং, জুৱাৰ আড্ডাবোৰ। অসীমে শিলৰ কুৰেৰীত কষ্টৰে দুপইচা অৰ্জন কৰি ঘৰখন চলোৱাৰৰ বাবে অসীমৰ মদপী পিতৃয়ে কোনোধৰণৰ দোষী অনুভৱ নকৰে। তাৰ বিপৰীতে কিশোৰ পুত্ৰৰ সেই কষ্টৰ উপাৰ্জন জোৰ কৰি লৈ মদ খাবলৈ হে যায়। কিন্তু মদপী পিতৃৰ বাবে মনতে হাজাৰ খং ৰাখিলেও কোনো পুত্ৰই পিতৃৰ সমজুৱা অপমান সহ্য কৰিব নোৱাৰে। অথচ সেইয়াই অসীমে প্ৰত্যক্ষ কৰিবলগীয়া হ'ল।

উপন্যাসখনত আৰু দুটামান শুভবোধৰো ইংগিত দিয়া হৈছে। অসীমৰ পিতৃয়ে পুত্ৰৰ ফলাফলত আনন্দিত হৈ চিৰদিনৰ কাৰণে মদ ত্যাগ কৰাৰ শপত লয়। নিজক শুধৰোৱাৰ মনোভাৱ অসীমৰ পিতৃয়ে পৰীক্ষাৰ আগে আগে অসীমৰ পৰিৱৰ্তে নিজে কাম কৰি দিয়াৰ পৰা অনুভৱ মাষ্টৰৰ আগত দোষী দোষী মনোভাৱ প্ৰকাশ কৰি ৰিজাল্টৰ আগদিনা জীৱনৰ বাবে মদ ত্যাগ কৰাৰ শপত লোৱাটো ঔপন্যাসিকে বিশ্বাসযোগ্যভাৱে উপস্থাপন কৰিছে।

উপন্যাসখনক সাৰ্থকতা প্ৰদানৰ ক্ষেত্ৰত জিলমিলৰ যি দায়বদ্ধতা তথা সামাজিক সচেতনতা সেয়া সুন্দৰকৈ প্ৰকট হৈছে। ইয়াৰ উপৰি অসীমৰ মাতৃৰ ছবিও ঔপন্যাসিকে সুন্দৰকৈ অংকন কৰিছে। সাংসাৰিক জীৱনৰ অযুত জটিলতাৰ মাজতো কাহানিও ভাগি নপৰা অসীমৰ মাকৰ অপৰিসীম মৰম আৰু প্ৰবল হেঁপাহৰ ধাৰাই পাঠকক মোহাচ্ছন্ন কৰে। মদপী স্বামীৰ অকথ্য অত্যাচাৰৰ বলী হৈয়ো অসীমৰ মাকে তাক মানুহ কৰিবলৈ কৰা প্ৰয়াস সঁচাকৈয়ে অতুলনীয়। মাতৃৰ মমতাৰ সুন্দৰতম স্বাক্ষৰেৰে পুত্ৰৰ প্ৰতি দেখুওৱা বিৰাগৰ বাবে অসীমৰ দেউতাকক এইদৰে ককৰ্থনা কৰিছে— 'গৰুৱেও নিজৰ পোৱালি হেৰুৱাই হেম্বেলিয়াই থাকে আৰু আপুনি মানুহটো হৈয়ো এনেদৰে টোকোনা পাতি বহি আছে।'

আমাৰ দেশৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ জাক-জমকতাৰ আঁৰত লুকাই থকা ফোপোলা স্বৰূপটো গ্ৰন্থখনত প্ৰকাশ পাইছে। শিক্ষক প্ৰশান্তই অতনুক কিতাপৰ পৰা নিলিখাৰ বাবে নম্বৰ নিদিয়া, ফে'ল কৰা সীমান্তৰ বাঁহী বজোৱা গুণ তল পৰা ইত্যাদি কথাৰ যোগেদি শিক্ষাব্যৱস্থাৰ পয়ালগা ৰূপটো ফুটি উঠিছে। তাৰ লগতে ৰাজনৈতিক ব্যৱস্থাৰ কদৰ্যৰূপো উপন্যাসখনৰ মাজেৰে ফুটি উঠিছে। পৃথিৱীৰ সৌন্দৰ্যৰ বৰ্ণনা কৰিছে লেখকে নিৰ্মলৰ মুখেদি— 'পৃথিৱীখন বহুত ধুনীয়া ছাৰ। আপুনি আছে, অসীম আছে, মোৰ মা-দেউতা আছে। মই ৰোৱা বকুলজোপা আছে। বাঢ়ি আহি আহি এসময়ত বকুলজোপাই ডাল-পাত মেলি এজোপা ডাঙৰ গছ হৈ পৰিব। তাত ফুল ফুলিব। মোৰ চাবলৈ বৰ মন যায় ছাৰ।'

আজিৰ প্ৰতিযোগিতাৰে ভৰা বিদ্যালয় জীৱনত অসীম আৰু নিৰ্মলৰ দৰে আপুৰুগীয়া বন্ধুত্বৰ উদাহৰণ পোৱা নাযায়। লেখকে ইয়াক উপস্থাপন কৰি সমাজৰ উপকাৰ সাধিছে। মৃণাল কলিতাৰ বকুল ফুলৰ দৰে গ্ৰন্থখন আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যত সুস্থ চিন্তাধাৰৰ এক সংযোজন।

REVIEW

An Exotic Journey to Unravel *The Elephant Girl*

Dr. Rashmi Borgohain
Professor, Dept. of English

If you are looking for an exotic tale of mystery and romance here it is – *The Elephant Girl* by Chitta Ranjan. Use of the flashback technique enhances the mysterious tone of novel and keeps the readers gripped to the development of the adventure. Set in the wilderness of the northeast India in the colonial era, this novel unfolds the tale of a mysterious maiden heading a herd of elephants and who is rarely spotted. She is the *pagli sahan*, believed to be the deity of the forest, and whose wrath is feared by the people. Tales surrounding her and the spirited archers keep everyone away from the swampy territory of the Santhalis.

Raj Narayan, the crown prince of Paschim Behar, is an avid wildlife enthusiast who is invited by Bert Jenkins, the DFO of Kachugaon forest division, in the Goalpara district of Assam, to take up a trip on India's only forest tramway to view the deep jungles of the Himalayan foothills. His initial hesitation gave way for the adventurer in Raj to accompany Jenkins to Kachugaon and relive his childhood memories. Chitta Ranjan's use of the flashback technique sets the aura of mystery when we are teased into a glimpse of Raj Narayan's childhood. A childhood that introduces characters who are still around Raj Narayan's life has layers of unknown, unspoken facets that seduce the reader to go deeper into the dense forests and the walls of the Paschim Behar royal palace.

One can feel the unsettling of the otherwise peaceful ambience of Kachugaon the very moment Raj Narayan sets his foot there. It is evident in the very introduction of the ways of Robert Brown, the Assistant Conservator of Forest, and Rajah Sahib, the *zamindar* of Parbatipur. The train ride through the jungles stir not only the curiosity of Raj, but also of the reader to go deeper into the unusual happenings that take place on the way. This leads to more characters like Gathela and Ranger Baruah who stoke further the already inflamed curiosity. At the same time, one cannot also overlook characters like the *maharani* or the stepmother of Raj and Dr Delrome, the personal doctor of Raj's father, the *Maharajah*, who are 'suspiciously' folded into the setting.

The two attempts on the life of Raj and the murder of his father, the Maharajah, leave the reader to wonder if there is any link between the palace and the wilderness of the Himalayan foothills or more precisely, the Elephant girl. The author very cleverly leads the reader through a maze while holding firmly the reins of the adventure. He never lets the reader forget the Elephant girl in spite of meandering into the insights of the many characters that come along the way. It is for this mysterious Elephant girl that Raj leaves aside the advanced pregnancy of his wife and also his duties towards the royal office after the Maharajah's demise, and goes out to find himself entangled further in the maze.

The wilderness of *The Elephant Girl* is magical, and casts a spell on its readers to go deeper and deeper into it in quest for the mystery that it holds. The lush green dense forests, the wild animals, and above all, the majestic hordes of elephants are a sight never to be missed. They enhance further the already mysterious ambiance that the author has set for his readers to dwell upon.

The only superfluous part seems to be the concluding chapter that turns out to let the scattered pieces fall in places. This has mellowed down the effect of mystery that the story aligned itself to be. An open ending would have kept the readers gripped to the story. The hunger to read a little bit more and a thirst to know what must have happened thereafter would have enhanced the mysterious aura of the novel. Nonetheless, *The Elephant Girl* is a successful story of suspense, mystery and romance, and Chitta Ranjan has made a commendable debut.

সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন

বিৰাজ বিকাশ গগৈ
শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগ

পোনপ্ৰথমে সোঁৱৰিছো সেইসকল মহান পথপ্ৰদৰ্শকৰ মহান চিন্তা আৰু নিঃস্বাৰ্থ ত্যাগক যাৰ ফলত মৰাণ মহাবিদ্যালয় নামৰ বটবৃক্ষ ডালৰ বীজ অংকুৰিত হৈ লহপহকৈ বিকশিত হৈ ৬০ টা বসন্ত গৰকিলে। উজনি অসমৰ এখন অগ্ৰণী শিক্ষানুষ্ঠান সোণাৰুৰ দেশ হিচাপে খ্যাত মৰাণ মহাবিদ্যালয়। ১৯৬৪ চনতেই প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰা তথা গৌৰৱোজ্জল ৬০ টা বৰ্ষত ভৰি দিয়া এই মহাবিদ্যালয়খনৰ লগত জড়িত সমূহ শিক্ষা গুৰুবৃন্দলৈ মোৰ শ্ৰদ্ধা নিবেদিছোঁ।

এই মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ সামগ্ৰিক উন্নয়নৰ লগতে শৈক্ষিক সমস্যা সমাধানত মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতি হিচাপে আমাৰ দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য যথেষ্ট গধুৰ আছিল। মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ শৈক্ষিক, সাংস্কৃতিক, বৌদ্ধিক বিকাশৰ উত্তৰণৰ স্বাৰ্থত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা ২০২৩-২৪ বৰ্ষই যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰিছিল। যিসকলে অতি বিশ্বাসেৰে মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতিৰ দৰে এক গুৰুদায়িত্ব প্ৰদান কৰিলে, প্ৰতিগৰাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ মোৰ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীন বিকাশৰ উত্তৰণৰ বাবে ১ টা বছৰে সেই দায়িত্ব পালন কৰিবলৈ কিমান কি কৰিব পাৰিলোঁ সেয়া আপোনালোকৰ বিবেচনাৰ বাবে এৰিলোঁ। মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতি হিচাপে মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীন বিকাশৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰখাৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন সমস্যাৰ সমাধান কৰিবলৈ যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰিছিলোঁ। তাৰে কিছুমান কামৰ খতিয়ান তলত উল্লেখ কৰা হ'ল—

১/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ যুৱ মহোৎসৱলৈ প্ৰেৰণ কৰিব লগা তৰ্ক, নাটক আৰু কুইজৰ বাবে বিশেষ অডিশ্বনৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

২/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

৩/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হৈ থকা উচ্চতৰ মাধ্যমিক চূড়ান্ত পৰীক্ষাৰ সময়ত পৰীক্ষাকেন্দ্ৰৰ সন্মুখভাগৰ ৰাস্তাত হোৱা ব্যাপক যানজটৰ সমস্যা সমাধানৰ বাবে চক্ৰ বিষয়া মহোদয়া আৰু মৰাণহাট আৰক্ষী থানাত পত্ৰ প্ৰদান কৰা হয়।

৪/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বিভিন্ন সমস্যা তৎকালীন সমাধানৰ বাবে এক বিশেষ Whats App নম্বৰ মুকলি কৰি যাৱতীয় সমস্যা সমাধানৰ বাবে ব্যৱস্থা হাতত লোৱা হয়।

৫/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ একমাত্ৰ কেণ্টিন মিছিছিপিত দীৰ্ঘদিনৰ পৰা উত্থাপন হৈ অহা খাদ্যৰ নিম্নগামী মানদণ্ডৰ সমস্যা সম্পৰ্কে মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষ, ছাত্ৰ একতা সভা আৰু কেণ্টিনৰ গৰাকীৰ লগত বুজাবুজিৰ মাধ্যমেৰে আলোচনা অনুষ্ঠিত হয়।

৬/ মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদৰ বেৰা সংলগ্ন কৰা হয়।

৭/ মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন বিভাগৰ শ্ৰেণীকোঠাসমূহৰ মান উন্নত কৰা হয়।

৮/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ দাবীমৰ্মে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে পৰিচয় পত্ৰৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

৯/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ দাবীমৰ্মে পুথিভঁৰালত এক দীৰ্ঘদিনীয়া সমস্যা হিচাপে চিহ্নিত হৈ ৰোৱা নতুন CBCS কিতাপৰ সমস্যা দূৰ কৰি নতুন কিতাপৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

১০/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰত উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় বৰ্ষৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ সুবিধাৰ্থে নতুনকৈ প্ৰস্ৰাৱগাৰ আৰু শৌচাগাৰ নিৰ্মাণ কৰা হয়।

১১/ মিছিছিপি কেণ্টিনত বিনামূলীয়াকৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বিশুদ্ধ খোৱা পানী লাভ কৰাৰ সুবিধাৰ্থে এটা ফিল্টাৰৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হয়।

ছাত্ৰ একতা সভাৰ মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত হৈ কাম কৰি যোৱাৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষভাৱে সহযোগিতা আৰু দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষা ড° মিতালী কোঁৱৰ বাইদেউ, উপাধ্যক্ষা শ্ৰীযুক্তা মধুমালা শইকীয়া বাইদেউ, বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন ধৰণেৰে সহযোগিতা আগবঢ়োৱা মোৰ অতিকৈ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগৰ মূৰব্বী অধ্যাপিকা আল্পনা গগৈ ভূঞা বাইদেউ, ড° পূৰবী নাথ চলিহা বাইদেউ, জোৎস্না কামান বাইদেউ আৰু ৰিণি বাইদেউ। মৰাণ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা ২০২২-২৩ বৰ্ষ, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ শ্ৰীযুত নবীন গগৈ ছাৰ, মহাবিদ্যালয়ৰ অধীক্ষক হৰেণ দা, কৰ্মচাৰী ৰাণা দা, সন্দিকৈ দা, ধৰ্মেশ্বৰ দা, পদ্ম দা, ৰাকেশ দা, মুন্না দা, গুণা দা, সকলো কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ বিষয়ববীয়া লগতে মোৰ বন্ধু-বান্ধৱী, অনুজ সকলোৰে ওচৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ। সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্যকালত হৈ যোৱা ভুলবোৰৰ বাবে সদৌটিৰ আগত মই ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী। শেষত সকলোকে মোৰ তৰফৰ পৰা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰি মোৰ এই প্ৰতিবেদন সামৰিলোঁ।

জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

উপ-সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন

ডিম্পল গগৈ
অসমীয়া বিভাগ

নমস্কাৰ,

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে যিসকল মহান পথপ্ৰদৰ্শকৰ চিন্তা আৰু নিঃস্বাৰ্থ ত্যাগৰ ফলত 'সোণাৰু দেশ' হিচাপে খ্যাত মৰাণ মহাবিদ্যালয় নামৰ বৃক্ষজোপী বীজ অংকুৰিত হৈ লহপহকৈ বঢ়াৰ যি জয়যাত্ৰা অব্যাহত আছে, সেইসকল ব্যক্তিলৈ মোৰ সশ্ৰদ্ধ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি নিবেদিছোঁ। যিসকল অগ্ৰজ, অনুজ তথা সহযাত্ৰীয়ে মোক ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত নিৰ্বাচিত কৰি মোক ছাত্ৰ একতা সভাৰ 'উপ-সভাপতি' দৰে গুৰু দায়িত্ব অৰ্পণ কৰিলে সেইসকললৈ কৃতজ্ঞতাৰ সেৰা জনাইছোঁ।

উপ-সভাপতি হিচাপে মোৰ প্ৰথমটো কাম আছিল সভাপতি আৰু সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিটো ধনাত্মক কামত সহযোগিতা আগবঢ়োৱা। ইয়াৰ লগতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰত্যেকজন বিষয়ববীয়াকে সহযোগীতা আগবঢ়োৱা।

মোৰ দ্বিতীয়টো কাম আছিল মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত নৱাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ নামভৰ্তিৰ সুবিধাৰ্থে সকলোকে সহায়-সহযোগিতা কৰা।

মোৰ তৃতীয়টো কাম আছিল মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিগৰাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিচয়-পত্ৰ প্ৰদান কৰা।

ইয়াৰ উপৰিও মই সোণাৰু দেশ হিচাপে খ্যাত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰত্যেকটো সমস্যাৰ বিৰুদ্ধে মাত মাতিবলৈ যত্ন কৰিছিলোঁ। সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত জ্ঞাতে-অজ্ঞাতে হৈ যোৱা ত্ৰুটিবোৰৰ বাবে সদৌটিৰ চৰণত ক্ষমা মাগিছোঁ।

শেষত মহাবিদ্যালয়খনৰ সকলো সৰ্বাংগীন বিকাশ আৰু উন্নতি কামনাৰে উপ-সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন সামৰিলোঁ।

ধন্যবাদ
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

কল্পজ্যোতি চাংমাই
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

'বৰ্ণিল সময় স্বৰ্ণিল স্মৃতি'

গৌৰৱোজ্জ্বল ষাঠিটা বৰ্ষ অতিক্ৰম কৰা সোণাৰু দেশ ৰূপে খ্যাত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠা কালৰে পৰা বৰ্তমান সময় লৈকে যিসকল মহান ব্যক্তি, শিক্ষাগুৰুৰ ছত্ৰ-ছায়াত আজি এই পৱিত্ৰ মজিয়াখন গঢ় লৈ উঠিল, সেইসকল ব্যক্তিক আজিৰ এই শুভক্ষণত শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছোঁ।

শৈক্ষিক যাত্ৰাৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয়ৰ হৈ কাম কৰাৰ মানসিকতা যেতিয়াৰ পৰা মনত গঢ় লৈ উঠিল, সেই সময়ৰ পৰাই মহাবিদ্যালয়খনক লৈ নানা সপোন দেখা আৰম্ভ কৰিলোঁ। সেই সপোনক আগবঢ়াই নিবৰ বাবে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ দৰে এক গুৰু দায়িত্বৰ বাবে মনোনয়ন পত্ৰ দাখিল কৰিছিলোঁ।

সেই মৰ্মে সোণাৰু দেশৰ মোৰ প্ৰতিজন শুভাকাংক্ষী তথা বন্ধু-বৰ্গই মোৰ সেই মহাবিদ্যালয়ক লৈ দেখা সপোন তথা কাম কৰাৰ হেঁপাহ সম্পূৰ্ণ কৰি তুলিলে। এই আপাহঁতে তেওঁলোকক মই ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। বিগত ২০২৩-২৪ বৰ্ষ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত সৎ আৰু নিকা পদ্ধতিৰে জয় লাভ কৰাৰ পিছতো বিভিন্ন বাহিৰা শক্তি পক্ষৰ কিছু অভিযোগৰ ভিত্তিত আমি ৩ টা মাহৰ পিছত প্ৰশাসনৰ সহযোগিতাত দায়িত্ব লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হওঁ। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বাবে কাম কৰা অতি মূল্যৱান ৩ টা মাহ একাংশ বাহিৰাগত শক্তিৰ অভিযোগৰ বাবে হেৰুৱাবলগীয়া হ'ল যদিও বাকী থকা অনান্য সময়ছোৱাত বহু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সমস্যা সমাধান তথা বিকাশৰ বাবে প্ৰচেষ্টা আগবঢ়ালোঁ।

এই মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ সামগ্ৰিক উন্নয়নত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সমস্যা সমাধানত মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ এজন সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে মোৰ কৰ্তব্য আৰু দায়িত্ব আছিল গধুৰ। মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নয়নৰ স্বাৰ্থত ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাই বহু প্ৰত্যাহ্বান নেওচি শিক্ষাৰ্থী সমাজৰ সহযোগত দৃঢ়তাৰে দায়িত্ব পালন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছিল। বহু সমস্যা সমাধান হ'ল আৰু বহু সমস্যা সমাধানৰ পথত ৰৈ গ'ল। মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে তথা সমগ্ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ তৰফৰ পৰা পালন কৰা কিছুমান কামৰ খতিয়ান তলত উল্লেখ কৰা হ'ল-

১/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষ ছাত্ৰ একতা সভাৰ দায়িত্ব পোৱাৰ পিছতে প্ৰতিটো বিভাগৰ পৰা বিভাগীয় মুৰব্বীৰ স্বাক্ষৰৰ জৰিয়তে একোজনকৈ বিভাগীয় প্ৰতিনিধি বাছনি কৰা হয়।

২/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বিভিন্ন সমস্যা তাৎকালীন সমাধানৰ বাবে এক বিশেষ Whats app নম্বৰ মুকলি কৰি যাৱতীয় সমস্যা সমাধানৰ বাবে ব্যৱস্থা হাতত লোৱা হয়।

৩/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ একমাত্ৰ কেণ্টিন মিছিচিপিত বিনামূলীয়াকৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বিশুদ্ধ খোৱা পানী লাভ কৰাৰ সুবিধাৰ্থে এটা ফিল্টাৰৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

৪/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষ ছাত্ৰ একতা সভাৰ অনুৰোধ মৰ্মে মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদৰ চাৰিসীমা সুৰক্ষিত কৰিবৰ বাবে ফেঞ্চিঙৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

৫/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ত থকা Suggestion Box সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সুবিধাৰ্থে পুনৰ উন্নত কৰা হয়।

৬/ ছাত্ৰ একতা সভা ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ উদ্যোগত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ যুৱ মহোৎসৱলৈ প্ৰেৰণ কৰিবলগীয়া তৰ্ক, নাটক আৰু কুইজৰ বাবে এক বিশেষ অ'ডিশ্যনৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

৭/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ একমাত্ৰ কেণ্টিন মিছিছিপিত দীৰ্ঘ দিনৰ পৰা উত্থাপন হৈ থকা খাদ্যৰ নিম্নগামী মানদণ্ডৰ সমস্যা সম্পৰ্কে মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষ, ছাত্ৰ একতা সভা আৰু কেণ্টিনৰ গৰাকীৰ লগত বুজাবুজিৰ মাধ্যমেৰে আলোচনা কৰি খাদ্যৰ মানদণ্ড উন্নত কৰা হয়।

৮/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন বিভাগৰ শ্ৰেণীকোঠাসমূহৰ মানদণ্ড উন্নত কৰা হয়।

৯/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষ ছাত্ৰ একতা সভাৰ দাবী মৰ্মে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে পৰিচয় পত্ৰৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

১০/ ছাত্ৰ একতা সভা ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ উদ্যোগত ২৪ জানুৱাৰীৰ পৰা ৩০ জানুৱাৰীলৈ ৫৭ তম্ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ আয়োজন কৰা হয়।

১১/ ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উদ্যোগত অনুষ্ঠিত কৰা আন্তঃ মহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱ ২০২৪ বৰ্ষটো বিগত বৰ্ষৰ দৰে ছাত্ৰ একতা সভাৰ তত্বাৱধানত ২৫ জন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী যুৱ মহোৎসৱৰ প্ৰতিযোগিতাত অংশ-গ্ৰহণ কৰিবলৈ প্ৰেৰণ কৰা হয় আৰু পাঁচটিকৈ পুৰস্কাৰ পাবলৈ সক্ষম হয়।

১২/ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত ৩১ মাৰ্চত ছাত্ৰ দিৱসটি উদ্‌যাপন কৰা হয়।

১৩/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ উদ্ভিদ বিজ্ঞান বিভাগৰ মুৰব্বী অধ্যাপিকা ড° ভানুপ্ৰভা শইকীয়া বাইদেউক ৩১ মাৰ্চ, ২০২৪ তাৰিখে ২০২৩-২৪ বৰ্ষ ছাত্ৰ একতা সভাৰ তৰফৰ পৰা বিদায় সম্বৰ্ধনা জ্ঞাপন কৰা হয়।

১৪/ ২০২৩-২৪ বৰ্ষ ছাত্ৰ একতা সভাৰ দাবী মৰ্মে পুথিভঁৰালত এক দীৰ্ঘদিনীয়া সমস্যা হিচাপে চিহ্নিত হৈ ৰোৱা নতুন CBCS কিতাপৰ সমস্যা দূৰ কৰি নতুন কিতাপৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

১৫/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত স্নাতক মহলাৰ ষষ্ঠ ষাণ্মাসিকৰ আনুষ্ঠানিক বিদায় সভাখন ২৩ এপ্ৰিল, ২০২৪ তাৰিখে অনুষ্ঠিত কৰা হয়। উক্ত সভাখনত মুখ্য অতিথি হিচাপে ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সমাজ অধ্যয়ন কেন্দ্ৰৰ সহকাৰী অধ্যাপক ড° আনচাই বাথৌ বসুমতাৰী ডাঙৰীয়া উপস্থিত থাকি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক উৎসাহিত কৰে।

১৬/ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত আৰু সংগীত আৰু সাংস্কৃতি সম্পাদকৰ সহযোগত ১০ দিনীয়া নাটকৰ কৰ্মশাল অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

১৭/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ একমাত্ৰ ছাত্ৰী নিৱাস কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ছাত্ৰী নিৱাসত ২৬ এপ্ৰিল, ২০২৪ তাৰিখে এক চাফাই কাৰ্যসূচী লোৱা হৈছিল।

১৮/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত নৱাগত আদৰণী সভাখন ৭ ছেপ্তেম্বৰ, ২০২৪ তাৰিখে অনুষ্ঠিত কৰা হয়। উক্ত সভাখনত নিৰ্দিষ্ট বক্তা হিচাপে আমন্ত্ৰিত ND24 ৰ বিশিষ্ট সাংবাদিক এঞ্জেলা চাংমাই উপস্থিত থাকি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক উৎসাহিত কৰে আৰু সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ বিশেষ আকৰ্ষণ হিচাপে অসমৰ জনপ্ৰিয় কণ্ঠশিল্পী অনুৰাগ শইকীয়াই গীতৰ শৰাই আগবঢ়ায়।

১৯/ ছাত্ৰ জিৰণি কোঠাৰ বিভিন্ন সমস্যাসমূহ সমাধান কৰা হয়।

২০/ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত চিকিৎসক ডাঃ মৌমিতা দেৱনাথৰ ন্যায়ৰ কামনাৰে শ্ৰদ্ধাঞ্জলি অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত কৰা হয় লগতে নাৰী সুৰক্ষাৰ দাবীত গণস্বাক্ষৰ অভিযান হাতত লোৱা হয়।

২১/ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত বিভিন্ন বিভাগত অচল অৱস্থাত থকা বৈদ্যুতিক ফেনসমূহ মেৰামতি কৰা হয় আৰু লগতে নতুন বৈদ্যুতিক ফেনৰো ব্যৱস্থা কৰা হয়।

২২/ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ হীৰক জয়ন্তী অনুষ্ঠানটিৰ লগত সংগতি ৰাখি এখনি ভাওনা নাট অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

২৩/ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ হীৰক জয়ন্তী অনুষ্ঠানটিৰ উপলক্ষে এখনি গ্ৰন্থমেলা অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

২৪/ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ হীৰক জয়ন্তী উপলক্ষে চাফাই কাৰ্যসূচী লোৱা হয়।

২৫/ মহাবিদ্যালয়ৰ চৈধ্যটা বিভাগত আৰু উচ্চতৰ মাধ্যমিক কলা আৰু বিজ্ঞান শাখাৰ প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় বৰ্ষৰ শ্ৰেণী কোঠাত দুটা কৈ ঝাড়ু আৰু এটা ডাষ্টবিন যোগান ধৰা হয়।

২৬/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ত হীৰক জয়ন্তীৰ অনুষ্ঠানৰ সময়ত ছাত্ৰ একতা সভাই বিভিন্ন কামত সহায় সহযোগিতা আগবঢ়ায়।

২৭/ সকলো বিভাগৰ বিভাগীয় প্ৰতিনিধিসকলৰ সহযোগত বিভিন্ন বিভাগৰ সমস্যাসমূহ অৱগত হৈ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰায় ১০০ ৰো অধিক সমস্যা সমাধানৰ বাবে দাবী জনাই এখন স্মাৰক পত্ৰ প্ৰদান কৰা হয় আৰু আনুষ্ঠানিকভাৱে এই সমস্যা সমাধানৰ বাবে আহ্বান জনোৱা হয়।

২৮/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ বুৰঞ্জী বিভাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সুবিধাৰ্থে এখন ব্লেক বৰ্ড প্ৰদান কৰা হয়।

২৯/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ খেলপথাৰৰ দ' অংশত বৰষুণৰ পানী জমা হৈ খেলপথাৰৰ দ অংশসমূহ বুৰাই পেলায়। এই সমস্যাটো মৰাণ মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষ আৰু মৰাণ পৌৰসভাৰ সহযোগত সামধান কৰা হয়।

৩০/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ মূল প্ৰৱেশদ্বাৰৰ সন্মুখত হেলমেট থ'বৰ বাবে এডাল ৰেগৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়া হয়।

৩১/ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ একমাত্ৰ ছাত্ৰী নিৱাস কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ছাত্ৰী নিৱাসৰ পানীৰ ফিল্টাৰসমূখত থকা water cooler টো পৰিষ্কাৰ কৰা হয়।

৩২/ একাদশ আৰু দ্বাদশ শ্ৰেণীৰ সমান্তৰালকৈ new building ত পাঠদান গ্ৰহণ কৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সুবিধাৰ্থে বিশুদ্ধ খোৱা পানীৰ লাভ কৰাৰ স্বাৰ্থত এটা water cooler স্থাপন কৰা হয়।

সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত অজ্ঞাতে যদি দোষ-ত্ৰুটি ৰৈ গৈছে তেন্তে মই সকলোৰে ওচৰত ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী। শেষত সকলোকে মোৰ তৰফৰ পৰা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰি মোৰ এই চমু প্ৰতিবেদনখন সামৰিছোঁ।

ধন্যবাদ

জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়

জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা ২০২৩-২৪ বৰ্ষ

সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

চিমৰণ ছেত্ৰী
সমাজতত্ত্ব বিভাগ

নমস্কাৰ,

উজনি অসমৰ সোণাৰু দেশ ৰূপে খ্যাত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ইতিমধ্যে ৬০ টা বৰ্ষ পূৰ্ণাংগ হয়। এই শুভক্ষণত যিসকল মহান পুৰুষৰ কষ্ট আৰু ত্যাগৰ ফলত এই মহাবিদ্যালয় প্ৰাণ পাই উঠিছে তেখেত প্ৰত্যেকজন বিশিষ্ট ব্যক্তিক শ্ৰদ্ধা যাচিছোঁ।

২০২৩ বৰ্ষত জ্ঞান লাভ কৰা পথেৰে এই মহাবিদ্যালয়ত সমাজতত্ত্ব বিভাগৰ ছাত্ৰী ৰূপে নিজস্ব কিছু সপোনলৈ নতুন যাত্ৰাৰ আৰম্ভণি কৰিলোঁ ইয়াৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ হ'কে কিবা কৰা আমালৈ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত জয়ী হৈ **সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদিকাৰ দৰে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰা সুভাগ্য প্ৰাপ্ত কৰিলোঁ লগতে মোক সাহস আৰু নিৰ্বাচিত** কৰি জয়ী কৰোৱা সকলো অগ্ৰজ, অনুজ, বন্ধুবৰ্গ লগতে শিক্ষাগুৰুসকলৰ আশীৰ্বাদ আদি সকলোলৈ ধন্যবাদ আৰু অশেষ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদিকা হিচাপে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতি, সাধাৰণ সম্পাদকৰ লগতে অন্য বিভাগীয় সম্পাদক-সম্পাদিকাৰ সকলো কামত সহায় আগবঢ়াই কাৰ্যকালৰ আৰম্ভণিত মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ 'ব্ৰহ্মপুত্ৰ মহোৎসৱ'ৰ সুচাৰুৰূপে পালন কৰি তোলা হ'ল।

দ্বিতীয়তে আমাৰ প্ৰিয় অগ্ৰজ অৰ্থাৎ ষষ্ঠ ষাণ্মাসিকৰ বিদায় সভাৰ কাৰ্য সম্পূৰ্ণ কৰা হয়।

তৃতীয়তে, মহাবিদ্যালয়ৰ পুথিভঁৰালত নতুন শিক্ষা নীতি (FYUGP) ৰ কিতাপসমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে মুকলি কৰি দিয়া হ'ল। শেষত প্ৰিয় অনুজসকলৰ বাবে 'নৱাগত আদৰণী সভা' অনুষ্ঠিত কৰা হয়। এই কাৰ্যকালত মোক উৎসাহ জগাই অনুপ্ৰাণিত কৰা অধ্যাপক-অধ্যাপিকা, শিক্ষাগুৰু, কৰ্মচাৰী বৃন্দ আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক ধন্যবাদ জনাই চিৰকৃতজ্ঞ হৈ ৰ'লোঁ। অৱশেষত মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হোৱা ভুল-ত্ৰুটিবোৰৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰি সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিলোঁ।

ধন্যবাদ
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা

আলোচনী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

পংখী বৰুৱা
ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

নমস্কাৰ,

সোণাৰু দেশ নামেৰে খ্যাত মহাবিদ্যালয়খনৰ উন্নতিৰ দিশত যিসকলৰ পুণ্যাত্মা ত্যাগ আৰু অহোপুৰুষাৰ্থ কষ্টৰ ফলত আজি ৬০ টা বৰ্ষই বুকুত প্ৰাণ পাই উঠিল, প্ৰতিবেদনৰ প্ৰাকঃক্ষণতে সেইসকল পুণ্যাত্মালৈ প্ৰণিপাত জনালোঁ।

সকলোৰে বুকুত স্বাভিমান জড়িত হৈ থকা মহাবিদ্যালয়খনৰ দুই-সহস্ৰাধিক মোৰ সতীৰ্থ, দাদা-বাইদেউ, ভাইটি-ভন্টিসকলৰ মনত থকা বিশ্বাসৰ বলত মোক ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ এই কৰ্মত সুযোগ দিয়াৰ বাবে মই এই মজিয়াৰ পৰাই আপোনালোকলৈ অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

জ্ঞান সমৃদ্ধ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ সাহিত্যৰ জখলাডালক আৰু এডোপ আগবঢ়াই নিয়াৰ মানসিকতাৰ লগতে 'সত্য আৰু নিষ্ঠাৰে' নিজৰ কাৰ্যকাল সমাপন কৰিম বুলি ১১ ডিচেম্বৰ, ২০২৩ তাৰিখে শপত গ্ৰহণৰ সময়তে মনত বান্ধি লৈছিলোঁ। তেনেদৰে আৰম্ভ কৰিছিলোঁ এই যাত্ৰা। কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ ডেৰ মাহৰ পাছতে আন্তঃ মহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱৰ অনুষ্ঠিত কৰাৰ বাৰ্তা আহি পৰে- "প্ৰত্যেক মহাবিদ্যালয়ৰ পৰাই এগৰাকীকৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীহে সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰত অনুষ্ঠিত হোৱা প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰিব পাৰিব।" গতিকে উপযুক্ত প্ৰাৰ্থী নিৰ্বাচনৰ বাবে পাণ্ডুলিপি প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰি বাচনি কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়। ফলাফলৰ অন্তত আচিত্ৰা মালা বৰঠাকুৰক যুৱ মহোৎসৱৰ লগত সংগতি ৰাখি অনুষ্ঠিত কৰা কবিতা পাণ্ডুলিপি, গল্প পাণ্ডুলিপি আৰু প্ৰবন্ধ প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণৰ বাবে প্ৰৰণ কৰো। ইয়াৰ সমান্তৰাল কৈ মৰাণীয়ানৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ থল প্ৰকাশ পোৱা, 'ব্ৰহ্মপুত্ৰ উৎসৱ' ছাত্ৰ একতা সভা আৰু শিক্ষাগুৰুসকলৰ সন্মতি মৰ্মে অনুষ্ঠিত কৰা হয়। এই অনুষ্ঠানটিত সকলো বিভাগৰ বিষয়ববীয়াসকলে নিজৰ বিভাগৰ অন্তৰ্গত প্ৰতিযোগিতাসমূহ অনুষ্ঠিত কৰে। সেই ক্ষণত মোৰ বিভাগত সৰ্বমুঠ ১৫ টা শিতানত অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

সেইসমূহ হ'ল- কবিতা পাণ্ডুলিপি, গল্প পাণ্ডুলিপি, প্ৰবন্ধ, গ্ৰন্থ সমালোচনা, ঠাইতে লিখা অনুগল্প, ঠাইতে লিখা কবিতা, নীলা খামৰ চিঠি, চিত্ৰাংকন, পোষ্টাৰ মেকিং, প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা প্ৰতিযোগিতা আদি।

উপৰোক্ত প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা প্ৰতিযোগিতা ভিত্তিতে ঃ শ্ৰেষ্ঠ প্ৰবন্ধ, শ্ৰেষ্ঠ সম্পাদকীয়, শ্ৰেষ্ঠ অনুলিপি, শ্ৰেষ্ঠ বেটুপাত, শ্ৰেষ্ঠ অলংকৰণ আদি প্ৰতিযোগিতাত অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

এই সময়চোৱা বৰ কঠিন আছিল যিহেতু প্ৰথমবাৰৰ বাবে এনে এখন আগৰণুৱা শিক্ষানুষ্ঠানৰ কাৰ্য সমাপন কৰিবলৈ লৈছিলোঁ। যদিও বিভাগীয় তত্বৰধায়ক ড° নিশি বৰগোহাঁই বাইদেউ, গংগোত্ৰী বাইদেউ, ড° ধ্ৰুৱজ্যোতি গগৈ ছাৰ, ড° ৰিঞ্জুমণি হাজৰিকা বাইদেউ, ৰোহিনী চেতিয়া ছাৰ লগতে ড° ৰশ্মি বুঢ়াগোহাঁই বাইদেউৰ পৰামৰ্শত কোনো আউল নলগাকৈ সুকলমে প্ৰথমটো অনুষ্ঠান সমাধা হয়। তেনেদৰে এটাৰ পাছত এটাকৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ অসুবিধাসমূহ দূৰীকৰণৰ বাবে চেষ্টা কৰোঁ।

দ্বিতীয়তে আমাৰ সকলোৰে আপোন দাদা-বাইদেউসকলৰ বিদায়ী সভা। এই সভাত এক গধুৰ দায়িত্ব বিদায়ী প্ৰাৰ্থীসকলৰ সম্বৰ্ধনা অনুষ্ঠানত তেওঁলোকৰ স্মৃতিৰ এখনি পত্ৰিকা 'স্মৃতি কাতৰতা' প্ৰকাশ কৰা। পত্ৰিকাখন প্ৰস্তুত কৰোঁতে যিমান দূৰ পাৰোঁ অহোপুৰোষাৰ্থ চেষ্টা কৰিছিলোঁ।

তৃতীয়তে মোৰ শেষৰটো দায়িত্ব আৰু সকলোৰে আশাৰ দলিচা বাৰ্ষিক আলোচনী 'অন্বেষণ' প্ৰকাশ। এই আলোচনীখন হৃদয়ৰ নিভাঁজ কোণৰ পৰা চেষ্টা কৰি এই ৰূপ দিলোঁ। লেখা সংগ্ৰহৰ সময়ত কিছু পলম হৈছিল যদিও মোৰ যি আশা আছিল নিজৰ কাৰ্যকালত আলোচনীখনি প্ৰকাশ কৰাৰ সেয়াও সম্পূৰ্ণ হ'ল।

মই মোৰ মনৰ সকলো কথোপকথন দাঙি ধৰিলোঁ। বাকী আপোনালোকৰ বিচাৰ্য্য বিষয়। যদি অজানিতে কাৰোবাক টানকৈ ক'লোঁ তেন্তে মৰমৰ বান্ধৱী, ভন্টি, বাইদেউ নতুবা শিক্ষাগুৰুসকলৰ এগৰাকী সাধাৰণ ছাত্ৰী বুলি ভাবি ক্ষমা কৰি দিয়ে যেন।

শেষত আমাৰ সকলোৰে আপোন মহাবিদ্যালয়খনৰ হীৰক জয়ন্তীৰ অনুষ্ঠানত উপস্থিত থাকি সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা সকলোলৈকে অশেষ ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। লগতে মোৰ তত্বাৱধায়কসকলে সকলো সময়তে মোৰ সাহস হিচাপে থিয় দিয়াৰ বাবে সকলোলৈ হৃদয়ৰ নিভৃত কোণৰ পৰা ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

সকলোলৈ পুনৰবাৰ ধন্যবাদ জনাই মোৰ আলোচনী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিলোঁ।

ধন্যবাদ
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়

উৎসৱ বিভাগ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

পাহি বৰা
উদ্ভিদ বিজ্ঞান বিভাগ

নমস্কাৰ,

প্ৰতিবেদনৰ প্ৰাকক্ষণত এই মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ লগত জড়িত হৈ থকা তথা যিসকল চিৰ নমস্য ব্যক্তিৰ অহোপুৰুষাৰ্থ প্ৰচেষ্টাৰ ফলত আজি এই সোণাৰুৰ দেশে গৌৰৱোজ্জ্বল ৬০ টা বৰ্ষত খোজ দিবলৈ সক্ষম হৈছে সেইসকল ব্যক্তিক শ্ৰদ্ধাৰে সুৱৰিছোঁ।

মহাবিদ্যালয়খনিৰ প্ৰতি নিজৰ যি দায়িত্ব আৰু কিবা এটা কৰি যোৱাৰ দুৰ্বাৰ হেঁপাহ আছিল, সেই উদ্দেশ্যেকে শিৰোগত কৰি ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত মই উৎসৱ বিভাগৰ সম্পাদিকা হিচাপে প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা আগবঢ়াইছিলোঁ। মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰত্যেকজন অনুজ, অগ্ৰজ আৰু সহপাঠীসকললৈ মোৰ অন্তৰৰ নিভৃত কোণৰ পৰা ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ মোক এই পদটিৰ বাবে উপযুক্ত বুলি বিবেচনা কৰি জয়যুক্ত কৰাৰ বাবে। এই গুৰুদায়িত্ব গ্ৰহণ কৰি মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতি কি কৰিব পৰিলোঁ নোৱাৰিলোঁ সেয়া আপোনালোকে বিবেচনা কৰিব। তথাপিও যিমান পাৰোঁ কামবোৰ সুকলমে কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। অজানিতে ৰৈ যোৱা ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী।

মোৰ কাৰ্যকালৰ প্ৰথম কাৰ্যসূচী বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ অৰ্থাৎ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উৎসৱ তৰফৰ পৰা মই ৰংগুলি, টেকেলী ভঙা আৰু চকী খেলৰ প্ৰতিযোগিতা আয়োজন কৰা হৈছিল। ইয়াৰ পিছতে মহাবিদ্যালয়ৰ অতিকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ অনুষ্ঠান সৰস্বতী পূজা পালন কৰা হৈছিল।

ইয়াৰ পিছতে উৎসৱ বিভাগৰ ফালৰ পৰা মহাবিদ্যালয়ত শিক্ষক দিৱস পালন কৰা হৈছিল।

সদৌ শেষত, মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত মোক সকলো ধৰণে সহায় আগবঢ়োৱা শিক্ষাগুৰু সকলোকে আদি কৰি সকলো কৰ্মচাৰী বৃন্দ, ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়াসকলৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো শিক্ষাৰ্থীক মোৰ তৰফৰ পৰা অশেষ ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।মোৰ কাৰ্যকালত জ্ঞাতে অজ্ঞাতে বাকী ৰৈ যোৱা কাম-কাজ বা অন্য ভুল-ত্ৰুটিৰ বাবে সদৌটিৰ চৰণত ক্ষমা মাগিছোঁ। অনাগত দিনবোৰত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতি আৰু উজ্জ্বল ভৱিষ্যতৰ কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনখন সামৰিছোঁ।

ধন্যবাদ

জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়

তৰ্ক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

ঝৰ্ণা গগৈ
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

প্ৰতিবেদনৰ প্ৰাক্ ক্ষণত মই সেইসকল নমস্য ব্যক্তিক শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছো যিসকল মহান ব্যক্তিৰ আপ্ৰাণ প্ৰচেষ্টাত উজনি অসমৰ এক ঐতিহ্যমণ্ডিত শিক্ষানুষ্ঠান সোণাৰু দেশ ৰূপে খ্যাত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ে আজি ষাঠিটা বৰ্ষ অতিক্ৰম কৰিছে।

বুকুত হেজাৰটা সপোন বান্ধি ২০২২ বৰ্ষত নামভৰ্তি কৰিছিলোঁ মৰাণ মহাবিদ্যালয়ত। মহাবিদ্যালয়খনৰ হেতুকে কাম কৰাৰ মানসিকতা প্ৰথমৰ পৰাই মনত পুহি ৰাখিছিলোঁ, সেয়েহে ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত প্ৰতিদ্বন্দিতা আগবঢ়াইছিলোঁ তৰ্ক সম্পাদক হিচাপে। 'সাগৰ মানে পানী নহয় লাগে গভীৰতা, যুক্তি মানে তৰ্ক নহয় লাগে বাস্তৱিকতা'; তৰ্কৰ ক্ষেত্ৰখনিত সামান্যভাৱে জড়িত আছিলোঁ বাবেই প্ৰতিদ্বন্দিতা আগবঢ়াইছিলোঁ এগৰাকী তৰ্ক সম্পাদক হিচাপে। মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ্থী সমাজৰ বিপুল সঁহাৰিত মই সৰ্ব্বোচ্চ ভোটত জয়লাভ কৰিছিলোঁ। বৰ্তমান সময়ত ভাবিলে এক বিচাৰ্যৰ বিষয় যে মহাবিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰিবলৈ অহাৰ দিনাই এগৰাকী সম্পাদকে মোক যথেষ্ট সহায় কৰিছিল আৰু সেই সময়ত মোৰ চকুত পৰিছিল তেওঁৰ বেজটোৰ ওপৰত য'ত লিখা আছিল "Debating Secretary : Moran College Student Union". এসময়ত সেই পৰিচয় যে মইও লাভ কৰিম সেইয়া কল্পনাও কৰা নাছিলোঁ। যি কি নহওক তৰ্ক সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচনৰ প্ৰায় ২ মাহ ১০ দিন পিছত শপত গ্ৰহণৰ সুযোগ পাইছিলোঁ আৰু শপত গ্ৰহণৰ দিনাৰে পৰাই শিক্ষাৰ্থী সমাজৰ উত্তৰণৰ ক্ষেত্ৰত নিজ কৰ্তব্য আৰু দায়িত্বত আত্মনিয়োগ কৰিছিলোঁ। নিজৰ দায়িত্বত কিমান দূৰ সফল হলো সেইয়া বিচাৰ কৰিব মৰাণীয়ানে কিন্তু প্ৰত্যেক গৰাকী মৰাণীয়ানৰ সৈতে এক আন্তৰিকতাপূৰ্ণ সম্পৰ্ক গঢ়ি উঠিল।

তৰ্ক সম্পাদক হিচাপে মোৰ দায়িত্ব যথেষ্ট গধুৰ আছিল যদিও দৃঢ়তাৰে ইয়াক পালনৰ চেষ্টা কৰিছিলো। তৰ্ক সম্পাদক হিচাপে মোৰ প্ৰথম পদক্ষেপ আছিল মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ "MC Debaters & Quizer" গ্ৰুপটো অধিক সক্ৰিয় কৰি নতুন সদস্যক অন্তৰ্ভুক্তি কৰোৱাৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক ভিন্ন তৰ্ক প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰোৱা।

ইয়াৰ পৰৱৰ্তী সময়ছোৱাত ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয় আন্তঃ মহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱত তৰ্ক শাখাৰ প্ৰতিযোগিতাসমূহত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে অংশগ্ৰহণ কৰিবৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ত বাচনি প্ৰক্ৰিয়া অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। উল্লেখনীয় কথাটো হৈছে যে লখিমপুৰ তেলাহী কমলাবৰীয়া মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা যুৱ মহোৎসৱত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰই তৰ্ক শাখাৰ প্ৰতিযোগিতাত পুৰস্কাৰ বুটলিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

এখন মহাবিদ্যালয়ৰ মূল অনুষ্ঠান হৈছে বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ। মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ 'ব্ৰহ্মপুত্ৰ উৎসৱ'ত সুকলমে তৰ্ক বিভাগৰ ৭ টাকৈ প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰিছিলোঁ। ইয়াৰোপৰি আমাৰ কাৰ্যকালত চৰকাৰীভাৱে কেইবাখনো কুইজ প্ৰতিযোগিতা মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হৈছিল যিয়ে মহাবিদ্যালয়ত এক সুস্থ বাতাবৰণ সৃষ্টি কৰিছিল।

সম্পাদক হিচাপে কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পৰাই মোৰ এক সপোন তথা পৰিকল্পনা আছিল সদৌ অসম ভিত্তিত তৰ্ক প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা। এই সপোন বাস্তৱ হৈ উঠিছিল যোৱা ইংৰাজী ২৪ আগষ্ট, ২০২৪ তাৰিখে যাৰ বাবে মই সম্পূৰ্ণ এমাহ আগৰ পৰাই প্ৰস্তুতি চলাইছিলোঁ। প্ৰতিযোগিতাখনি সফল হৈ উঠাৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট লোকে সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াইছিল। তৰ্ক

প্ৰতিযোগিতাখনিত প্ৰথম পুৰস্কাৰটি আগবঢ়াইছিল ডিমৌ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন অধ্যাপিকা ড° মামণি গগৈ বৰগোহাঁই বাইদেৱে তেওঁৰ স্বামী তথা মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন অধ্যাপক কমলা বৰগোহাঁই ছাৰৰ সোঁৱৰণীত, দ্বিতীয় পুৰস্কাৰ আগবঢ়াইছিল মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগৰ অধ্যাপক শ্ৰীযুত অশোক কুমাৰ দত্তদেৱে তেওঁৰ পিতৃ মালভোগ দত্তৰ সোঁৱৰণীত আৰু তৃতীয় পুৰস্কাৰ আগবঢ়াইছিল মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন ছাত্ৰ বিপ্লৱজ্যোতি কোঁচ ডাঙৰীয়াই; ইয়োৰোপৰি শ্ৰেষ্ঠ দলৰ পুৰস্কাৰ মোহন চন্দ্ৰ গগৈ সোঁৱৰণীত টিংখং মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° মৌচুমী গগৈ বাইদেউৱে আৰু দ্বিতীয় শ্ৰেষ্ঠ দল পুৰস্কাৰটি জীৱেশ্বৰ গগৈ আৰু দুশীলা গগৈ সোঁৱৰণীত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ জ্যেষ্ঠ অধ্যাপক শ্ৰীযুত নবীন গগৈদেৱে আগবঢ়ায়। বিগত বৰ্ষৰ তুলনাত দুগুণ প্ৰতিযোগীৰে গুৱাহাটীৰ পৰা লখিমপুৰলৈকে মুঠ ৩২ জন তাৰ্কিকে প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। লগতে মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ কেইবাটাও নতুন দলে এই প্ৰতিযোগিতাখনিত অংশগ্ৰহণ কৰে। সকলোৰে সঁহাৰিত খুউব সুন্দৰকৈ তৰ্ক প্ৰতিযোগিতাখনি অনুষ্ঠিত হৈ যোৱাটো আমাৰ বাবে পৰম সুখ।

ইয়াৰোপৰি মৰাণ মহাবিদ্যালয়ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবৰ বাবে কেইবাটাও তাৰ্কিকৰ দল অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত অনুষ্ঠিত হোৱা সদৌ অসম ভিত্তিত তৰ্ক প্ৰতিযোগিতালৈ প্ৰেৰণ কৰা হয়। কাৰ্যকালৰ শেষৰ সময়ছোৱালৈকে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সৰ্বাংগীন উন্নয়নৰ বাবে গ্ৰহণ কৰা এনে পদক্ষেপত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সহযোগিতাই মোক নথৈ আনন্দিত আৰু উৎসাহিত কৰি তুলিছিল।

তৰ্ক সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচনত অংশীদাৰ হোৱাৰ দিন ধৰি আজিৰ তাৰিখলৈকে কিছুমান বিশেষ ব্যক্তি মোৰ অগ্ৰজ, অনুজ, পৰিয়াল তথা শিক্ষক আৰু কৰ্মচাৰীসকলে মোক যথেষ্ট সহায়-সহযোগিতা, দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে যাৰ বাবে মই নিজকে ভাগ্যৱান বুলি ভাবোঁ। ইয়াৰোপৰি তৰ্ক বিভাগৰ তত্বাৱধায়ক ক্ৰমে হিমাদ্ৰী লেখাৰু, অতনু বৰা, ৰাণুমণি বৰুৱা, সুজিত ভঁৰালী আৰু আত্মাৰাম কুমাৰ ছাৰে প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰত মোক সহযোগিতা আগবঢ়ালে। তেওঁলোক সকলোটিকে মোৰ অন্তৰৰ গভীৰ কোণৰ পৰা শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ লগতে প্ৰত্যেকজন মৰাণীয়ানক আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছোঁ। তৰ্ক সম্পাদিকা হিচাপে এটোপোলা গধুৰ অভিজ্ঞতা বুটলিবলৈ সক্ষম হ'লোঁ যাক জীৱনৰ প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰত মধুৰতাৰে কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিম।

শেষত, মহাবিদ্যালয়ৰ তৰ্ক জগতখনৰ অধিক উত্তৰণৰ লগতে মহাবিদ্যালয়খন যেন সদায় ধ্ৰুৱ তৰা হৈ উজ্বলি থাকক তাৰে কামনা কৰিলোঁ।

জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

খেল আৰু ক্ৰীড়া বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

নৰজ্যোতি পাতিৰি
ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

সোণাৰু দেশ হিচাপে খ্যাত গৌৰৱোজ্জ্বল ৬০ টা বৰ্ষত খোজ দিয়া মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিজন শিক্ষাগুৰুলৈ মোৰ তৰফৰ পৰা আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। লগতে যিসকল মহান ব্যক্তিৰ বাবে এই পবিত্ৰ শিক্ষানুষ্ঠানখন গঢ় লৈ উঠিল তেওঁলোকক মোৰ ফালৰ পৰা প্ৰণাম জনাইছোঁ।

মই মহাবিদ্যালয়খনৰ ক্ৰীড়াৰ দিশটো আগুৱাই নিয়াৰ ক্ষেত্ৰত ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা আগবঢ়াইছিলোঁ আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মৰম-চেনেহ আৰু সহযোগিতাৰ বাবে ক্ৰীড়া সম্পাদক হিচাপে জয়লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হ'লোঁ।

এজন ক্ৰীড়া সম্পাদকৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ কাম হৈছে মহাবিদ্যালয়ৰ ক্ৰীড়া সপ্তাহ সুকলমে অনুষ্ঠিত কৰা। ক্ৰীড়া সম্পাদক হিচাপে মই বাচি লোৱা কাৰ্যসূচীসমূহ হৈছে- দৌৰ (১০০ মিটাৰ, ২০০ মিটাৰ, ৪০০ মিটাৰ, ৮০০ মিটাৰ আৰু ৰীলে দৌৰ) লং-জাম্প, হাই-জাম্প, জেভলিন থ্ৰ, ডিচকাচ থ্ৰ, চটফুট, ৰচী টনা, কাবাডী ,ভলীবল, খোঁ-খোঁ আৰু মাৰাথন প্ৰতিযোগিতাসমূহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। খেলসমূহ ভালদৰে পৰিচালনা কৰিবলৈ দুজনকৈ physical Instructor আমন্ত্ৰণ কৰি অনুষ্ঠিত কৰা হয়। প্ৰতিযোগিতাৰ ফলাফলৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি দ্বীপজ্যোতি লেখাৰু আৰু ডলী গগৈক শ্ৰেষ্ঠ খেলুৱৈ ৰূপে পুৰস্কৃত কৰা হয়।

ইয়াৰ মাজতে জেংৰাইমুখ মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা আন্তঃ মহাবিদ্যালয় কাবাদী প্ৰতিযোগিতাত মহাবিদ্যালয়ৰ হৈ ল'ৰা-ছোৱালী কাবাদী দলটি অংশগ্ৰহণ কৰে লগতে সেই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ দলটোক মই সামৰ্থ্য অনুযায়ী প্ৰতিযোগিতাৰ বাবে নতুন জাৰ্চী প্ৰদান কৰোঁ।

ইয়াৰ পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত ২৯ আগষ্ট, ২০২৪ তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ৰ "NSS unit" ৰ উদ্যোগত আৰু "IQAC" সহযোগত মহাবিদ্যালয়ৰ খেলপথাৰত 'ৰাষ্ট্ৰীয় ক্ৰীড়া দিৱস'ৰ লগত সংগতি ৰাখি কাবাদী, ৰছী-টনা আৰু বেডমিণ্টন প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

সদৌ শেষত অনাগত দিনৰ ক্ৰীড়া সম্পাদক গৰাকীয়ে যেন মহাবিদ্যালয়ৰ ক্ৰীড়া বিভাগটো আগুৱাই লৈ যায় তাৰে কামনা কৰিলোঁ। কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত গুৰুত্বপূৰ্ণ অৱদান আগবঢ়োৱা শ্ৰদ্ধাৰ অতনু ছাৰ, দুদুল ছাৰ, ৰিতুৰাজ ছাৰ আৰু মানস ছাৰ লৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। লগতে মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ত হৈ যোৱা ভুল-ক্ৰুটিবোৰৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা জনাই মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিলোঁ।

ধন্যবাদ
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়

সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

কৃতাৰ্থ খনিকৰ
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

উজনি অসমৰ এক আগশাৰী শিক্ষানুষ্ঠান সোণাৰুদেশ হিচাপে খ্যাত চৰাইদেউ জিলাৰ অন্তৰ্গত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ক গঢ় দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত যিসকল মহান ব্যক্তিয়ে অশেষ ত্যাগ আৰু প্ৰয়াস কৰিছিল তেখেতলোকক সৰ্বপ্ৰথমে শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছোঁ। তেখেতলোকৰ প্ৰচেষ্টাত গঢ়ি উঠা মৰাণ মহাবিদ্যালয়ে আজি ষাঠিটা বছৰ অতিক্ৰম কৰিলে।

সপোন আছিল মৰাণ মহাবিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰা আৰু সেই সপোন বুকুত বান্ধি নামভৰ্তি কৰিছিলোঁ উচ্চতৰ মাধ্যমিক শিক্ষা লাভৰ বাবে ২০২০ চনত। মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতি গঢ়ি উঠা আত্মীয়তা মনোভাৱে পুনৰ উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে মৰাণ মহাবিদ্যালয় ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগত নামভৰ্তি কৰিছিলোঁ। মহাবিদ্যালয়খনৰ সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰখনৰ উন্নয়ন হকে কাম কৰাৰ অফুৰন্ত হেঁপাহ আছিল। সেই হেঁপাহ আগত ৰাখি মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা আগবঢ়াইছিলোঁ। এই সাধাৰণ নিৰ্বাচনত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে আগবঢ়োৱা বিপুল সঁহাৰিৰ ফলত সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে জয়লাভ কৰিছিলোঁ।

এক গধুৰ দায়িত্ব মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে দিয়াৰ পাছৰে পৰা মই নিষ্ঠাৰে মহাবিদ্যালয়খনৰ উন্নয়নৰ হকে কাম কৰা দৃঢ় সংকল্প বান্ধি লৈছিলোঁ। সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছতে প্ৰথমে মোৰ কাম আছিল ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয় আন্তঃ মহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰোৱা। তাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত কেইবাটাও শিতানত বাচনি প্ৰক্ৰিয়া অনুষ্ঠিত কৰোৱা হৈছিল। ২২ জানুৱাৰীৰ পৰা ২৫ জানুৱাৰীলৈকে উত্তৰ লক্ষীমপুৰ এল. টি. কে. মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয় আন্তঃ মহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ে ৫ টাকৈ সন্মান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। তাৰ পাছতে মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উৎসৱত বিভিন্ন শিতানত সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতাসমূহ অনুষ্ঠিত কৰাৰ বাবে প্ৰস্তুতি চলাইছিলোঁ। বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহত সংগীত প্ৰতিযোগিতা, নাট প্ৰতিযোগিতা, ঢোলবাদন, পেঁপা বাদন, আধুনিক নৃত্য, বিয়ানাম, দিহানাম ইত্যাদি কেইবাটাও শিতানত প্ৰতিযোগিতাসমূহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছৰে পৰা মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ লগত এক মধুৰ সম্পৰ্ক গঢ়ি উঠিছিল। তাৰ পাছত ২০ জুন তাৰিখে সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ উদ্যোগত আৰু অসমীয়া বিভাগৰ সহযোগত কলাগুৰু বিষ্ণুপ্ৰসাদ ৰাভা দিৱস উদ্‌যাপন কৰা হয়। সেই অনুষ্ঠানটিত অসমীয়া বিভাগৰ সহকাৰী অধ্যাপক ড° সুজিত ভৰালী ছাৰ নিৰ্দিষ্ট বক্তা হিচাপে উপস্থিত থাকে। মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক নাটকৰ প্ৰতি উৎসাহিত কৰিবৰ বাবে জুলাই মাহৰ ২০ তাৰিখৰ পৰা ৩০ তাৰিখ লৈকে ১০ দিনীয়া নাট কৰ্মশালা আয়োজন কৰোঁ। কৰ্মশালাটিত মুখ্য প্ৰশিক্ষক হিচাপে নন্দিতা বৰকটকী আৰু তিনিজনকৈ সমল ব্যক্তিক নিমন্ত্ৰণ কৰা হয়। মোৰ হেঁপাহ আছিল মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক আধ্যাত্মিক ক্ষেত্ৰৰ লগত জড়িত কৰি এখনি ভাওনা প্ৰদৰ্শন কৰাৰ। সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে এই ক্ষেত্ৰত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় অধ্যক্ষা ড° মিতালী কোঁৱৰ বাইদেউৰ লগত আলোচনা কৰোঁ আৰু এই ক্ষেত্ৰত অধ্যক্ষা মহোদয়াৰ পৰা ইতিবাচক সঁহাৰি লাভ কৰোঁ। যিহেতু মৰাণ মহাবিদ্যালয়ে ষাঠিটা বছৰ অতিক্ৰম কৰিছে, সেয়েহে মহাবিদ্যালয়ৰ বাকৰিত অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ লোৱা হীৰক জয়ন্তী অনুষ্ঠানটিৰ লগত সংগতি ৰাখি ভাওনা প্ৰদৰ্শন কৰিবৰ বাবে ৯ আগষ্ট তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰেক্ষাগৃহত অনুষ্ঠিত হোৱা হীৰক জয়ন্তী অনুষ্ঠানৰ প্ৰথমখন ৰাজহুৱা সভাত ভাওনা প্ৰদৰ্শন কাৰ্যসূচী গ্ৰহণ কৰিবৰ বাবে প্ৰস্তাৱ জনাওঁ। সেই প্ৰস্তাৱৰ প্ৰতি সঁহাৰি জনাই মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়াকে প্ৰমুখ্য কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীবৃন্দ, কৰ্মচাৰীবৃন্দ আৰু হীৰক জয়ন্তী উদ্‌যাপন সমিতি আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ সহযোগত হীৰক জয়ন্তী অনুষ্ঠানটিৰ লগত সংগতি ৰাখি ভাওনা প্ৰদৰ্শন কাৰ্যসূচী গ্ৰহণ কৰা হয়। পৰৱৰ্তী সময়ত মহাবিদ্যালয়ৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় কেইপদমান সামগ্ৰী কিনা হয়।

শেষত সকলোলৈকে ধন্যবাদ জনাইছোঁ যিসকল বক্তিয়ে এই সময়খিনিত সহযোগিতাৰ লগতে দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছিল। মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে কাম কৰাৰ যি মধুৰ অভিজ্ঞতা সেয়া আজীৱন মনত কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিম।

জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

চাহিল হুছেইন
পৰিকলন বিভাগ

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ উত্তৰণৰ সৈতে জড়িত প্ৰত্যেকগৰাকী মহৰ্ষিলৈ গভীৰ শ্ৰদ্ধা তথা সন্মান যাছিলোঁ আৰু লগতে বৰ্তমানত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ লগত জড়িত সকলো ব্যক্তিলৈকে আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু তেওঁলোকৰ সু-স্বাস্থ্য কামনা কৰিলোঁ। মোৰ ওপৰত আস্থা ৰাখি মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে দায়িত্ব ভাৰ অৰ্পণ কৰাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীলৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। গৌৰৰ উজ্জ্বলতাৰ ৬০ টা বছৰ অতিক্ৰম কৰা ঐতিহ্যমণ্ডিত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ এজন ছাত্ৰ হোৱাৰ সুযোগ পোৱাৰ বাবে মই সদায় গৰ্বিত হৈ ৰম।

২০২৩ বৰ্ষত এই মহাবিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰাৰ কিছুদিন পাছতেই মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচন আহি পৰিছিল। উক্ত নিৰ্বাচনত মই মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ সম্পাদক ৰূপে প্ৰতিদ্বন্দিতা আগবঢ়াইছিলোঁ আৰু এই নিৰ্বাচনত মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ মৰম আৰু সমৰ্থনত মই জয়যুক্ত হ'বলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ। শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ সম্পাদক ৰূপে দায়িত্বভাৰ হাতত লোৱাৰ পাছতেই গোলাঘাটৰ বৰপথাৰ মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত আন্তঃ মহাবিদ্যালয়ৰ ভাৰ উত্তোলন প্ৰতিযোগিতাত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ প্ৰণয় প্ৰতীম গগৈয়ে প্ৰথম স্থান দখল কৰি মহাবিদ্যালয়লৈ গৌৰৱ কঢ়িয়াই আনে। ইয়াৰ পাছতেই মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া 'সপ্তাহ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উৎসৱ' অনুষ্ঠিত হয়। এই বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহত ল'ৰা-ছোৱালী উভয়তে শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ সকলোবোৰ প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উৎসাহ আৰু সমৰ্থনেৰে সকলোবোৰ প্ৰতিযোগিতা সফলভাৱে ৰূপায়ন হয়।

ইয়াৰ পাছতেই শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে মোৰ প্ৰধান দায়িত্ব আহি পৰে মহাবিদ্যালয়ৰ শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ কোঠা দুটা উন্নত কৰি তোলা, যাতে মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে কোনো অসুবিধা নোহোৱাকৈ শৰীৰ চৰ্চা কৰিব পাৰে। তাৰ বাবে যিহেতু ছাত্ৰীৰ শৰীৰ চৰ্চা কোঠাটো বন্ধ হৈ আছিল সেই কোঠাটো প্ৰতিজ্ঞা মৰ্মে উন্নীত কৰি নতুনকৈ আৰম্ভণি কৰা হয়। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সুবিধাৰ বাবে দুয়োটা কোঠাৰ উন্নীতকৰণৰ কাম হাতত লোৱাৰ লগতে অনুশীলনৰ বাবে কিছু প্ৰয়োজনীয় সা-সৰঞ্জাম ক্ৰয় কৰা হয়।

শেষত মোৰ কাৰ্যকালত বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন প্ৰকাৰে সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা সকলোলৈকে মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। মোৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ৰ শৰীৰ চৰ্চা বিভাগটো উন্নীত কৰিবলৈ যিখিনি কৰিব পাৰোঁ সকলোখিনি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ, যদিও বহু কাম আধৰুৱা কৈ থাকি গ'ল তাৰ বাবে মই সকলোৰে আগত ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী। মই এইয়াই অনুৰোধ জনাওঁ যে আগন্তক বছৰৰ শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ সম্পাদকৰ দায়িত্বত থকাজনে সূচাৰু ৰূপে সকলো কাম সম্পন্ন কৰে।

সদৌ শেষত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো ব্যক্তিকে পুনৰবাৰ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰি প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

ধন্যবাদ
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়

সমাজসেৱা বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

মুস্কানা নাগ
শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগ

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে সেইসকল চিৰনমস্য ব্যক্তিলৈ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম জনাইছোঁ। যি সকল ব্যক্তিৰ নিস্বাৰ্থ ত্যাগ অহোপুৰুষাৰ্থ আৰু আপ্ৰাণ চেষ্টাত মৰাণ অঞ্চলত উচ্চ স্থলী মৰাণ মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিছিল।

মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতি কিবা এটা কৰি থৈ যোৱাৰ মোৰ দুৰ্বাৰ হেঁপাহৰ বাবে মই ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত সমাজসেৱা সম্পাদিকাৰ পদত নিজৰ প্ৰতিদ্বন্দিতা আগবঢ়াইছিলোঁ। উক্ত পদটিৰ বাবে মোক যোগ্য বুলি বিবেচনা কৰি জয়যুক্ত কৰাৰ বাবে মই মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰত্যেকজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক অশেষ ধন্যবাদ জনাইছোঁ।

মোৰ কাৰ্যকালৰ আৰম্ভণিতে অনুষ্ঠিত হোৱা ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উৎসৱত মোৰ বিভাগৰ পৰা মহাবিদ্যালয়ৰ শ্ৰেষ্ঠ স্বচ্ছ বিভাগ আৰু একমাত্ৰ ছাত্ৰী নিৱাসৰ শ্ৰেষ্ঠ স্বচ্ছ কোঠা প্ৰতিযোগিতা দুটি সফলভাৱে অনুষ্ঠিত কৰোঁ। ইয়াৰ পাছতেই মহাবিদ্যালয়ৰ চৌপাশ আৰু ছাত্ৰী নিৱাসৰ চৌপাশ পৰিস্কাৰ কৰাৰ কাৰ্যসূচী হাতত লওঁ। এনেদৰে মহাবিদ্যালয়ত মাজে সময়ে সৰু বৰ কাৰ্যসূচী হাতত লোৱাৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰত্যেকটো বিভাগত দুটাকৈ ঝাডু আৰু এটাকৈ ডাচবিনৰ ব্যৱস্থা কৰিছিলোঁ লগতে কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ছাত্ৰী নিৱাসত ডাচবিনৰ ব্যৱস্থা কৰিছিলোঁ।

মহাবিদ্যালয়ৰ হকে কৰা এই সকলো কাৰ্যসূচীতে মোৰ লগত থাকি সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা এই বিভাগৰ তত্বাৱধায়ক শ্ৰদ্ধাৰ নবীন গগৈ ছাৰ আৰু শ্ৰদ্ধাৰ ড° মামনী ফুকন বৰগোহাঁই বাইদেউলৈ মোৰ অন্তৰৰ নিভৃত কোণৰ পৰা ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। লগতে এই ক্ষেত্ৰত দিহা-পৰামৰ্শ আৰু সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষা, কতৃপক্ষ, প্ৰত্যেকজন অগ্ৰজ-অনুজ, মোৰ বন্ধু-বান্ধবী সকলোলৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

এই গুৰু দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰি মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতি কি কৰিব পাৰিলোঁ-নোৱাৰিলোঁ কিমান দূৰ সফল হলোঁ আপোনালোকে বিবেচনা কৰিব। তথাপিও যিমান পাৰিলোঁ সুকলমে কৰিবলৈ সম্পূৰ্ণ চেষ্টা কৰিলোঁ। মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হৈ যোৱা ভুল-ভ্ৰান্তিবোৰৰ বাবে মই সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থী।

সৰ্বশেষত অনাগত দিনবোৰত মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি আৰু উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মোৰ চমু প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিলোঁ।

ধন্যবাদ
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়
জয়তু ছাত্ৰ-একতা সভা

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

টুটুমণি গগৈ
শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগ

নমস্কাৰ,

পোন প্ৰথমে মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ লগত জড়িত সকলো ব্যক্তিলৈ শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। মই শ্ৰীমতী টুটুমণি গগৈ। মই মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগৰ পঞ্চম ষাণ্মাসিকৰ এগৰাকী ছাত্ৰী লগতে মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা পদৰ সম্পাদিকা।

মৰাণ মহাবিদ্যালয়ত যেতিয়াৰ পৰা মই সম্পাদিকা হিচাপে জয়যুক্ত হ'লোঁ তেতিয়াৰ পৰাই মৰাণ মহাবিদ্যালয় লগত জড়িত বিভিন্নধৰণৰ কাম-কাজত লিপ্ত হৈ পৰিছিলোঁ, যিমান পাৰোঁ কাৰ্যকালত থকা সময়খিনিত মহাবিদ্যালয়খনৰ উন্নতি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ।

জয়ী হৈ পোন প্ৰথমে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাটো পৰিস্কাৰ কৰাৰ লগতে সুন্দৰভাৱে সজাই তুলিছিলোঁ। তাৰ পিছত আহি পৰিল মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ 'ব্ৰহ্মপুত্ৰ উৎসৱ'। ব্ৰহ্মপুত্ৰ উৎসৱত মোৰ বিভাগৰ আটাইতকৈ আকৰ্ষিত প্ৰতিযোগিতা—

1) Miss Morcan college
2) Traditional Dress Competition.
3) Bride Competition
4) Badminton Competition
5) Carrom Competition.
6) Chess Competition আদি অনুষ্ঠিত কৰিলোঁ।

ইয়াৰ পিছত আহি পৰিল ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাটোৰ প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰী যেনে- ডাচবিন, বাল্টি, মগ্ ইত্যাদিবোৰ ক্ৰয় কৰোঁ। তাৰ লগতে ছাত্ৰীৰ সুবিধাৰ্থে উন্নত মানদণ্ডৰ Nepkin যোগান ধৰোঁ আৰু পানী সমস্যা দূৰ কৰা হয়। লগতে ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ দৰ্জাসমূহ মেৰামতি কৰোৱা হয়।

তাৰ পিছত আহিল National Sports Day 29 August, 2024. Department of Games & Sports আৰু NSS unit, Moran College ৰ সৈতে লগ হৈ এই অনুষ্ঠানটি সন্দুৰভাৱে অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

কিছু কাম কৰিম বুলিও সময়ৰ নাটনিৰ বাবে ৰৈ গ'লোঁ আৰু এই সময়খিনিত মই আপোনালোকৰ মনত যদি দুখ দিছিলোঁ তাৰ বাবে আপোনালোকৰ ওচৰত মই ক্ষমা বিচাৰিছোঁ।

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাটো সুন্দৰকৈ ৰখাৰ দায়িত্ব সম্পাদিকা লগতে আপোনালোকৰ সকলোৰে দায়িত্ব।

মোৰ কাৰ্যকালত যিমানখিনি কাম কৰিলোঁ সেই কামৰ বাবে সহায়-সহযোগ আগবঢ়োৱা ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়াৰ লগতে মোৰ শিক্ষয়িত্ৰী-তত্ত্বাৱধায়ক সকলক আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ধন্যবাদ
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়

ছাত্ৰ জিৰণি কোঠা সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

কৈলাশ নায়ক
সমাজতত্ত্ব বিভাগ

নমস্কাৰ,

প্ৰতিবেদনৰ প্ৰাকক্ষণত এই মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ লগত জড়িত হৈ থকা তথা সকলো ব্যক্তিলৈ শ্ৰদ্ধা আৰু সেৱা নিবেদিছোঁ। তেওঁলোকৰ যি কষ্ট আৰু শ্ৰমৰ ফলত আজি এই মহাবিদ্যালয়খনে গৌৰৱোজ্জ্বল ৬০ টা বৰ্ষত খোজ দিবলৈ সক্ষম হৈছে সেইসকল ব্যক্তিক শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱৰিছো।

মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ কিছু উন্নতি কৰাৰ মানসিকতাৰে মই ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত মই ছাত্ৰ জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদকৰ পদত প্ৰাৰ্থীত্ব আগবঢ়াইছিলোঁ আৰু আপোনালোকে মোক উপযুক্ত বুলি ভাবি জয়যুক্ত কৰাৰ বাবে সকলোলৈ এই ক্ষণতে অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

এই পদত দায়িত্ব পোৱাৰ পাছতে মোৰ প্ৰথম দায়িত্ব আছিল ছাত্ৰ জিৰণি কোঠাটো পৰিষ্কাৰ কৈ ৰখা এই দায়িত্ব মই সূচাৰু ৰূপে পালন কৰিবলৈ বহুত চেষ্টা কৰিছিলোঁ। তাৰ পাছত মই বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহত মোৰ বিভাগত কেইবাটাও প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰিলোঁ। এনেদৰে মই যিমান পাৰোঁ সকলো কৰ্ম সূচাৰুকৈ কৰিৰলৈ চেষ্টা কৰিলোঁ। বাকী আপোনালোকৰ বিচাৰ্য বিষয়...।

মোৰ লগত প্ৰত্যেক সময়তে ছাঁৰ দৰে থাকি সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা তত্বাৱধায়কদ্বয় লৈ অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

শেষত এটাই ক'ব বিচাৰিম যে- আমি সকলোৱে আমাৰ নিজৰ মহাবিদ্যালয়খন পৰিষ্কাৰ কৰি ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰিলেহে মহাবিদ্যালয়খন আগুৱাই যাব। গতিকে সকলোকে মহাবিদ্যালয়খন নিকা কৰি ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰে যেন।

ধন্যবাদ
জয়তু মৰাণ মহাবিদ্যালয়

২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উৎসৱৰ ফলাফলসমূহ

সংগীত প্ৰতিযোগিতা ঃ

ভূপেন্দ্ৰ সংগীত ঃ

প্ৰথম ঃ কৌস্তভ বৰগোহাঁই
দ্বিতীয় ঃ তৰালী চাংমাই
তৃতীয় ঃ ভিতালী দেউৰী
বিচাৰকৰ বিশেষ বঁটা ঃ
ঃ পোহৰ বুঢ়াগোঁহাই

বিষ্ণুৰাভা সংগীত ঃ

প্ৰথম ঃ কৌস্তভ বৰগোহাঁই
দ্বিতীয় ঃ ভিতালী দেউৰী
তৃতীয় ঃ চিত্ৰৰঞ্জন দুৱৰা

পাৰ্বতী প্ৰসাদ বৰুৱা সংগীত ঃ

প্ৰথম ঃ কৌস্তভ বৰগোহাঁই
দ্বিতীয় ঃ ভিতালী দেউৰী
তৃতীয় ঃ চিমন গগৈ
বিচাৰকৰ বিশেষ বঁটা ঃ
ঃ নিহাৰীকা গগৈ

জয়ন্ত হাজৰীকা সংগীত ঃ

প্ৰথম ঃ কৌস্তভ বৰগোহাঁই
দ্বিতীয় ঃ ভিতালী দেউৰী
তৃতীয় ঃ চিত্ৰৰঞ্জন দুৱৰা

বৰগীত ঃ

প্ৰথম ঃ নীলাক্ষি বড়া
দ্বিতীয় ঃ ভিতালী দেউৰী
বিচাৰকৰ বিশেষ বঁটা ঃ
ঃ চয়নিকা বড়া
শ্ৰেষ্ঠ নাটকঃ শামুক
দ্বিতীয় শ্ৰেষ্ঠ নাটক ঃ মা
শ্ৰেষ্ঠ অভিনেতা ঃ ধীৰাজ জ্যোতি গগৈ
দ্বিতীয় শ্ৰেষ্ঠ অভিনেতা ঃ উদ্দিপন দেউৰী
শ্ৰেষ্ঠ অভিনেত্ৰী ঃ চিন্ময়ী সন্দিকৈ
দ্বিতীয় শ্ৰেষ্ঠ অভিনেত্ৰী ঃ অংকিতা দত্ত

নৃত্য প্ৰতিযোগিতা ঃ

আধুনিক নৃত্য ঃ

প্ৰথম ঃ ভৃগু চাংমাই
দ্বিতীয় ঃ অন্বেষা ফুকন।
তৃতীয় ঃ দৰ্শনা ফুলকোঁৱৰ।

সত্ৰীয়া নৃত্য ঃ

প্ৰথম ঃ ইন্দুমণি গগৈ।
দ্বিতীয় ঃ দৰ্শনা ফুলকোঁৱৰ।

বিহু নৃত্য ঃ

প্ৰথম ঃ লোনা ঘৰফলীয়া।
দ্বিতীয় ঃ কাব্যশ্ৰী বৰা।
তৃতীয় ঃ লীনা ঘৰফলীয়া।

দলীয় নৃত্য ঃ

প্ৰথম ঃ কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ছাত্ৰী নিৱাসৰ দল।
দ্বিতীয় ঃ ইংৰাজী বিভাগৰ দল।
তৃতীয় ঃ মুলাগাভৰু দল।

বিয়ানাম ঃ

প্ৰথম ঃ ঝৰ্ণা গগৈ
দ্বিতীয় ঃ প্ৰিয়াক্ষী দিহিঙীয়া
তৃতীয় ঃ নীহাৰিকা গগৈ

দিহানাম ঃ

প্ৰথম ঃ ভিতালী দেউৰীৰ দল
দ্বিতীয় ঃ পোহৰ বৰগোহাঁইৰ দল
তৃতীয় ঃ গাৰ্গী গগৈৰ দল

ঢোল বাদন প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ নৱৰাজ শৰ্মা।
দ্বিতীয় ঃ হিৰণজ্যোতি গগৈ
বিচাৰকৰ বিশেষ বঁটা ঃ
ঃ জিন্টু গগৈ

পেঁপা বাদন প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ নৱৰাজ শৰ্মা।

বিচাৰকৰ বিশেষ বঁটা ঃ

ঃ জিন্টু গগৈ

খোল বাদন প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ নৱৰাজ শৰ্মা।

বিচাৰকৰ বিশেষ বঁটা ঃ

ঃ বিবেকানন্দ ফুকন

বাঁহী বাদনৰ ফলাফল ঃ

উদগনীমূলক বঁটা ঃ জিন্টু গগৈ

কইনা প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ বৃষ্টি শ্যাম।
দ্বিতীয় ঃ বৰ্ণালী উপাধ্যায়।
তৃতীয় ঃ সোণালী দে।

পৰম্পৰাগত সাজপাৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ পল্লৱী তামাং।
দ্বিতীয় ঃ লিজা ফুকন।
তৃতীয় ঃ নেহা সোণোৱাল।

বেডমিণ্টন প্ৰতিযোগিতা ঃ

ছোৱালী (Single) ঃ

প্ৰথম ঃ দীক্ষিতা গগৈ।
দ্বিতীয় ঃ অদিতি কোঁৱৰ।
তৃতীয় ঃ মনালিচা গগৈ।

(Doubles)

প্ৰথম ঃ অদিতি কোঁৱৰ আৰু দীক্ষিতা গগৈ।
দ্বিতীয় ঃ চনিয়া সোণোৱাল আৰু মনালিচা গগৈ।

কেৰম প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ ভূমিকা চ'লা।
দ্বিতীয় ঃ শ্যামলী ৰাজকুমাৰী।
তৃতীয় ঃ উনুৰা বেগম।

Miss Moran College :

প্ৰথম ঃ বৃষ্টি শ্যাম।
দ্বিতীয় ঃ লিনা ঘৰফলীয়া।
তৃতীয় ঃ গায়ত্ৰী সোণোৱাল।

তৰ্ক প্ৰতিযোগিতা ঃ

শ্ৰেষ্ঠ তাৰ্কিক ঃ মলয়া কোঁচ
দ্বিতীয় শ্ৰেষ্ঠ তাৰ্কিক ঃ দেৱজিৎ গগৈ।
তৃতীয় শ্ৰেষ্ঠ তাৰ্কিক ঃ হিৰণজ্যোতি ফুকন
আৰু উৎপল বৰগোহাঁই

বক্তৃতা প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ শীৰ্ষজ্যোতি মহন
দ্বিতীয় ঃ দেৱজিৎ গগৈ
তৃতীয় ঃ মলয়া কোঁচ

আকস্মিক বক্তৃতা প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ পোহৰ বুঢ়াগোহাঁই
দ্বিতীয় ঃ মলয়া কোঁচ
তৃতীয় ঃ ধীৰাজ জ্যোতি গগৈ

দলীয় আলোচনা প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ হিৰণজ্যোতি ফুকন।
দ্বিতীয় ঃ নৱদ্বীপ চুতীয়া।
তৃতীয় ঃ দেৱজিৎ গগৈ আৰু মলয়া কোঁচ।

কৱিতা আবৃত্তি (হিন্দী) ঃ

প্ৰথম ঃ নৱদ্বীপ চুতীয়া।
দ্বিতীয় ঃ নিশিতা গগৈ।
তৃতীয় ঃ প্ৰজ্ঞা সিনহা।

কৱিতা আবৃত্তি (ইংৰাজী) ঃ

প্ৰথম ঃ নৱদ্বীপ চুতীয়া।
দ্বিতীয় ঃ ত্ৰিধাৰা ফুকন
তৃতীয় ঃ অংকিতা দত্ত (উদ্ভিদ বিজ্ঞান বিভাগ)

কৱিতা আবৃত্তি (অসমীয়া) ঃ

প্ৰথম ঃ অভিজিৎ চুতীয়া।
দ্বিতীয় ঃ ভূপালী কাকতি।
তৃতীয় ঃ গাৰ্গী গগৈ।

বাতৰি পৰিৱেশন (অসমীয়া) ঃ

প্ৰথম ঃ অভিজিৎ চুতীয়া।
দ্বিতীয় ঃ কনচেং গুৰুং।
তৃতীয় ঃ প্ৰজ্ঞা সিনহা।
প্ৰাৰ্থনা বৰগোঁহাই।

বাতৰি পৰিৱেশন (ইংৰাজী) ঃ

প্ৰথম ঃ নৱদ্বীপ চুতীয়া।
দ্বিতীয় ঃ প্ৰজ্ঞা সিনহা।
তৃতীয় ঃ আভাৰাণী কুমাৰ
অংকিতা দত্ত (ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ)

বাতৰি পৰিৱেশন (হিন্দী) ঃ

প্ৰথম ঃ নিশিতা গগৈ

দ্বিতীয় ঃ দেৱজিৎ গগৈ
তৃতীয় ঃ ভূপালী কাকতি
বিচাৰকৰ বিশেষ বঁটা ঃ
নৰদ্বীপ চুতীয়া

কুইজ প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম দল ঃ নৰদ্বীপ চুতীয়া
ৰবী ৰাজকোঁৱৰ।
দ্বিতীয় দলঃ স্বস্তিকা ভৰদ্বাজ
মলয়া কোঁচ।
তৃতীয় দলঃ অভিজিৎ চুতীয়া
ভূপালি কাকতি।

শ্ৰেষ্ঠ স্বচ্ছ বিভাগ ঃ

প্ৰথম ঃ প্ৰাণী বিজ্ঞান বিভাগ।
দ্বিতীয় ঃ বুৰঞ্জী বিভাগ।
তৃতীয় ঃ শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগ।

ছাত্ৰী নিৱাসৰ শ্ৰেষ্ঠ স্বচ্ছ কোঠাঃ

প্ৰথম ঃ কোঠা নং ১৭ (ফাৰাহিন বেগম, মমিতা টায়ে, ভাগ্যশ্ৰী গগৈ)
দ্বিতীয় ঃ কোঠা নং ১৫ (চয়নিকা বড়া, কাব্যশ্ৰী বৰা, শিৱানী কটকী)
তৃতীয় ঃ কোঠা নং ০৫ (নেহা গগৈ, অন্তৰা কোঁৱৰ, জুহি চাওলু)

টেকেলী ভঙা প্ৰতিযোগিতা ঃ

উনাৰা বেগম, প্ৰিয়ংকা গোৱালা, ভূমিকা চনা, জোনমণি ফুকন।

ৰংগোলী প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ প্ৰীতি চাহ আৰু পল্লৱী তামাং লামা।
দ্বিতীয় ঃ নন্দিনী পৰ্জা আৰু নৱনীতা তচা।
তৃতীয় ঃ ত্ৰিধাৰা ফুকন আৰু দৰ্শনা ফুলকোঁৱৰ।
বিচাৰকৰ বিশেষ বঁটা ঃ
প্ৰশান্ত গগৈ আৰু প্ৰিয়াক্ষী দিহিঙীয়া।

চকী খেল ঃ

প্ৰথম ঃ গায়ত্ৰী সোণোৱাল।
দ্বিতীয় ঃ লেখিকা দত্ত।
তৃতীয় ঃ পংখী বৰুৱা।

চিত্ৰাংকণ প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ ৰূপম সন্দিকৈ।
দ্বিতীয় ঃ প্ৰিয়ংকা চেতিয়া।
তৃতীয় ঃ সঞ্জনা ফুকন।
প্ৰশান্ত গগৈ।

পোষ্টাৰ মেকিং প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ অংকিতা গগৈ।
দ্বিতীয় ঃ পাৰংগিতা বড়া
তৃতীয় ঃ প্ৰীতি চাহ।
উদগনীমূলক বঁটা ঃ সঞ্জনা ফুকন।

নীলা খামৰ চিঠি প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ জোনমণি ফুকন
দ্বিতীয় ঃ আচিত্ৰা মালা বৰঠাকুৰ।
তৃতীয় ঃ হিমাদ্ৰী চাংমাই।

ঠাইতে লিখা কৱিতা প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ নীলাক্ষি বড়া।
দ্বিতীয় ঃ গৌতম ফুকন।
তৃতীয় ঃ প্ৰজ্ঞা সিনহা।

কৱিতা পাণ্ডুলিপি প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ অভিজিত চুতীয়া।
দ্বিতীয় ঃ ভূপালী কাকতী।
তৃতীয় ঃ ত্ৰিধাৰা ফুকন।

প্ৰবন্ধ প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ দেৱজিৎ গগৈ।
দ্বিতীয় ঃ কণিকা কাকতি।
তৃতীয় ঃ ভূপালী কাকতি।

ঠাইতে লিখা অনুগল্প প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ আভাৰাণী কুমাৰ।
দ্বিতীয় ঃ ত্ৰিধাৰা ফুকন।
তৃতীয় ঃ অংকিতা গগৈ।
ছায়ামণি বৰা।

গল্প পাণ্ডুলিপি প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ অভিজিৎ চুতীয়া।
দ্বিতীয় ঃ ত্ৰিধাৰা ফুকন।
তৃতীয় ঃ গৌতম ফুকন।
উদগনীমূলক বঁটা ঃ আচিত্ৰা মালা বৰঠাকুৰ।

গ্ৰন্থ সমালোচনা প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ দেৱজিৎ গগৈ।

দ্বিতীয় ঃ গৌতম ফুকন।
তৃতীয় ঃ অভিজিৎ চুতীয়া।
উদগনীমূলক বঁটা ঃ ভূপালী কাকতি।
অন্তৰা কোঁৱৰ।

প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ ভূগোল বিভাগ।
দ্বিতীয় ঃ অসমীয়া বিভাগ।
তৃতীয় ঃ প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগ।
উদগনীমূলক বঁটা ঃ অৰ্থনীতি বিভাগ।

শ্ৰেষ্ঠ প্ৰবন্ধ ঃ মৃণালী হাজৰিকা (অসমীয়া বিভাগ)
আচিত্ৰা মালা বৰঠাকুৰ (ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ)

শ্ৰেষ্ঠ সম্পাদকীয় ঃ ভূগোল বিভাগ।

শ্ৰেষ্ঠ আখৰ লিপি ঃ ভূগোল বিভাগ।

শ্ৰেষ্ঠ বেটুপাত ঃ অসমীয়া বিভাগ।
প্ৰাণী বিজ্ঞান বিভাগ।

শ্ৰেষ্ঠ অলংকৰণ ঃ বুৰঞ্জী বিভাগ (দলীয়)
ৰূপম সন্দিকৈ (ইংৰাজী বিভাগ)

চটফুট প্ৰতিযোগিতা ঃ

ল'ৰা ঃ
প্ৰথম ঃ চিণ্টু ফুকন
দ্বিতীয় ঃ অংকুশ আৰান্ধাৰা
তৃতীয় ঃ জিন্টু পাংগিং

ছোৱালী ঃ
প্ৰথম ঃ নিশিতা গড়
দ্বিতীয় ঃ প্ৰিয়ংকা গোৱালা
তৃতীয় ঃ প্ৰিয়াক্ষী ভৰালী

লং-জাপ প্ৰতিযোগিতা ঃ

ল'ৰা ঃ
প্ৰথম ঃ জিন্টু পাংগিং
দ্বিতীয় ঃ বিমান ছেত্ৰী
তৃতীয় ঃ সৌৰভজ্যোতি বৰগোহাঁই

ছোৱালী ঃ
প্ৰথম ঃ ডলী গগৈ
দ্বিতীয় ঃ ৰুমী গগৈ
তৃতীয় ঃ মনালিচা গগৈ।

জেভলিন থ্ৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ

ল'ৰা ঃ
প্ৰথম ঃ কৰণ পুতী
দ্বিতীয় ঃ চাহিল কুমাৰ
তৃতীয় ঃ অবিনাশ ফুকন

ছোৱালী ঃ
প্ৰথম ঃ ডলী গগৈ
দ্বিতীয় ঃ তৰালী বৰগোহাঁই
তৃতীয় ঃ প্ৰিয়ংকা গোৱালা

ডিচকাচ থ্ৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ

ল'ৰা ঃ
প্ৰথম ঃ মহেশ পাতিৰি
দ্বিতীয় ঃ ৰবী ৰাজখোৱা
তৃতীয় ঃ অনুৰাগ গগৈ

ছোৱালী ঃ
প্ৰথম ঃ প্ৰিয়াক্ষী ভৰালী
দ্বিতীয় ঃ ডলী গগৈ
তৃতীয় ঃ জ্যোতিকা মহন

দৌৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ

১০০ মিটাৰ ঃ

ল'ৰা ঃ
প্ৰথম ঃ দীপজ্যোতি লেখাৰু
দ্বিতীয় ঃ অনুপ দাস
তৃতীয় ঃ জিন্টু পাংগিং

ছোৱালী ঃ
প্ৰথম ঃ বিৰাজ মণি ঘাটোৱাৰ
দ্বিতীয় ঃ প্ৰিয়াক্ষী ভৰালী
তৃতীয় ঃ শিৱানী কোঁৱৰ ,
শিৱানী সোণোৱাল

২০০ মিটাৰ ঃ

ল'ৰা ঃ
প্ৰথম ঃ দীপজ্যোতি লেখাৰু
দ্বিতীয় ঃ অনুপ দাস
তৃতীয় ঃ অভ্যয় তাঁতী

ছোৱালী ঃ

প্ৰথম ঃ বিৰাজমণি ঘাটোৱাৰ
দ্বিতীয় ঃ প্ৰিয়াক্ষী ভৰালী
তৃতীয় ঃ ডলী গগৈ

৪০০ মিটাৰ ঃ

ল'ৰা ঃ

প্ৰথম ঃ দীপজ্যোতি লেখাৰু
দ্বিতীয় ঃ অনুপ দাস
তৃতীয় ঃ অভয় তাঁতী।

ছোৱালী ঃ

প্ৰথম ঃ ডলী গগৈ
দ্বিতীয় ঃ তৰালী বৰগোহাঁই
তৃতীয় ঃ নৱনীতা তচা।

৮০০ মিটাৰ ঃ

ছোৱালী ঃ

প্ৰথম ঃ নৱনীতা তচা
দ্বিতীয় ঃ শিৱানী কুৰ্মী।
তৃতীয় ঃ ডলী গগৈ

ল'ৰা ঃ

প্ৰথম ঃ মহেশ পাতিৰি
দ্বিতীয় ঃ দীপজ্যোতি লেখাৰু
তৃতীয় ঃ অভ্যম তাঁতী

ৰিলে দৌৰ ঃ

ল'ৰা ঃ

প্ৰথম ঃ অভ্যয় তাঁতী আৰু অনুপ দাস
দ্বিতীয় ঃ দীপজ্যোতি লেখাৰু আৰু মাইকেল ফুকন
তৃতীয় ঃ উদয় ভুজেল আৰু মহেশ পাতিৰি

ছোৱালী ঃ

প্ৰথম ঃ ডলী গগৈ আৰু অনিতা কিচান
দ্বিতীয় ঃ তৰালী বৰগোহাঁই আৰু ৰুমী গগৈ
তৃতীয় ঃ সংগীতা বকলীয়াল আৰু চন্দা তামাং

খো-খো প্ৰতিযোগিতা ঃ

ল'ৰা ঃ

প্ৰথম ঃ ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ
দ্বিতীয় ঃ সমাজতত্ব বিভাগ

মাৰাথান দৌৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ

ল'ৰা ঃ

প্ৰথম ঃ গৌৰৱ টাইড
দ্বিতীয় ঃ অভ্যয় তাঁতী।
তৃতীয় ঃ মহেশ পাতিৰি

ছোৱালী ঃ

প্ৰথম ঃ অনিতা কিচান
দ্বিতীয় ঃ ডলী গগৈ
তৃতীয় ঃ তৰালী বৰগোহাঁই

ৰচী টনা প্ৰতিযোগিতা ঃ

ছোৱালী ঃ

প্ৰথম ঃ কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ছাত্ৰী নিৱাস।
দ্বিতীয় ঃ ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

ল'ৰা ঃ

প্ৰথম ঃ ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ
দ্বিতীয় ঃ সমাজতত্ব বিভাগ।

ভলী বল প্ৰতিযোগিতা ঃ

ল'ৰা ঃ

প্ৰথম ঃ ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ
দ্বিতীয় ঃ পদাৰ্থ বিজ্ঞান বিভাগ

ফুটবল প্ৰতিযোগিতা ঃ

ল'ৰা ঃ

প্ৰথম ঃ গণিত বিভাগ
দ্বিতীয় ঃ সমাজতত্ব বিভাগ
Man of the Match : বিকাশ পাংগিং

ক্ৰিকেট প্ৰতিযোগিতা ঃ

ল'ৰা ঃ

প্ৰথম ঃ প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগ
দ্বিতীয় ঃ ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ
Man of the Match : দীপাংকৰ চুতীয়া

সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰা প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ অসমীয়া বিভাগ
দ্বিতীয় ঃ ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ
অৰ্থনীতি বিভাগ
তৃতীয় ঃ ভূগোল বিভাগ
পদাৰ্থ বিজ্ঞান বিভাগ

Mr. Moran College :

প্ৰথম ঃ অনুৰাগ গগৈ

Strong Man :

প্ৰথম ঃ প্ৰণয় প্ৰতীম গগৈ

Champion of Champions (Arm Wrestling)

প্ৰথম ঃ চাহিল কুমাৰ

কলা বীথিকা

অংকিতা গগৈ,
ভূগোল বিভাগ
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

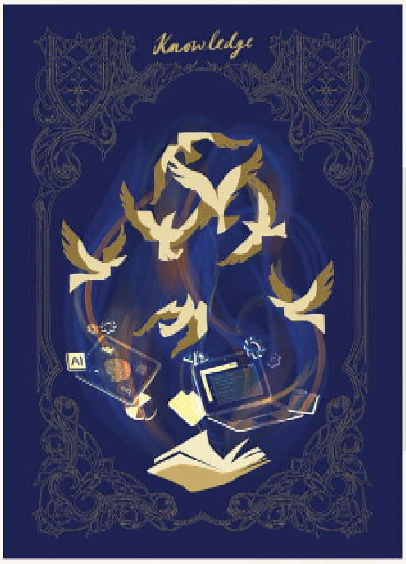

হৰ্ষিতা চেতিয়া
তৃতীয় ষাণ্মাসিক
Electronic product Design
Dept. of Design
IIT Guwahati
অতিথি শিল্পী

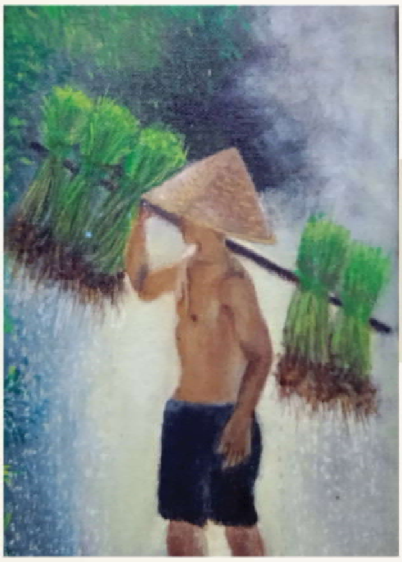

চয়নিকা বৰা
বুৰঞ্জী বিভাগ
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

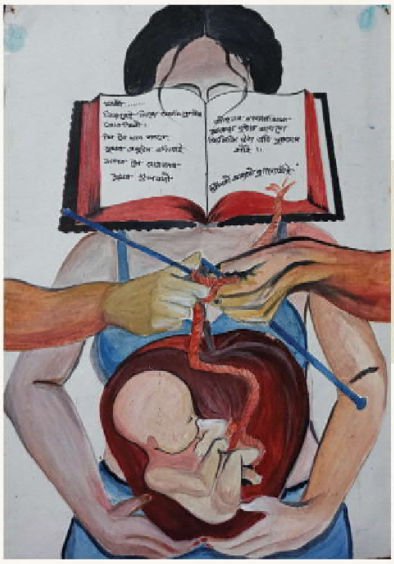

কাব্যশ্ৰী বুঢ়াগোহাঁই
ভূগোল বিভাগ
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

ৰূপম সন্দিকৈ
ইংৰাজী বিভাগ
চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২১-২৪ বৰ্ষত শ্ৰেষ্ঠ ফলপ্ৰাপ্ত বিভাগীয় ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ আলোকচিত্ৰ

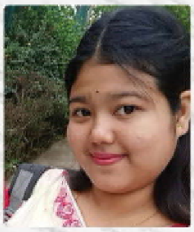

তুলিকা বৰুৱা
অসমীয়া বিভাগ
CGPA ৭.২৭

চুমু বাইলুং
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ
CGPA ৭.৬৫

ৰিণিম ৰঞ্জন কাশ্যপ
পদাৰ্থ বিজ্ঞান বিভাগ
CGPA ৭.৬৫

সংগীতা বকলীয়াল
গণিত বিভাগ
CGPA ৭.২৪

প্ৰীতি শ্বাহ
প্ৰাণী বিজ্ঞান বিভাগ
CGPA ৮.৬২

ত্ৰিধাৰা ফুকন
ইংৰাজী বিভাগ
CGPA ৭.০৭

ৰিচামনি কোঁচ
সমাজতত্ব বিভাগ
CGPA ৭.০৭

মনীষা উপাধ্যায়
শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগ
CGPA ৮.০১

নন্দিনী পৰ্জা
দৰ্শন বিভাগ
CGPA ৬.৯৪

নিশিতা গগৈ
উদ্ভিদ বিজ্ঞান বিভাগ
CGPA ৮.৪৬

এষণা শৰ্মা
বুৰঞ্জী বিভাগ
CGPA ৭.১৭

অভিজিৎ চুতীয়া
ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ
CGPA ৯.০০

পলাশ বৰুৱা
ভূগোল বিভাগ
CGPA ৮.০৮

অন্তৰা ফুকন
অৰ্থনীতি বিভাগ
CGPA ৭.১৮

এটি-দুটি উজ্বল নক্ষত্ৰ

অভিজিৎ চুতীয়া
শ্ৰেষ্ঠ সাহিত্যিক

কৌস্তুভ বৰগোহাঁই
শ্ৰেষ্ঠ গায়ক

মলয়া কোঁচ
শ্ৰেষ্ঠ তাৰ্কিক

ধিৰাজজ্যোতি গগৈ
শ্ৰেষ্ঠ অভিনেতা

দীপজ্যোতি লেখাৰু
শ্ৰেষ্ঠ খেলুৱৈ

ডলী গগৈ
শ্ৰেষ্ঠ খেলুৱৈ

প্ৰণয় প্ৰীতম গগৈ
শ্ৰেষ্ঠ দেহশ্ৰী

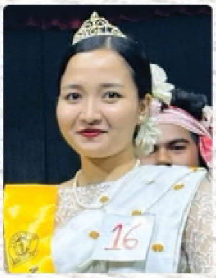
বৃষ্টি শ্যাম
মিচ. মৰাণ কলেজ

অনুৰাগ গগৈ
মিষ্টাৰ মৰাণ কলেজ

২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱত স্থানপ্ৰাপ্তসকল ঃ

অংকিতা দত্ত
অনুকৃতি প্ৰতিযোগিতাত দ্বিতীয় স্থান

মানৱ দেৱনাথ
তবলা বাদন প্ৰতিযোগিতাত বিচাৰকৰ বিশেষ বঁটা

বাস্তৱ গগৈ
ঠাইতে অঁকা চিত্ৰাংকণ প্ৰতিযোগিতাত
দ্বিতীয় স্থান

নৱৰাজ শৰ্মা
পেঁপা বাদন প্ৰতিযোগিতাত
তৃতীয় স্থান

দেৱজিৎ গগৈ
বক্তৃতা প্ৰতিযোগিতাত বিচাৰকৰ বিশেষ বঁটা

২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়াসকল

বিৰাজ বিকাশ গগৈ
সভাপতি

ডিম্পল গগৈ
উপ-সভাপতি

কল্পজ্যোতি চাংমাই
সাধাৰণ সম্পাদক

চিমৰণ ছেত্ৰী
সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদিকা

নৰজ্যোতি পাতিৰি
ক্ৰীড়া সম্পাদক

পংখী বৰুৱা
আলোচনী সম্পাদক

কৃতাৰ্থ খনিকৰ
সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক সম্পাদক

ঝৰ্ণা গগৈ
তৰ্ক বিভাগৰ সম্পাদক

পাহি দিহিঙ্গীয়া
উৎসৱ বিভাগৰ সম্পাদক

চাহিল হুছেইন
শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ সম্পাদক

মুস্কান নাগ
সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদক

টুটুমণি গগৈ
ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদক

কৈলাশ নায়ক
ছাত্ৰ জিৰণী কোঠা সম্পাদক

ব্ৰহ্মপুত্ৰ উৎসৱত স্থানপ্ৰাপ্ত বিভাগীয় প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা সমূহ

প্ৰথম স্থান ঃ
ভূগোল বিভাগ

দ্বিতীয় স্থান ঃ
অসমীয়া বিভাগ

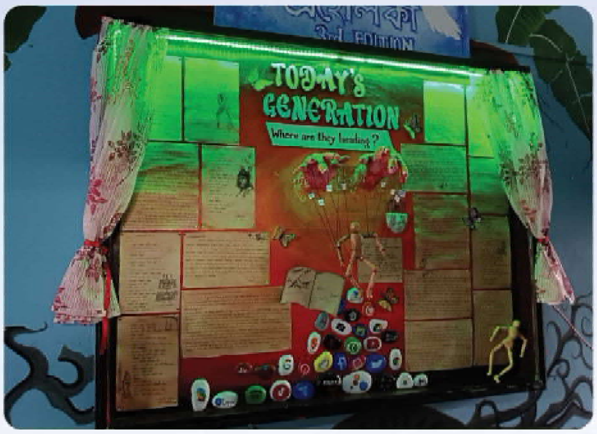

তৃতীয় স্থান ঃ
প্ৰাণী বিজ্ঞান বিভাগ

চতুৰ্থ স্থান ঃ
অৰ্থনীতি বিভাগ

বুধিদ্ৰুম - প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা
কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ছাত্ৰী নিবাস *(প্ৰতিযোগিতাৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহয়)*